

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2012 06 06
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 77/91/EEB bei 82/891/EB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB bei 2011/35/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2012) 166 final}

{SWD(2012) 167 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Finansų krizė tapo sunkiu nacionalinių ir Europos institucijų gebėjimo valdyti bankų problemas išbandymu. Tuo pat metu Sąjungos finansų rinkos taip integravosi, kad sukretimus vienoje valstybėje gali greitai pajusti kitos valstybės narės.

Atsižvelgdama į tai 2010 m. spalio mėn. Komisija paskelbė komunikatą¹, kuriame išdėstė Sąjungos finansų sektoriaus krizių valdymo sistemos kūrimo planus. Pagal sistemą institucijoms būtų suteikta bendrų ir veiksmingų priemonių ir įgaliojimų, kad jos galėtų užkirsti kelią bankų sektoriaus krizėms, taip išsaugoti finansinį stabilumą ir kiek įmanoma sumažinti dėl nemokumo mokesčių mokėtojams tenkančius nuostolius.

Tarptautiniu mastu G 20 šalių vadovai paragino „atsižvelgiant į pastaruosius įvykius peržiūrėti finansų įstaigų pertvarkymo režimus ir bankroto įstatymus, kad būtų galima tvarkingai likviduoti dideles ir sudėtingas struktūros tarpvalstybines įstaigas“². 2011 m. lapkričio mėn. Kanuose jie patvirtino Finansinio stabilumo tarybos (FST) dokumentą „Pagrindiniai veiksmingų finansų įstaigų pertvarkymo režimų elementai“ („Pagrindiniai elementai“)³. Šiame dokumente nustatyti pagrindiniai elementai, kurie, FST nuomone, yra būtini, kad įstaigų pertvarkymo režimas būtų veiksmingas. Įgyvendinus šiuos elementus, valdžios institucijos galės finansų įstaigas tvarkingai pertvarkyti taip, kad nuostolių grėsmė dėl mokumui užtikrinti suteiktos pagalbos nebūtų perkeliama mokesčių mokėtojams, o ypač svarbios šių įstaigų ekonominės funkcijos būtų išsaugotos. Numatoma, kad 2012 m. birželio mėn. G 20 pradės vertinti pažangą įgyvendinant šias nuostatas įvairiose valstybėse.

2010 m. birželio mėn. Europos Parlamentas savo iniciatyva priėmė pranešimą su rekomendacijomis dėl bankų sektoriaus tarpvalstybinių krizių valdymo⁴. Jis pabrėžė būtinybę sukurti visos ES sistemą finansinių sunkumų patiriantiems bankams valdyti ir rekomendavo siekti didesnės integracijos ir nuoseklumo sprendžiant klausimus, susijusius su tarpvalstybinėms įstaigoms taikomais pertvarkymo reikalavimais ir tvarka. 2010 m. gruodžio mėn. Taryba (ECOFIN) priėmė išvadą⁵, kuriose raginama sukurti Sąjungos sistemą, skirtą krizių prevencijai užtikrinti, valdyti ir spręsti. Išvadose pabrėžiama, kad sistema turėtų būti taikoma visų dydžių bankams, gerinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir remtis trim ramsčiais (parengiamosiomis ir prevencinėmis priemonėmis, ankstyvąja intervencija ir įstaigų pertvarkymo priemonėmis bei įgaliojimais). Tomis priemonėmis turėtų „būti siekiama išsaugoti finansinį stabilumą apsaugant visuomenės ir rinkų pasitikėjimą; pirmenybę teikti prevencijai ir pasirengimui; suteikti patikimų problemų sprendimo priemonių; sudaryti sąlygas greitai imtis ryžtingų veiksmų; mažinti polinkį elgtis mažiau atsakingai ir kuo labiau sumažinti bendras viešųjų lėšų sąnaudas, užtikrinant teisingą naštos pasidalijimą tarp finansų įstaigų suinteresuotųjų subjektų; padėti sklandžiai spręsti tarpvalstybinių finansų grupių problemas; užtikrinti teisinį tikrumą ir mažinti konkurencijos iškreipimus“.

¹ COM(2010) 579 galutinis.

² G 20 šalių vadovų pareiškimas, priimtas aukščiausiojo lygio susitikime finansų rinkų ir pasaulio ekonomikos klausimais, 2009 m. balandžio mėn.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf.

⁴ (2010/2006(INI))

⁵ 17006/1/10

Be to, antrą 2012 m. pusmetį aukšto lygio grupė turi pateikti ataskaitą Komisijai, ar reikėtų Sąjungos bankų struktūrinių reformų, be vykdomų reglamentavimo reformų, kad sustiprėtų finansinis stabilumas, padidėtų veiksmingumas ir pagerėtų vartotojų apsauga⁶. Grupės pasiūlymai užbaigus darbą bus įvertinti atskirai.

Galiausiai, 2012 m. gegužės 30 d. Komisija nurodė, kad pradės „planuoti pagrindinius visiškos ekonominės ir pinigų sąjungos užtikrinimo etapus, tarp kurių, be kita ko, galėtų būti bankų sąjungos siekis, integruota finansų priežiūra ir bendra indėlių garantijų sistema“⁷.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMŲ REZULTATAI

2008–2012 m. Komisijos tarnybos kelis kartus surengė konsultacijas ir diskusijas su ekspertais ir pagrindinėmis suinteresuotosiomis šalimis bankų gaivinimo ir pertvarkymo klausimais. 2011 m. sausio mėn. pastaboms teikti paskelbtas Komisijos tarnybų darbinis dokumentas, kuriame išsamiai aprašytos Komisijos tarnybų svarstomos galimos politikos galimybės, – tai buvo paskutinės viešos konsultacijos prieš priimant pasiūlymą. Konsultacijos baigtos 2011 m. kovo 3 d. Dėl vienos iš pertvarkymo priemonių, t. y. gelbėjimo privačiomis lėšomis (angl. *bail-in*), arba skolų nurašymo, priemonės, 2012 m. balandžio mėn. surengtos tikslinės diskusijos su valstybių narių, bankų sektoriaus, akademinės bendruomenės ir teisės įmonių ekspertais. Diskusijose aptarti pagrindiniai skolų nurašymo priemonės parametrai, visų pirma įskaitant pertvarkymo proceso pradžios kriterijus, gelbėjimo privačiomis lėšomis taikymo sritis, galimas būtiniausias taikymo lygmuo, grupių pertvarkymas ir tęstinumo išlyga. Su viešomis konsultacijomis susijusius dokumentus galima rasti Europos Komisijos svetainėje⁸.

Tuo remdamasi Komisija parengė pridedamą teisės akto pasiūlymą. Komisijos tarnybos taip pat parengė pasiūlymo poveikio vertinimą, kurį galima rasti Europos Komisijos svetainėje⁹.

Atsižvelgta į Poveikio vertinimo valdybos pastabas, pateiktas pirmoje ir antroje nuomonėje 2011 m. gegužės ir birželio mėn. Be to, poveikio vertinimo tekstas atnaujintas atsižvelgiant į naujausius pokyčius tarptautiniuose forumuose ir įtraukti 2012 m. balandžio mėn. vykusių diskusijų dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės rezultatai. Konkrečiai, pakoreguotame poveikio vertinime geriau apžvelgiamos teisinės ir institucinės aplinkybės aprašant nacionalinių priežiūros institucijų ir pertvarkymo institucijų atsakomybę ir pasiūlymo dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis bei planuojamų Direktyvos dėl kapitalo poreikio (DKP IV) reikalavimų santykius. Poveikio vertinimo tekste geriau paaiškinamas galimybių (visų pirma galimybės, susijusios su gelbėjimo privačiomis lėšomis, arba skolų nurašymo, priemone) turinys. Pridėtas ir gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės poveikis bankų ir ne finansų įmonių (MVI) finansavimo sąnaudoms. Papildytas skirsnis, susijęs su pasiūlymo derėjimu su kitais teisės aktų pasiūlymais. Be to, papildomai išaiškinta stebėsenos ir vertinimo tvarka, nurodant svarbiausius stebėsenos rodiklius.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group.

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf.

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm.

Poveikio vertinimo išvados:

- Siūloma Sąjungos bankų pertvarkymo sistema bus pasiekti šie tikslai: didinti finansinį stabilumą, mažinti moralinę riziką, apsaugoti indėlininkus ir ypatingos svarbos bankininkystės paslaugas, taupyti viešąsias lėšas ir apsaugoti finansų įstaigų vidaus rinką.
- Tikimasi, kad sistema turės teigiamą socialinį poveikį: pirma, dėl to, kad mažinama sisteminės bankų sektoriaus krizės tikimybė ir saugoma nuo ekonominės gerovės nuosmukių po bankų sektoriaus krizių; ir, antra, dėl to, kad kiek įmanoma sumažinami dėl paramos įstaigos nemokumo atveju mokesčių mokėtojams tenkantys nuostoliai.
- Sistemos sąnaudas lemia galimas įstaigų finansavimo sąnaudų didėjimas panaikinus numanomą tikrumą, kad bus suteikta valstybė parama, ir sąnaudos, susijusios su pertvarkymo fondais. Šias padidėjusias sąnaudas įstaigos gali perkelti klientams ar akcininkams mažindamos indėlių palūkanas, didindamos paskolų palūkanas ir bankininkystės paslaugų įkainius arba mažindamos nuosavo kapitalo grąžą. Tačiau dėl konkurencijos įstaigos tikriausiai negalės perkelti visų sąnaudų. Galima sistemos nauda ekonominei gerovei dėl mažesnės sisteminės krizės tikimybės ilguoju laikotarpiu gerokai viršija galimas sąnaudas.

3. BENDRASIS PAAIŠKINIMAS. ĮSTAIGŲ GAIVINIMO IR PERTVARKYMO SISTEMA

Veiksmingos gaivinimo ir pertvarkymo sistemos poreikis

Bankai ir investicinės įmonės (toliau – įstaigos) piliečiams, įmonėms ir visai ekonomikai teikia gyvybiškai svarbias paslaugas (kaip antai indėlių priėmimas, skolinimas ir mokėjimo sistemų paslaugos). Jų veikla iš esmės grindžiama pasitikėjimu ir jie gali greitai tapti negyvybingi, jei jų klientai ir sandorio šalys nebetikėtų, kad jie įvykdys įsipareigojimus. Žlugę bankai turėtų būti likviduojami keliant įprastines bankroto bylas. Tačiau dėl įstaigų tarpusavio ryšių masto kyla sisteminės krizės, kai vieno banko problemos tampa visos sistemos problemomis, rizika. Dėl šios sisteminės rizikos ir svarbios ekonominės įstaigų funkcijos kai kuriais atvejais kelti įprastinę bankroto bylą gali būti netikslinga, o dėl to, kad nėra veiksmingų krizės išiktų įstaigų valdymo priemonių, per dažnai naudotos viešosios lėšos siekiant atkurti pasitikėjimą net palyginti mažomis įstaigomis, kad žlungančių įstaigų domino efektas nesukeltų didelės žalos realiajai ekonomikai.

Taigi reikia veiksmingos politikos sistemos tvarkingam bankų žlugimui valdyti ir išvengti užkrato kitose įstaigose. Tokios politikos sistemos tikslas būtų atitinkamoms institucijoms suteikti bendrų ir veiksmingų priemonių ir įgaliojimų, kad jos galėtų užkirsti kelią bankų sektoriaus krizėms, išsaugoti finansinį stabilumą ir kiek įmanoma sumažinti mokesčių mokėtojams tenkančius nuostolius.

Pasirengimas ir prevencija, ankstyvoji intervencija ir pertvarkymas

Todėl atitinkamų institucijų turimus įgaliojimus turi sudaryti trys elementai: i) parengiamieji veiksmai ir planai, kad būtų kiek įmanoma sumažinta galimų problemų rizika (pasirengimas ir

prevencija¹⁰); ii) įgaliojimai prasidėjus problemoms ankstyvu etapu sustabdyti banko būklės blogėjimą, kad būtų išvengta nemokumo (ankstyvoji intervencija); ir iii) jei įstaigos nemokumas kelia nerimą atsižvelgiant į bendrąjį viešąjį interesą (kaip apibrėžta 27 ir 28 straipsniuose), aiškios priemonės bankui reorganizuoti arba tvarkingai likviduoti, kartu išsaugant ypatingos svarbos funkcijas ir kiek įmanoma apribojant dėl nemokumo mokesčių mokėtojams tenkančius nuostolius (pertvarkymas). Visos šios priemonės kartu sudaro veiksmingą įstaigų gaivinimo ir prireikus pertvarkymo sistemą. Kadangi neįmanoma iš anksto tiksliai nustatyti atskiro banko keliamos rizikos finansiniam stabilumui, šiuos įgaliojimus atitinkamos institucijos turėtų turėti kiekvieno banko, nepaisant jo dydžio ar veiklos masto, atžvilgiu.

Pertvarkymas – specialus įstaigų nemokumo režimas

Daugelyje šalių finansinių sunkumų patiriantiems bankams ir ne bankams keliamos įprastinės bankroto bylos. Keliant tokias bylas bendrovė arba reorganizuojama (tai reiškia, kad pagal susitarimą su kreditoriais sumažinama jos skolų našta), arba likviduojama ir nuostoliai paskirstomi kreditoriams, arba atliekami abu veiksmai kartu. Visais atvejais kreditoriai ir akcininkai atsiima ne visus pinigus. Tačiau skirtingų bankų sektoriaus krizių patirtis rodo, kad nemokumą reglamentuojantys teisės aktai ne visuomet tinka norint veiksmingai išspręsti žlungančios finansų įstaigos problemas, nes jais nėra tinkamai atsižvelgiama į būtinybę išvengti finansinio stabilumo trikdžių, toliau teikti esmines paslaugas ar apsaugoti indėlininkus. Be to, bankroto bylos ilgai trunka, o reorganizacijos atveju reikalingos sudėtingos derybos ir susitarimai su kreditoriais, kurių trukmė, sąnaudos ir rezultatai gali būti žalingi skolininkams ir kreditoriams.

Pertvarkymas yra įprastinės bankroto bylos alternatyva ir priemonė, skirta žlungančiam bankui, kurio žlugimas sukeltų problemų atsižvelgiant į bendrąjį viešąjį interesą (keltų grėsmę finansiniam stabilumui, ypatingos svarbos banko funkcijoms ir (arba) indėlių, klientų turto ir viešųjų lėšų saugumui), restruktūrizuoti ar likviduoti¹¹. Taigi įstaigų atžvilgiu pertvarkymu būtų pasiekta panašių rezultatų kaip ir keliant įprastą bankroto bylą, atsižvelgiant į Sąjungos valstybės pagalbos taisykles, kiek tai susiję su nuostolių paskirstymu akcininkams ir kreditoriams, kartu apsaugant finansinį stabilumą ir apribojant nuostolių dėl mokumui užtikrinti suteiktos pagalbos perkėlimą mokesčių mokėtojams. Pertvarkymo proceso metu taip pat turėtų būti užtikrintas teisinis tikrumas, skaidrumas ir numatomumas, susijęs su požiūriu į akcininkus bei banko kreditorius, ir išsaugota vertė, kuri kitaip dingtų bankroto atveju. Be to, panaikinus numanomą tikrumą, kad įstaigos bus gelbėjamos valstybės lėšomis, pertvarkymo galimybė turėtų skatinti neapsidraudusius kreditorius geriau įvertinti su jų investicijomis susijusią riziką. Galiausiai, pagal valstybės pagalbos taisykles nustačius nacionalines pertvarkymo finansavimo struktūras bus užtikrinta, kad būtų galima pasiekti bendruosius pertvarkymo sistemos tikslus.

Numatomumo investuotojams ir institucijų veiksmų laisvės pusiausvyra

Siekiant apsaugoti esamas nuosavybės teises, reikėtų, kad banko pertvarkymo pradžios momentas būtų labai arti nemokumo nustatymo momento, t. y. kai bankas yra prie žlugimo ribos. Tačiau sprendimas dėl pertvarkymo pradžios momento gali priklausyti nuo keleto

¹⁰ Šiame kontekste „prevencija“ reiškia siekį užkirsti kelią netvarkingam žlugimui, kuris galėtų nulemti finansinį nestabilumą, o ne užkirsti kelią žlugimui apskritai.

¹¹ Jei, institucijų vertinimu, nekyla grėsmės finansiniam stabilumui ir mokesčių mokėtojams, gali būti leidžiama bankui (ar jo dalims) žlugti įprastu būdu.

kintamųjų ir veiksmų, susijusių su vyraujančiomis rinkos sąlygomis ar ypatingomis likvidumo ar mokumo problemomis – tai reiškia, kad reikalinga tam tikra pertvarkymo institucijos veiksmų laisvė. Konkretūs pertvarkymo veiksmai taip pat neturėtų priklausyti nuo konkretaus banko, bet jų turėtų būti imamasi atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes.

Reikia panašių priemonių, principų ir procedūrų Sąjungos sistemos, kuri užtikrintų pakankamą nacionalinių institucijų taikomų įstaigų pertvarkymo įgyvendinimo būdų konvergenciją. Nustatant šią sistemą, reikia rasti pusiausvyrą suderinant būtina priežiūros institucijų veiksmų laisvę atsižvelgti į kiekvieno atvejo specifika ir užtikrinti vienodas veiklos sąlygas, taip pat išsaugoti bendrosios rinkos vientisumą. Europos bankininkystės institucijai (EBI) reikėtų patikėti aiškų vaidmenį teikti gaires ir techninius standartus siekiant užtikrinti nuoseklų pertvarkymo įgaliojimų taikymą, dalyvauti planuojant visų tarpvalstybinių įstaigų pertvarkymą ir atlikti privalomus tarpininkavimo nacionalinėms institucijoms veiksmus kilus nesutarimams dėl sistemos taikymo.

Galiausiai, sėkmingam pertvarkymui užtikrinti reikia pakankamai lėšų, pvz., garantijoms arba trumpalaikėms paskoloms suteikti norint padėti pertvarkomo subjekto ypatingos svarbos dalims atgauti gyvybingumą. Iš principo šias lėšas teisingai bei proporcingai ir, jei įmanoma (atsižvelgiant į ekonomines sąnaudas), iš anksto turėtų suteikti bankų sektorius. Visais šiais veiksmais kartu užtikrinama, kad nepaisant to, kokių tinkamų pertvarkymo veiksmų imamasi, jų sąnaudos pirmiausia tenka pačioms įstaigoms ir jų savininkams bei investuotojams.

Vidaus rinka. Požiūris į tarpvalstybines grupes

Tarpvalstybines grupes sudaro skirtingose valstybėse narėse įsteigtos įstaigos. Pertvarkymo sistemoje tarpvalstybinės grupės Europoje pripažįstamos vienu iš esminių Sąjungos finansų rinkų integracijos veiksmų. Sistema nustatomos specialios tarpvalstybinėms grupėms taikomos taisyklės dėl pasirengimo ir prevencijos (7, 8, 11, 12 ir 15 straipsniai), ankstyvosios intervencijos (25 straipsnis) ir pertvarkymo etapo (80–83 straipsniai). Ja taip pat nustatomos taisyklės dėl grupėi priklausančių subjektų tarpusavio turto perdavimo kilus finansiniams sunkumams (16–22 straipsniai).

Grupėms taikomomis taisyklėmis siekiama suderinti interesą veiksmingai pertvarkyti visą grupę, kai būtina, ir finansinio stabilumo išsaugojimą ir valstybėje narėje, kurioje grupė veikia, ir Sąjungoje. Veiksmingi tarpvalstybinių grupių pertvarkymo metodai yra vienintelis būdas Sąjungoje užtikrinti finansinį stabilumą ir taip gerinti bendrosios rinkos veikimą (taip pat ir per krizę). Visų pirma ir nepamirštant priimančiosioms valstybėms narėms būtinų apsaugos priemonių, reikėtų užtikrinti veiksmingą ir greitą grupės pertvarkymą, kai kiek įmanoma sumažinami grupės vertės nuostoliai, ir tam svarbų vaidmenį suteikti grupės lygmens pertvarkymo institucijai.

Nepaisant svarbaus grupės pertvarkymo institucijai suteikiamo vaidmens, į priimančiųjų pertvarkymo institucijų interesus pakankamai atsižvelgiama taip: a) nustatant pertvarkymo institucijų bendradarbiavimo tvarką sukūrus pertvarkymo institucijų kolegijas; b) pripažįstant, kad priimant su grupėmis susijusius sprendimus reikia atsižvelgti į finansinį stabilumą visose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia; c) nustatant aiškų sprendimų priėmimo procesą, kuriame visos institucijos turėtų galimybę pareikšti savo nuomonę, kartu užtikrinant, kad dėl grupės pertvarkymo būtų priimamas vienintelis sprendimas; ir d) nustatant pertvarkymo institucijų konfliktų sprendimo (EBI tarpininkavimo) mechanizmus.

EBI¹² atliks privalomą tarpininko vaidmenį, kaip numatyta Reglamente Nr. 1093/2010 (EBI reglamente), visų pirma 19 straipsnyje. Šiomis aplinkybėmis taikomos visos atitinkamos to reglamento taisyklės, įskaitant 38 straipsnį ir 44 straipsnio 1 dalį.

Visais tais mechanizmais turėtų būti užtikrinta, kad grupės pertvarkymas arba susijusių įstaigų tarpusavio finansinės paramos teikimas nebūtų žalingas kurioms nors grupės dalims ir būtų atsižvelgta į valstybės narės, kurioje yra patronuojamoji įmonė, finansinį stabilumą.

4. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

4.1. Teisinis pagrindas

Teisinis šio pasiūlymo pagrindas – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 114 straipsnis, kuriuo leidžiama priimti priemones valstybių narių nuostatomis, skirtoms vidaus rinkai sukurti ir veikti, suderinti.

Pasiūlymu nacionaliniai įstatymai dėl kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo derinami tiek, kiek būtina siekiant užtikrinti, kad valstybės narės turėtų tokias pačias priemones ir procedūras sisteminiams sutrikimams šalinti. Taip darnia sistema turėtų būti skatinamas finansinis stabilumas vidaus rinkoje užtikrinant būtiniausias įstaigų pertvarkymo galimybes visose valstybėse narėse ir lengvinant nacionalinių institucijų tarpusavio bendradarbiavimą tarpvalstybinių grupių žlugimo atvejais.

Todėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas.

4.2. Subsidiarumas

Pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 3 dalyje nustatytą subsidiarumo principą tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos išimtinai kompetencijai, ji ima veikti tik tada ir tik tokiu mastu, kai valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietos lygmeniu, o Sąjungos lygmeniu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų lengviau.

Tik Sąjungos lygmens veiksmais galima užtikrinti, kad valstybės narės naudotų pakankamai tarpusavyje derančias priemones žlungančių įstaigų problemai spręsti. Nors Sąjungos bankų sektorius labai integruotas, bankų krizių sprendimo sistemos yra nustatytos nacionaliniu pagrindu ir labai skirtingos. Šiuo metu pagal daugelį nacionalinių teisinių sistemų institucijoms nesuteikiami įgaliojimai, būtini norint tvarkingai likviduoti finansų įstaigas ir kartu nenutraukti tų paslaugų, kurios yra esminės finansiniam stabilumui apsaugoti, kiek įmanoma sumažinant dėl paramos nemokumo atveju mokesčių mokėtojams tenkančius nuostolius. Siekiant deramai įveikti tarpvalstybines krizes, tokie skirtingi nacionalinės teisės aktai netinka ir komplikuoja buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės bendradarbiavimą.

Be to, esminiai nacionalinių pertvarkymo procedūrų skirtumai galėtų kelti nepriimtina riziką finansiniam stabilumui ir pavojų veiksmingam tarpvalstybinių grupių pertvarkymui. Kadangi tinkamai pertvarkymo tvarkai nustatyti Sąjungos lygmeniu reikia labai suderinti nacionalinę

¹² Norint užtikrinti, kad EBI būtų atstovaujama pertvarkymo institucijoms, ir švelninti interesų konfliktus, Reglamentas Nr. 1093/2010 iš dalies keičiamas, kad nacionalinės pertvarkymo institucijos būtų įtrauktos į reglamentu nustatytą kompetentingų institucijų sąvoką.

praktiką ir procedūras, tikslinga, kad Sąjunga siūlytų būtiną teisėkūros veiksmą. Tačiau įstaigų pertvarkymas glaudžiai susijęs su nesuderintomis nacionalinės teisės sritimis, kaip antai nemokumas ir nuosavybės teisė. Todėl tinkama teisinė priemonė yra direktyva, nes ją būtina perkelti į nacionalinę teisę, kad sistema būtų įgyvendinta pasiekiant numatomą poveikį ir atsižvelgiant į atitinkamos nacionalinės teisės ypatumus.

4.3. Proporcingumas

Pagal proporcingumo principą Sąjungos veiksmų turinys ir forma neturėtų viršyti to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų.

Iš principo žlugusiam bankui turėtų būti keliama įprastinė bankroto byla kaip ir bet kuriai kitai įmonei. Tačiau bankų sektorius skiriasi nuo daugelio kitų verslo sektorių tuo, kad atlieka ypatingos svarbos ekonomines funkcijas ir yra ypač neapsaugotas nuo sisteminių krizių. Dėl šių požymių banko likvidavimas gali turėti rimtesnių padarinių nei kitų įmonių pasitraukimas iš rinkos. Taip gali būti pateisinamas specialių taisyklių ir procedūrų taikymas bankų sektoriaus krizės atveju.

Kadangi neįmanoma iš anksto tvirtai nustatyti banko žlugimo svarbos sistemai, siūloma krizių valdymo sistema turėtų būti iš principo taikoma visoms bankų sektoriaus įstaigoms, nepaisant jų dydžio ar sudėtingumo. Jei neabejotina, kad pasaulinio dydžio, svarbos rinkoje ir pasaulinių ryšių turinčios įstaigos žlugimas labai sutrikdytų pasaulinę finansų sistemą ir sukeltų neigiamų ekonominių padarinių daugelyje šalių, taip pat aišku, kad per visuotinę krizę daugelio mažų įstaigų, sudarančių reikšmingą vienos šalies bankų sektoriaus dalį, žlugimas vienu metu gali turėti tiek pat neigiamą poveikį ekonomikai. Todėl sistema užtikrinama, kad priežiūros ir pertvarkymo institucijos galėtų taikyti specialias taisykles ir procedūras, kad sisteminės rizikos aplinkybėmis veiksmingai suvaldytų bet kurio banko žlugimą arba panašią situaciją. Tačiau nacionalinės valdžios institucijos atsižvelgs į banko riziką, dydį ir ryšius, kiek tai susiję su gaivinimo ir pertvarkymo planais ir turimų įvairių priemonių naudojimu, užtikrindamos, kad režimas būtų taikomas tinkamai.

Todėl nuostatos yra proporcingos tam, kas būtina siekiant nustatytų tikslų. Be to, teisės į nuosavybę apribojimai, kurie gali būti nustatyti naudojantis siūlomais įgaliojimais, turi atitikti Pagrindinių teisių chartiją, kaip išaiškino Europos Teisingumo Teismas. Todėl pertvarkymo pradžios momentas turėtų būti kuo arčiau nemokumo procedūrų taikymo pradžios momento, o pertvarkymo įgaliojimų naudojimas turėtų būti apribotas tiek, kiek būtina siekiant bendrojo intereso tikslo apsaugoti finansinį stabilumą Sąjungoje.

4.4. Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

4.4.1. Dalykas ir taikymo sritis (1 straipsnis)

Pasiūlyme aptariamas visų kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių krizių valdymas (pasirengimas, gaivinimas ir pertvarkymas). Pasiūlymo taikymo sritis sutampa su Direktyvos dėl kapitalo poreikio (DKP)¹³, kuria derinami rizikos ribojimo reikalavimai įstaigoms, įskaitant bankų grupei priklausančias finansų įstaigas, ir investiciniams įmonėms, taikymo sritimi. Į sistemą reikia įtraukti ir investicines įmones, nes, kaip parodė „Lehman Brothers“ atvejis, jų žlugimas gali turėti rimtų sisteminių pasekmių. Be to, pertvarkymo institucijų

¹³ Direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ir Direktyva 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo.

įgaliojimai turėtų būti taikomi ir kontroliuojančiosioms bendrovėms, kai viena ar daugiau patronuojamųjų kredito įstaigų arba investicinių įmonių atitinka pertvarkymo sąlygas, o pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų taikymas patronuojančiajai įmonei yra būtinas norint pertvarkyti vieną ar daugiau jos patronuojamųjų įmonių arba visą grupę.

4.4.2. *Pertvarkymo institucijos (3 straipsnis)*

Pasiūlymu iš valstybių narių reikalaujama suteikti įstaigų pertvarkymo įgaliojimus viešosioms administracinėms institucijoms siekiant užtikrinti, kad sistemos tikslai būtų laiku įgyvendinti. Pasiūlyme nenurodyta, kuri konkreti institucija turėtų būti paskirta pertvarkymo institucija, nes tai nebūtina veiksmingam pertvarkymui užtikrinti ir kirstųsi su konstitucine ir administracine valstybių narių tvarka. Todėl valstybės narės gali pačios paskirti pertvarkymo institucijas, pvz., nacionalinius centrinius bankus, finansų priežiūros institucijas, indėlių garantijų sistemų valdytojus, finansų ministerijas ar specialias institucijas.

Pertvarkymo institucijoms reikės tinkamos kvalifikacijos ir išteklių bankų pertvarkymui valdyti nacionaliniu ir tarpvalstybiniu lygmeniu. Atsižvelgiant į interesų konfliktų tikimybę, būtina atskirti paskirtos institucijos pertvarkymo veiklos funkcijas nuo kitų veiklos rūšių.

4.4.3. *Gaivinimo ir pertvarkymo planai (5–13 straipsniai)*

Ankstyvais veiksmais pagal gaivinimo planus galima išvengti problemų didėjimo ir sumažinti banko žlugimo riziką. Iš įstaigų bus reikalaujama parengti gaivinimo planus, kuriuose būtų nustatyta tvarka ir priemonės, kad finansinei būklei reikšmingai pablogėjus ji galėtų imtis ankstyvų veiksmų ilgalaikiam gyvybingumui atkurti. Iš grupių bus reikalaujama parengti ir grupės masto, ir atskiroms grupės įstaigoms skirtus planus. Gaivinimo planus vertins ir tvirtins priežiūros institucijos.

Pagal pertvarkymo planus bus galima pertvarkyti įstaigą kiek įmanoma sumažinant dėl paramos nemokumo atveju mokesčių mokėtojams tenkančius nuostolius ir kartu apsaugant gyvybiškai svarbias funkcijas. Pertvarkymo plane, kurį įprastinės veiklos aplinkybėmis rengia pertvarkymo institucijos bendradarbiaudamos su priežiūros institucijomis, bus nustatytos įstaigos pertvarkymo galimybės pagal įvairius scenarijus, įskaitant sisteminę krizę. Tokiuose planuose turėtų būti išsamios informacijos apie pertvarkymo priemonių taikymą ir ypatingos svarbos funkcijų tęstinumo užtikrinimo būdus. Į grupės pertvarkymo planus bus įtraukiamas tiek grupei, tiek kiekvienai grupės įstaigai skirtas planas.

4.4.4. *Įgaliojimai įveikti ar šalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis (14–16 straipsniai)*

Remdamosi pertvarkymo planu, pertvarkymo institucijos turi įvertinti, ar galima sėkmingai pertvarkyti įstaigą ar grupę. Nustačiusios reikšmingų įstaigos ar grupės sėkmingo pertvarkymo kliūčių, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaiga ar grupės imtųsi priemonių sėkmingam pertvarkymui užtikrinti.

Tokios priemonės, *inter alia*, gali apimti sprendimus: sumažinti įstaigos sudėtingumą pakeičiant teisinę ar veiklos struktūras, kad ypatingos svarbos funkcijas būtų galima teisiškai ir ekonomiškai atskirti nuo kitų funkcijų; parengti paslaugų susitarimus, taikomus ypatingos svarbos funkcijoms palaikyti; apriboti didžiausias individualias ir bendras pozicijas; nustatyti pranešimų teikimo reikalavimus; apriboti arba nutraukti vykdomą arba siūlomą veiklą; apriboti naujų verslo linijų arba produktų kūrimą arba neleisti to daryti ir išleisti papildomų konvertuojamųjų kapitalo priemonių.

Grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas grindžiamas grupės pertvarkymo institucijų ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų, kitų atitinkamų kompetentingų institucijų ir EBI veiksmų koordinavimu, konsultacijomis ir bendru vertinimu.

Užtikrinant, kad atitinkamos institucijos visose valstybėse narėse vienodai vertintų sėkmingo pertvarkymo galimybę ir naudotų prevencinius įgaliojimus, svarbų vaidmenį atliks EBI. Konkrečiai, ji turės parengti techninius standartus, kuriuose bus apibrėžti pertvarkymo planų poveikio sistemai vertinimo parametrai, ir techninius standartus, kuriuose bus patikslinti klausimai, kuriuos reikės išnagrinėti, kad būtų įvertinta įstaigos ar grupės sėkmingo pertvarkymo galimybė.

4.4.5. Grupės subjektų tarpusavio finansinė parama (17–23 straipsniai)

Pasiūlymu siekiama pašalinti dabartinius teisinius vieno grupės subjekto finansinės paramos teikimo kitam apribojimus. Grupės struktūrai priklausančios įstaigos galės sudaryti susitarimus teikti finansinę paramą (kaip paskolą, suteikdamos garantijas arba turto, kurie būtų naudojami kaip sandorio užstatas) kitiems finansinių sunkumų patiriantiems grupės subjektams. Tokia ankstyva finansinė pagalba gali būti panaudojama atskirų grupės narių didėjančioms finansinėms problemoms spręsti. Susitarimą gali iš anksto pagal nacionalinę teisę patvirtinti visų dalyvaujančių subjektų akcininkų susirinkimai, ir tuo susitarimu valdymo organams bus leidžiama prireikus suteikti finansinę paramą susitarime nustatytais sąlygomis. Dėl to padidės teisinis tikrumas, nes bus aišku, kada ir kaip tokia finansinė parama gali būti teikiama. Susitarimai sudaromi savanoriškai, leidžiant bankų grupėms įvertinti, ar tokie susitarimai atitiktų grupės interesą (grupių integracija gali būti skirtingo laipsnio ir jos gali aktyviau arba mažiau aktyviai vykdyti bendrą strategiją), ir nustatyti, kurios bendrovės turėtų sudaryti tokį susitarimą (gali būti tikslinga į jį neįtraukti rizikingesnę veiklą vykdančių bendrovių).

Kaip apsaugos priemonę, perdavėjo priežiūros institucija turės įgaliojimą uždrausti arba apriboti finansinę paramą pagal susitarimą, kai tas perdavimas kelia grėsmę perdavėjo likvidumui ar mokumui arba finansiniam stabilumui.

4.4.6. Ankstyvoji intervencija ir specialiojo valdytojo veikla (23–26 straipsniai)

Pasiūlymu išplečiami priežiūros institucijų įgaliojimai ankstyvu etapu imtis priemonių, kai įstaigos finansinė būklė ar mokumas prastėja. Pasiūlyme aptarti įgaliojimai papildo įgaliojimus, kurie priežiūros institucijoms suteikiami pagal Direktyvos dėl kapitalo poreikio 136 straipsnį. Šie įgaliojimai nenukrypsta nuo teisių ar procedūrinių įpareigojimų pagal bendrovių teisę.

Ankstyvosios intervencijos įgaliojimai apima įgaliojimą prašyti, kad įstaiga įgyvendintų gaivinimo plane nustatytą tvarką ir priemones; sudaryti veiksmų programą ir jos įgyvendinimo tvarkaraštį; prašyti vadovybės sušaukti akcininkų susirinkimą arba tiesiogiai jį sušaukti, pasiūlyti darbotvarkę ir tam tikrus priimtinus sprendimus; prašyti, kad įstaiga su savo kreditoriais parengtų skolos restruktūrizavimo planą.

Be to, priežiūros institucija turėtų įgaliojimą ribotam laikotarpiui paskirti specialųjį valdytoją, kai laikoma, kad įstaigos mokumui kyla pakankamai didelė rizika. Specialiojo valdytojo pagrindinė pareiga – atkurti įstaigos finansinę būklę ir vėl užtikrinti patikimą ir atsargų jos verslo valdymą. Specialusis valdytojas pakeis įstaigos vadovybę ir turės visus jos įgaliojimus nepažeidžiant paprastų akcininkų teisių. Įgaliojimas skirti specialųjį valdytoją bus vadovybės

ir akcininkų drausmės užtikrinimo elementas ir priemonė, skirta skatinti privačiajame sektoriuje spręsti problemas, kurių nespėdžiant įstaiga galėtų žlugti.

4.4.7. *Pertvarkymo sąlygos (27 straipsnis)*

Pasiūlymu nustatomas bendras pertvarkymo priemonių taikymo pradžios parametras. Institucijos turi galėti imtis veiksmų, kai įstaiga yra nemoki arba jos būklė labai priartėja prie nemokumo tiek, kad jei nebus imtasi veiksmų, artimoje ateityje įstaiga taps nemoki.

Kartu būtina užtikrinti, kad intervencines priemones būtų pradėdama naudoti tik tuomet, kai yra pagrindo riboti akcininkų teises. Todėl pertvarkymo priemonės reikėtų įgyvendinti tik tuomet, jei įstaiga žlunga arba galėtų žlugti, todėl nėra kitos išeities siekiant per priimtina laiką atkurti įstaigos veiklą. Be to, intervencija vykdant pertvarkymo priemones turi būti pagrįsta viešuoju interesu, kaip apibrėžta 28 straipsnyje.

4.4.8. *Bendrieji principai, visų pirma, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nebūtų blogesnė (29 straipsnis)*

Sistema nustatoma keletas bendrųjų principų, kurių pertvarkymo institucijos turės laikytis. Šie principai, *inter alia*, susiję su nuostolių paskirstymu ir požiūriu į akcininkus bei kreditorius, taip pat galimomis priemonių naudojimo pasekmėmis įstaigos valdymui.

Pagal sistemą nustatoma, kad per vertimo procesą (30 straipsnis) nustatyti nuostoliai turi būti paskirstyti įstaigos akcininkams ir kreditoriams atsižvelgiant į reikalavimų tenkinimo eiliškumą pagal kiekvienos šalies nemokumo režimą. Tačiau, kaip pažymėta anksčiau (žr. 3 skirsnį), pagal įprastinius nemokumo režimus nepakankamai atsižvelgiama į finansinį stabilumą ar kitus viešuosius interesus. Todėl pagal pertvarkymo sistemą nustatomi tam tikri nuostolių paskirstymo principai, kurių reikėtų laikytis nepaisant to, kas nustatyta pagal kiekvienos šalies nemokumo režimą. Šie principai yra: a) kad visi nuostoliai pirmiausia paskirstomi akcininkams, o tada kreditoriams ir b) kad tos pačios klasės kreditoriams gali būti taikomas skirtingas požiūris, jei tai pagrįsta viešuoju interesu ir visų pirma siekiant paremti finansinį stabilumą. Šie principai taikomi visoms pertvarkymo priemonėms. Be to, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės atžvilgiu išsamiau nustatomas reikalavimų tenkinimo eiliškumas (43 straipsnis). Šis išsamiau nustatytas eiliškumas papildys ir, jei būtina, pakeis eiliškumą, nustatytą kiekvienos šalies nemokumą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

Tais atvejais, kai kreditoriai ekonomine prasme gauna mažiau nei tuomet, jei įstaiga būtų likviduota keliant įprastinę bankroto bylą, institucijos turi užtikrinti, kad skirtumas jiems būtų padengtas. Šią kompensaciją (jei ji priklauso) turi išmokėti pertvarkymo fondas. Principas, kad nuostoliai turi būti pirmiausia paskirstyti akcininkams, o tada kreditoriams, taip pat tai, kad pertvarkymo veiksmų turi būti imtasi prieš pasinaudojant nepaprastąja viešąja finansine parama, iš principo padės užtikrinti, kad būtų pasiektas tikslas kiek įmanoma sumažinti mokesčių mokėtojams tenkančius nuostolius (29 straipsnis).

4.4.9. *Vertinimas (30 straipsnis)*

Pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų įgyvendinimas grindžiamas žlungančios įstaigos turto ir įsipareigojimų realios vertės vertinimu. Todėl į sistemą įtraukiamas vertinimas, pagrįstas rinkos vertės principu. Taip bus užtikrinta, kad nuostoliai būtų pripažinti tada, kai pradėdamas įstaigos pertvarkymas.

Vertinimą turėtų atlikti nepriklausomas ekspertas, nebent dėl skubos pertvarkymo institucijos turėtų atlikti preliminarų vertinimą, kurį vėliau papildys galutinis vertinimas dalyvaujant nepriklausomam ekspertui. Pertvarkymo institucijoms suteikti būtini įgaliojimai keisti pertvarkymo veiksmus¹⁴ atsižvelgiant į galimus preliminarus ir galutinio vertinimo neatitikimus.

4.4.10. *Pertvarkymo priemonės ir įgaliojimai (31–64 straipsniai)*

Kai tenkinami pertvarkymo pradžios kriterijai, pertvarkymo institucijos galės taikyti šias pertvarkymo priemones:

- (a) verslo pardavimo;
- (b) laikinos įstaigos sukūrimo;
- (c) turto atskyrimo;
- (d) gelbėjimo privačiomis lėšomis.

Kad galėtų taikyti šias priemones, pertvarkymo institucijos turės įgaliojimus imti kontroliuoti žlugusią arba žlungančią įstaigą, perimti akcininkų ir vadovų vaidmenį, perduoti turtą ir įsipareigojimus ir užtikrinti sutarčių vykdymą.

Pertvarkymo priemonės galima taikyti po vieną arba kelias iš karto. Pagal jas visas bankas tam tikru mastu restruktūrizuojamas. Toks restruktūrizavimas nėra tik gelbėjimo privačiomis lėšomis požymis. Turto atskyrimo priemonė visomis aplinkybėmis turi būti taikoma kartu su kitomis priemonėmis (32 straipsnis). Kai taikoma, naudojant pertvarkymo priemones reikės laikytis Sąjungos valstybės pagalbos sistemos. Šiuo atžvilgiu apie pasinaudojimą viešąja parama ir (arba) pertvarkymo fondų naudojimą pertvarkant žlungančias įstaigas reikės pranešti Komisijai ir tai bus vertinama pagal atitinkamas valstybės pagalbos nuostatas, kad būtų nustatyta, ar laikomasi vidaus rinkos principų.

Pasiūlyme nustatomos būtiniausios pertvarkymo priemonės, kurias turėtų patvirtinti visos valstybės narės. Tačiau nacionalinės institucijos žlungančių įstaigų problemai spręsti galės toliau taikyti ir specifines nacionalines priemones bei įgaliojimus, jei jie atitinka Sąjungos įstaigų pertvarkymo sistemos ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo principus bei tikslus ir netrukdo veiksmingai pertvarkyti grupių¹⁵. Nacionalinės pertvarkymo institucijos galėtų tas nacionalines priemones ir įgaliojimus naudoti tik pagrindusios, kad nė viena iš Sąjungos sistemos priemonių (viena arba kelios iš karto) nesudaro sąlygų imtis veiksmingų pertvarkymo veiksmų.

Taikydamos verslo pardavimo priemonę, pertvarkymo institucijos gali komercinėmis sąlygomis perduoti įstaigą arba visą ar dalį jos verslo nereikalaujamos akcininkų sutikimo arba nesilaikydamos procedūrinių reikalavimų, kurie galiotų kitais atvejais. Jei įmanoma konkrečiomis aplinkybėmis, pertvarkymo institucijos perduodamą įstaigą ar jos verslo dalis turėtų pateikti rinkai.

¹⁴ Pvz., pertvarkymo institucijos gali perduoti turtą arba įsipareigojimus laikinai įstaigai arba iš jos.

¹⁵ Šiuo atžvilgiu priemonė, kuria atskiriamos įstaigos lėšos, prieštarautų sistemai.

Taikydamos laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucijos gali visą ar dalį įstaigos verslo perduoti valstybės kontroliuojamam subjektui. Laikina įstaiga turi turėti licenciją pagal Direktyvą dėl kapitalo poreikio ir veiktų komerciniais pagrindais, laikydamosi valstybės pagalbos sistemoje nustatytų ribų. Laikinos įstaigos veikla yra laikina, o bendras tikslas – tinkamomis rinkos sąlygomis verslą perduoti privačiajam sektoriui.

Turto atskyrimo priemonės tikslas – pertvarkymo institucijoms sudaryti sąlygas nuvertėjusį arba probleminių turtą perduoti turto valdymo įmonei, kad tas turtas būtų valdomas ir ilgainiui sutvarkytas. Turtas turėtų būti perduodamas rinkos arba ilgalaikė ekonomine verte (pagal 30 straipsnį), kad nuostoliai būtų pripažinti tuomet, kai vykdomas perdavimas. Siekiant kuo labiau sumažinti konkurencijos iškraipymus ir moralinės rizikos pavojų, šią priemonę reikėtų naudoti tik kartu su kitos rūšies pertvarkymo priemone.

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė (37–51 straipsniai)

Taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, pertvarkymo institucijos turės įgaliojimą nurašyti žlungančios įstaigos užtikrinimo priemonių neturinčių kreditorių reikalavimus ir skolinius reikalavimus konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius. Priemonė gali būti naudojama žlungančiai arba galinčiai žlugti įstaigai rekapitalizuoti, nes sudaro sąlygas institucijoms per pertvarkymo procesą ją restruktūrizuoti ir po reorganizavimo ir restruktūrizavimo atkurti jos gyvybingumą. Taip institucijos galėtų lanksčiau reaguoti į didelių ir sudėtingos struktūros finansų įstaigų žlugimą. Be to, būtų nušalinta už įstaigos problemas atsakinga vadovybė ir įgyvendinamas verslo atkūrimo planas.

Pertvarkymo institucijos turėtų turėti įgaliojimą gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę taikyti visiems įstaigos įsipareigojimams. Tačiau yra įsipareigojimų, kuriems tas nebūtų taikoma *ex ante* (kaip antai užtikrintieji įsipareigojimai, garantuojami indėliai ir įsipareigojimai, kurių likutinis terminas yra mažiau nei mėnuo). Taikant išimtį ir kai pagrįstai būtina užtikrinti įstaigos ypatingos svarbos veiklą ir pagrindines verslo linijas arba finansinį stabilumą (38 straipsnis), pertvarkymo institucija galėtų priemonės netaikyti išvestinių finansinių priemonių įsipareigojimams. Darnus galimas priemonės netaikymas Sąjungos lygmeniu būtų užtikrintas Komisijos deleguotaisiais aktais.

Siekiant taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę būtina, kad pertvarkymo institucijos galėtų užtikrinti, kad įstaigos balanse būtų pakankama įsipareigojimų, kuriems būtų galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis įgaliojimus, suma. Minimali suma bus proporcinga ir pritaikyta kiekvienai įstaigų kategorijai pagal jų riziką arba jų finansavimo šaltinių sudėtį (39 straipsnis). Darnus minimalaus reikalavimo taikymas Sąjungos lygmeniu būtų užtikrintas Komisijos deleguotaisiais aktais. Imant kaip pavyzdį ir remiantis pastarosios finansų krizės faktais ir atliktais modeliavimais, tinkama visų įsipareigojimų, kuriems būtų galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, procentinė dalis galėtų būti 10 % visų įsipareigojimų (neskaitant reguliuojamojo kapitalo).

Kaip paaiškinta 4.4.8 punkte, 43 ir 44 straipsniuose išsamiai nustatytas eiliškumas, papildantis ir, jei būtina, pakeičiantis eiliškumą, nustatytą kiekvienos šalies nemokumą reglamentuojančiuose teisės aktuose. Iš principo akcininkų reikalavimai turėtų būti išnaudoti prieš naudojant subordinuotųjų kreditorių reikalavimus. Tik išnaudojus tuos reikalavimus, pertvarkymo institucijos gali priskirti nuostolius pirmaeiliams reikalavimams (43 ir 44 straipsniai). Tačiau gali būti aplinkybių, kai pertvarkymo institucijos galėtų riboti kreditorių teises neišnaudojusios akcininkų reikalavimų. Tokios aplinkybės būdingos tik gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonei ir gali susidaryti, kai pertvarkomai įstaigai lieka kapitalo

(laikantis pertvarkymo sąlygų, įstaiga būtų žlunganti arba galinti žlugti, jei išnaudojo visą arba beveik visą kapitalą). Tokiu atveju pertvarkymo institucijos, paskirsčiusios nuostolius akcininkams ir sumažinusios arba panaikinusios daugumą akcininkų reikalavimų, galėtų į kapitalą konvertuoti subordinuotuosius ir, jei būtina, pirmaeilius reikalavimus. Šis konvertavimas atliekamas taip, kad būtų labai sumažinta likusių akcininkų reikalavimų vertė.

4.4.11. Sutarties nutraukimo apribojimai ir sandorio šalių apsaugos priemonės (68–73 ir 77 straipsniai)

Norint veiksmingai taikyti pertvarkymo priemones, būtina sudaryti sąlygas, kad pertvarkymo institucijos laikinai neleistų kreditoriams ir sandorio šalims naudotis teisėmis užtikrinti reikalavimų vykdymą ir užbaigti, paankstinti arba kitaip nutraukti sutarčių su žlungančia įstaiga. Tokia laikino sustabdymo priemonė, kuri truktų ne ilgiau kaip iki kitos darbo dienos 17 val., suteikia institucijoms laiko nustatyti ir įvertinti tas sutartis, kurias reikia perduoti mokiam trečiajam asmeniui nerizikuojant, kad finansinių sutarčių vertė ir mastas keistųsi sandorio šalims pasinaudojus sutarčių nutraukimo teisėmis. Sandorio šalims, kurios liktų su žlungančia įstaiga, teisės nutraukti sutartį vėl galiotų pasibaigus sustabdymo laikotarpiui. Tačiau perdavimas funkcionuojančiam trečiajam asmeniui neturėtų būti laikomas įsipareigojimų neįvykdymo atveju, kuris leistų pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį.

Šiuos būtinus sutartinių teisių apribojimus atsveria sandorio šalių apsaugos priemonės, kad institucijos negalėtų skaidyti susijusių įsipareigojimų, teisių ir sutarčių – dalinio nuosavybės perdavimo atveju susiję susitarimai arba būtų perkeliami visi, arba visai nebūtų perkeliami. Susitarimai apima baigiamosios užskaitos susitarimus, įskaitymo susitarimus, finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę susitarimus, užtikrinimo susitarimus ir struktūrizuoto finansavimo susitarimus.

4.4.12. Teismo proceso apribojimai (78 ir 77 straipsniai)

Pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį susijusios šalys turi teisę į tinkamą teisinį procesą ir veiksmingą gynybą prieš jiems taikomas priemones. Todėl turėtų būti numatyta pertvarkymo institucijų priimtų sprendimų teisminė kontrolė. Tačiau, siekiant apsaugoti trečiuosius asmenis, nusipirkusius pertvarkomos įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų valdžios institucijoms taikant pertvarkymo įgaliojimus, ir užtikrinti finansų rinkų stabilumą, teisminė kontrolė neturėtų paveikti administracinių aktų ir (arba) sandorių, sudarytų remiantis panaikintu sprendimu. Todėl teisės gynimo priemonė dėl neteisingo sprendimo galėtų būti tik kompensacija už poveikį patiriančių asmenų patirtą žalą.

Be to, būtina užkirsti kelią, kad pertvarkomo banko atžvilgiu būtų pradedami arba vykdomi kiti teisiniai veiksmai. Todėl pagal sistemą numatoma, kad prieš iškeldamas bankroto bylą bet kuriai įstaigai nacionalinis teisėjas apie tokius prašymus praneštų pertvarkymo institucijai; tuomet pertvarkymo institucija turi teisę per 14 dienų nuo pranešimo nuspręsti tos įstaigos atžvilgiu imtis pertvarkymo veiksmų.

4.4.13. Tarpvalstybinių įstaigų pertvarkymas (80–83 straipsniai)

Gaivinimo ir pertvarkymo sistema atsižvelgiama į tarpvalstybinį kai kurių bankų grupių pobūdį, kad būtų sukurta visapusiška ir integruota Sąjungos bankų gaivinimo ir pertvarkymo sistema.

Taigi, reikia rengti, tvirtinti ir įgyvendinti visos grupės gaivinimo ir pertvarkymo planus kartu atsižvelgiant į kiekvienos grupės struktūros ypatumus ir pareigų pasiskirstymą tarp priimančiosios ir buveinės valstybių narių institucijų. Tas bus daroma taikant priemones, pagal kurias reikalingas tvirtesnis nacionalinių institucijų tarpusavio bendradarbiavimas ir skatinama taikyti grupės požiūrį visais pasirengimo, gaivinimo ir pertvarkymo etapais.

Bus įsteigtos pertvarkymo kolegijos, kurios turėtų aiškiai nustatyta vadovavimo tvarką ir kurių veikloje dalyvautų Europos bankininkystės institucija (EBI). EBI lengvintų institucijų bendradarbiavimą ir prireikus tarpininkautų. Kolegijų tikslas – koordinuoti pasirengimo ir pertvarkymo priemones tarp nacionalinių institucijų ir užtikrinti optimalius Sąjungos masto sprendimus.

4.4.14. Santykiai su trečiosiomis šalimis (84–89 straipsniai)

Kadangi daugelis Sąjungos įstaigų ir bankų grupių vykdo veiklą trečiosiose šalyse, kuriant veiksmingą pertvarkymo sistemą reikia numatyti bendradarbiavimą su trečiųjų šalių institucijomis. Pasiūlymu Sąjungos institucijoms suteikiami įgaliojimai, būtini žlugusio užsienio banko pertvarkymo veiksams užsienyje paremti, įgyvendinant jo turto ir įsipareigojimų, kurie priklauso jų jurisdikcijai arba kurie reglamentuojami jų jurisdikcijos teisės aktais, perdavimą. Tačiau tokia parama būtų suteikiama tik tuomet, jei veiksmais užsienyje užtikrinamas teisingas ir vienodas požiūris į vietos indėlininkus bei kreditorius ir nekeliama grėsmės finansiniam stabilumui valstybėje narėje. Be to, Sąjungos įstaigų pertvarkymo institucijos turėtų turėti įgaliojimą pertvarkymo priemones taikyti nacionaliniams trečiosios šalies įstaigų filialams, kai atskiras pertvarkymas būtinas dėl finansinio stabilumo arba vietos indėlininkų apsaugos. Pasiūlymu numatoma, kad pertvarkymo veiksmai užsienyje bus remiami, jei pertvarkymo institucijos bus sudariusios bendradarbiavimo susitarimą su užsienio pertvarkymo institucija. Tokie susitarimai turėtų būti veiksmingo tarptautinėms grupėms skirtų veiksmų planavimo, sprendimų priėmimo ir koordinavimo užtikrinimo priemonė.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį EBI turėtų parengti ir į sistemą įtraukti administracinius susitarimus su trečiųjų šalių valdžios institucijomis, o nacionalinės valdžios institucijos turėtų sudaryti dvišalius susitarimus, kurie kuo labiau atitiktų bendruosius EBI susitarimus.

4.4.15. Pertvarkymo finansavimas (90–99 straipsniai)

Pertvarkymu sudaromos sąlygos geriau padalyti pertvarkymo sąnaudų našta akcininkams ir kreditoriams vykdant pertvarkymą, kai bankroto procedūros laikomos netinkamomis atsižvelgiant į galimą riziką finansiniam stabilumui. Tačiau to ne visuomet gali užtekti ir gali prireikti papildomo finansavimo, kad, pvz., būtų užtikrintas laikino banko likvidumas. Remiantis ankstesne patirtimi, būtina nustatyti finansavimo struktūras, finansuojamas pačių įstaigų, kad būtų kiek įmanoma sumažinti dėl mokumui užtikrinti skirtos paramos mokesčių mokėtojams tenkantys nuostoliai. Tam būtinos nuostatos išdėstytos 90–99 straipsniuose.

89 straipsnyje numatyta nustatyti finansavimo struktūras kiekvienoje valstybėje narėje. Jų naudojimo tikslai išvardyti 89 straipsnio 2 dalyje ir yra įvairūs: nuo garantijų iki paskolų arba įnašų. Nuostolius pirmiausia padengia akcininkai ir kreditoriai, bet iš principo negalima atmesti ir kitų finansavimo struktūrų.

90 straipsnyje nustatomos taisyklės dėl finansavimo struktūroms skirtų įnašų, kuriuos sudaro *ex ante* įnašai ir papildomi *ex post* įnašai, taip pat, kai būtina, skolinimosi iš finansų įstaigų

arba centrinio banko priemonės. Siekiant užtikrinti, kad visuomet būtų tam tikrų lėšų, ir turint omenyje su *ex post* finansavimu susijusį procikliškumą, numatoma minimalų tikslinį lėšų lygį renkant *ex ante* įnašus pasiekti per 10 metų. Remiantis modeliavimų skaičiavimais, optimalus minimalus tikslinis lėšų lygis – 1 % garantuojamų indėlių.

Siekiant padidinti nacionalinių finansavimo struktūrų atsparumą, 97 straipsnyje numatoma teisė nacionalinėms struktūroms skolintis iš tokių pat kitų valstybių narių struktūrų. Siekiant atsižvelgti į įvairių nacionalinių institucijų pareigų pasiskirstymą pertvarkant grupes, 98 straipsnyje nustatomos taisyklės dėl nacionalinių finansavimo struktūrų atitinkamų įnašų, skirtų grupėms pertvarkyti. Šis įnašas bus pagrįstas rengiant grupių pertvarkymo planus iš anksto sutartu įnašu. Nacionalinės finansavimo struktūros, skolinimosi mechanizmai ir nacionalinių struktūrų pasidalijimo tarpusavyje tvarka pertvarkant tarpvalstybines grupes (98 straipsnis) sudaro Europos finansavimo struktūrų sistemą.

99 straipsnyje nustatomas indėlių garantijų sistemų (IGS) vaidmuo pertvarkymo sistemoje. IGS pertvarkymo procese gali būti panaudota dviem būdais.

Pirma, indėlių garantijų sistemos turi padėti užtikrinti nuolatinę galimybę naudotis garantuojamais indėliais. Šiuo metu indėlių garantijų sistemos sukurtos visose valstybėse narėse pagal Direktyvą 94/19/EB. Pagal jas mažmeniniams indėlininkams kompensuojama iki 100 000 EUR prarastų indėlių prieš pasinaudojant subrogacija likvidavimo procedūrose. Tačiau pertvarkymo procese išvengiama garantuojamų indėlių praradimo – tai pageidautina indėlininko požiūriu. Todėl pageidautina, kad IGS prisidėtų suma, lygia nuostoliams, kuriuos ji būtų patyrusi iškelus įprastinę bankroto bylą, kaip nurodyta 99 straipsnio 1 dalyje. Siekiant numatyti pakankamą finansavimą, yra įvedamas indėlių garantijų sistemų reikalavimų tenkinimo eiliškumas – IGS reikalavimai yra lygiaverčiai neužtikrintiems nepirmenybiniais reikalavimams. IGS įnašas įmokamas pinigais, kad būtų padengti su garantuojamais indėliais susiję nuostoliai.

Antra, nors valstybės narės turi panaudoti IGS bent jau tam, kad gautų pinigų nuolatinei galimybei naudotis garantuojamais indėliais užtikrinti, joms lieka laisvė spręsti, kaip finansuoti pertvarkymą: jos gali nuspręsti sukurti finansavimo struktūras, atskiras nuo IGS, arba IGS naudoti dar ir kaip finansavimo struktūras pagal 91 straipsnį. Iš tikrųjų yra įmanoma indėlių garantijų sistemų sinergija su įstaigų pertvarkymu. Sukūrus pertvarkymo sistemą, kuria būtų sustabdomas užkratas, sumažėtų bankų žlugimo atvejų, o kartu ir IGS draudimo išmokų tikimybė. Todėl pasiūlymu sudaromos sąlygos valstybėms narėms IGS naudoti pertvarkymui finansuoti, kad būtų užtikrinta masto ekonomija. Kai abi sistemos yra atskiros, IGS atsako už apdraustų indėlininkų apsaugą 99 straipsnio 1–4 dalyse numatytu mastu ir pagal ten nustatytas sąlygas, o papildomą finansavimą teikia atskiros finansavimo struktūros, sukurtos pagal 91 straipsnį. Tačiau, kai pasirenkama vienintelė finansavimo struktūra, ji padengs ir su garantuojamais indėliais, ir su kitais 92 straipsnyje nustatytais tikslais susijusius nuostolius. Tokiu atveju IGS turi atitikti visas sąlygas dėl įnašų, skolinimosi ir pasidalijimo tarpusavyje pagal 93–98 straipsnius.

Bet kokių atveju, jei gavus IGS įnašą, pertvarkoma įstaiga vėliau žlunga ir IGS neturi pakankamai lėšų indėlininkų indėliams grąžinti, IGS turi turėti priemonių, kad galėtų nedelsiant surinkti atitinkamas sumas iš savo narių.

Tikėtina, kad naudojant pertvarkymo fondus būtų teikiama valstybės pagalba, nepaisant nacionalinės finansavimo struktūros rūšies (t. y. pertvarkymo fondas, atskiras nuo indėlių garantijų sistemos, ar indėlių garantijų sistema, naudojama kaip pertvarkymo fondas).

4.4.16. *Derėjimas su SESV 290 ir 291 straipsniais*

2009 m. rugsėjo 23 d. Komisija priėmė reglamentų, kuriais įsteigiama Europos bankininkystės institucija (EBI), Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EDPPI) ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI), pasiūlymus¹⁶. Šiuo atžvilgiu Komisija nori priminti pareiškimus, susijusius su SESV 290 ir 291 straipsniais, padarytus priimant Europos priežiūros institucijų steigimo reglamentus, kuriais teigiama: „Reguliavimo standartų priėmimo proceso klausimu Komisija pabrėžia finansinių paslaugų sektoriaus unikalų pobūdį, kuris susiformavo atsižvelgiant į Lamfalussy struktūrą ir kuris aiškiai pripažintas SESV 39 deklaracijoje. Tačiau Komisija turi rimtų abejonių dėl to, ar jos vaidmeniui priimant deleguotus aktus ir įgyvendinant priemones taikomi apribojimai atitinka SESV 290 ir 291 straipsnius.“

4.4.17. *Likvidavimo direktyvos, bendrovių teisės direktyvų ir EBI reglamento pakeitimai (104–111 straipsniai)*

Direktyva 2001/24/EB numatomas kredito įstaigų, turinčių filialų kitose valstybėse narėse, reorganizavimo arba likvidavimo priemonių abipusis pripažinimas ir vykdymo užtikrinimas. Direktyva siekiama užtikrinti, kad kredito įstaiga ir jos filialai kitose valstybėse narėse būtų reorganizuojami arba likviduojami laikantis vienumo ir universalumo principų, pagal kuriuos užtikrinama, kad vyktų tik viena bankroto byla, kurioje kredito įstaiga laikoma vienu subjektu. Bylos vienumo ir universalumo principais užtikrinamas kreditorių lygiateisiškumas, nepaisant jų pilietybės, nuolatinės arba įprastinės gyvenamosios vietos. Siekiant ir įstaigų pertvarkymo procesuose užtikrinti kreditorių lygiateisiškumą, Direktyva 2001/24/EB iš dalies keičiama, kad jos taikymo sritis apimtų investicines įmones ir pertvarkymo priemonių naudojimą visų subjektų, kuriems taikomas pertvarkymo režimas, atžvilgiu.

Sąjungos bendrovių teisės direktyvose nustatytos akcininkų ir kreditorių apsaugos taisyklės. Kai kuriomis iš tų taisyklių gali būti trukdoma pertvarkymo institucijoms greitai imtis veiksmų.

Antrąją bendrovių teisės direktyva reikalaujama, kad akcinės bendrovės kapitalo didinimui turi pritarti visuotinis susirinkimas, o Direktyva 2007/36 (Akcininkų teisių direktyva) reikalaujama, kad apie tą susirinkimą būtų pranešama prieš 21 dieną. Todėl neįmanoma kredito įstaigos finansinės būklės greitai atkurti didinant kapitalą. Taigi, pasiūlymu iš dalies keičiama Akcininkų teisių direktyva, kad visuotinis susirinkimas galėtų iš anksto nuspręsti, jog visuotinis susirinkimas dėl sprendimo didinti kapitalą kritinėse situacijose būtų sušaukiamas per trumpesnę laikotarpį. Toks leidimas būtų gaivinimo plano dalis. Taip būtų galima greitai imtis veiksmų kartu išlaikant akcininkų įgaliojimus priimti sprendimus.

Be to, bendrovių teisės direktyvomis reikalaujama, kad kapitalo didinimui ir mažinimui, susijungimams ir skaidymui turi pritarti akcininkai, ir, kai kapitalas didinamas išleidžiant akcijas už mokesčių gryniaisiais pinigais, taikomos pirmenybės teisės. Be to, Direktyva dėl įmonių perėmimo pasiūlymų reikalaujama, kad būtų teikiami privalomi pasiūlymai, kai bet kuris asmuo, įskaitant valstybę, įsigyja į biržos sąrašus įtrauktos bendrovės akcijų viršydamas kontrolinę ribą (paprastai 30–50 %). Šioms kliūtims įveikti pasiūlymu leidžiama valstybėms narėms nukrypti nuo tų nuostatų, kuriomis reikalaujama kreditorių arba akcininkų sutikimo arba kurios kitaip trukdo veiksmingai ir greitai pertvarkyti įstaigas.

¹⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

Norint užtikrinti, kad už pertvarkymą atsakingoms valdžios institucijoms būtų atstovaujama Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje, įsteigtoje Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, ir kad EBI turėtų kompetenciją, būtiną šioje direktyvoje nustatytoms užduotims atlikti, reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, kad šioje direktyvoje apibrėžtos nacionalinės pertvarkymo institucijos būtų įtrauktos į tame reglamente nustatytą kompetentingų institucijų sąvoką.

4.4.18. Įsigaliojimas

Direktyva įsigalios dvidešimtą dieną po jos paskelbimo OL.

Pagal nusistovėjusią praktiką direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas nustatytas po 18 mėnesių, t. y. 2014 m. gruodžio 31 d.

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės nuostatomis taikomas ilgesnis perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpis ir jos turėtų būti taikomos nuo 2018 m. sausio 1 d. Nustatant tą datą atsižvelgiama į stebimus esamos skolos terminų ciklus, poreikį išvengti įsiskolinimo mažinimo ir reikalavimą įstaigoms įgyvendinti naujus kapitalo reikalavimus iki 2018 m.

Pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės turėtų prie pranešimo apie įgyvendinimo priemones pridėti atitikties lenteles. Šis reikalavimas yra pagrįstas, atsižvelgiant į direktyvos, kuri taikoma skirtingiems aspektams ir kuriai įgyvendinti tikriausiai reikės daug priemonių, sudėtingumą ir į tai, kad kai kurios valstybės narės jau patvirtino teisės aktus, kuriais iš dalies įgyvendinama ši direktyva.

5. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pirmiau minėtos politikos galimybės turės poveikio Sąjungos biudžetui.

Šiuo pasiūlymu būtų reikalaujama, kad EBI: i) parengtų maždaug 23 techninius standartus ir 5 gaires, ii) dalyvautų pertvarkymo kolegijose, priimtų sprendimus, kai nepavyksta susitarti, ir atliktų privalomus sprendimus priimančio tarpininko vaidmenį ir iii) numatytų trečiosios šalies pertvarkymo procedūrų pripažinimą pagal 85 straipsnį ir sudarytų neprivalomus bendruosius bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis šalimis pagal 88 straipsnį. Techninius standartus reikėtų pateikti per 12 mėnesių nuo direktyvos įsigaliojimo, t. y., kaip numatoma, 2013 m. birželio–gruodžio mėn. Komisijos pasiūlyme numatomos ilgalaikės EBI užduotys, kurioms atlikti nuo 2014 m. reikia įsteigti 5 papildomus etatus (laikinių darbuotojų). Be to, numatoma, kad laikinas užduotis tik 2014 ir 2015 m. atliks 11 deleguotųjų nacionalinių ekspertų.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 77/91/EEB bei 82/891/EB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB bei 2011/35/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą¹⁷,

teisės akto pasiūlymą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁸,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę¹⁹,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 2008 m. prasidėjusi finansų krizė parodė, kad labai trūksta tinkamų Sąjungos lygmens priemonių klausimams, susijusiems su nepatikimomis ar žlungančiomis kredito įstaigomis, veiksmingai spręsti. Visų pirma tokios priemonės būtinos nemokumo prevencijai užtikrinti, o nemokumo atveju – neigiamoms pasekmėms kiek įmanoma sumažinti išsaugant sistemiškai svarbias tos įstaigos funkcijas. Per krizę tie sunkumai buvo svarbus veiksnys, vertęs valstybes nares gelbėti kredito įstaigas valstybės lėšomis;
- (2) Sąjungos finansų rinkos yra labai integruotos ir tarpusavyje susijusios, kai daugelis kredito įstaigų aktyviai veikia keliose valstybėse. Tikėtina, kad tarpvalstybinės kredito įstaigos žlugimas paveiks įvairių valstybių narių, kuriose įstaiga veikia, finansų rinkų stabilumą. Jei valstybės narės nesugeba perimti žlungančios kredito įstaigos kontrolės ir jos pertvarkyti taip, kad būtų veiksmingai išvengta didesnės sisteminės žalos, gali nukentėti valstybių narių abipusis pasitikėjimas ir finansinių paslaugų vidaus rinkos

¹⁷ OL C , p. .

¹⁸ OL C , p. .

¹⁹ OL C , p. .

patikimumas. Todėl finansų rinkų stabilumas yra esminė vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlyga;

- (3) šiuo metu kredito įstaigų pertvarkymo procedūros Sąjungos lygmeniu nederinamos. Kai kurios valstybės narės kredito įstaigoms taiko tokias pat procedūras kaip kitoms nemokioms įmonėms; kartais tokios procedūros pritaikomos prie kredito įstaigų. Atskirų valstybių narių kredito įstaigų nemokumą reglamentuojančių įstatymų ir kitų teisės aktų esmė ir procedūros gerokai skiriasi. Be to, finansų krizė parodė, kad bendrosios įmonių nemokumo procedūros ne visuomet gali tikti kredito įstaigoms, nes jomis ne visuomet užtikrinama intervencijos sparta, kredito įstaigų esminių funkcijų tęstinumas ir finansinio stabilumo išlaikymas;
- (4) todėl būtinas režimas siekiant suteikti valdžios institucijoms priemonių pakankamai anksti ir greitai įsikišti į nepatikimos arba žlungančios kredito įstaigos veiklą, kad būtų užtikrintas kredito įstaigos svarbiausių finansinių ir ekonominių funkcijų tęstinumas ir kartu kiek įmanoma sumažintas įstaigos žlugimo poveikis finansų sistemai ir būtų užtikrinta, kad nuostoliai būtų tinkamai paskirstyti akcininkams ir kreditoriams. Gavusios naujus įgaliojimus, valdžios institucijos turėtų sugebėti užtikrinti nuolatinę galimybę naudotis indėliais ir vykdyti mokėjimo sandorius, prireikus parduoti gyvybingas įmonės dalis, taip pat teisingai ir iš anksto žinomu būdu paskirstyti nuostolius. Pasiiekus tuos tikslus turėtų būti išvengta finansų rinkų destabilizavimo ir kiek įmanoma sumažintos mokesčių mokėtojų tenkančios sąnaudos;
- (5) kai kurios valstybės narės jau įgyvendino teisės aktų pataisas, nustatančias žlungančių kredito įstaigų pertvarkymo mechanizmus; kitos yra paskelbusios apie ketinimus sukurti tokius mechanizmus, jei jų neatsiras Sąjungos lygmeniu. Tikėtina, kad skirtingos kredito įstaigų pertvarkymo sąlygos, įgaliojimai ir procesai kliudo vidaus rinkai sklandžiai veikti ir nacionalinėms valdžios institucijoms bendradarbiauti sprendžiant problemas, susijusias su žlungančiomis tarpvalstybinėmis bankų grupėmis. Tai ypač aktualu, kai dėl skirtingų metodų nacionalinės valdžios institucijos neužtikrina vienodo kontrolės lygio arba neturi vienodų galimybių pertvarkyti kredito įstaigas. Tie pertvarkymo režimų skirtumai taip pat gali daryti skirtingą poveikį bankų finansavimo sąnaudoms valstybėse narėse ir gali iškreipti bankų konkurenciją. Be to, veiksmingi pertvarkymo režimai visose valstybėse narėse reikalingi siekiant užtikrinti, kad galimybė įstaigoms pasinaudoti bendrosios rinkos teikiamomis įsisteigimo teisėmis nebūtų ribojama dėl buveinės valstybės narės finansinių išteklių, skirtų jų žlugimui valdyti;
- (6) tas kliūtis reikėtų šalinti; taip pat reikėtų patvirtinti taisykles užtikrinant, kad nenukentėtų vidaus rinkos nuostatos. Tam įstaigų pertvarkymo taisyklės turėtų būti suderintos vadovaujantis bendromis būtiniausio derinimo taisyklėmis;
- (7) kadangi planuojamo veiksmo tikslų, t. y. suderinti kredito įstaigų pertvarkymo taisykles ir procesus, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl bet kurios Sąjungos įstaigos žlugimo poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (8) siekiant užtikrinti nuoseklumą su galiojančiais Sąjungos teisės aktais finansinių paslaugų srityje ir kuo didesnę visų rūšių įstaigų finansinį stabilumą, pertvarkymo

režimas turėtų būti taikomas ne tik kredito įstaigoms, bet ir investicinėms įmonėms, vadovaujantis 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo²⁰ įtvirtintais rizikos ribojimo reikalavimais. Be to, režimas turėtų būti taikomas finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, numatytoms 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičiančioje Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB²¹, taip pat mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms ir finansų įstaigoms, kurios yra kredito įstaigos ar investicinės įmonės patronuojamosios įmonės. Krizė parodė, kad grupei priklausančio subjekto nemokumas gali sparčiai paveikti visos grupės mokumą ir dėl to turėti net sisteminių pasekmių. Todėl valdžios institucijos taip pat turėtų turėti veiksmingų priemonių tokių subjektų atžvilgiu, kad užkirstų kelią užkratui ir sukurtų nuoseklią pertvarkymo schemą visai grupei, nes grupei priklausančio subjekto nemokumas galėtų sparčiai paveikti visos grupės mokumą;

- (9) taikant šioje direktyvoje numatytas pertvarkymo priemones ir įgaliojimus, gali būti ribojamos akcininkų ir kreditorių teisės. Visų pirma valdžios institucijų turimas įgaliojimas perduoti įstaigos akcijas arba visą ar dalį turto privačiam pirkėjui be akcininkų sutikimo turi poveikį akcininkų nuosavybės teisėms. Be to, įgaliojimas spręsti, kuriuos žlungančios kredito įstaigos išipareigojimus perduoti atsižvelgiant į tikslą užtikrinti paslaugų tęstinumą ir išvengti neigiamo poveikio finansiniam stabilumui, gali paveikti kreditorių lygiateisiškumą;
- (10) nacionalinės valdžios institucijos turėtų atsižvelgti į įstaigos riziką, dydį ir ryšius, kiek tai susiję su gaivinimo ir pertvarkymo planais ir turimų įvairių priemonių naudojimu, užtikrinamos, kad režimas būtų taikomas tinkamai;
- (11) siekdamas užtikrinti reikiamą veiksmų spartą, garantuoti nepriklausomumą nuo ūkinės veiklos vykdytojų ir išvengti interesų konfliktų, valstybės narės turėtų paskirti viešojo administravimo institucijas, kurios pagal šią direktyvą atliks su pertvarkymu susijusias funkcijas ir užduotis. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad šioms pertvarkymo institucijoms būtų skirta pakankamai išteklių. Paskyrus viešąsias institucijas, neturėtų būti atmetama delegavimo galimybė pertvarkymo institucijos atsakomybe. Tačiau nebūtina tiksliai nurodyti institucijos, kurią valstybės narės turėtų paskirti kaip pertvarkymo instituciją. Jei šis aspektas būtų suderintas, būtų lengviau koordinuoti veiksmus, tačiau taip pat būtų labai kišamasi į valstybių narių konstitucines ir administracines sistemas. Pakankamą koordinavimo lygį vis dėlto galima pasiekti numačius švelnesnį reikalavimą: visoms nacionalinėms valdžios institucijoms, dalyvaujančioms pertvarkant įstaigas, turėtų būti atstovaujama pertvarkymo kolegijose, kuriose turėtų vykti tarpvalstybinio ar Sąjungos lygmens koordinavimas. Todėl valstybės narės turėtų laisvai pasirinkti, kokios institucijos turėtų atsakyti už pertvarkymo priemonių taikymą ir vykdyti šioje direktyvoje numatytus įgaliojimus;

²⁰ OL L 177, 2006 6 30, p. 2011.

²¹ OL L 35, 2003 2 11, p. 1.

- (12) atsižvelgiant į kredito įstaigos arba investicinės įmonės žlugimo pasekmes valstybės narės finansų sistemai ir ekonomikai ir į galimą poreikį naudoti viešąsias lėšas ieškant išeities iš krizės, krizių vykstant valdymo ir įstaigų pertvarkymo procesui ankstyvu etapu turėtų aktyviai dalyvauti valstybių narių finansų ministerijos ar kitos atitinkamos ministerijos;
- (13) siekiant veiksmingai pertvarkyti įstaigas ar grupes, veikiančias visoje Sąjungoje, reikia, kad kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos priežiūros ir pertvarkymo kolegijose bendradarbiautų visais šioje direktyvoje apibrėžtais etapais, nuo gaivinimo ir pertvarkymo planų parengimo iki faktinio įstaigos pertvarkymo. Kai nacionalinėms valdžios institucijoms nepavyksta susitarti dėl šioje direktyvoje numatytų sprendimų, susijusių su įstaigomis, kraštutiniu atveju Europos bankininkystės institucija (EBI) turėtų atlikti privalomus sprendimus priimančio tarpininko vaidmenį. Todėl EBI turėtų būti įgaliota pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB²², nuostatas priimti sprendimus, kuriais nacionalinės valdžios institucijos įpareigojamos imtis konkrečių veiksmų arba nuo jų susilaikyti;
- (14) siekiant užtikrinti vienodą ir nuoseklų požiūrį šioje direktyvoje apibrėžtoje srityje, EBI taip pat turėtų būti įgaliota priimti gaires ir parengti reguliavimo ir techninius standartus, kuriuos priimdama deleguotuosius aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turės patvirtinti Komisija;
- (15) kad galėtų veiksmingai spręsti žlungančių įstaigų problemas, valdžios institucijos turėtų turėti įgaliojimą taikyti parengiamąsias ir prevencines priemones;
- (16) labai svarbu, kad visos įstaigos parengtų ir nuolat atnaujintų gaivinimo planus, kuriuose būtų numatytos priemonės, kurias tos įstaigos turėtų taikyti įvairiomis aplinkybėmis ar tam tikro scenarijaus atveju. Tokie planai turėtų būti išsamūs ir pagrįsti tikroviškais prielaidomis numatant daugelį įtinkamų prastos padėties scenarijų. Tačiau reikalavimas parengti gaivinimo planą turėtų būti taikomas proporcingai, atsižvelgiant į sisteminę įstaigos ar grupės svarbą. Taip pat, kalbant apie plano turinį, reikėtų atsižvelgti į įstaigos finansavimo šaltinių pobūdį ir į tai, kiek tikėtina grupės parama. Iš įstaigų reikėtų reikalauti teikti planus priežiūros institucijoms išsamiai įvertinti, be kita ko, ar planai yra visapusiški ir ar jie galėtų patikimai padėti laiku atkurti įstaigos gyvybingumą, net finansiškai sunkiais laikotarpiais;
- (17) jei įstaiga nepateikia tinkamo gaivinimo plano, priežiūros institucijoms reikėtų suteikti įgaliojimus reikalauti, kad ta įstaiga imtųsi visų priemonių, būtinų plano trūkumams ištaisyti, be kita ko, keisti savo verslo modelį arba finansavimo strategiją. Šis reikalavimas gali paveikti laisvę užsiimti verslu, kuri garantuojama Pagrindinių teisių chartijos 16 straipsniu. Tačiau šios pagrindinės teisės apribojimas yra būtinas siekiant finansinio stabilumo ir indėlininkų bei kreditorių apsaugos tikslų. Konkrečiau, toks apribojimas būtinas siekiant sustiprinti įstaigų verslą ir neleisti joms pernelyg išaugti arba prisiimti per didelės rizikos, neturint galimybių įveikti nuosmukių bei nuostolių ir

²² OL L ..., p. ...

atkurti kapitalo bazę. Be to, šis apribojimas yra proporcingas, nes tik prevenciniais veiksmais galima užtikrinti, kad būtų imtasi tinkamų atsargumo priemonių, todėl jis atitinka Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnį;

- (18) planavimas yra būtina veiksmingo pertvarkymo dalis. Valdžios institucijos turėtų turėti visą būtiną informaciją, kad suplanuotų, kaip įstaigos ar tarpvalstybinės grupės esmines funkcijas galima izoliuoti nuo kitų veiklos sričių ir perduoti siekiant užtikrinti, kad esminės funkcijos būtų išsaugotos ir toliau vykdomos. Tačiau reikalavimas rengti pertvarkymo planą turėtų būti supaprastintas, atsižvelgiant į sisteminę įstaigos ar grupės svarbą;
- (19) pertvarkymo institucijos turėtų turėti įgaliojimų reikalauti pakeisti įstaigų ar grupių struktūrą ir organizaciją, kad pašalintų praktines pertvarkymo priemonių taikymo kliūtis ir užtikrintų sėkmingą konkrečių subjektų pertvarkymą. Dėl galimo visų įstaigų sisteminio pobūdžio, siekiant išsaugoti finansinį stabilumą labai svarbu, kad valdžios institucijos turėtų galimybę pertvarkyti bet kurią įstaigą. Kad būtų laikomasi Pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnyje nustatytos teisės užsiimti verslu, valdžios institucijų veiksmų laisvė turėtų apsiriboti tuo, kas būtina siekiant supaprastinti įstaigos struktūrą ir veiklą vien tam, kad būtų lengviau ją pertvarkyti. Be to, visos šiais tikslais taikomos priemonės turėtų atitikti Sąjungos teisę. Priemonės neturėtų būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminacinės dėl pilietybės ir turėtų būti grindžiamos pagrindine priežastimi, kad yra vykdomos paisant viešojo intereso užtikrinti finansinį stabilumą. Kad nustatytų, ar veiksmų imamasi paisant bendrojo viešojo intereso, pertvarkymo institucijos, kurios imasi veiksmų paisydamos bendrojo viešojo intereso, turėtų turėti galimybę įgyvendinti pertvarkymo tikslus nepatirdamos pertvarkymo priemonių taikymo arba turimų įgaliojimų vykdymo kliūčių. Be to, veiksmais neturėtų būti siekiama daugiau, nei absoliučiai būtina tikslams įgyvendinti. Spręsdamos, kokių priemonių imtis, pertvarkymo institucijos turėtų atsižvelgti į Europos sisteminės rizikos valdybos, įsteigtos 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo²³, įspėjimus ir rekomendacijas;
- (20) priemonės, kuriomis siūloma įveikti ar šalinti sėkmingo įstaigos ar grupės pertvarkymo kliūtis, neturėtų trukdyti įstaigoms naudotis įsisteigimo teise, kuri suteikta Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo;
- (21) gaivinimo ir pertvarkymo planuose neturėtų būti numatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama arba mokesčių mokėtojams sukelti nuostolių rizikos. Galimybė pasinaudoti centrinių bankų teikiamomis likvidumo priemonėmis, įskaitant skubios pagalbos likvidumui padidinti priemones, neturėtų būti laikoma nepaprastąja viešąja finansine parama, su sąlyga, kad įstaiga yra moki likvidumo užtikrinimo momentu, o toks likvidumo užtikrinimas nėra didesnio pagalbos paketo dalis; kad priemonė visiškai užtikrinta užstatu, kuris, atsižvelgiant į kokybę ir rinkos vertę, įvertintas mažesne nei rinkos vertę; kad centrinis bankas pagalbos gavėjui nustato baudos palūkanas; ir kad priemonė taikoma centrinio banko iniciatyva ir ji neužtikrinta jokia priešpriešine valstybės garantija;

²³ OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

- (22) vieno tarpvalstybinės grupės subjekto finansinę paramą kitam tos pačios grupės subjektui šiuo metu riboja įvairios nacionalinės teisės aktų nuostatos. Tų nuostatų tikslas – apsaugoti kiekvieno subjekto kreditorius ir akcininkus. Tačiau tose nuostatose neatsižvelgiama į tos pačios grupės subjektų tarpusavio priklausomumą arba grupės interesą. Tarptautiniu mastu tik kai kuriose teisės sistemose teismų praktikoje ar teisės taisyklėse yra sukurta grupės intereso sąvoka. Ta sąvoka, be kiekvieno atskiro grupės subjekto intereso, atsižvelgiama į netiesioginį kiekvieno grupės subjekto interesą, kad visa grupė klestėtų. Tačiau įvairiose valstybėse narėse tai skiriasi ir neužtikrina pakankamo teisinio tikrumo. Todėl verta nustatyti, kokiomis sąlygomis tarpvalstybinėje bankų grupėje galima vieno subjekto finansinę paramą perduoti kitam siekiant užtikrinti visos grupės finansinį stabilumą. Grupės subjektų tarpusavio finansinė parama turėtų būti savanoriška. Tikslinga, kad pasinaudojimas įsisteigimo teise nebūtų valstybių narių tiesiogiai arba netiesiogiai reikalaujama sąlyga sudaryti finansinės paramos teikimo susitarimą;
- (23) siekiant išsaugoti finansinį stabilumą svarbu, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę pagerinti įstaigos finansinę ir ekonominę padėtį anksčiau, nei ji atsidurs tokioje padėtyje, kad institucijoms teliks ją pertvarkyti. Tam kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti ankstyvosios intervencijos įgaliojimai, įskaitant įgaliojimus pakeisti įstaigos valdymo organą specialiuoju valdytoju; tai būtų priemonė daryti spaudimą tokiai įstaigai, kad ji imtųsi priemonių savo finansiniam patikimumui atkurti ir (arba) reorganizuotų savo veiklą taip, kad gyvybingumas būtų užtikrintas ankstyvu etapu. Specialiojo valdytojo užduotis turėtų būti imtis visų būtinų priemonių ir skatinti įgyvendinti sprendimus siekiant pagerinti įstaigos finansinę būklę. Tačiau skiriant specialųjį valdytoją neturėtų būti nukrypstama nuo akcininkų ar savininkų teisių ar procedūrinių įpareigojimų, nustatytų pagal Sąjungos arba nacionalinę bendrovių teisę, ir turėtų būti laikomasi Sąjungos ar valstybių narių tarptautinių įsipareigojimų, susijusių su investicijų apsauga. Ankstyvosios intervencijos įgaliojimai turėtų aprėpti jau nustatytuosius pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo²⁴ kitomis aplinkybėmis nei tos, kurios yra laikomos ankstyvosios intervencijos aplinkybėmis, ir kitose situacijose, kurios būtinos siekiant atkurti įstaigos finansinį patikimumą;
- (24) pertvarkymo sistemoje reikėtų numatyti pertvarkymą pradėti laiku, prieš nustatant finansų įstaigos nemokumą pagal balansą ir prieš išsenkant visam akciniam kapitalui. Pertvarkymas turėtų būti pradėtas, kai įmonė nebėra gyvybinga arba galėtų nebebūti gyvybinga ir kitos priemonės pasirodė neveiksmingos siekiant išvengti žlugimo. Tai, kad įstaiga neatitinka veiklos leidimo reikalavimų, *per se* neturėtų pateisinti pertvarkymo pradžios, ypač jei įstaiga vis dar gyvybinga arba vis dar galėtų būti gyvybinga. Turėtų būti laikoma, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti, kai ji pažeidžia arba pažeis kapitalo reikalavimus, kad neprarastų veiklos leidimo, nes patyrė arba galėtų patirti nuostolių, kuriems padengti reikėtų visų arba beveik visų jos nuosavų lėšų, kai įstaigos turtas yra arba bus mažesnis už jos įsipareigojimus, kai įstaiga negali arba negalės suėjus terminui apmokėti įsipareigojimų arba kai įstaigai reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama. Vien tai, kad reikalinga skubi centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, neturėtų būti sąlyga, pakankama įrodyti, kad įstaiga negali arba artimu metu negalės suėjus terminui apmokėti įsipareigojimų. Siekiant

²⁴ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

išsaugoti finansinį stabilumą, visų pirma sisteminio likvidumo trūkumo atveju, centrinių bankų likvidumo priemonėms arba naujai išleistiems įsipareigojimams teikiamos valstybės garantijos neturėtų būti pertvarkymo sistemos taikymo pradžios kriterijus, jei laikomasi tam tikrų sąlygų. Visų pirma, valstybės garantijų priemonės turėtų būti patvirtintos pagal valstybės pagalbos sistemą ir neturėtų būti didesnio pagalbos paketo dalis, o garantijų priemonių naudojimo laikotarpis turėtų būti griežtai apribotas. Abiem atvejais bankas turi būti mokus;

- (25) pertvarkymo institucijų įgaliojimai taip pat turėtų būti taikomi kontroliuojančiosioms bendrovėms, jei ir kontroliuojančioji bendrovė, ir patronuojamoji įstaiga žlunga arba galėtų žlugti. Nepaisant to, kad kontroliuojančioji bendrovė gali nebūti žlunganti arba galinti žlugti, pertvarkymo institucijų įgaliojimai turėtų būti taikomi kontroliuojančiajai bendrovei, kai viena ar daugiau patronuojamųjų kredito įstaigų arba investicinių įmonių atitinka pertvarkymo sąlygas, o pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų taikymas kontroliuojančiajai bendrovei yra būtinas norint pertvarkyti vieną ar daugiau jos patronuojamųjų įmonių arba visą grupę;
- (26) jei įstaiga žlunga ar galėtų žlugti, nacionalinės valdžios institucijos turėtų turėti būtiniausią suderintų pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų rinkinį. Šios priemonės ir įgaliojimai turėtų būti taikomi remiantis bendromis sąlygomis, tikslais ir bendraisiais principais. Pertvarkymo institucijai nusprendus pradėti įstaigos pertvarkymą, nebeturėtų būti leidžiama kelti įprastinės bankroto bylos. Valstybės narės turėtų turėti galimybę pertvarkymo institucijoms suteikti papildomų įgaliojimų ir priemonių, be šia direktyva joms numatytų įgaliojimų ir priemonių. Tačiau šių papildomų priemonių ir įgaliojimų naudojimas turėtų atitikti šioje direktyvoje nustatytus pertvarkymo principus ir tikslus. Visų pirma, tokių priemonių ar įgaliojimų naudojimas neturėtų neigiamai paveikti veiksmingo tarpvalstybinių grupių pertvarkymo ir turėtų užtikrinti, kad nuostolius padengtų akcininkai;
- (27) siekiant išvengti moralinės rizikos, nemoki įstaiga, neatsižvelgiant į jos dydį ir ryšius, turėtų turėti galimybę pasitraukti iš rinkos, nesukeldama sisteminių sutrikimų. Iš principo žlunganti įstaiga likviduojama keliant įprastinę bankroto bylą. Tačiau likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą gali kilti pavojus finansiniam stabilumui, nutrūkti esminių paslaugų teikimas ir nukentėti indėlininkų apsauga. Tokiu atveju pertvarkymo priemonių taikymas atitinka viešąjį interesą. Todėl pertvarkymo tikslai turėtų būti šie: užtikrinti esminių finansinių paslaugų tęstinumą, išsaugoti finansų sistemos stabilumą, sumažinti moralinę riziką kiek įmanoma sumažinant viešosios finansinės paramos žlungančioms įstaigoms galimybę ir apsaugoti indėlininkus;
- (28) visuomet prieš priimant sprendimą išsaugoti įstaigą reikėtų apsvarstyti galimybę likviduoti nemokią įstaigą keliant įprastinę bankroto bylą. Nemokią įstaigą reikėtų išsaugoti naudojant privačias lėšas, kiek įmanoma. Tai galima įgyvendinti įvykdžius pardavimą ar susijungimą su privačiojo sektoriaus pirkėju, nurašius įstaigos įsipareigojimus arba konvertavus jos skolą į nuosavybės vertybinius popierius, kad ji būtų rekapitalizuota;
- (29) taikydamos pertvarkymo priemones ir pertvarkymo įgaliojimus, pertvarkymo institucijos turėtų užtikrinti, kad tinkama nuostolių dalis tektų akcininkams ir kreditoriams, kad būtų pakeisti vadovai, kad įstaigos pertvarkymo sąnaudos būtų kuo mažesnės ir kad būtų taikomas panašus požiūris į visus nemokios įstaigos kreditorius, kurie priklauso tai pačiai klasei. Kai pertvarkymo priemonės aprėpia valstybės

pagalbą, intervencijas reikėtų vertinti atsižvelgiant į atitinkamas valstybės pagalbos nuostatas. Valstybės pagalba galima, *inter alia*, kai pertvarkant žlungančias įstaigas naudojami pertvarkymo fondai arba indėlių garantijų fondai;

- (30) akcininkų ir kreditorių teisių apribojimai turėtų atitikti Pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnį. Todėl pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos tik toms įstaigoms, kurios žlunga ar galėtų žlugti, ir tik tuomet, kai tai būtina siekiant įgyvendinti visuotinės svarbos finansinio stabilumo tikslą. Visų pirma pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos, kai įstaigos negalima likviduoti keliant įprastinę bankroto bylą kartu nedestabilizuojant finansų sistemos ir reikia imtis priemonių, kad būtų sparčiai perduotos ir tęsiamos sistemiskai svarbios funkcijos, ir kai negalima pagrįstai tikėtis alternatyvaus privataus sprendimo, įskaitant esamų akcininkų arba trečiojo asmens vykdomą kapitalo padidinimą, kuris būtų pakankamas visiškam įstaigos gyvybingumui atkurti;
- (31) nuosavybės teisių ribojimas neturėtų būti neproporcingas. Dėl to poveikį patiriantys akcininkai ir kreditoriai neturėtų patirti didesnių nuostolių nei nuostoliai, kurie būtų patirti, jei pertvarkymo sprendimo priėmimo metu įstaiga būtų likviduota. Kai dalis pertvarkomos įstaigos turto perduodama privačiam pirkėjui arba laikinam bankui, likusi pertvarkomos įstaigos dalis turėtų būti likviduota keliant įprastą bankroto bylą. Siekiant apsaugoti likviduojant įstaigą likusius akcininkus ir kreditorius, jie turėtų turėti teisę pagal savo reikalavimus per likvidavimo procedūrą gauti išmoką, ne mažesnę negu suma, kurią pagal apskaičiavimus jie būtų atgavę, jei visa įstaiga būtų likviduota keliant įprastinę bankroto bylą;
- (32) siekiant apsaugoti akcininkų ir kreditorių teisę gauti ne mažiau, negu jie gautų iškelus įprastinę bankroto bylą, reikėtų nustatyti aiškius įpareigojimus dėl įstaigos turto ir įsipareigojimų vertinimo ir turėtų likti pakankamai laiko deramai įvertinti požiūriui, kuris jiems būtų taikytas, jei įstaiga būtų likviduojama keliant įprastinę bankroto bylą. Turėtų būti įmanoma tokį vertinimą pradėti jau ankstyvosios intervencijos etapu. Prieš imantis pertvarkymo veiksmų, reikėtų įvertinti įstaigos turto ir įsipareigojimų vertę ir požiūrį, kuris akcininkams ir kreditoriams būtų taikomas iškelus įprastinę bankroto bylą. Toks vertinimas teismine tvarka turėtų būti peržiūrimas tik kartu su pertvarkymo sprendimu. Be to, reikėtų nustatyti įpareigojimą po pertvarkymo priemonių taikymo atlikti požiūrio, kuris faktiškai taikytas akcininkams ir kreditoriams, ir požiūrio, kuris jiems būtų taikytas iškelus įprastinę bankroto bylą, *ex post* palyginimą. Jei nustatoma, kad akcininkai ir kreditoriai už savo reikalavimus gavo mažesnę sumą, negu būtų gavę keliant įprastinę bankroto bylą, jie turėtų turėti teisę atgauti skirtumą. Kitaip nei vertinimo prieš pertvarkymo veiksmus atveju, turėtų būti įmanoma šį skirtumą ginčyti atskirai nuo pertvarkymo sprendimo. Valstybės narės turėtų pačios spręsti dėl tvarkos, kaip akcininkams ir kreditoriams apmokėti skirtumą, nustatytą įvertinus požiūrį. Jei yra, tas skirtumas turėtų būti apmokamas naudojant finansines struktūras, nustatytas pagal šią direktyvą;
- (33) svarbu nuostolius pripažinti žlungant įstaigai. Vertinant žlungančių įstaigų turtą ir įsipareigojimus paprastai reikėtų remtis jų rinkos verte tuo metu, kai yra taikomos pertvarkymo priemonės, atsižvelgiant į tai, kiek tinkamai veikia rinkos. Kai rinkų veikimas tikrai sutrikęs, vertinimą galima atlikti remiantis tinkamai pagrįsta ilgalaikė ekonomine turto ir įsipareigojimų verte. Dėl skubos turėtų būti įmanoma pertvarkymo institucijoms skubiai įvertinti žlungančios įstaigos turtą ar įsipareigojimus. Toks

vertinimas turėtų būti preliminarus ir galioti, kol bus atliktas nepriklausomas vertinimas;

- (34) būtina veikti sparčiai, kad išliktų pasitikėjimas rinkoje ir kad būtų kiek įmanoma sumažintas užkratas. Nustačiusios, kad įstaiga žlunga ar galėtų žlugti, pertvarkymo institucijos neturėtų delsti imtis tinkamų veiksmų. Atsižvelgiant į galimas aplinkybes, kuriomis įstaiga žlunga, ir visų pirma į galimą situacijos primygtinumą, pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę imtis pertvarkymo veiksmų nereikalaujant prieš tai pasinaudoti ankstyvosios intervencijos įgaliojimais;
- (35) pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos prieš įstaigai darant viešojo sektoriaus kapitalo injekciją arba teikiant lygiavertę nepaprastąją viešąją finansinę paramą. Tačiau tai neturėtų trukdyti pertvarkymo finansavimo tikslais pasinaudoti indėlių garantijų sistemų arba pertvarkymo fondų lėšomis. Šiuo atžvilgiu nepaprastosios viešosios finansinės paramos arba pertvarkymo fondų (įskaitant indėlių garantijų fondus) naudojimas padedant pertvarkyti žlungančias įstaigas turėtų būti vertinamas pagal atitinkamas valstybės pagalbos nuostatas;
- (36) pertvarkymo priemonės turėtų aprėpti verslo pardavimą privačiam pirkėjui, laikinos įstaigos įsteigimą, gero žlungančios įstaigos turto atskyrimą nuo blogo ir žlungančios įstaigos gelbėjimą privačiomis lėšomis;
- (37) kai pertvarkymo priemonės naudojamos siekiant perduoti sistemiškai svarbias įstaigos paslaugas ar gyvybingą veiklos dalį patikimam subjektui, kaip antai privačiojo sektoriaus pirkėjui ar laikinai įstaigai, likusi įstaigos dalis turėtų būti likviduota per tinkamą laiką, atsižvelgiant į tai, ar žlugusi įstaiga turi teikti paslaugas arba paramą pirkėjui ar laikinai įstaigai, kad šie galėtų vykdyti jiems perduotą veiklą ar paslaugas;
- (38) verslo pardavimo priemonė turėtų sudaryti sąlygas valdžios institucijoms parduoti įstaigą ar jos veiklos dalis vienam ar daugiau pirkėjų be akcininkų sutikimo. Taikydamos verslo pardavimo priemonę, valdžios institucijos tą įstaigą arba jos veiklos dalis turėtų pateikti rinkai atvirai, skaidriai ir nediskriminuodamos, kartu siekdamos kiek įmanoma pakelti pardavimo kainą;
- (39) kad būtų apsaugota akcininkų ir kreditorių teisė gauti ne mažiau, negu jie gautų keliant įprastinę bankroto bylą, perduodant dalį turto gautos pajamos turėtų būti skiriamos pertvarkomai įstaigai. Jei perduodamos visos įstaigos akcijos arba visas turtas, teisės ir įsipareigojimai, atliekant šį perdavimą gautos pajamos turėtų būti skiriamos žlugusios įstaigos akcininkams. Pajamos turėtų būti apskaičiuotos atmetus įstaigos žlugimo ir pertvarkymo proceso sąnaudas;
- (40) siekiant laiku parduoti verslą ir išsaugoti finansinį stabilumą, kvalifikuotosios akcijų paketo dalies pirkėjas turėtų būti įvertintas nedelsiant, nukrypstant nuo Direktyvoje 2006/48/EB nustatytų terminų;
- (41) tikėtina, kad informacija apie žlugusios įstaigos pateikimą rinkai ir derybas su galimais pirkėjais prieš taikant verslo pardavimo priemonę yra sisteminės svarbos. Siekiant užtikrinti finansinį stabilumą, svarbu, kad būtų galima tokios informacijos atskleidimą visuomenei, kaip reikalaujama 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai

neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka)²⁵, atidėti tiek, kiek reikia, kad įstaigos pertvarkymas būtų suplanuotas ir struktūruotas, atsižvelgiant į tai, kiek galima delsti atskleisti informaciją pagal nepiktnaudžiavimo rinka nuostatas;

- (42) kadangi laikiną įstaigą kontroliuoja pertvarkymo institucija, šios įstaigos pagrindinis tikslas turėtų būti užtikrinti, kad nemokios įstaigos klientams būtų toliau teikiamos esminės finansinės paslaugos ir kad būtų tęsiama esminė finansinė veikla. Laikina įstaiga turėtų veikti kaip gyvybinga, veiklą galinti tęsti įmonė ir turėtų būti kuo greičiau grąžinta į rinką arba likviduota, jei yra negyvybinga;
- (43) turto atskyrimo priemonė turėtų leisti valdžios institucijoms neveiksnų ar sumažėjusios vertės turtą perduoti atskirai įmonei. Ši priemonė turėtų būti taikoma tik kartu su kitomis priemonėmis, kad žlungančiai įstaigai nebūtų suteiktas nepagrįstas konkurencinis pranašumas;
- (44) taikant veiksmingą pertvarkymo režimą reikėtų kiek įmanoma sumažinti žlungančios institucijos pertvarkymo sąnaudas, tenkančias mokesčių mokėtojams. Taip pat reikėtų užtikrinti, kad didelės ir sisteminės įstaigos galėtų būti pertvarkytos nesukeliant grėsmės finansiniam stabilumui. Šį tikslą galima pasiekti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemone, užtikrinant, kad tinkama nuostolių ir sąnaudų dalis tektų įstaigos akcininkams ir kreditoriams. Todėl Finansinio stabilumo taryba rekomendavo įtraukti teisės aktais nustatytus skolos nurašymo įgaliojimus į pertvarkymo sistemą kaip papildomą galimą priemonę, taikytiną kartu su kitomis pertvarkymo priemonėmis;
- (45) siekiant užtikrinti, kad pertvarkymo institucijos galėtų veikti pakankamai lanksčiai paskirstydamos nuostolius kreditoriams įvairiomis aplinkybėmis, reikėtų, kad šios institucijos galėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę ir tuomet, kai yra siekiama žlungančią įstaigą pertvarkyti, kad ji galėtų tęsti veiklą, jei yra reali tikimybė atkurti tos įstaigos gyvybingumą, ir tuomet, kai sistemiškai svarbios paslaugos yra perduodamos laikinai įstaigai, o likusios įstaigos dalies veikla sustabdoma ir ji likviduojama;
- (46) kai gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma siekiant atkurti žlungančios įstaigos kapitalą, kad ji galėtų toliau tęsti veiklą, visuomet turėtų būti ne tik atliekamas gelbėjimas privačiomis lėšomis, bet ir kartu keičiama vadovybė, o įstaiga bei jos veikla vėliau restruktūrizuojama taip, kad būtų atsižvelgta į žlugimo priežastis. Restruktūrizuoti reikėtų įgyvendinant verslo reorganizavimo planą. Kai taikoma, toks planas turėtų derėti su restruktūrizavimo planu, kurį pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą įstaiga turi pateikti Komisijai. Visų pirma, be priemonių, kuriomis siekiama atkurti ilgalaikį įstaigos gyvybingumą, į planą reikėtų įtraukti priemones, kuriomis pagalba kuo labiau apribojama ir numatomas naštos pasidalijimas, ir priemones, kuriomis apribojami konkurencijos iškreipimai;
- (47) nereikėtų gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikyti reikalavimams, kurie yra užtikrinti užtikrinimo priemone, užstatu ar kitaip garantuojami. Tačiau siekiant užtikrinti, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė būtų veiksminga ir atitiktų savo tikslus, pageidautina ją taikyti kiek įmanoma daugiau neužtikrintų žlungančios įstaigos įsipareigojimų. Tam tikriems neužtikrintiems įsipareigojimams vis dėlto

²⁵ OL L 96, 2003 4 12, p. 16.

neriektų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės. Dėl viešosios politikos ir veiksmingo pertvarkymo priešasčių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma indėliams, apsaugotiems pagal 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų²⁶, įsipareigojimams žlungančios įstaigos darbuotojams arba komerciniams reikalavimams, susijusiems su prekėmis ir paslaugomis, būtinomis kasdienei įstaigos veiklai;

- (48) gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės nereiktų taikyti indėlininkams, turintiems indėlių, kuriuos garantuoja indėlių garantijų sistema. Tačiau indėlių garantijų sistema prie pertvarkymo finansavimo proceso prisideda tokiu mastu, koku ji būtų turėjusi atlyginti žalą indėlininkams. Pasinaudojus gelbėjimo privačiomis lėšomis įgaliojimais būtų užtikrinta, kad indėlininkai galėtų toliau naudotis savo indėliais – tai yra pagrindinė indėlių garantijų sistemų sukūrimo priežastis. Nenumačius šių sistemų panaudojimo tokiais atvejais, būtų neteisingai suteikiamas pranašumas likusių kreditorių, kuriems pertvarkymo institucija taikytų įgaliojimus, atžvilgiu;
- (49) apskritai pertvarkymo institucijos turėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę taip, kad būtų užtikrintas *pari passu* požiūris į kreditorius ir atsižvelgiama į reikalavimų tenkinimo eiliškumą, nustatytą taikomais nemokumą reglamentuojančiais teisės aktais. Nuostolius visų pirma turėtų dengti reguliuojamojo kapitalo priemonės, ir nuostoliai turėtų būti akcininkams paskirstyti arba anuliuojant akcijas, arba labai sumažinant akcijų vertę. Jei šių priemonių neužtenka, reiktų konvertuoti arba nurašyti subordinuotąją skolą. Galiausiai reiktų konvertuoti arba nurašyti pirmaeilius įsipareigojimus, jei visos subordinuotosios klasės jau konvertuotos arba nurašytos;
- (50) kad įstaigos negalėtų savo įsipareigojimų struktūros nustatyti taip, kad būtų trukdoma veiksmingai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, tikslinga nustatyti, kad įstaigos visuomet turėtų bendrą nuosavų lėšų, subordinuotosios skolos ir pirmaeilį įsipareigojimų, kuriems būtų galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, sumą, išreikštą visų įstaigos įsipareigojimų, kurie nelaikomi nuosavomis lėšomis taikant Direktyvą 2006/48/EB arba Direktyvą 2006/49/EB, procentine dalimi. Be to, pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę reikalauti, kad šią procentinę dalį visiškai arba iš dalies sudarytų nuosavos lėšos ir subordinuotoji skola;
- (51) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kai įstaiga emitentė nebegyvybinga, nuostoliai būtų visiškai padengti tos įstaigos papildomomis 1 lygio ir 2 lygio kapitalo priemonėmis. Taigi pertvarkymo institucijos tuomet turėtų nurašyti visas tokias priemones arba konvertuoti jas į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, kai įstaiga tampa nebegyvybinga ir prieš imantis kitų pertvarkymo priemonių. Šiuo tikslu momentas, kai įstaiga tampa nebegyvybinga, turėtų būti suprantamas kaip momentas, kai atitinkama nacionalinė valdžios institucija nustato, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, arba kaip momentas, kai valdžios institucija nusprendžia, kad įstaiga nebebus gyvybinga, jei šios kapitalo priemonės nebus nurašytos. Kai šioje direktyvoje nustatytais aplinkybėmis valdžios institucijos turi nurašyti ar konvertuoti priemones, tai turėtų būti nurodyta priemonei taikomose sąlygose ir prospekte arba pasiūlymo dokumentuose, kurie yra skelbiami ar teikiami dėl šių priemonių;

²⁶ OL L 135, 1994 5 31, p. 5–14.

- (52) kadangi taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę įstaiga išlaikoma kaip veiklą galinti tęsti įmonė, dėl to turėtų maksimaliai išaugti kreditorių reikalavimų vertė, pagerėti tikrumas rinkoje ir būti nuramintos sandorio šalys. Siekiant nuraminti investuotojus bei rinkos sandorio šalis ir kuo labiau sumažinti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės poveikį, būtina leisti jos netaikyti iki 2018 m. sausio 1 d.;
- (53) pertvarkymo institucijos turėtų turėti visus teisinius įgaliojimus, kuriuos įvairiais deriniais būtu galima taikyti kartu su pertvarkymo priemonėmis. Tai turėtų būti įgaliojimai žlungančios įstaigos akcijas arba turta, teises ar išipareigojimus perduoti kitam subjektui, pavyzdžiui, kitai įstaigai ar laikinai įstaigai, įgaliojimai nurašyti ar anuliuoti akcijas arba nurašyti ar konvertuoti žlungančios įstaigos skolą, įgaliojimas pakeisti vadovybę ir įgaliojimas pritaikyti laikiną reikalavimų apmokėjimo moratoriumą. Taip pat gali prireikti papildomų įgaliojimų, įskaitant įgaliojimą reikalauti, kad kitos grupės dalys toliau teiktų esmines paslaugas;
- (54) nebūtina numatyti konkrečių priemonių, kuriomis pertvarkymo institucijos turėtų kištis į nemokios įstaigos veiklą. Pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar imtis kontrolės tiesiogiai kišantis į įstaigos veiklą, ar išdavus vykdomąjį potvarkį. Jos turėtų priimti sprendimą atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes. Šiuo etapu veiksmingam valstybių narių bendradarbiavimui užtikrinti nebūtina nustatyti vieno modelio;
- (55) pertvarkymo sistemoje turėtų būti numatyti procedūriniai reikalavimai, kad apie pertvarkymo priemonės būtu tinkamai pranešama ir skelbiama viešai. Tačiau, kadangi tikėtina, kad pertvarkymo institucijų ir jų specializuotų konsultantų gaunama informacija pertvarkymo procese bus konfidenciali, prieš skelbiant pertvarkymo sprendimą viešai, tai informacijai turėtų būti taikomas veiksmingas konfidencialumo režimas;
- (56) nacionalinės valdžios institucijos turėtų turėti papildomų įgaliojimų užtikrinti akcijų arba skolos priemonių bei turto, teisių ir išipareigojimų perdavimo veiksmingumą. Tie įgaliojimai turėtų aprėpti įgaliojimą išbraukti trečiųjų asmenų teises iš perduotų priemonių ar turto, įgaliojimą užtikrinti sutarčių vykdymą ir užtikrinti susitarimų su perduoto turto ir akcijų gavėju tęstinumą. Tačiau tai neturėtų paveikti darbuotojų teisių nutraukti darbo sutartį. Taip pat tai neturėtų paveikti šalies teisės nutraukti sutartį dėl kitų priežasčių, ne vien dėl žlungančios įstaigos keitimo nauja įstaiga. Pertvarkymo institucijos taip pat turėtų turėti papildomą įgaliojimą reikalauti, kad likusi įstaigos dalis, likviduojama pagal įprastinę bankroto bylą, teiktų paslaugas, kurios yra būtinos tam, kad įstaiga, kuriai taikant verslo pardavimo priemonę ar laikinos įstaigos sukūrimo priemonę perduotas turtas ar akcijos, galėtų vykdyti veiklą;
- (57) pagal Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį susijusios šalys turi teisę į tinkamą teisinį procesą ir veiksmingą gynybą prieš jiems taikomas priemones. Todėl turėtų būti numatyta pertvarkymo institucijų priimtų sprendimų teisminė kontrolė. Tačiau kadangi šią direktyvą siekiama taikyti ir ypatingos skubos aplinkybėmis, o pertvarkymo institucijų sprendimo sustabdymas gali trukdyti toliau vykdyti esmines funkcijas, būtina numatyti, kad dėl pateikto teisminės kontrolės prašymo ir laikino teismo sprendimo nebūtų galima sustabdyti pertvarkymo sprendimų vykdymo užtikrinimo. Be to, siekiant apsaugoti trečiuosius asmenis, nusipirkusius pertvarkomos įstaigos turto, teisių ir išipareigojimų valdžios institucijoms taikant pertvarkymo įgaliojimus, ir užtikrinti finansų rinkų stabilumą, teisminė kontrolė neturėtų paveikti

administracinių aktų arba sandorių, sudarytų remiantis panaikintu sprendimu. Todėl teisės gynimo priemonė dėl neteisingo sprendimo galėtų būti tik kompensacija už poveikį patiriančių asmenų patirtą žalą;

- (58) kad pertvarkymas būtų veiksmingas ir būtų išvengta jurisdikcijos kolizijų, nereikėtų pradėti ar tęsti įprastinės bankroto bylos žlungančiai įstaigai, kol pertvarkymo institucija naudojasi pertvarkymo įgaliojimais ar taiko pertvarkymo priemones. Taip pat naudinga ir būtina ribotam laikui sustabdyti tam tikrų sutartinių įsipareigojimų vykdymą, kad pertvarkymo institucija turėtų laiko pertvarkymo priemonėms pritaikyti praktikoje;
- (59) siekiant užtikrinti, kad turtą ir įsipareigojimus perduodamos privačiojo sektoriaus pirkėjui ar laikinai įstaigai pertvarkymo institucijos turėtų pakankamai laiko perduotinoms sutartims nustatyti, reikėtų nustatyti proporcingus sandorio šalių teisių užbaigti, paankstinti ar kitaip nutraukti finansines sutartis apribojimus, kol bus atliktas perdavimas. Tokie apribojimai būtini tam, kad valdžios institucijos susidarytų tikrą žlungančios įstaigos balanso vaizdą be vertės ir masto pakeitimų, kurių atsirastų dėl intensyvaus pasinaudojimo nutraukimo teisėmis. Norint užtikrinti, kad būtų kuo mažiau paveiktos sandorio šalių sutartinės teisės, nutraukimo teisės turėtų būti ribojamos tik pertvarkymo veiksmo atžvilgiu, o teisės nutraukti sutartį dėl kitokio įsipareigojimų neįvykdymo, įskaitant garantinės įmokos nesumokėjimą ar nepateikimą, turėtų likti galioti;
- (60) kad liktų galioti teisėti kapitalo rinkos susitarimai perduodant ne visą, bet dalį žlungančios įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų, reikėtų numatyti apsaugos priemones, kad susieti įsipareigojimai, teisės ir sutartys nebūtų skaidomi. Toks tam tikros su susietomis sutartimis susijusios praktikos apribojimas turėtų būti taikomas sutartims su ta pačia sandorio šalimi, kurioms taikomi užtikrinimo susitarimai, finansinio užtikrinimo perleidžiant užstato nuosavybės teisę susitarimai, įskaitymo susitarimai, baigiamosios užskaitos susitarimai ir struktūrizuoto finansavimo susitarimai. Kai taikoma apsaugos priemonė, pertvarkymo institucijos turėtų privalėti perduoti visas susietas sutartis pagal vieną saugomą susitarimą arba visas jas palikti likusiai žlugusio banko daliai. Tomis apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinama, kad nebūtų poveikio vertinant reguliuojamojo kapitalo pozicijas, įtrauktas į užskaitos susitarimą, kaip numatyta Direktyvoje 2006/48/EB;
- (61) kai pertvarkymo institucijos ketina perduoti susietų sutarčių rinkinį ir tas perdavimas gali būti įgyvendintas ne visų rinkinį sudarančių sutarčių atžvilgiu, nes kai kurias sutartyse numatytas teises arba įsipareigojimus reglamentuoja ne Sąjungos teritorijos teisė, perdavimas neturėtų būti atliekamas. Perdavimas, atliktas pažeidžiant šią taisyklę, turėtų negalioti;
- (62) užtikrinant, kad pertvarkymo institucijos turėtų tas pačias priemones ir įgaliojimus, bus lengviau koordinuoti veiksmus tarpvalstybinės grupės žlugimo atveju, bet būtina imtis tolesnių veiksmų bendradarbiavimui skatinti ir neleisti imtis nedarnių nacionalinių veiksmų. Pertvarkymo institucijos turėtų privalėti konsultuotis viena su kita ir bendradarbiauti pertvarkymo kolegijose pertvarkydamos tarpusavyje susijusius subjektus, kad susitartų dėl grupės pertvarkymo schemas. Pertvarkymo kolegijos turėtų būti steigiamos remiantis esamomis priežiūros institucijų kolegijomis, į jas įtraukiant grupei priklausančių subjektų pertvarkymo institucijas ir prireikus

dalyvaujant finansų ministerijoms. Krizės atveju pertvarkymo kolegija būtų informacijos mainų ir pertvarkymo priemonių koordinavimo forumas;

- (63) pertvarkant tarpvalstybines grupes reikėtų išlaikyti pusiausvyrą tarp poreikio, viena vertus, taikyti procedūras, kuriomis atsižvelgiama į situacijos primygtinumą ir sudaromos sąlygos laiku įgyvendinti veiksmingus ir teisingus sprendimus visai grupei ir, kita vertus, būtinybės apsaugoti finansinį stabilumą visose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia. Skirtingos pertvarkymo institucijos turėtų keistis nuomonėmis pertvarkymo kolegijoje. Rengiant grupės pertvarkymo planus reikėtų parengti ir tarp skirtingų nacionalinių pertvarkymo institucijų aptarti grupės lygmens pertvarkymo institucijos siūlomus pertvarkymo veiksmus. Pertvarkymo kolegijos turėtų atsižvelgti į visų valstybių narių, kuriose grupė veikia, pertvarkymo institucijų nuomones, kad būtų lengviau priimti skubius ir bendrus sprendimus, kai tik įmanoma. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmais reikėtų visuomet atsižvelgti į jų poveikį valstybių narių, kuriose grupė veikia, finansiniam stabilumui. Tai turėtų būti užtikrinta valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, pertvarkymo institucijoms suteikiant galimybę prieštarauti grupės pertvarkymo institucijos sprendimams ne tik dėl pertvarkymo veiksmų ir priemonių tinkamumo, bet ir remiantis būtinybe apsaugoti finansinį stabilumą toje valstybėje narėje. Ginčus, be kita ko, dėl to, ar finansinis stabilumas visose skirtingose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia, pakankamai apsaugomas, turėtų spręsti EBI. EBI turėtų visų pirma užtikrinti, kad priimant galutinį sprendimą dėl būsimų pertvarkymo veiksmų būtų pakankamai atsižvelgta į visų pertvarkymo institucijų interesus apsaugoti finansinį stabilumą Sąjungoje ir visose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia;
- (64) parengus grupės pertvarkymo schemą, būtų lengviau koordinuoti pertvarkymą – taip užtikrinama didesnė tikimybė pasiekti geriausią rezultatą visų grupės įstaigų atžvilgiu. Grupės pertvarkymo schemą turėtų siūlyti grupės pertvarkymo institucija ir ta schema turėtų būti privaloma pertvarkymo kolegijos nariams. Nacionalinės pertvarkymo institucijos, nepritariančios schemai, turėtų turėti galimybę klausimą perduoti EBI. EBI turėtų turėti įgaliojimus išspręsti nesutarimą remdamasi vertinimu, ar konkrečios valstybės narės nepriklausomi veiksmai yra būtini dėl nacionalinio finansinio stabilumo priežasčių, ir atsižvelgdama į tų veiksmų poveikį kitų valstybių narių finansiniam stabilumui ir visos grupės maksimalios vertės užtikrinimą;
- (65) taikydamos grupės pertvarkymo schemą, nacionalinės institucijos turėtų būti raginamos taikyti tą pačią priemonę juridiniams asmenims, atitinkantiems pertvarkymo sąlygas. Nacionalinės valdžios institucijos neturėtų turėti įgaliojimų prieštarauti grupės lygmeniu taikomoms pertvarkymo priemonėms, kurios priklauso grupės pertvarkymo institucijos atsakomybės sričiai, pvz., taikyti laikino banko sukūrimo priemonę patronuojančiosios įmonės lygmeniu, perduoti patronuojančiosios kredito įstaigos turtą, konvertuoti skolą patronuojančiosios įmonės lygmeniu. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos taip pat turėtų turėti įgaliojimą pasinaudoti laikino banko įstaiga grupės lygmeniu (prireikus galima taikyti naštos pasidalijimo priemonės), kad stabilizuotų visą grupę. Patronuojamųjų įmonių nuosavybės teises galima perleisti laikinam bankui, ateityje planuojant perduoti kartu ar pavieniui, kai bus tinkamos rinkos sąlygos. Be to, grupės lygmens pertvarkymo institucija turėtų turėti įgaliojimą patronuojančiosios įmonės lygmeniu taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę;

- (66) siekiant veiksmingai pertvarkyti tarptautiniu mastu veiklą vykdančias įstaigas ir grupes reikia, kad tarp Sąjungos ir trečiųjų šalių pertvarkymo institucijų būtų sudaryti bendradarbiavimo susitarimai. Bendradarbiauti būtų lengviau, jei trečiųjų šalių taikomi pertvarkymo režimai būtų pagrįsti vienodais principais ir metodais, kuriuos rengia Finansinio stabilumo taryba ir G 20. Šiuo tikslu pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį EBI turėtų parengti ir į sistemą įtraukti administracinius susitarimus su trečiųjų šalių valdžios institucijomis, o nacionalinės valdžios institucijos kiek įmanoma vadovaudamosi bendraisiais EBI susitarimais turėtų sudaryti dvišalius susitarimus. Nacionalinių valdžios institucijų, atsakingų už pasaulinių įmonių žlugimo valdymą, susitarimų rengimas turėtų būti priemonė veiksmingam tarptautinių grupių klausimų planavimui, sprendimų priėmimui ir koordinavimui užtikrinti. Be to, EBI reikėtų patikėti trečiųjų šalių pertvarkymo institucijų taikomų priemonių pripažinimą. Valstybės narės turėtų atsakyti už EBI pripažinimo sprendimų įgyvendinimą;
- (67) bendradarbiauti reikėtų ir dėl Sąjungos arba trečiųjų šalių grupių patronuojamųjų įmonių, ir dėl Sąjungos arba trečiųjų šalių įstaigų filialų. Trečiųjų šalių grupių patronuojamosios įmonės yra įmonės, įsteigtos Sąjungoje, kurioms dėl to visiškai taikoma Sąjungos teisė, įskaitant šioje direktyvoje numatytas pertvarkymo priemones. Tačiau būtina, kad valstybėms narėms liktų teisė taikyti pertvarkymo priemones ir įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, filialams, kai filialui skirtų trečiosios šalies procedūrų pripažinimas ir taikymas sukeltų pavojų finansiniam stabilumui Sąjungoje arba kai Sąjungos indėlininkams nebūtų užtikrinamas lygiateisiškumas su trečiosios šalies indėlininkais. Dėl šių priežasčių, EBI turėtų turėti teisę pasikonsultavusi su nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis atsisakyti pripažinti trečiosios šalies procedūras, taikomas trečiųjų šalių įstaigų Sąjungos filialams;
- (68) esama aplinkybių, kai taikomų pertvarkymo priemonių veiksmingumas gali priklausyti nuo to, ar yra įstaigos arba laikinos įstaigos trumpalaikio finansavimo galimybė, nuo garantijų suteikimo galimybės pirkėjams arba nuo kapitalo suteikimo laikinai įstaigai. Neatsižvelgiant į centrinių bankų vaidmenį užtikrinant likvidumą finansų sistemoje net nepalankiomis sąlygomis, svarbu, kad valstybės narės nustatytų finansavimo struktūras, kad tokiais tikslais reikalingos lėšos nebūtų teikiamos iš nacionalinių biudžetų. Iš esmės finansų sistemos stabilizavimą turi finansuoti visos finansų sektoriaus;
- (69) apskritai įnašus reikėtų rinkti iš sektoriaus atstovų prieš bet kokią pertvarkymo atvejį ir nepriklausomai nuo jo. Kai išankstinio finansavimo nepakanka finansavimo struktūrų naudojimo nuostoliams ar sąnaudoms padengti, reikėtų rinkti papildomus įnašus papildomoms sąnaudoms ar nuostoliams padengti;
- (70) kad būtų pasiekta kritinė masė ir išvengta procikliško poveikio, kuris atsirastų, jei finansavimo struktūros per sistemine krizę turėtų remtis vien *ex post* įnašais, būtina pasiekti tam tikrą tikslinį nacionalinių finansavimo struktūrų *ex ante* lėšų lygį;
- (71) siekiant užtikrinti teisingą įnašų apskaičiavimą ir skatinti veikti pagal mažiau rizikingą modelį, įnašai nacionalinėms finansavimo struktūroms turėtų priklausyti nuo kredito įstaigų patiriamos rizikos laipsnio;
- (72) veiksmingo žlungančių Sąjungos finansų įstaigų pertvarkymo užtikrinimas – esminis vidaus rinkos sukūrimo elementas. Tokių įstaigų žlugimas veikia ne tik finansinį

rinkų, kuriose jos tiesiogiai veikia, stabilumą, bet ir visą Sąjungos finansų rinką. Sukūrus finansinių paslaugų vidaus rinką stiprinama skirtingų nacionalinių finansų sistemų sąveika. Įstaigos vykdo veiklą už savo įsisteigimo valstybės narės ribų ir yra susijusios viena su kita per tarpbankinių paslaugų ir kitas rinkas, kurios iš esmės aprėpia visą Europą. Veiksmingo tų įstaigų pertvarkymo finansavimo užtikrinimas vienodomis sąlygomis visose valstybėse narėse visiškai atitinka ne tik valstybių narių, kuriose jos veikia, bet ir visų valstybių narių apskritai interesus ir yra priemonė vienodoms konkurencijos sąlygoms užtikrinti ir bendrosios Sąjungos finansų rinkos veikimui gerinti. Sukūrus Europos finansavimo struktūrų sistemą turėtų būti užtikrinta, kad visoms Sąjungoje veikiančioms įstaigoms būtų taikomos vienodai veiksmingos pertvarkymo finansavimo struktūros ir jos prisidėtų prie bendrosios rinkos stabilumo;

- (73) siekiant užtikrinti Europos finansavimo struktūrų sistemos atsparumą ir atsižvelgiant į tikslą, kad finansavimas pirmiausia būtų skirtas iš paties sektoriaus, o ne viešųjų biudžetų lėšų, nacionalinės struktūros turėtų turėti galimybę pririnkus skolintis vienos iš kitų;
- (74) nors finansavimo struktūros kuriamos nacionaliniu lygmeniu, pertvarkant grupes jų lėšos turėtų būti pasidalijamos tarpusavyje. Kai pertvarkymo veiksmu užtikrinama, kad indėlininkai ir toliau turėtų galimybę naudotis savo indėliais, indėlių garantijų sistemos, su kuriomis yra susijusi pertvarkoma įstaiga, turėtų būti atsakingos už nuostolių, kuriuos jos būtų patyrusios, jei įstaiga būtų likviduojama keliant įprastinę bankroto bylą, sumą neviršijant garantuojamų indėlių sumos;
- (75) be užtikrinimo, kad indėlininkams būtų kompensuoti garantuojami indėliai arba toliau leidžiama jais naudotis, valstybės narės turėtų išlaikyti teisę spręsti, ar indėlių garantijų sistemos taip pat galėtų būti naudojamos kaip kitų pertvarkymo veiksmų finansavimo struktūros. Toks lankstumas neturėtų kelti pavojaus indėlių garantijų sistemų finansavimui arba garantuojamų indėlių kompensavimo garantijai;
- (76) kai pertvarkant kredito įstaigą indėliai perduodami kitai įstaigai, indėlininkai neturėtų būti draudžiami daugiau, nei numatyta Direktyvoje 94/19/EB. Todėl pertvarkomoje kredito įstaigoje likusių indėlių reikalavimai turėtų būti ribojami perduotų lėšų ir Direktyvoje 94/19/EB numatyto draudimo lygio skirtumu. Kai perduoti indėliai yra didesni nei draudimo lygis, indėlininkas neturėtų teikti reikalavimų indėlių garantijų sistemai dėl pertvarkomoje kredito įstaigoje likusių indėlių;
- (77) nustatant finansavimo struktūras, kuriomis įsteigiama šioje direktyvoje nustatyta Europos finansavimo struktūrų sistema, turėtų būti užtikrintas nacionaliniu mastu pertvarkymui turimų lėšų naudojimo koordinavimas;
- (78) finansinių paslaugų techniniais standartais turėtų būti užtikrinamas nuoseklus suderinimas ir pakankama indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Rengti su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus, kurie būtų teikiami Komisijai, būtų veiksminga ir tinkama patikėti EBI, kuri yra itin specializuotą kompetenciją turinti įstaiga;
- (79) EBI parengtus techninių reguliavimo standartų projektus Komisija turėtų priimti kaip deleguotuosius aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį ir vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais;

- (80) Komisija turėtų būti įgaliota pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais: patikslinamos ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų apibrėžtys, patikslinamos aplinkybės, kai įstaiga žlunga arba galėtų žlugti, patikslinamos aplinkybės, kai reikėtų taikyti turto atskyrimo priemonę, patikslinami išsipareigojimai, kuriems netaikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, patikslinamos aplinkybės, kai būtina netaikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės siekiant užtikrinti ypatingos svarbos veiklos ir pagrindinių verslo linijų tęstinumą, patikslinami minimalios tinkamų išsipareigojimų sumos, kurią įstaigos turi turėti, kad būtų galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, nustatymo kriterijai, patikslinamos aplinkybės, kai taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę esamos akcijos turėtų būti anuliuotos ir išsipareigojimai turėtų būti konvertuoti į akcijas, patikslinamos aplinkybės, kai trečiosios šalies pertvarkymo procedūros neturėtų būti pripažįstamos, papildomai patikslinamos sąlygos, kuriomis laikoma, kad finansavimo struktūrų tikslinis lygis labai nukrypo nuo pradinio lygio, priimami įnašų finansavimo struktūroms koregavimo pagal įstaigų rizikos pobūdį kriterijai, apibrėžiami įpareigojimai, skirti veiksmingam įnašų mokėjimui finansinėms struktūroms užtikrinti, ir patikslinamos nacionalinių finansavimo struktūrų savitarpio skolinimosi sąlygos. Itin svarbu, kad Komisija parengiamojo darbo metu rengtų tinkamas konsultacijas, įskaitant ekspertų konsultacijas;
- (81) tikslinga, kad tam tikrais atvejais EBI pirmiausia skatintų nacionalinių valdžios institucijų praktikos konvergenciją teikdama gaires, o vėliau, remdamasi taikant EBI gaires pasiekta konvergencija, Komisija būtų įgaliota priimti deleguotuosius aktus;
- (82) rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad informacija apie atitinkamus dokumentus anksti ir nuolat būtų perduodama Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (83) Europos Parlamentas ir Taryba turėtų galėti pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto per du mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamentas ir Taryba turėtų galėti informuoti kitas institucijas apie savo ketinimą nereikšti prieštaravimų;
- (84) Deklaracijoje dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio, pridėtoje prie Lisabonos sutartį patvirtinusios Tarpvyriausybinės konferencijos Baigiamojo akto, Konferencija atkreipė dėmesį į Komisijos ketinimą toliau konsultuotis su valstybių narių paskirtais ekspertais rengiant deleguotųjų aktų projektus finansinių paslaugų srityje pagal jos nusistovėjusią praktiką;
- (85) Komisija taip pat turėtų būti įgaliota priimti techninius įgyvendinimo standartus ir tuo tikslu priimti įgyvendinimo aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį. EBI turėtų būti pavesta parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus ir pateikti juos Komisijai;
- (86) 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo²⁷ numatytas su kredito įstaigų, turinčių filialus kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, reorganizavimu ar likvidavimu susijusių sprendimų tarpusavio pripažinimas ir vykdymas visose valstybėse narėse. Ta direktyva užtikrinama, kad visam kredito

²⁷ OL L 125, 2001 5 5, p. 15.

įstaigos turtui ir įsipareigojimams, kad ir kurioje šalyje jie būtų, būtų taikomas vienas procesas buveinės valstybėje narėje ir kad kreditoriams priimančiose valstybėse narėse būtų taikomas toks pat požiūris kaip ir kreditoriams buveinės valstybėje narėje; siekiant veiksmingo pertvarkymo, Direktyva 2001/24/EB taip pat turėtų būti taikoma pertvarkymo priemonės naudojant ir tuo atveju, kai šios priemonės taikomos kredito įstaigoms, ir tuo atveju, kai jos taikomos kitiems subjektams, kuriems taikomas pertvarkymo režimas. Todėl reikia atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 2001/24/EB;

- (87) Sąjungos bendrovių teisės direktyvose nustatytos privalomos į šių direktyvų taikymo sritį patenkančių kredito įstaigų akcininkų ir kreditorių apsaugos taisyklės. Kai pertvarkymo institucijoms reikia veikti skubiai, tos taisyklės gali būti veiksmingų jų veiksmų kliūtis, ir reikėtų numatyti pertvarkymo priemonių, įgaliojimų bei leidžiančių nukrypti nuostatų taikymą. Siekiant užtikrinti suinteresuotosioms šalims didžiausią teisinį tikrumą, leidžiančios nukrypti nuostatos turi būti aiškiai ir konkrečiai apibrėžtos ir taikomos tik atsižvelgiant į viešąjį interesą ir kai yra įvykdytos pertvarkymo proceso pradžios sąlygos. Pertvarkymo priemonių naudojimas suponuoja, kad laikomasi šioje direktyvoje nustatytų pertvarkymo tikslų ir pertvarkymo sąlygų;
- (88) 1976 m. gruodžio 13 d. Antrojoje Tarybos direktyvoje 77/91/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties 58 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų akcinių bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, bendrovės steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo²⁸ įtvirtintos taisyklės dėl akcininkų teisės spręsti dėl kapitalo didinimo ir mažinimo, dėl jų teisės dalyvauti bet kokioje naujoje akcijų emisijoje už mokesčių grynaisiais pinigais, dėl kreditorių apsaugos kapitalo mažinimo atveju ir dėl akcininkų susirinkimo sušaukimo didelės kapitalo dalies praradimo atveju. Tos taisyklės gali kliudyti skubiems pertvarkymo institucijų veiksams, ir joms reikia numatyti leidžiančias nukrypti nuostatas;
- (89) 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo²⁹ nustatytos taisyklės, be kita ko, dėl kiekvienos iš susijungiančių bendrovių visuotinio susirinkimo pritarimo susijungimui, dėl susijungimo sąlygų projekto, vadovybės ataskaitos ir ekspertų ataskaitos reikalavimų bei dėl kreditorių apsaugos. 1982 m. gruodžio 17 d. Šeštojoje Tarybos direktyvoje 82/891/EEB, pagrįstoje Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl akcinių bendrovių skaidymo³⁰ yra panašių taisyklių dėl akcinių bendrovių skaidymo. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimūsi, peržengiančių vienos valstybės ribas³¹, numatytos atitinkamos taisyklės dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimūsi, peržengiančių vienos valstybės ribas. Pertvarkymo institucijų skubiems veiksams palengvinti reikėtų numatyti nuo tų direktyvų leidžiančias nukrypti nuostatas;
- (90) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų³² nustatyta prievolė pateikti privalomą įmonių perėmimo

²⁸ OL L 26, 1977 1 31, p. 1.

²⁹ OL L 110, 2011 4 29, p. 1.

³⁰ OL L 378, 1982 12 31, p. 47.

³¹ OL L 310, 2005 11 25, p. 1.

³² OL L 142, 2004 4 30, p. 12.

pasiūlymą dėl visų bendrovės akcijų teisinga kaina, kaip apibrėžta direktyvoje, kai siūlytojas tiesiogiai ar netiesiogiai, vienas ar kartu su kitais įsigyja tam tikrą bendrovės akcijų procentinę dalį, kuri leidžia jam kontroliuoti tą bendrovę ir yra nustatyta nacionalinės teisės aktuose. Privalomo pasiūlymo teikimo taisyklės tikslas – apsaugoti smulkiuosius akcininkus, kai keičiasi bendrovės kontrolė. Tačiau tokios brangiai kainuojančios prievolės tikimybė gali atgrasyti galimus investuotojus į poveikį patiriančią įstaigą, todėl pertvarkymo institucijoms būtų sudėtinga pasinaudoti visais pertvarkymo įgaliojimais. Reikėtų numatyti nuo privalomo pasiūlymo teikimo taisyklės leidžiančią nukrypti nuostatą, kiek tai būtina pertvarkymo įgaliojimams vykdyti, o pasibaigus pertvarkymo laikotarpiui privalomo pasiūlymo teikimo taisyklė turėtų būti taikoma visiems, kurie įgyja poveikį patiriančios įstaigos kontrolę;

- (91) 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/36/EB dėl naudojimosi tam tikromis akcininkų teisėmis bendrovėse, kurių akcijos įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje³³, numatomos procedūrinės akcininkų teisės, susijusios su visuotiniu susirinkimu. Direktyvoje 2007/36/EB, be kita ko, nustatytas trumpiausias pranešimo apie visuotinio susirinkimo sušaukimą platinimo laikotarpis ir tokio pranešimo turinys. Tos taisyklės gali kliudyti skubiems pertvarkymo institucijų veiksams, ir reikėtų numatyti nuo direktyvos leidžiančias nukrypti nuostatas. Prieš pertvarkymo laikotarpį gali prireikti skubiai padidinti kapitalą, kai įstaiga neatitinka arba galėtų neatitikti direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB reikalavimų ir tikėtina, kad padidinus kapitalą bus atkurta finansinė būklė ir bus išvengta situacijos, kai būtų vykdomos pertvarkymo pradžios sąlygos. Reikėtų numatyti galimybę tokiose situacijose sušaukti visuotinį susirinkimą pranešimą apie sušaukimą platinant trumpesnį laikotarpį. Tačiau akcininkai vis dėlto turėtų ir toliau galėti priimti sprendimus dėl kapitalo didinimo ir pranešimo apie visuotinio susirinkimo sušaukimą platinimo laikotarpio trumpinimo. Tam mechanizmui įdiegti reikėtų numatyti nuo Direktyvos 2007/36/EB leidžiančias nukrypti nuostatas;
- (92) norint užtikrinti, kad už pertvarkymą atsakingoms valdžios institucijoms būtų atstovaujama Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje, įsteigtoje Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, ir kad EBI turėtų kompetenciją, būtiną šioje direktyvoje nustatytoms užduotims atlikti, reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, kad šioje direktyvoje apibrėžtos nacionalinės pertvarkymo institucijos būtų įtrauktos į tame reglamente nustatytą kompetentingų institucijų sąvoką. Toks pertvarkymo institucijų ir kompetentingų institucijų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 sulyginimas atitinka pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnį EBI priskirtas funkcijas prisidėti ir aktyviai dalyvauti rengiant bei derinant gaivinimo ir pertvarkymo planus ir siekti palengvinti sunkumų patiriančių įstaigų, ypač tarpvalstybinio mastu veikiančių grupių, pertvarkymą;
- (93) siekiant užtikrinti, kad įstaigos, taip pat jų veiklą veiksmingai kontroliuojantys subjektai ir tų įstaigų valdymo organų nariai laikytųsi šios direktyvos prievolių ir kad visoje Sąjungoje jiems būtų taikomas panašus požiūris, valstybių narių turėtų būti reikalaujama numatyti administracines sankcijas ir priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasios. Todėl valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems taikoma sankcija arba priemonė, kriterijų, į kuriuos reikia

³³ OL L 184, 2007 7 14, p. 17.

atsižvelgti taikant sankciją arba priemonę, sankcijų arba priemonių skelbimo, pagrindinių įgaliojimų taikyti sankcijas ir administracinių piniginių sankcijų dydžių;

- (94) šioje direktyvoje nurodytos ir administracinės sankcijos, ir priemonės, kad ją būtų galima taikyti visiems veiksams, kurių imamasi padarius pažeidimą ir kuriais siekiama užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, nepaisant to, ar pagal nacionalinę teisę jie priskiriami prie sankcijų, ar prie priemonių;
- (95) šia direktyva neturėtų būti pažeidžiamos jokios valstybių narių teisės nuostatos, susijusios su baudžiamosiomis sankcijomis;
- (96) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų³⁴ valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (97) šia direktyva laikomasi pagrindinių teisių ir teisių, laisvių ir principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ir pirmiausia – teisės į nuosavybę, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į gynybą,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS, APIBRĖŽTYS IR INSTITUCIJOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šia direktyva nustatomos toliau nurodytų subjektų gaivinimo ir pertvarkymo taisyklės ir procedūros:

- (a) kredito įstaigų ir investicinių įmonių;
- (b) finansų įstaigų, kai finansų įstaiga yra kredito įstaigos, investicinės įmonės arba c ir d punktuose nurodytos bendrovės patronuojamoji įmonė ir jai taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2006/48/EB V antraštinės dalies 2 skyriaus 2 skirsnio I poskirsnį;
- (c) finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, mišrią veiklą vykdančių kontroliuojančiųjų bendrovių;

³⁴ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (d) patronuojančiųjų finansų kontroliuojančiųjų bendrovių valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančiųjų finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių;
- (e) įstaigų filialų, kurių pagrindinė buveinė yra ne Sąjungoje, vadovaujantis konkrečiomis šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (1) pertvarkymas – įstaigos restruktūrizavimas siekiant užtikrinti esminių jos funkcijų tęstinumą, išsaugoti finansinį stabilumą ir atkurti visos arba dalies tos įstaigos gyvybingumą;
- (2) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1 punkte;
- (3) investicinė įmonė – investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/49/EB 3 straipsnio 1 dalies b punkte, kuriai taikomas tos direktyvos 9 straipsnyje nurodytas pradinio kapitalo reikalavimas;
- (4) finansų įstaiga – finansų įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 5 punkte;
- (5) patronuojamoji įmonė – dukterinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 13 punkte;
- (6) patronuojančioji įmonė – patronuojanti įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 12 punkte;
- (7) konsoliduoti – remtis grupės, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2006/48/EB V antraštinės dalies 2 skyriaus 2 skirsnio I poskirsnį arba dalinę konsolidaciją pagal tos direktyvos 73 straipsnio 2 dalį, konsoliduota finansine padėtimi;
- (8) finansų kontroliuojančioji bendrovė – finansų įstaiga, kurios visos arba beveik visos patronuojamosios įmonės yra įstaigos arba finansų įstaigos, bet ne mažiau kaip viena įstaiga ir kuri nėra mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 15 punkte,
- (9) mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 15 punkte;
- (10) mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 20

punkte, arba mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/49/EB 3 straipsnio 3 dalies b punkte;

- (11) patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuri pati nėra įstaigos, gavusios veiklos leidimą toje pačioje valstybėje narėje, arba finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;
- (12) Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė – patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuri nėra įstaigos, gavusios veiklos leidimą bet kurioje valstybėje narėje, arba kitos finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos bet kurioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;
- (13) patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuri pati nėra įstaigos, gavusios veiklos leidimą toje pačioje valstybėje narėje, arba finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;
- (14) Sąjungos patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė – patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuri nėra kredito įstaigos, gavusios veiklos leidimą bet kurioje valstybėje narėje, arba kitos finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos bet kurioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;
- (15) pertvarkymo tikslai – tikslai, nurodyti 26 straipsnio 2 dalyje;
- (16) filialas – filialas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 3 punkte;
- (17) pertvarkymo institucija – institucija, kurią valstybės narės paskiria pagal 3 straipsnį;
- (18) pertvarkymo priemonė – verslo pardavimo, laikinos įstaigos sukūrimo, turto atskyrimo arba gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;
- (19) pertvarkymo įgaliojimas – įgaliojimas, nurodytas 56 straipsnio 1 dalyje;
- (20) kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 4 punkte arba Direktyvos 2006/49/EB 3 straipsnio 3 dalies c punkte;
- (21) kompetentingos ministerijos – finansų ministerijos arba kitos ministerijos, pagal nacionalinę kompetenciją atsakingos už ekonomikos, finansų ir biudžeto sprendimus;
- (22) kontrolė – patronuojančiosios įmonės ir patronuojamosios įmonės santykiai, apibrėžti Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje, arba panašūs bet kokio fizinio ar juridinio asmens ir įmonės santykiai;
- (23) įstaiga – kredito įstaiga arba investicinė įmonė;

- (24) vadovybė – asmenys, veiksmingai vadovaujantys kredito įstaigos veiklai pagal Direktyvos 2006/48/EB 11 straipsnį;
- (25) grupė – patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės;
- (26) nepaprastoji viešoji finansinė parama – valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje, teikiama įstaigos gyvybingumui, likvidumui arba mokumui išsaugoti arba atkurti;
- (27) grupės subjektas – grupei priklausantis juridinis asmuo;
- (28) gaivinimo planas – pagal 5 straipsnį įstaigos parengtas ir prižiūrimas planas;
- (29) ypatingos svarbos funkcijos – veikla, paslaugos ir operacijos, kurias nutraukus tikėtinas vienos ar daugiau valstybių narių ekonomikos ar finansų rinkų sutrikimas;
- (30) pagrindinės verslo linijos – verslo linijos ir susijusios paslaugos, kurios yra reikšmingas įstaigos pajamų, pelno ar franšizės vertės šaltinis;
- (31) konsoliduotos priežiūros institucija – kompetentinga institucija, atsakinga už konsoliduotą priežiūrą, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 48 punkte;
- (32) nuosavos lėšos – nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB V antraštinės dalies 2 skyriuje;
- (33) pertvarkymo sąlygos – sąlygos, nurodytos 27 straipsnio 1 dalyje;
- (34) pertvarkymo veiksmai – sprendimas pradėti įstaigos pertvarkymą pagal 27 straipsnį arba pertvarkymo priemonės ar vieno ar daugiau pertvarkymo įgaliojimų taikymas įstaigai;
- (35) pertvarkymo planas – atitinkamos pertvarkymo institucijos pagal 9 straipsnį parengtas įstaigai skirtas planas;
- (36) grupės pertvarkymas – viena iš šių priemonių:
 - (a) pertvarkymo veiksmai patronuojančiosios įmonės arba įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, lygmeniu arba
 - (b) pertvarkymo priemonių taikymo grupės subjektams, atitinkantiems pertvarkymo sąlygas, koordinavimas ir pertvarkymo institucijų pertvarkymo įgaliojimų taikymas tiems grupės subjektams;
- (37) grupės pertvarkymo planas – grupės pertvarkymo planas, parengtas pagal 11 ir 12 straipsnius;
- (38) grupės lygmens pertvarkymo institucija – pertvarkymo institucija valstybėje narėje, kurioje yra konsoliduotos priežiūros institucija;
- (39) pertvarkymo kolegija – kolegija, pagal 80 straipsnį įsteigta 12, 13 ir 83 straipsniuose reikalaujamos užduotims vykdyti;

- (40) įprastinė bankroto byla – kolektyvinė bankroto byla, pagal kurią parduodamas visas skolininko turtas arba jo dalis ir paskiriamas likvidatorius ir kuri paprastai pagal nacionalinę teisę įstaigoms keliami arba tik toms įstaigoms taikoma tvarka, arba apskritai visiems fiziniams ar juridiniams asmenims taikoma tvarka;
- (41) 56 straipsnio d, i, l ir m punktuose nurodytos „skolos priemonės“ – obligacijos ir kitų formų perduodama skola, bet kokia priemonė, kuria sukuriama arba pripažįstama skola, ir priemonės, suteikiančios teises įsigyti skolos priemonių;
- (42) patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje – patronuojanti kredito įstaiga valstybėje narėje, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 14 punkte, arba valstybėje narėje esanti patronuojanti investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/49/EB 3 straipsnio f punkte;
- (43) Sąjungos patronuojančioji įstaiga – Sąjungos patronuojanti kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 16 punkte, arba Sąjungos patronuojanti investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/49/EB 3 straipsnio g punkte;
- (44) nuosavų lėšų poreikis – poreikis pagal Direktyvos 2006/48/EB 75 straipsnį;
- (45) priežiūros institucijų kolegija – pagal Direktyvos 2006/48/EB 131a straipsnį įsteigta priežiūros institucijų kolegija;
- (46) Sąjungos valstybės pagalbos sistema – sistema, nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsniais ir teisės aktais, priimtais pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnį arba 106 straipsnio 4 dalį;
- (47) likvidavimas – įstaigos turto pardavimas;
- (48) turto atskyrimo priemonė – perdavimo įgaliojimais besinaudojančios pertvarkymo institucijos atliekamas įstaigos, atitinkančios pertvarkymo sąlygas, turto ir teisių perdavimas turto valdymo įstaigai pagal 36 straipsnį;
- (49) gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė – pertvarkymo institucijos pasinaudojimas įstaigos, atitinkančios pertvarkymo sąlygas, išsipareigojimų nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais pagal 37 straipsnį;
- (50) verslo pardavimo priemonė – pertvarkymo institucijos vykdomas įstaigos, atitinkančios pertvarkymo sąlygas, nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar išsipareigojimų perdavimas pirkėjui, kuris nėra laikina įstaiga, pagal 32 straipsnį;
- (51) laikinos įstaigos sukūrimo priemonė – įgaliojimas įstaigos, atitinkančios pertvarkymo sąlygas, turtą, teises ar išsipareigojimus perduoti laikinai įstaigai pagal 34 straipsnį;
- (52) laikina įstaiga – juridinis asmuo, kuris visas priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų (tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija) ir kuris sukuriamas tam, kad perimtų visą ar tam tikrą pertvarkomos įstaigos turtą, teises ir išsipareigojimus, kad teiktų visas arba tam tikras jos paslaugas ir vykdytų visą arba tam tikrą jos veiklą;
- (53) nuosavybės priemonės – akcijos, priemonės, kuriomis suteikiama nuosavybė savidraudos draugijose, priemonės, kurias galima konvertuoti į akcijas ar nuosavybės

priemonės arba kurios suteikia teisę jų įsigyti, ir priemonės, sudarančios akcijų ar nuosavybės priemonių paketą;

- (54) perdavimo įgaliojimai – 56 straipsnio 1 dalies c, d arba e punkte nurodyti įgaliojimai pertvarkomos įstaigos akcijas, kitas nuosavybės priemones, skolos priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus ar bet kokį jų derinį perduoti gavėjui;
- (55) pagrindinė sandorio šalis – juridinis asmuo, kuris tampa sandorio šalių tarpininku vienoje ar daugiau finansų rinkų ir kartu tampa pirkėju iš visų pardavėjų ir pardavėju visiems pirkėjams;
- (56) išvestinės finansinės priemonės – finansinės priemonės, išvardytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB³⁵ I priedo C skirsnio 4–10 punktuose;
- (57) nurašymo ir konvertavimo įgaliojimai – 56 straipsnio 1 dalies f–l punktuose nurodyti įgaliojimai;
- (58) užtikrintasis įsipareigojimas – įsipareigojimas, kai kreditoriaus teisė į mokėjimą užtikrinama turto suvaržymu, įkeitimu ar sulaikymo teise arba susitarimais dėl užstato, įskaitant įsipareigojimus, atsirandančius dėl atpirkimo sandorių ir kitų užtikrinimo perleidžiant užstato nuosavybės teisę susitarimų;
- (59) papildomos 1 lygio priemonės – kapitalo priemonės, laikomos nuosavomis lėšomis pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio c punktą;
- (60) bendra suma – bendra suma, kuria, pertvarkymo institucijos vertinimu, tinkami įsipareigojimai turi būti nurašyti arba konvertuoti pagal 41 straipsnio 1 dalį;
- (61) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės – kapitalo priemonės, laikomos nuosavomis lėšomis pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a punktą;
- (62) tinkami įsipareigojimai – įstaigos įsipareigojimai, kuriems gali būti taikoma nurašymo priemonė pagal 38 straipsnio 2 dalį;
- (63) indėlių garantijų sistema – indėlių garantijų sistema, valstybės narės įdiegta ir oficialiai pripažinta pagal Direktyvos 94/19/EB 3 straipsnį;
- (64) 2 lygio priemonės – kapitalo priemonės, laikomos nuosavomis lėšomis pagal Direktyvos 2006/48/EB 56 straipsnio f ir h punktus;
- (65) taikant IV antraštinės dalies III skyriaus 5 ir 6 skirsnius „atitinkamos kapitalo priemonės“ – papildomos 1 lygio priemonės ir 2 lygio priemonės;
- (66) konvertavimo kursas – koeficientas, pagal kurį nustatomas paprastųjų akcijų, į kurias bus konvertuojamas konkrečios klasės įsipareigojimas, skaičius nurodant arba vienintelę tos klasės priemonę, arba tam tikrą skolinio reikalavimo vertės vienetą;

³⁵ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EB, OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

- (67) poveikį patiriantis kreditorius – kreditorius, kurio reikalavimas susijęs su įsipareigojimu, kuris sumažintas arba konvertuotas į akcijas pasinaudojant nurašymo arba konvertavimo įgaliojimu;
- (68) poveikį patiriantis akcininkas – akcininkas, kurio akcijos anuliuotos pasinaudojant 56 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytu įgaliojimu;
- (69) tinkama institucija – pagal 54 straipsnį nurodyta valstybės narės institucija, pagal tos valstybės nacionalinę teisę atsakinga už 51 straipsnio 1 dalyje nurodytų faktų nustatymą;
- (70) atitinkama patronuojančioji įstaiga – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuriai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;
- (71) gavėjas – subjektas, kuriam perduodamos pertvarkomos įstaigos akcijos, kitos nuosavybės priemonės, skolos priemonės, turtas, teisės arba įsipareigojimai ar bet kokie jų deriniai;
- (72) darbo diena – bet kuri diena, išskyrus šeštadienius, sekmadienius ir visas dienas, kurios yra nedarbo dienos įstaigos buveinės valstybėje narėje;
- (73) teisė nutraukti sutartį – teisė įsipareigojimų neįvykdymo atveju nutraukti sutartį, apibrėžta sutartyje arba jos vykdymo sąlygose, įskaitant visas susijusias teises paankstinti, užbaigti, įskaityti arba užskaityti įsipareigojimus arba visas kitas susijusias nuostatas, kuriomis sustabdomas, keičiamas arba panaikinamas sutarties šalies mokėjimo įsipareigojimas;
- (74) pertvarkoma įstaiga – įstaiga, finansų įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuriai taikomi pertvarkymo veiksmai;
- (75) vietos patronuojamoji įstaiga – įstaiga, kuri įsteigta valstybėje narėje ir kuri yra trečiosios šalies įstaigos arba finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė;
- (76) Sąjungos patronuojančioji įmonė – Sąjungos patronuojančioji įstaiga, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba Sąjungos patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė;
- (77) trečiosios šalies įstaiga – subjektas, kurio pagrindinė buveinė įsteigta trečiojoje šalyje, pagal tos trečiosios šalies teisės aktus turintis veiklos leidimą arba licenciją vykdyti

veiklą, nurodytą Direktyvos 2006/48/EB I priede arba Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnyje;

- (78) trečiosios šalies pertvarkymo procedūros – veiksmai, kuriais pagal trečiosios šalies teisės aktus valdomas trečiosios šalies įstaigos žlugimas ir kurie pagal rezultatus lygintini su pertvarkymo veiksmais, nustatytais šioje direktyvoje;
- (79) vietos filialas – trečiosios šalies įstaigos filialas, įsteigtas valstybėje narėje;
- (80) atitinkama trečiosios šalies institucija – trečiosios šalies institucija, atsakinga už funkcijų, lygintinų su pertvarkymo institucijų ar kompetentingų institucijų funkcijomis, nustatytomis šioje direktyvoje, vykdymą;
- (81) grupės finansavimo struktūra – grupės lygmens pertvarkymo institucijos valstybės narės finansavimo struktūra (-os);
- (82) kompensacinis sandoris – sandoris, kurį sudaro du grupės subjektai, kad perduotų visą ar dalį rizikos, kylančios dėl kito sandorio, sudaryto vieno iš tų grupės subjektų ir trečiojo asmens;
- (83) grupės subjektų tarpusavio garantija – sutartis, pagal kurią vienas grupės subjektas garantuoja kito grupės subjekto prievolės trečiajam asmeniui.

Kai šioje direktyvoje daroma nuoroda į Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, taikant tą reglamentą pertvarkymo institucijos yra kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 2 dalyje.

Pagal 103 straipsnį Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, kuriuose patikslinamos 29 ir 30 punktuose numatytos ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų apibrėžtys, kad būtų užtikrintas vienodas šios direktyvos taikymas.

3 straipsnis

Už pertvarkymą atsakingų institucijų paskyrimas

1. Kiekviena valstybė narė skiria vieną ar daugiau pertvarkymo institucijų, įgaliotų taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais.
2. Pertvarkymo institucijos yra viešojo administravimo institucijos.
3. Pertvarkymo institucijos gali būti kompetentingos priežiūros institucijos, kaip numatyta direktyvose 2006/48/EB ir 2006/49/EB, centriniai bankai, kompetentingos ministerijos arba kitos viešojo administravimo institucijos, jei valstybėse narėse patvirtinamos taisyklės ir priemonės, būtinos priežiūros funkcijų pagal direktyvas 2006/48/EB bei 2006/49/EB arba kitų atitinkamos institucijos funkcijų ir pertvarkymo institucijų funkcijų pagal šią direktyvą interesų konfliktui išvengti. Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad kompetentingose institucijose, centriniuose bankuose, kompetentingose ministerijose ar kitose viešojo administravimo

institucijose pertvarkymo funkcija būtų atskirta nuo priežiūros ar kitų atitinkamos institucijos funkcijų.

4. Kai pertvarkymo institucija ir kompetentinga institucija pagal Direktyvą 2006/48/EB yra atskiros institucijos, valstybės narės reikalauja, kad jos glaudžiai bendradarbiautų rengdamos, planuodamos ir taikydamos pertvarkymo sprendimus.
5. Kai pagal 1 dalį paskirta institucija nėra valstybės narės kompetentinga ministerija, paskirtosios institucijos sprendimai pagal šią direktyvą priimami konsultuojantis su kompetentinga ministerija.
6. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos institucijos turėtų kompetencijos, išteklių ir praktinių pajėgumų taikyti pertvarkymo priemones ir galėtų vykdyti savo įgaliojimus sparčiai bei lanksčiai, kiek tai būtina pertvarkymo tikslams įgyvendinti.
7. Kai valstybė narė paskiria daugiau nei vieną instituciją pertvarkymo priemonėms taikyti ir pertvarkymo įgaliojimams įgyvendinti, ji aiškiai paskirsto funkcijas ir atsakomybės sritis tarp šių institucijų, užtikrina pakankamą jų veiklos koordinavimą ir paskiria vieną instituciją kaip instituciją ryšiams bendradarbiaujant ir koordinuojant veiklą su atitinkamomis kitų valstybių narių institucijomis.
8. Valstybės narės praneša Europos bankininkystės institucijai (EBI) apie pertvarkymo institucija paskirtą nacionalinę instituciją ar institucijas bei instituciją ryšiams ir prireikus aprašo jų konkrečias funkcijas ir atsakomybės sritis. EBI skelbia šių pertvarkymo institucijų sąrašą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PASIRENGIMAS

I SKYRIUS

GAIVINIMO IR PERTVARKYMO PLANAVIMAS

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

4 straipsnis

Supaprastinti įpareigojimai tam tikroms įstaigoms

1. Atsižvelgdamos į galimą įstaigos žlugimo poveikį finansų rinkoms, kitoms įstaigoms arba finansavimo sąlygoms dėl tos įstaigos verslo pobūdžio, dydžio ar ryšių su kitomis įstaigomis ar finansų sistema apskritai, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos ir pertvarkymo institucijos nustatytų mastą, kuriuo įstaigoms taikomi reikalavimai dėl:
 - (a) 5, 7, 9 ir 11 straipsniuose numatytų gaivinimo ir pertvarkymo planų turinio ir išsamumo;
 - (b) 5 straipsnio 5 dalyje ir 10 bei 11 straipsniuose numatytos informacijos, kurios reikalaujama iš institucijų, turinio ir išsamumo.
2. Pagal 103 straipsnį Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, kad patikslintų 1 dalyje nurodytus įstaigos žlugimo poveikio finansų rinkoms, kitoms įstaigoms ir finansavimo sąlygoms vertinimo pagal 1 dalį kriterijus.
3. Kompetentingos ir pertvarkymo institucijos informuoja EBI, kaip pritaikė 1 dalyje nurodytą reikalavimą jų jurisdikcijai priklausančioms įstaigoms. EBI apie 1 dalyje nurodyto reikalavimo įgyvendinimą Komisijai praneša iki 2018 m. sausio 1 d. Visų pirma EBI Komisijai praneša, ar yra to reikalavimo įgyvendinimo nacionaliniu mastu skirtumų.

2 SKIRSNIS

GAIVINIMO PLANAVIMAS

5 straipsnis

Gaivinimo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena įstaiga parengtų ir prižiūrėtų gaivinimo planą, kuriame numatoma labai pablogėjusią jos finansinę būklę atkurti taikant įstaigos ar grupės subjekto vadovybės vykdomas priemones. Gaivinimo planai laikomi valdymo priemone, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 22 straipsnyje.
2. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos savo gaivinimo planus atnaujintų bent kartą per metus arba pasikeitus įstaigos teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį gaivinimo planui arba kai dėl to būtina tą planą keisti. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaigos savo gaivinimo planus atnaujintų dažniau.
3. Gaivinimo planuose nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastą viešąja finansine parama arba ją gauti, bet prireikus pateikiama analizė, kaip ir kada įstaiga teiktų prašymą dėl centrinio banko priemonių naudojimo nepalankiausiomis sąlygomis, ir nurodomas turimas užstatas.
4. Valstybės narės užtikrina, kad gaivinimo planuose būtų pateikta priedo A skirsnyje išvardyta informacija.
5. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad į gaivinimo planus įstaigos įtrauktų tinkamas sąlygas ir procedūras, skirtas užtikrinti, kad pertvarkymo veiksmai būtų įgyvendinti laiku, taip pat įvairias pertvarkymo galimybes. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įmonės testuotų savo gaivinimo planus pagal įvairius skirtingo nepalankumo finansinių sunkumų scenarijus, įskaitant visai sistemai svarbius įvykius, juridinio asmens konkrečiai patiriamas nepalankiausias sąlygas ir visos grupės patiriamas nepalankiausias sąlygas.
6. Konsultuodamasi su Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), EBI parengia techninių standartų projektus ir juose patikslina taikant šio straipsnio 5 dalį naudojamus scenarijus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnio 3 dalį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.
7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose nurodo informaciją, kurią pagal 4 dalį reikia įtraukti į gaivinimo planą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

6 straipsnis

Gaivinimo planų vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos teiktų gaivinimo planus kompetentingoms institucijoms peržiūrėti.
2. Kompetentingos institucijos peržiūri šiuos planus ir vertina, kiek kiekvienas planas atitinka 5 straipsnyje išdėstytus reikalavimus ir šiuos kriterijus:
 - (a) įgyvendinus plane siūlomas priemones, tikėtina, kad bus atkurtas įstaigos gyvybingumas ir finansinis patikimumas, atsižvelgiant į parengiamąsias priemones, kurių įstaiga ėmėsi ar planuoja imtis;
 - (b) planas arba konkrečios galimybės galėtų būti veiksmingai įgyvendinti finansiškai nepalankiausiomis sąlygomis ir nesukeliant didelio neigiamo poveikio finansų sistemai, įskaitant atvejus, kai kitos įstaigos gaivinimo planus įgyvendina tuo pačiu metu.
3. Kompetentingoms institucijoms nusprendus, kad gaivinimo plane yra trūkumų ar galimų įgyvendinimo kliūčių, vertinimą jos praneša įstaigai ir reikalauja, kad įstaiga per tris mėnesius pateiktų pakoreguotą planą su paaiškinimais, kaip išspręsti su šiais trūkumais ar kliūtimis susiję klausimai.
4. Įstaigai nepateikus pakoreguoto gaivinimo plano arba kompetentingai institucijai nustatčius, kad pakoreguotame gaivinimo plane nepakankamai pašalinti pirminio vertinimo metu nustatyti trūkumai ar galimos kliūtys, kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaiga imtųsi būtinų priemonių, kad pašalintų šiuos trūkumus ar kliūtis. Be priemonių, kurių gali būti reikalaujama pagal Direktyvos 2006/48/EB 136 straipsnį, kompetentingos institucijos gali visų pirma reikalauti, kad įstaiga imtųsi veiksmų, kad:
 - (a) padėtų sumažinti įstaigos rizikos pobūdį;
 - (b) leistų laiku įgyvendinti rekapitalizavimo priemones;
 - (c) pakeistų įmonės strategiją;
 - (d) pakeistų finansavimo strategiją, kad padidintų pagrindinių verslo linijų ir ypatingos svarbos veiklos atsparumą;
 - (e) pakeistų įstaigos valdymo struktūrą.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina klausimus, kuriuos kompetentinga institucija turi įvertinti atlikdama vertinimą pagal šio straipsnio 2 dalį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

7 straipsnis

Grupės gaivinimo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad patronuojančiosios įmonės ar įstaigos, kurioms pagal Direktyvos 2006/48/EB 125 ir 126 straipsnius taikoma konsoliduota priežiūra, parengtų ir pateiktų konsoliduotos priežiūros institucijai grupės gaivinimo planą, kuriame būtų visos grupės, įskaitant 1 straipsnio c ir d punktuose nurodytas bendroves, gaivinimo planas ir kiekvienos tai grupei priklausančios įstaigos gaivinimo planas.
2. Konsoliduotos priežiūros institucija perduoda grupės gaivinimo planus atitinkamoms Direktyvos 2006/48/EB 131a straipsnyje minėtoms kompetentingoms institucijoms ir EBI.
3. Grupės gaivinimo plano tikslas – visos grupės ar bet kurios grupės įstaigos stabilizavimas, kai ji patiria nepalankiausias sąlygas, kad būtų švelninamos arba šalinamos sunkumų priežastys ir atkurta grupės ar konkrečios įstaigos finansinė būklė.

Grupės gaivinimo plane numatoma, kaip užtikrinti patronuojančiosios įmonės ar atitinkamos įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, lygmeniu ir 1 straipsnio c ir d punktuose nurodytų bendrovių lygmeniu taikomų priemonių, taip pat priemonių, kurių reikia imtis atskirų įstaigų lygmeniu, koordinavimą ir nuoseklumą.
4. Grupės gaivinimo plane pateikiami 5 straipsnyje numatyti elementai ir priemonės visos grupės ir kiekvieno iš jos subjektų mastu. Jame taip pat prireikus nurodomos galimos grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos priemonės, patvirtintos remiantis pagal 16 straipsnį sudarytu susitarimu dėl grupės finansinės paramos.
5. Konsoliduotos priežiūros institucija užtikrina, kad patronuojančioji įmonė ar įstaiga, kuriai taikoma 1 dalyje nurodyta konsoliduota priežiūra, pateiktų įvairias gaivinimo galimybes nurodydama veiksmus, kurių reikėtų imtis pagal 5 straipsnio 5 dalyje numatytus scenarijus.

Pagal kiekvieną scenarijų grupės gaivinimo plane nurodoma, ar yra kliūčių grupėje įgyvendinti gaivinimo priemones ir ar yra esminių praktinių ar teisinių kliūčių nuosavoms lėšoms nedelsiant perduoti arba įsipareigojimams ar turtui išpirkti grupėje.

6. Patronuojančiosios įmonės ar įstaigos, kuriai taikoma 1 dalyje nurodyta konsoliduota priežiūra, valdymo organas ir grupei priklausančių įstaigų valdymo organas tvirtina grupės gaivinimo planą prieš jį teikiant konsoliduotos priežiūros institucijai.

8 straipsnis

Grupės gaivinimo planų vertinimas

1. Konsoliduotos priežiūros institucija peržiūri grupės gaivinimo planą, įskaitant atskirų tai grupei priklausančių įstaigų gaivinimo planus, ir įvertina, kiek jis atitinka 6 ir 7 straipsniuose nustatytus reikalavimus ir kriterijus. Tas vertinimas atliekamas 6 straipsnyje nustatyta tvarka ir laikantis šio straipsnio nuostatų.

Konsoliduotos priežiūros institucija atlieka grupės gaivinimo plano, taip pat atskirų tai grupei priklausančių įstaigų gaivinimo planų peržiūrą ir vertinimą, konsultuodamasi ir bendradarbiaudama su Direktyvos 2006/48/EB 131a straipsnyje minėtomis kompetentingomis institucijomis. Dėl grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo pagal šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalį, o prireikus – dėl reikalavimo imtis priemonių pagal šios direktyvos 6 straipsnio 4 dalį Direktyvos 2006/48/EB 131a straipsnyje minėtos institucijos priima bendrus sprendimus.

2. Kompetentingos institucijos deda pastangas, kad bendras sprendimas būtų priimtas per keturis mėnesius.

Kompetentingoms institucijoms per keturis mėnesius nesusitarus dėl bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo arba dėl priemonių, reikalaujamų pagal 6 straipsnio 4 dalį. Sprendimas pateikiamas dokumente išdėstant išsamų jo pagrindą ir atsižvelgiant į kitų kompetentingų institucijų nuomones bei abejones, išsakytas per keturių mėnesių laikotarpį. Konsoliduotos priežiūros institucija praneša apie sprendimą įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, patronuojančiajai įmonei ir kitoms kompetentingoms institucijoms.

EBI gali savo iniciatyva padėti kompetentingoms institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

3. Kompetentinga institucija, nepritarianti grupės gaivinimo plano vertinimui ar kokiam nors veiksmui, kurio turėtų imtis patronuojančioji įmonė ar įstaiga po to vertinimo pagal šios direktyvos 6 straipsnio 2 ir 4 dalis, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį gali perduoti šį klausimą svarstyti EBI. Klausimo negalima perduoti svarstyti EBI pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba po to, kai priimtas bendras sprendimas.
4. EBI priima sprendimą per vieną mėnesį, o 3 dalyje minėtas keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010.
5. Jei kuri nors kompetentinga institucija perduoda klausimą svarstyti EBI pagal 3 dalį, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia

galimo EBI sprendimo. Paskesnis konsoliduotos priežiūros institucijos sprendimas atitinka EBI sprendimą.

3 SKIRSNIS

PERTVARKYMO PLANAVIMAS

9 straipsnis

Pertvarkymo planai

1. Pertvarkymo institucijos, konsultuodamosi su kompetentingomis institucijomis, parengia kiekvienos įstaigos, kuri nepriklauso grupei, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2006/48/EB 125 ir 126 straipsnius, pertvarkymo planą. Pertvarkymo plane numatomi pertvarkymo veiksmai, kurių pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos gali imtis, kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas.
2. Pertvarkymo plane atsižvelgiama į įvairius scenarijus, įskaitant tai, kad žlugimas gali būti išskirtinio pobūdžio ar vykti platesnio finansinio nestabilumo arba visai sistemai būdingų įvykių metu. Pertvarkymo plane nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąją viešąja finansine parama, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 91 straipsnį.
3. Pertvarkymo planai peržiūrimi ir prireikus atnaujinami bent kartą per metus arba reikšmingai pasikeitus įstaigos teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį plano veiksmingumui.
4. Pertvarkymo plane numatomos galimybės įstaigai taikyti IV antraštinėje dalyje nurodytas pertvarkymo priemones ir pertvarkymo įgaliojimus. Jame pateikiama:
 - (a) svarbiausių plano elementų santrauka;
 - (b) reikšmingų pokyčių įstaigoje po paskutinį kartą pateiktos pertvarkymo informacijos santrauka;
 - (c) paaiškinimas, kaip būtų galima teisiškai ir ekonomiškai atskirti ypatingos svarbos funkcijas ir pagrindines verslo linijas, kiek tai būtina, nuo kitų funkcijų, kad būtų užtikrintas tęstinumas įstaigos žlugimo atveju;
 - (d) kiekvieno reikšmingo plano aspekto įgyvendinimo laikotarpio įvertinimas;
 - (e) išsamus sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo pagal 13 straipsnį aprašas;
 - (f) pagal 14 straipsnį reikalaujamų priemonių, kuriomis siekiama įveikti ar šalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, nustatytas atlikus vertinimą pagal 13 straipsnį, aprašas;

- (g) įstaigos ypatingos svarbos funkcijų, pagrindinių verslo linijų ir turto vertės ir paklausos rinkoje nustatymo procesų aprašas;
- (h) išsamus aprašas, kaip užtikrinama, kad pagal 11 straipsnį reikalaujama informacija būtų atnaujinta ir bet kada prieinama pertvarkymo institucijoms;
- (i) pertvarkymo institucijos paaiškinimas, kaip būtų galima finansuoti pertvarkymo galimybes, nenumatant nepaprastosios viešosios finansinės paramos;
- (j) išsamus įvairių pertvarkymo strategijų, kurias būtų galima taikyti pagal įvairius galimus scenarijus, aprašas;
- (k) ypatingos svarbos priklausomybės ryšių aprašas;
- (l) plano poveikio kitoms grupės įstaigoms analizė;
- (m) galimybių išsaugoti galimybę teikti mokėjimo ir tarpuskaitos paslaugas ir naudotis kita infrastruktūra aprašas;
- (n) informacijos teikimo žiniasklaidai ir visuomenei planas.

5. Konsultuodamasi su ESRV, EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina įvairius žlugimo scenarijus taikant 2 dalį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

10 straipsnis

Informacija pertvarkymo planams parengti

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą reikalauti, kad įstaigos joms teiktų visą pertvarkymo planams parengti ir įgyvendinti būtiną informaciją. Visų pirma pertvarkymo institucijos turi įgaliojimus kartu su kita informacija reikalauti priedo B skirsnyje nurodytos informacijos ir analizės.
2. Kompetentingos institucijos atitinkamose valstybėse narėse bendradarbiauja su pertvarkymo institucijomis, kad patikrintų, ar jau yra dalis arba visa 1 dalyje minėta informacija. Kai tokia informacija yra, kompetentingos institucijos ją teikia pertvarkymo institucijoms.
3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nurodo standartines tokios informacijos teikimo formas, šablonus ir procedūras.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

11 straipsnis

Grupių pertvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos parengtų grupių pertvarkymo planus. Grupių pertvarkymo planai aprėpia ir pertvarkymo planą patronuojančiosios įmonės arba įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2006/48/EB 125 ir 126 straipsnius, lygmeniu, ir pagal šios direktyvos 9 straipsnį parengtus atskirų patronuojamųjų įstaigų pertvarkymo planus. Grupių pertvarkymo planai taip pat aprėpia 1 straipsnio c ir d punktuose nurodytų bendrovių pertvarkymo planus ir įstaigų, turinčių filialų kitose valstybėse narėse, pertvarkymo planus laikantis Direktyvos 2001/24/EB nuostatų.
2. Grupės pertvarkymo planas rengiamas remiantis pagal 10 straipsnį teikiama informacija.
3. Grupės pertvarkymo plane:
 - (a) nustatomi pertvarkymo veiksmai, kurių pagal 9 straipsnio 2 dalyje numatytus scenarijus reikėtų imtis visos grupės ar jos dalies, įskaitant atskiras patronuojamąsias įmones, atžvilgiu tiek taikant pertvarkymo veiksmus 1 straipsnio d punkte nurodytoms bendrovėms, patronuojančiajai įmonei arba patronuojamosios įstaigoms, tiek koordinuotai taikant pertvarkymo veiksmus patronuojamosioms įstaigoms;
 - (b) nagrinėjama, kiek pertvarkymo priemonės ir įgaliojimus būtų galima koordinuotai taikyti ir naudoti Sąjungoje esančių grupės subjektų atžvilgiu, įskaitant priemones, kuriomis lengvinamos sąlygos trečiajam asmeniui nupirkti visą grupę, atskiras kelių grupės subjektų valdomas verslo linijas ar veiklą arba tam tikrus grupės subjektus, ir nustatyti galimas koordinuoto pertvarkymo kliūtis;
 - (c) kai grupei priklauso trečiojoje šalyje įsisteigę subjektai, numatomos bendradarbiavimo ir koordinavimo priemonės dirbant su atitinkamomis tų trečiųjų šalių institucijomis;
 - (d) numatomos priemonės, įskaitant tam tikrų funkcijų ar verslo linijų teisinį ir ekonominį atskyrimą, kurios yra būtinos grupės pertvarkymui palengvinti, jei vykdomos pertvarkymo sąlygos;
 - (e) nurodoma, kaip būtų galima finansuoti grupės pertvarkymo veiksmus, ir prireikus nustatomi atsakomybės už tokį finansavimą pasidalijimo tarp finansavimo šaltinių skirtingose valstybėse narėse principai. Plane nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastą viešąja finansine parama, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 91 straipsnį. Tie principai yra nustatomi remiantis teisingais ir subalansuotais kriterijais ir visų pirma jais atsižvelgiama į ekonominį pertvarkymo poveikį

konkrečiose valstybėse narėse ir priežiūros įgaliojimų pasiskirstymą tarp skirtingų kompetentingų institucijų.

12 straipsnis

Grupių pertvarkymo planų reikalavimas ir tvarka

1. Patronuojančiosios įmonės ir įstaigos, kurioms pagal Direktyvos 2006/48/EB 125 ir 126 straipsnius taikoma konsoliduota priežiūra, grupės lygmens pertvarkymo institucijai teikia pagal šios direktyvos 11 straipsnį reikalaujamą informaciją. Ta informacija yra susijusi su patronuojančiąja įmone ar įstaiga, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, ir visais juridiniais asmenimis, kurie priklauso grupei. Įstaigos, kurioms pagal Direktyvos 2006/48/EB 125 ir 126 straipsnius taikoma konsoliduota priežiūra, taip pat teikia pagal šios direktyvos 11 straipsnį reikalaujamą informaciją apie 1 straipsnio c ir d punktuose nurodytas bendroves.

Grupės lygmens pertvarkymo institucija pagal šią dalį pateiktą informaciją perduoda EBI, patronuojamųjų įstaigų pertvarkymo institucijoms, atitinkamoms Direktyvos 2006/48/EB 130 ir 131a straipsniuose minėtoms kompetentingoms institucijoms ir valstybių narių, kuriose įsteigtos 1 straipsnio c ir d punktuose nurodytos bendrovės, pertvarkymo institucijoms.

2. Valstybės narės užtikrina, kad grupės lygmens pertvarkymo institucijos, veikiančios kartu su 1 dalies antroje pastraipoje nurodytomis pertvarkymo institucijomis pertvarkymo kolegijose ir konsultuodamosi su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, parengtų ir prižiūrėtų grupių pertvarkymo planus. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos į grupių pertvarkymo planų rengimą ir priežiūrą savo nuožiūra gali įtraukti trečiosios šalies pertvarkymo institucijas iš tų valstybių, kuriose grupė yra įsteigusi patronuojamųjų įmonių, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba svarbių filialų, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 42a straipsnyje.
3. Valstybės narės užtikrina, kad grupės pertvarkymo planai būtų atnaujinami bent kartą per metus ir pasikeitus įstaigos arba grupės teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį planams ar dėl to gali prireikti keisti planus.
4. Grupės pertvarkymo planas skelbiamas kaip bendras grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir kitų atitinkamų pertvarkymo institucijų sprendimas. Pertvarkymo institucijos bendrą sprendimą priima per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai grupės lygmens pertvarkymo institucija perdavė informaciją pagal 1 dalies antrą pastraipą.

Pertvarkymo institucijoms per keturis mėnesius nepriėmus tokio bendro sprendimo, grupės lygmens pertvarkymo institucija pati priima sprendimą. Sprendimas skelbiamas dokumente išdėstant išsamų jo pagrindą ir atsižvelgiant į kitų kompetentingų institucijų nuomones bei abejones, išsakytas per keturių mėnesių laikotarpį. Grupės lygmens pertvarkymo institucija pateikia sprendimą patronuojančiajai įmonei ar įstaigai, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, ir kitoms pertvarkymo institucijoms.

EBI gali savo iniciatyva padėti kompetentingoms institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

5. Pertvarkymo institucija, nepritarianti kuriam nors grupės pertvarkymo plano elementui, gali pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį perduoti klausimą svarstyti EBI. Klausimo negalima perduoti svarstyti EBI pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba po to, kai priimtas bendras sprendimas.
6. EBI priima sprendimą per vieną mėnesį, o keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. Paskesnis grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimas atitinka EBI sprendimą.
7. Jei kokia nors pertvarkymo institucija perduoda klausimą svarstyti EBI pagal 5 dalį, grupės lygmens pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia galimo EBI sprendimo.

II SKYRIUS

SĖKMINGO PERTVARKYMO GALIMYBĖS VERTINIMAS IR PREVENGINIAI ĮGALIOJIMAI

13 straipsnis

Sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos konsultuodamosi su kompetentingomis institucijomis įvertintų, kiek sėkmingai įstaigos ir grupės gali būti pertvarkytos nenumatant galimybės pasinaudoti nepaprastą viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 91 straipsnį. Laikoma, kad įstaigą ar grupę galima sėkmingai pertvarkyti, jei pertvarkymo institucija realiai ir patikimai gali arba ją likviduoti pagal įprastinę bankroto bylą, arba ją pertvarkyti įstaigai ar grupei taikydama skirtingas pertvarkymo priemones ir įgaliojimus, nesukeldama didelių neigiamų pasekmių valstybės narės, kurioje yra įstaiga, finansų sistemoms (taip pat ir platesnio finansinio nestabilumo arba visai sistemai būdingų įvykių aplinkybėmis), atsižvelgdama į ekonomiką ar finansinį stabilumą toje pačioje ar kitoje valstybėje narėje arba Sąjungoje ir siekdama užtikrinti įstaigos arba grupės vykdomų ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą arba dėl to, kad jas galima laiku lengvai atskirti, arba kitais būdais.
2. Siekdamas įvertinti sėkmingo pertvarkymo galimybę pagal 1 dalį, pertvarkymo institucijos bent jau išnagrinėja priedo C skirsnyje paminėtus dalykus.
3. Konsultuodamosi su ESRV, EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina dalykus, kuriuos reikia išnagrinėti norint atlikti sėkmingo įstaigų arba grupių pertvarkymo galimybės vertinimą, kaip numatyta 2 dalyje. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

14 straipsnis

Įgaliojimai įveikti ar pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pagal 13 straipsnį įvertinusi sėkmingo pertvarkymo galimybę pertvarkymo institucija nustato, kad yra galimų esminių sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūčių, pertvarkymo institucija raštu praneša apie tai atitinkamai įstaigai.
2. Per keturis mėnesius nuo pranešimo gavimo pagal 1 dalį įstaiga pertvarkymo institucijai siūlo, kokiomis priemonėmis įveikti arba pašalinti pranešime nurodytas kliūtis. Pertvarkymo institucija konsultuodamasi su kompetentingomis institucijomis įvertina, ar tomis priemonėmis galima veiksmingai įveikti ar pašalinti nurodytas kliūtis.
3. Įvertinusi, kad įstaigos pagal 2 dalį pasiūlytomis priemonėmis veiksmingai nesumažinamos ar nepašalinamos nustatytos kliūtys, pertvarkymo institucija konsultuodamasi su kompetentingomis institucijomis nustato alternatyvias priemones, kuriomis galima pasiekti šį tikslą, ir raštu praneša įstaigai apie tokias priemones.
4. Taikant 3 dalį, pertvarkymo institucijos nustatytos priemonės gali aprėpti toliau nurodytas priemones, kai jos būtinos ir proporcingos sėkmingo pertvarkymo kliūtims sumažinti ar pašalinti:
 - (a) reikalauti, kad įstaiga parengtų paslaugų susitarimus (tarp grupės subjektų arba su trečiaisiais asmenimis) dėl ypatingos svarbos ekonominių funkcijų vykdymo ar paslaugų teikimo;
 - (b) reikalauti, kad įstaiga apribotų savo didžiausias individualias ir bendras pozicijas;
 - (c) nustatyti konkrečius ar nuolatinius informacijos reikalavimus, susijusius su pertvarkymu;
 - (d) reikalauti, kad įstaiga parduotų tam tikrą turtą;
 - (e) reikalauti, kad įstaiga apribotų ar nutrauktų tam tikrą vykdomą ar planuojamą veiklą;
 - (f) apriboti naujų verslo linijų ar produktų kūrimą ar pardavimą arba to neleisti;
 - (g) reikalauti, kad būtų pakeista įstaigos teisinė ar veiklos struktūra, kad ji taptų mažiau sudėtinga ir kad ypatingos svarbos funkcijas būtų galima teisiškai ir ekonomiškai atskirti nuo kitų funkcijų taikant pertvarkymo priemones;

- (h) reikalauti, kad patronuojančioji įmonė įsteigtų patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę;
 - (i) reikalauti, kad patronuojančioji įmonė arba 1 straipsnio c ir d punktuose nurodyta bendrovė išleistų skolos priemones arba paskolas, nurodytas 39 straipsnio 2 dalyje;
 - (j) kai įstaiga yra mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė, reikalauti, kad mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė sukurtų atskirą finansų kontroliuojančiąją bendrovę įstaigai kontroliuoti, jei tai būtina siekiant palengvinti įstaigos pertvarkymą ir netaikyti IV antraštinėje dalyje numatytų pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų, turinčių neigiamą poveikį nefinansinei grupės daliai.
5. Pertvarkymo institucijos, nustatydamos faktą pagal 1 dalį, nesutelkia dėmesio į kliūtis, atsirandančias dėl veiksmų, kurių įstaiga negali kontroliuoti, įskaitant pertvarkymo institucijos praktinį ir finansinį pajėgumą.
6. Pagal 1 arba 3 dalį rengiamas pranešimas atitinka šiuos reikalavimus:
- (a) jame išdėstomos vertinimo ar nustatymo priežastys;
 - (b) jame nurodoma, kaip vertinimas ar nustatymas atitinka 9 straipsnyje nustatytą proporcingo taikymo reikalavimą.
7. Prieš nustatydamos bet kokią priemonę pagal 3 dalį, pertvarkymo institucijos tinkamai apsparsto galimą tų priemonių poveikį kitų valstybių narių finansų sistemų stabilumui.
8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina pagal 4 dalį numatytas priemones ir aplinkybes, kuriomis galima taikyti kiekvieną iš tų priemonių.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

15 straipsnis

Įgaliojimai įveikti ar pašalinti sėkmingo grupės pertvarkymo kliūtis

1. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos konsultuodamosi su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis konsultuojasi viena su kita pertvarkymo kolegijoje ir imasi visų pagrįstų veiksmų, kad priimtų bendrą sprendimą dėl priemonių, nustatytų pagal 14 straipsnio 3 dalį, taikymo.

2. Grupės lygmens pertvarkymo institucija, bendradarbiaudama su konsoliduotos priežiūros institucija ir EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnio 1 dalį, rengia ir teikia ataskaitą patronuojančiosioms įmonėms ar įstaigai, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, bei patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms. Ataskaita rengiama konsultuojantis su kompetentingomis institucijomis ir joje analizuojamos esminės kliūtys, trukdančios veiksmingai taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais grupės atžvilgiu. Ataskaitoje taip pat rekomenduojamos priemonės, kurios, institucijų nuomone, yra būtinos ar tinkamos šioms kliūtims pašalinti.
3. Per keturis mėnesius nuo pranešimo gavimo patronuojančioji įmonė ar įstaiga, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, grupės lygmens pertvarkymo institucijai gali teikti pastabas ir siūlyti alternatyvias priemones ataskaitoje nustatytoms kliūtims pašalinti.
4. Grupės lygmens pertvarkymo institucija praneša apie patronuojančiųjų įmonių ar įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, pasiūlytas priemones konsoliduotos priežiūros institucijai, EBI ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos konsultuodamosi su kompetentingomis institucijomis deda visas pastangas, kad pertvarkymo kolegijoje priimtų bendrą sprendimą dėl reikšmingų kliūčių nustatymo ir prireikus dėl patronuojančiųjų įmonių ar įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, pasiūlytų priemonių bei dėl institucijų reikalaujamų priemonių kliūtims įveikti ar šalinti vertinimo.
5. Bendras sprendimas priimamas per keturis mėnesius nuo ataskaitos pateikimo. Jis skelbiamas išdėstant pagrindą dokumente, kurį grupės lygmens pertvarkymo institucija pateikia patronuojančiosioms įmonėms ar įstaigai, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra.

EBI gali savo iniciatyva padėti pertvarkymo institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

6. Per keturis mėnesius nuo 1 arba 2 dalyje numatytos ataskaitos pateikimo nepriėmus bendro sprendimo, grupės lygmens pertvarkymo institucija priima savo sprendimą dėl tinkamų priemonių, kurių pagal 14 straipsnio 3 dalį reikėtų imtis visos grupės atžvilgiu.

Sprendimas skelbiamas dokumente išdėstant išsamų pagrindą ir atsižvelgiant į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei abejones, išsakytas per keturių mėnesių laikotarpį. Grupės lygmens pertvarkymo institucija pateikia sprendimą patronuojančiajai įmonei ar įstaigai, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra.

Pirmoje pastraipoje minimą sprendimą atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos pripažįsta galutiniu ir taiko.

Jei pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors susijusi pertvarkymo institucija pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį perduoda klausimą svarstyti EBI, grupės lygmens pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia sprendimo, kurį EBI gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį. EBI priima sprendimą per vieną mėnesį, o keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. Paskesnis grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimas atitinka EBI sprendimą. Pasibaigus keturių mėnesių

laikotarpiui ar jau priėmus bendrą sprendimą klausimas nėra perduodamas svarstyti EBI.

III SKYRIUS

GRUPĖS SUBJEKTŲ TARPUSAVIO FINANSINĖ PARAMA

16 straipsnis

Grupės finansinės paramos susitarimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji įstaiga arba 1 straipsnio c ir d punktuose nurodyta bendrovė ir jos patronuojamosios įmonės, kurios yra įstaigos ar finansų įstaigos, kurioms taikoma patronuojančiosios įmonės priežiūra, galėtų sudaryti susitarimą dėl finansinės paramos teikimo bet kuriai kitai susitarimo šaliai, patiriančiai finansinių sunkumų, jei vykdomos šiame skyriuje nustatytos sąlygos.
2. Susitarimas gali:
 - (a) aprėpti vieną ar daugiau grupės patronuojamųjų įmonių ir gali numatyti patronuojančiosios įmonės finansinę paramą patronuojamosioms įmonėms, patronuojamųjų įmonių – patronuojančiajai įmonei, grupės patronuojamųjų įmonių, prisijungusių prie susitarimo, tarpusavyje arba bet kurio tų subjektų derinio;
 - (b) numatyti finansinę paramą paskolos forma, garantijų ar turto, naudotino kaip užstatas, teikimą paramos gavėjo ir trečiojo asmens arba bet kurio tų subjektų derinio sandoryje.
3. Jei pagal susitarimo sąlygas patronuojamoji įmonė sutinka teikti finansinę paramą patronuojančiajai įmonei, susitarime yra numatomas atvirkštinis susitarimas, kad patronuojančioji įmonė teiks finansinę paramą tai patronuojamajai įmonei.
4. Susitarime numatomas mokėtinas atlyginimas arba nustatomi atlyginimo apskaičiavimo principai pagal susitarimą vykdomiems sandoriams.
5. Susitarimą galima sudaryti tik tuo atveju, jei, priežiūros institucijos nuomone, sudarant siūlomą susitarimą nėra viena šalis nepažeidžia ir nėra tikėtina, kad pažeistų su kapitalu ar likvidumu susijusius Direktyvos 2006/48/EB reikalavimus, arba jei šalims nekyla nemokumo rizikos.
6. Valstybės narės užtikrina, kad teisės, reikalavimus ar veiksmus pagal susitarimą galėtų įgyvendinti tik susitarimo šalys, neįtraukiant trečiųjų asmenų.

17 straipsnis

Priežiūros institucijų atliekama siūlomo susitarimo peržiūra ir tarpininkavimas

1. Patruojančiosios įmonės ir įstaigos, kurioms pagal Direktyvos 2006/48/EB 125 ir 126 straipsnius taikoma konsoliduota priežiūra, teikia konsoliduotos priežiūros institucijai prašymą patvirtinti siūlomą grupės finansinės paramos susitarimą. Prašyme pateikiamas siūlomo susitarimo tekstas ir nurodomi grupės subjektai, kurie ketina prisijungti prie susitarimo.
2. Konsoliduotos priežiūros institucija siūlomą susitarimą patvirtina, jei jo sąlygos atitinka 19 straipsnyje numatytas finansinės paramos sąlygas.
3. Konsoliduotos priežiūros institucija nedelsdama perduoda prašymą kiekvienos patruojamosios įmonės, ketinančios prisijungti prie susitarimo, kompetentingoms institucijoms.
4. Kompetentingos institucijos deda visas pastangas, kad per keturis mėnesius po to, kai konsoliduotos priežiūros institucija gavo prašymą, priimtų bendrą sprendimą, ar siūlomo susitarimo sąlygos atitinka 19 straipsnyje numatytas finansinės paramos sąlygas. Bendras sprendimas pateikiamas dokumente išdėstant išsamiai pagrįstą sprendimą, kurį konsoliduotos priežiūros institucija pateikia pareiškėjui.
5. Kompetentingoms institucijoms per keturis mėnesius nesusitarus dėl bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl prašymo. Sprendimas skelbiamas dokumente išdėstant išsamų pagrindą ir atsižvelgiant į kitų kompetentingų institucijų nuomones bei abejones, išsakytas per keturių mėnesių laikotarpį. Konsoliduotos priežiūros institucija praneša apie sprendimą pareiškėjui ir kitoms kompetentingoms institucijoms.
6. Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš susijusių kompetentingų institucijų klausimą perdavė EBI, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnyje, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimą, iki EBI priims savo sprendimą pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, ir priima sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

18 straipsnis

Akcininkų pritarimas siūlomam susitarimui

1. Valstybės narės gali reikalauti, kad kompetentingų institucijų patvirtintas siūlomas susitarimas būtų teikiamas tvirtinti kiekvieno grupės subjekto, kuris ketina prisijungti prie susitarimo, acnininkų susirinkimui. Šiuo atveju susitarimas galioja tik toms šalims, kurių acnininkų susirinkimas patvirtino susitarimą.

2. Jei valstybės narės pasinaudoja 1 dalyje numatyta galimybe, jos reikalauja, kad pagal grupės finansinės paramos susitarimą kiekvieno grupės subjekto, kuris prisijungs prie susitarimo, akcininkai įgaliotų Direktyvos 2006/48/EB 11 straipsnyje minėtą atitinkamą valdymo organą priimti sprendimą, kad subjektas teiks finansinę paramą pagal susitarimo sąlygas ir pagal šiame skyriuje nustatytas sąlygas. Tolesnis akcininkų pritarimas ar papildomas susirinkimas dėl konkretaus sandorio, vykdomo pagal susitarimą, nėra reikalingas.
3. Kiekvieno subjekto, kuris prisijungia prie susitarimo, valdymo organas akcininkams kasmet atsiskaito apie susitarimo vykdymą ir bet kokio pagal susitarimą priimto sprendimo įgyvendinimą.

19 straipsnis

Grupės finansinės paramos sąlygos

1. Finansinė parama gali būti teikiama tik pagal grupės finansinės paramos susitarimą, jei yra įvykdytos šios sąlygos:
 - (a) galima pagrįstai tikėtis, kad suteikus paramą bus įveikti paramą gaunančio subjekto finansiniai sunkumai;
 - (b) finansinės paramos tikslas – išsaugoti ar atkurti visos grupės finansinį stabilumą;
 - (c) finansinė parama teikiama už atlygį;
 - (d) remiantis valdymo organo turima informacija priimant sprendimą suteikti finansinę paramą, galima pagrįstai tikėtis, kad paramą gaunantis subjektas grąžins paskolą ar sumokės tinkamą atlygį už paramą;
 - (e) finansinė parama nesukelia grėsmės paramą teikiančio subjekto likvidumui ar mokumui ir ją suteikus nekyla grėsmės finansiniam stabilumui;
 - (f) paramą teikiantis subjektas paramos teikimo metu laikosi ir po paramos suteikimo toliau laikysis nuosavų lėšų reikalavimų ir kitų reikalavimų, nustatytų Direktyvos 2006/48/EB 136 straipsnio 2 dalyje.
2. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose patikslina 1 dalyje nustatytas sąlygas.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti EBI pateiktus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

20 straipsnis

Sprendimas suteikti finansinę paramą

Sprendimą suteikti grupės finansinę paramą pagal susitarimą priima finansinę paramą teikiančio subjekto valdymo organas, kaip numatyta Direktyvos 2006/48/EB 11 straipsnyje. Šis sprendimas yra pagrindžiamas ir jame nurodomas siūlomos finansinės paramos tikslas. Visų pirma sprendime nurodoma:

- (a) kaip teikiant finansinę paramą išsaugomas arba atkuriamas visos grupės finansinis stabilumas;
- (b) kad finansinė parama neviršija finansinę paramą teikiančio juridinio asmens finansinio pajėgumo;
- (c) kad finansinę paramą teikiantis subjektas ir toliau laikysis nuosavų lėšų reikalavimų ir kitų reikalavimų, nustatytų Direktyvos 2006/48/EB 136 straipsnio 2 dalyje.

21 straipsnis

Kompetentingų institucijų teisė prieštarauti

1. Prieš teikiant paramą pagal grupės finansinės paramos susitarimą, finansinę paramą ketinančio teikti subjekto valdymo organas praneša apie tai savo kompetentingai institucijai ir EBI. Pranešime išsamiai apibūdinama siūloma parama.
2. Kompetentinga institucija per dvi dienas nuo pranešimo gavimo dienos gali uždrausti ar apriboti 19 straipsnyje nustatytos finansinės paramos teikimą, jei neįvykdytos grupės finansinės paramos sąlygos. Kompetentingos institucijos sprendimas uždrausti ar apriboti finansinę paramą yra pagrindžiamas.
3. Kompetentinga institucija apie savo sprendimą uždrausti ar apriboti finansinę paramą nedelsdama praneša EBI, konsoliduotos priežiūros institucijai ir Direktyvos 2006/48/EB 131a straipsnyje nurodytoms kompetentingoms institucijoms.
4. Jei konsoliduotos priežiūros institucija ar už paramą gaunantį subjektą atsakinga kompetentinga institucija prieštarauja sprendimui uždrausti ar apriboti finansinę paramą, jos gali perduoti klausimą svarstyti EBI ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį prašyti jos pagalbos. Tokiu atveju EBI gali veikti pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus. Nukrypdama nuo Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 39 straipsnio 1 dalyje nustatyto termino, EBI per 48 valandas priima sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį.
5. Jei kompetentinga institucija nedraudžia ar neapriboja finansinės paramos per 2 dalyje nurodytą laikotarpį, finansinė parama gali būti suteikta vadovaujantis kompetentingai institucijai pateiktomis sąlygomis.

22 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 16 straipsnį grupės finansinės paramos susitarimą sudariusios įstaigos paviešintų susitarimo turinį ir jo šalių pavadinimus ir bent kartą per metus atnaujintų šią informaciją.

Taikomi Direktyvos 2006/48/EB 145–149 straipsniai.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina 1 dalyje numatyto aprašymo formą ir turinį. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ANKSTYVOJI INTERVENCIJA

23 straipsnis

Ankstyvosios intervencijos priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai įstaiga neatitinka arba tikėtina, kad neatitiks Direktyvos 2006/48/EB reikalavimų, kompetentingos institucijos turėtų galimybę, be Direktyvos 2006/48/EB 136 straipsnyje numatytų priemonių, kai taikoma, taikyti visų pirma šias priemones:
 - (a) reikalauti, kad įstaigos vadovybė įgyvendintų vieną ar daugiau gairinimo plane numatytų procedūrų ir priemonių;
 - (b) reikalauti, kad įstaigos vadovybė ištirtų padėtį, nustatytų priemones nustatytoms problemoms spręsti ir parengtų veiksmų programą šioms problemoms įveikti bei jos įgyvendinimo grafiką;
 - (c) reikalauti, kad įstaigos vadovybė sušauktų įstaigos akcininkų susirinkimą arba, jei vadovybė neįvykdo šio reikalavimo, kad jis būtų sušauktas tiesiogiai, pasiūlyti susirinkimo darbotvarkę ir tam tikrų sprendimų priėmimą;
 - (d) reikalauti, kad įstaigos vadovybė nušalintų ir pakeistų vieną ar daugiau valdybos narių arba generalinių direktorių, jei nustatyta, kad šie asmenys nesugeba vykdyti savo pareigų pagal Direktyvos 2006/48/EB 11 straipsnį;

- (e) reikalauti, kad įstaigos vadovybė parengtų derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;
 - (f) gauti (be kita ko, atliekant patikrinimus vietoje) visą informaciją, būtiną pasirengti įstaigos pertvarkymui, ir, be kita ko, įvertinti įstaigos turtą ir įsipareigojimus;
 - (g) susisiekti su galimais pirkėjais siekiant pasirengti įstaigos pertvarkymui, laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų ir 77 straipsnyje nustatytų konfidencialumo nuostatų.
2. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kad būtų užtikrintas nuoseklus šio straipsnio 1 dalyje nustatytų priemonių taikymas.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

24 straipsnis

Specialiojo valdytojo veikla

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai įstaigos finansinė būklė labai pablogėja arba kai yra rimtų įstatymų ar kitų teisės aktų pažeidimų ar rimtų administracinių pažeidimų, ir kitų priemonių, kurių imtasi pagal 23 straipsnį, nepakanka padėčiai ištaisyti, kompetentingos institucijos galėtų paskirti specialųjį valdytoją įstaigos vadovybei pakeisti. Kompetentingos institucijos viešai praneša apie specialiojo valdytojo paskyrimą. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad specialusis valdytojas būtų kvalifikuotas, turėtų gebėjimų ir žinių, būtinų jo funkcijoms vykdyti.
2. Specialusis valdytojas turi visus įstaigos vadovybės įgaliojimus pagal įstaigos įstatus ir nacionalinės teisės aktus, įskaitant įgaliojimą vykdyti visas įstaigos vadovybės administracines funkcijas. Tačiau specialusis valdytojas pasinaudoti įgaliojimu sušaukti visuotinį įstaigos akcininkų susirinkimą ir nustatyti jo darbotvarkę gali tik gavęs išankstinį kompetentingos institucijos pritarimą.
3. Specialusis valdytojas vykdo teisės aktais nustatytą pareigą imtis visų būtinų priemonių ir skatinti sprendimų įgyvendinimą siekiant pagerinti įstaigos finansinę būklę ir atkurti jos veiklos bei organizacijos patikimą ir atsargų valdymą. Kai būtina, ši pareiga yra viršesnė už bet kokias kitas vadovybės pareigas pagal įstaigos įstatus ar nacionalinę teisę, jei ji joms prieštarauja. Tie sprendimai gali aprėpti kapitalo didinimą, įstaigos nuosavybės struktūros reorganizavimą ar kontrolinio akcijų paketo įsigijimą, kurį vykdo finansiniu ir organizaciniu požiūriu patikimos įstaigos.
4. Kompetentingos institucijos gali riboti specialiojo valdytojo veiklą ar reikalauti, kad tam tikriems specialiojo valdytojo veiksams iš anksto pritartų kompetentinga institucija. Kompetentingos institucijos gali bet kada nušalinti specialųjį valdytoją.

5. Valstybės narės reikalauja, kad specialusis valdytojas reguliariai, kaip nustato kompetentinga institucija, ir pradėjęs bei baigęs eiti pareigas rengtų jį paskyrusiai kompetentingai institucijai įstaigos ekonominės ir finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis vykdo atlikdamas savo pareigas, ataskaitas.
6. Specialiojo valdytojo pareigų vykdymo laikotarpis trunka ne ilgiau nei vienus metus. Šį laikotarpį išimties tvarka galima pratęsti, jei vis dar vykdomos specialiojo valdytojo paskyrimo sąlygos. Kompetentinga institucija turi nustatyti, ar, atsižvelgiant į sąlygas, reikia išlaikyti specialųjį valdytoją, ir pagrįsti tokį sprendimą akcininkams.
7. Laikantis 1–6 dalių nuostatų, specialiojo valdytojo paskyrimas nedaro įtakos akcininkų ar savininkų teisėms, nustatytoms pagal Sąjungos arba nacionalinę bendrovių teisę.
8. Specialiojo valdytojo paskyrimas nelaikomas priverstiniu vykdymu, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/47/EB³⁶, ar nemokumo byla, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/26/EB³⁷.

25 straipsnis

Ankstyvosios intervencijos priemonių koordinavimas ir specialiojo valdytojo paskyrimas grupėms

1. Kai patronuojančiosios įmonės ar įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2006/48/EB 125 ir 126 straipsnius, arba kurių nors jos patronuojamųjų įmonių atžvilgiu yra vykdomos reikalavimų taikymo sąlygos pagal šios direktyvos 23 straipsnį ar specialiojo valdytojo paskyrimo sąlygos pagal šios direktyvos 24 straipsnį, kompetentinga institucija, ketinanti imtis priemonių pagal tuos straipsnius, praneša apie savo ketinimą kitoms atitinkamoms priežiūros institucijų kolegijos kompetentingoms institucijoms ir EBI.
2. Konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos atitinkamos kompetentingos institucijos apsversto, ar kitų grupės subjektų atžvilgiu būtina imtis priemonių pagal 23 straipsnį arba paskirti specialųjį valdytoją pagal 24 straipsnį ir ar pageidautina koordinuoti priemones, kurių reikėtų imtis. Konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos atitinkamos institucijos apsversto, ar labiau galima tikėtis, kad atkurti atskirų subjektų gyvybingumą ir išlaikyti visos grupės finansinį patikimumą padės alternatyvios priemonės. Kai daugiau nei viena kompetentinga institucija ketina paskirti specialųjį valdytoją grupei priklausančiam subjektui, institucijos apsversto, ar tikslingiau paskirti tą patį specialųjį valdytoją visiems susijusiems subjektams ar visai grupei, kad būtų galima lengviau įgyvendinti sprendimus visos grupės finansiniam patikimumui atkurti.

Vertinimas atliekamas priimant konsoliduotos priežiūros institucijos ir kitų atitinkamų kompetentingų institucijų bendrą sprendimą. Bendras sprendimas

³⁶ OL L 168, 2002 6 27, p. 43.

³⁷ OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

priimamas per penkias dienas nuo 1 dalyje minėto pranešimo dienos. Bendras sprendimas skelbiamas išdėstant jo pagrindą dokumente, kurį konsoliduotos priežiūros institucija teikia patronuojančiajai įmonei ar įstaigai, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra.

3. EBI gali savo iniciatyva padėti kompetentingoms institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.
4. Per penkias dienas nepriėmus bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija ir už patronuojamųjų įmonių priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos gali priimti individualius sprendimus.
5. Kiekvienos kompetentingos institucijos sprendimas yra pagrindžiamas. Sprendime atsižvelgiama į kitų kompetentingų institucijų nuomones ir abejones, išsakytas per penkių dienų laikotarpį, ir į galimą sprendimo poveikį kitų valstybių narių finansiniam stabilumui. Sprendimus patronuojančiajai įmonei ar įstaigai, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, pateikia konsoliduotos priežiūros institucija, o patronuojamosioms įmonėms – atitinkamos kompetentingos institucijos.

Jei pasibaigus penkių dienų laikotarpiui kuri nors susijusi kompetentinga institucija pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį perduoda klausimą svarstyti EBI, konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos kompetentingos institucijos atideda savo sprendimų priėmimą ir laukia sprendimo, kurį EBI gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, ir savo sprendimus priima laikydamosi EBI sprendimo. Penkių dienų laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI priima sprendimą per penkias dienas. Pasibaigus penkių dienų laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

6. Prieš priimdamos savo sprendimus pagal 4 dalį, kompetentingos institucijos konsultuojasi su EBI. Sprendime atsižvelgiama į EBI patarimus ir paaiškinami reikšmingi nukrypimai nuo jų.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PERTVARKYMAS

I SKYRIUS

TIKSLAI, SĄLYGOS IR BENDRIEJI PRINCIPAI

26 straipsnis

Pertvarkymo tikslai

1. Taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir pasirenka priemones bei įgaliojimus, kuriais geriausiai pasiekiami konkrečiomis aplinkybėmis svarbūs tikslai.
2. 1 dalyje nurodyti pertvarkymo tikslai yra šie:
 - (a) užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą;
 - (b) išvengti reikšmingo neigiamo poveikio finansiniam stabilumui, be kita ko, užkertant kelią užkratui ir palaikant rinkos drausmę;
 - (c) apsaugoti viešąsias lėšas kiek įmanoma sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę;
 - (d) išvengti nebūtinio vertės praradimo ir siekti kuo labiau sumažinti pertvarkymo sąnaudas;
 - (e) apsaugoti indėlininkus, kuriems taikoma Direktyva 94/19/EB, ir investuotojus, kuriems taikoma Direktyva 97/9/EB;
 - (f) apsaugoti klientų lėšas ir klientų turtą.
3. Laikantis skirtingų šios direktyvos nuostatų, pertvarkymo tikslai yra lygiavertės svarbos, o pertvarkymo institucijos juos derina atsižvelgdamos į kiekvieno atvejo pobūdį ir aplinkybes.

27 straipsnis

Pertvarkymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio a punkte nurodytos įstaigos atžvilgiu imtųsi tik tuomet, jei laikomasi visų šių sąlygų:

- (a) kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija nustato, kad įstaiga žlunga ar galėtų žlugti;
- (b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors alternatyviais įstaigai taikomais privačiojo sektoriaus arba priežiūriniais veiksmais, išskyrus pertvarkymo veiksmus, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta įstaigos žlugimo;
- (c) pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą pagal 3 dalį.

2. Taikant 1 dalies a punktą, laikoma, kad įstaiga žlunga ar galėtų žlugti, jei susidaro viena ar daugiau šių aplinkybių:

- (a) įstaiga pažeidžia arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad įstaiga artimoje ateityje pažeis veiklos leidimui išlaikyti taikomus kapitalo reikalavimus taip, kad kompetentinga institucija turėtų pagrindo panaikinti veiklos leidimą, nes įstaiga patyrė arba galėtų patirti nuostolių, kuriems padengti reikės visų arba beveik visų jos nuosavų lėšų;
- (b) įstaigos turtas yra arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad įstaigos turtas artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;
- (c) įstaiga negali arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad įstaiga artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti įsipareigojimų;
- (d) įstaigai reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus atvejus, kai siekiant apsaugoti finansinį stabilumą, jai reikalinga:
 - i) valstybės garantija centrinių bankų teikiamoms likvidumo priemonėms paremti laikantis standartinių bankų sąlygų (priemonė visiškai užtikrinta užstatu, kuris, atsižvelgiant į kokybę ir rinkos vertę, įvertintas mažesne nei rinkos verte, ir centrinis bankas pagalbos gavėjui nustato baudos palūkanas); arba
 - ii) naujai išleistiems įsipareigojimams teikiama valstybės garantija siekiant pašalinti didelį valstybės narės ekonomikos sutrikimą.

Abiem i ir ii punktuose nurodytais atvejais garantijų priemonės yra taikomos tik mokioms finansų įstaigoms, nėra didesnio pagalbos paketo dalis, turi būti patvirtintos pagal valstybės pagalbos taisykles ir yra naudojamos ne ilgiau kaip tris mėnesius.

- 3. Taikant 1 dalies c punktą, pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jei jais pasiekiamas vienas ar daugiau 26 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų ir jie yra proporcingi tiems tikslams, o įstaigą arba patronuojančiąją įmonę likvidavus pagal įprastinę bankroto bylą tų pertvarkymo tikslų nebūtų pasiekama tokiu pačiu mastu.
- 4. Siekdama skatinti priežiūros ir pertvarkymo praktikos, susijusios su skirtingų aplinkybių, kai įstaiga laikoma žlungančia ar galinčia žlugti, aiškinimu, konvergenciją, EBI teikia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.

EBI tas gaires parengia iki šios direktyvos 115 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytos datos.

5. Komisija, prireikus atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant EBI gaires, pagal 103 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriuose patikslina aplinkybes, kada įstaiga laikoma žlungančia arba galinčia žlugti.

28 straipsnis

Finansų įstaigų ir kontroliuojančiųjų bendrovių pertvarkymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis pertvarkymo veiksmų finansų įstaigos arba 1 straipsnio b punkte nurodytos įmonės atžvilgiu, kai ir finansų įstaiga arba įmonė, ir patronuojančioji įstaiga, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, atitinka 27 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio c arba d punkte nurodytos bendrovės atžvilgiu, kai ir 1 straipsnio c arba d punkte nurodyta bendrovė, ir viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, atitinka 27 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kai mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamąsias įstaigas tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja tarpinė finansų kontroliuojančioji bendrovė, grupės pertvarkymo veiksmai būtų taikomi tarpinei finansų kontroliuojančiajai bendrovei ir grupės pertvarkymo veiksmai nebūtų taikomi mišrią veiklą vykdančiai kontroliuojančiajai bendrovei.
4. Laikantis 3 dalies ir nukrypstant nuo 1 dalies nuostatų, nepaisant to, kad 1 straipsnio c arba d punkte nurodyta bendrovė neatitinka 27 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, pertvarkymo institucijos gali imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio c arba d punkte nurodytos bendrovės atžvilgiu, kai viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, atitinka 27 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytas sąlygas ir imtis veiksmų 1 straipsnio c arba d punkte nurodytos bendrovės atžvilgiu yra būtina, kad būtų pertvarkyta viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, arba visa grupė.

29 straipsnis

Bendrieji pertvarkymo principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, taikydamos pertvarkymo priemones ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos imtųsi visų priemonių, tinkamų užtikrinti, kad imantis pertvarkymo veiksmų būtų laikomasi šių principų:
 - (a) pertvarkomos įstaigos akcininkams tenka pirmieji nuostoliai;
 - (b) pertvarkomos įstaigos kreditoriams nuostoliai tenka po akcininkų pagal jų reikalavimų tenkinimo eiliškumą vadovaujantis šia direktyva;

- (c) pertvarkomos įstaigos aukščiausioji vadovybė pakeičiama;
 - (d) pertvarkomos įstaigos aukščiausiojo rango vadovams tenka nuostoliai, kurie pagal civilinę arba baudžiamąją teisę proporcingi jų asmeninei atsakomybei už įstaigos žlugimą;
 - (e) jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, tos pačios klasės kreditoriams taikomas vienodas požiūris;
 - (f) nė vienas kreditorius nepatiria nuostolių, viršijančių nuostolius, kurie būtų patirti, jei įstaiga būtų likviduota keliant įprastinę bankroto bylą.
2. Kai įstaiga yra grupės subjektas, pertvarkymo institucijos pertvarkymo priemonės taiko ir pertvarkymo įgaliojimais naudojasi taip, kad kiek įmanoma sumažintų poveikį susijusioms įstaigoms ir visai grupei ir kiek įmanoma sumažintų neigiamą poveikį Sąjungos ir visų pirma šalių, kuriose grupė veikia, finansiniam stabilumui.
 3. Taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, valstybės narės užtikrina, kad jie atitiktų Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, kai taikoma.

II SKYRIUS

VERTINIMAS

30 straipsnis

Preliminarus vertinimas

1. Prieš imdamosi pertvarkymo veiksmų ir visų pirma taikydamos 31, 34, 36, 41, 42 ir 65 straipsnius, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad teisingą ir tikrovišką įstaigos turto ir įsipareigojimų vertinimą atliktų nepriklausomas nuo viešųjų institucijų, įskaitant pertvarkymo instituciją, ir nuo įstaigos asmuo. Tą vertinimą patvirtina pertvarkymo institucija. Kai dėl skubos konkrečiomis aplinkybėmis nepriklausomas vertinimas neįmanomas, įstaigos turto ir įsipareigojimų vertinimą gali atlikti pertvarkymo institucijos.
2. Nepažeidžiant Sąjungos valstybės pagalbos sistemos, kai taikoma, 1 dalyje reikalaujamas vertinimas grindžiamas atsargiomis ir tikroviškomis prielaidomis, įskaitant įsipareigojimų neįvykdymo rodiklius ir nuostolių mastą, o tuo vertinimu siekiama įvertinti įstaigos, kuri žlunga ar galėtų žlugti, turto ir įsipareigojimų rinkos vertę, kad visi nustatyti nuostoliai būtų pripažinti pertvarkymo priemonių vykdymo momentu. Tačiau, jei konkretaus turto arba įsipareigojimų rinka tinkamai neveikia, vertinimas gali rodyti ilgalaikę ekonominę to turto arba įsipareigojimų vertę. Atliekant vertinimą nedaroma prielaida, kad įstaigai bus teikiama nepaprastoji viešoji parama, nepaisant to, ar ji faktiškai teikiama.

3. Vertinimą papildo toliau nurodyta informacija, užfiksuota įstaigos apskaitos dokumentuose ir įrašuose:
 - (a) atnaujintas balansas ir įstaigos ekonominės ir finansinės būklės ataskaita;
 - (b) pažyma, kurioje pateikiama turto vertės analizė ir įvertis;
 - (c) neįvykdytų įsipareigojimų, nurodytų įstaigos dokumentuose ir įrašuose, sąrašas nurodant atitinkamus kreditus ir eiliškumą pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus;
 - (d) turto, kurį įstaiga laiko trečiųjų asmenų, kurie turi nuosavybės teises į tą turtą, sąskaita, sąrašas.
4. Vertinime nurodomas kreditorių suskirstymas į klases pagal jų pirmenybės teises vadovaujantis taikomais nemokumą reglamentuojančiais teisės aktais ir numatomas požiūris į kiekvieną klasę, kurio galima tikėtis vykstant likvidavimo procedūroms.
5. Kai dėl skubos konkrečiomis aplinkybėmis neįmanoma laikytis 3 ir 4 dalyse nustatytų reikalavimų, arba nepriklausomas asmuo, arba pertvarkymo institucija vertinimą atlieka laikydami 2 dalyje nustatytų reikalavimų. Tas vertinimas laikomas preliminariu, kol pertvarkymo institucija atliks vertinimą, atitinkantį visus šio straipsnio reikalavimus. Tas galutinis vertinimas gali būti atliekamas atskirai nuo 66 straipsnyje minėto vertinimo arba kartu su juo.
6. Vertinimas yra neatskiriama sprendimo taikyti pertvarkymo priemonę arba pasinaudoti pertvarkymo įgaliojimu dalis. Vertinimo teisminė kontrolė neatliekama atskirai ir gali būti atliekama tik kartu peržiūrint sprendimą pagal 78 straipsnio nuostatas.
7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina toliau nurodytus kriterijus taikant šio straipsnio 1 bei 2 dalis ir 66 straipsnį:
 - (a) kokiomis aplinkybėmis asmuo yra nepriklausomas tiek nuo pertvarkymo institucijos, tiek nuo įstaigų ir
 - (b) kokiomis aplinkybėmis gali būti laikoma, kad nepriklausomam asmeniui neįmanoma atlikti vertinimo;
 - (c) įstaigos, kuri žlunga ar galėtų žlugti, turto ir įsipareigojimų rinkos vertės vertinimo metodiką;
 - (d) aplinkybes, kai galima laikyti, kad konkretaus turto arba įsipareigojimų rinka tinkamai neveikia;
 - (e) įstaigos, kuri žlunga ar galėtų žlugti, turto ir įsipareigojimų ilgalaikės ekonominės vertės vertinimo metodiką.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

III SKYRIUS

PERTVARKYMO PRIEMONĖS

I SKIRSNIS

BENDRIEJI PRINCIPAI

31 straipsnis

Bendrieji pertvarkymo priemonių principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus taikyti pertvarkymo priemones įstaigai, finansų įstaigai arba 1 straipsnio c ir d punktuose nurodytai bendrovei, atitinkančiai taikomas pertvarkymo sąlygas.
2. 1 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės yra šios:
 - (a) verslo pardavimo;
 - (b) laikinos įstaigos sukūrimo;
 - (c) turto atskyrimo;
 - (d) gelbėjimo privačiomis lėšomis.
3. Laikydamosi 4 dalies, pertvarkymo institucijos pertvarkymo priemones gali taikyti arba po vieną, arba kelias iš karto.
4. Turto atskyrimo priemonę pertvarkymo institucijos gali taikyti tik kartu su kita pertvarkymo priemone.
5. Kai taikomos 2 dalies a, b arba c punkte nurodytos pertvarkymo priemonės ir jos naudojamos daliai pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perduoti, likusi įstaigos, iš kurios perduotas turtas, teisės arba įsipareigojimai, dalis yra likviduojama keliant įprastinę bankroto bylą per tokį laiką, kuris tinka atsižvelgiant į poreikį, kad ta įstaiga teiktų paslaugas arba paramą pagal 58 straipsnį, kad gavėjas galėtų vykdyti jam perduotą veiklą ar teikti jam perduotas paslaugas.
6. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinių nemokumą reglamentuojančių teisės aktų taisyklės, susijusios su kreditoriams žalingu teisės aktų panaikinimu ar nevykdymu, nebūtų taikomos pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimui kitam subjektui, taikant pertvarkymo priemonę arba naudojantis pertvarkymo įgaliojimu.

7. Valstybėms narėms netrukdoma suteikti pertvarkymo institucijoms papildomus įgaliojimus, kuriais būtų naudojamos, kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, jei tie papildomi įgaliojimai nekliudo veiksmingai pertvarkyti grupės ir atitinka pertvarkymo tikslus ir 26 bei 29 straipsniuose nustatytus bendruosius pertvarkymo principus.

2 SKIRSNIS

VERSLO PARDAVIMO PRIEMONĖ

32 straipsnis

Verslo pardavimo priemonė

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą pirkėjui, kuris nėra laikina įstaiga, perduoti:
- (a) pertvarkomos įstaigos akcijas arba kitas nuosavybės priemones;
 - (b) visą arba tam tikrą pertvarkomos įstaigos turtą, teises ar įsipareigojimus;
 - (c) bet kokią kai kurio ar viso pertvarkomos įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų derinį.

Pirmoje pastraipoje nurodytas perdavimas atliekamas neprašant pertvarkomos įstaigos akcininkų arba bet kurio trečiojo asmens (išskyrus pirkėją) sutikimo ir nesilaikant bendrovių teisės arba vertybinių popierių teisės procedūrinių reikalavimų, kurie būtų taikomi kitais atvejais.

2. Perdavimas pagal 1 dalį vykdomas komercinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių.
3. Perduodant dalį įstaigos turto, atliekant perdavimą gautos pajamos skiriamos pertvarkomai įstaigai.

Perduodant visas akcijas arba kitas nuosavybės priemones arba perduodant visą įstaigos turtą, teises ir įsipareigojimus, atliekant perdavimą gautos pajamos skiriamos pertvarkomos įstaigos akcininkams, kurių teisės atimtos.

Valstybės narės 2 dalyje nurodytas pajamas apskaičiuoja atmesdamos administracinių ar kito pobūdžio išlaidų, patirtų vykstant pertvarkymo procesui, įskaitant finansavimo struktūrą pagal 92 straipsnį patirtas sąnaudas ir išlaidas, sumą.

4. Atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes perdavimo institucijos imasi visų pagrįstų veiksmų, kad vadovaujantis šio straipsnio 2 dalimi perdavimas vyktų komercinėmis sąlygomis, atitinkančiomis pagal 30 straipsnį atliktą teisingą ir tikrovišką vertinimą.
5. Taikydamos verslo pardavimo priemonę pertvarkymo institucijos perdavimo įgaliojimu gali pasinaudoti daugiau nei vieną kartą, kad papildomai perduotų

pertvarkomos įstaigos akcijas arba kitas nuosavybės priemones arba pagal aplinkybes turtą, teises arba įsipareigojimus.

6. Po to, kai taikyta verslo pardavimo priemonė, pertvarkymo institucijos pirkėjui sutikus gali pasinaudoti perdavimo įgaliojimais pirkėjui perduotų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių arba pagal aplinkybes turto, teisių arba įsipareigojimų atžvilgiu, kad nuosavybę grąžintų pertvarkomai įstaigai.
7. Pirkėjas turi turėti tinkamą veiklos leidimą, kad galėtų vykdyti veiklą ar teikti paslaugas, kurias jis įgyja atlikus perdavimą pagal 1 dalį.
8. Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/48/EB 19 straipsnio 1 dalies, kai pagal taikomą verslo pardavimo priemonę perduodant akcijas arba kitas nuosavybės priemones kvalifikuotoji akcijų paketo dalis būtų įsigyjama arba didinama taip, kaip nurodyta Direktyvos 2006/48/EB 19 straipsnio 1 dalyje, kompetentingos institucijos laiku atlieka pagal tą straipsnį reikalaujamą vertinimą, kad nevėluotų verslo pardavimo priemonės taikymas ir nebūtų užkertamas kelias pertvarkymo veiksmais pasiekti atitinkamų pertvarkymo tikslų.
9. Pagal verslo pardavimo priemonę atliktam perdavimui, kai perduodamas ne visas, bet tam tikras įstaigos turtas, teisės arba įsipareigojimai, yra taikomos V skyriuje nurodytos dalinio nuosavybės perdavimo apsaugos priemonės.
10. Kad galėtų naudotis teisėmis teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2006/48/EB arba Direktyvą 2004/39/EB, pirkėjas laikomas pertvarkomos įstaigos teisių perėmėju ir gali toliau naudotis visomis tokiomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkoma įstaiga ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais, įskaitant teises dalyvauti mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemose ir turėti galimybę jomis naudotis.
11. Pertvarkomos įstaigos akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių nuosavybė, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus.

33 straipsnis

Verslo pardavimo priemonė. Procedūriniai reikalavimai

1. Laikydamosi 3 dalies, įstaigai taikydamą verslo pardavimo priemonę, pertvarkymo institucija pateikia rinkai tą įstaigą arba jos turtą, teises ar įsipareigojimus, kuriuos institucija ketina perduoti, arba imasi priemonių dėl jų pateikimo rinkai. Galima rinkai pateikti atskiras teisių, turto ir įsipareigojimų grupes.
2. Nepažeidžiant Sąjungos valstybės pagalbos sistemos, kai taikoma, 1 dalyje nurodytas pateikimas rinkai vykdomas laikantis šių kriterijų:
 - (a) jis yra kuo skaidresnis, atsižvelgiant į aplinkybes ir visų pirma į poreikį išsaugoti finansinį stabilumą;

- (b) jį vykdant nesuteikiama pirmenybės atskiriems potencialiems pirkėjams ir jie nediskriminuojami;
- (c) jį vykdant nekyla interesų konfliktas;
- (d) jį vykdant nesuteikiamas nesąžiningas pranašumas potencialiam pirkėjui;
- (e) jį vykdant atsižvelgiama į poreikį greitai įgyvendinti pertvarkymo veiksmus;
- (f) juo siekiama kiek įmanoma pakelti atitinkamo turto ir įsipareigojimų pardavimo kainą.

Šioje dalyje nustatytais principais pertvarkymo institucijai nedraudžiama kreiptis į konkrečius potencialius pirkėjus.

Viešas skelbimas apie įstaigos pateikimą rinkai, kurio kitais atvejais būtų reikalaujama pagal Direktyvos 2003/6/EB 6 straipsnio 1 dalį, gali būti uždelstas pagal Direktyvos 2003/6/EB 6 straipsnio 2 dalį.

3. Pertvarkymo institucijos gali taikyti verslo pardavimo priemonę nesilaikydamos 1 dalyje nustatytų pateikimo rinkai reikalavimų, kai nustato, kad tikėtina, jog laikantis tų reikalavimų nebūtų visiškai pasiekti vienas ar daugiau pertvarkymo tikslų, ir, visų pirma, jei laikomasi šių sąlygų:
 - (a) pertvarkymo institucijos nuomone, dėl pertvarkomos įstaigos žlugimo kyla arba didėja reikšminga grėsmė finansiniam stabilumui ir;
 - (b) laikantis tų reikalavimų, galėtų sumažėti verslo pardavimo priemonės veiksmingumas šalinant tą grėsmę arba pasiekiant 26 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą pertvarkymo tikslą.
4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslina faktines aplinkybes, kuriomis kyla reikšminga grėsmė, ir elementus, susijusius su 3 dalies a ir b punktuose nurodytu verslo pardavimo priemonės veiksmingumu.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

3 SKIRSNIS

LAIKINOS ĮSTAIGOS SUKŪRIMO PRIEMONĖ

34 straipsnis

Laikinos įstaigos sukūrimo priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą pertvarkomos įstaigos visą ar tam tikrą turtą, teises ar įsipareigojimus ir bet koki to turto, teisių ir įsipareigojimų derinį perduoti laikinai įstaigai, neprašydamos pertvarkomos įstaigos akcininkų arba bet kurio trečiojo asmens sutikimo ir nesilaikydamos bendrovių teisės arba vertybinių popierių teisės procedūrinių reikalavimų, kurie būtų taikomi kitais atvejais.
2. Išskyrus atvejus, kai 37 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu tikslu taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, taikant laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, laikina įstaiga yra juridinis asmuo, kuris visas arba iš dalies priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų (tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija) ir kuris sukuriamas tam, kad vykdytų visas arba tam tikras pertvarkomos įstaigos funkcijas ir laikytų visą ar tam tikrą pertvarkomos įstaigos turtą ar įsipareigojimus.

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas 37 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu tikslu nesikerta su pertvarkymo institucijos gebėjimu kontroliuoti laikiną įstaigą tiek, kiek būtina pertvarkymui įvykdyti ir pertvarkymo tikslams pasiekti.
3. Taikydama laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucija užtikrina, kad laikinai įstaigai perduotų įsipareigojimų bendra vertė neviršytų iš pertvarkomos įstaigos perduotų ar iš kitų šaltinių suteiktų teisių ir turto bendros vertės.
4. Taikydama laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucija gali perduoti bet kurį įstaigos turtą, teises ar įsipareigojimus, kurie, jos nuomone, padės siekti vieno ar daugiau pertvarkymo tikslų.
5. Taikydamos laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucijos gali:
 - (a) pertvarkomos įstaigos teises, turtą ar įsipareigojimus laikinai įstaigai perduoti daugiau nei vieną kartą ir
 - (b) teises, turtą ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos grąžinti pertvarkomai įstaigai, jei laikomasi 6 dalyje nurodytų sąlygų;
 - (c) teises, turtą ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos perduoti trečiajam asmeniui.
6. Pertvarkymo institucijos teises, turtą ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos grąžina pertvarkomai įstaigai tik tuomet, jei galioja viena iš šių aplinkybių:

- (a) galimybė grąžinti konkrečias teises, turtą ar įsipareigojimus aiškiai nurodyta priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytas 5 dalies a punkte;
- (b) konkrečios teisės, turtas ar įsipareigojimai faktiškai nepriklauso priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytas 5 dalies a punkte, nurodytų teisių, turto ar įsipareigojimų klasėms arba neatitinka jų sąlygų.

Bet koku a ir b punktuose nurodytu atveju grąžinimas atliekamas per laikotarpį, nurodytą tam skirtoje priemonėje, ir atitinka kitas joje nurodytas sąlygas.

- 7. Pagal laikinos įstaigos sukūrimo priemonę atliktam perdavimui, kai perduodamas ne visas, bet tam tikras įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai, yra taikomos IV skyriuje nurodytos dalinio nuosavybės perdavimo apsaugos priemonės.
- 8. Kad galėtų naudotis teisėmis teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2006/48/EB arba Direktyvą 2004/39/EB, laikina įstaiga laikoma pertvarkomos įstaigos teisių perėmėja ir gali toliau naudotis visomis tokiomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkoma įstaiga ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais, įskaitant teises dalyvauti mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemose ir turėti galimybę jomis naudotis.
- 9. Pertvarkomos įstaigos akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių nuosavybė, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami laikinai įstaigai, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į laikiną įstaigą arba jos nuosavybę.

35 straipsnis

Laikinos įstaigos veikimas

- 1. Valstybės narės užtikrina, kad veikiant laikinai įstaigai būtų laikomasi šių nuostatų:
 - (a) laikinos įstaigos steigimo dokumentų turinį nustato pertvarkymo institucija;
 - (b) pertvarkymo institucija skiria laikinos įstaigos direktorių valdybą, tvirtina atitinkamus atlyginimus ir nustato deramą atsakomybę;
 - (c) laikinai įstaigai išduodamas veiklos leidimas pagal atitinkamai Direktyvą 2006/48/EB arba Direktyvą 2004/39/EB ir ji turi pagal taikomą nacionalinę teisę būtiną leidimą vykdyti veiklą ar teikti paslaugas, kurias ji įgyja atlikus perdavimą pagal šios direktyvos 56 straipsnį;
 - (d) laikina įstaiga laikosi atitinkamai direktyvų 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2004/39/EB reikalavimų ir jai taikoma priežiūra pagal tas direktyvas.
- 2. Atsižvelgdami į apribojimus, nustatytus pagal Sąjungos ar nacionalines konkurencijos taisykles, direktoriai laikiną įstaigą valdo siekdami tinkamomis sąlygomis ir per 5 dalyje nustatytą laikotarpį įstaigą, jos turtą, teises ar įsipareigojimus parduoti vienam ar daugiau privačiojo sektoriaus pirkėjų.
- 3. Pertvarkymo institucija laikinos įstaigos veiklą nutraukia bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų, žiūrint, kuris įvyksta pirmiau:

- (a) laikina įstaiga susijungia su kita įstaiga;
 - (b) daugumą laikinos įstaigos kapitalo įsigyja trečiasis asmuo;
 - (c) visą arba beveik visą jos turtą, teises ar įsipareigojimus perima kitas asmuo;
 - (d) baigiasi 5 dalyje arba, kai taikoma, 6 dalyje nustatytas laikotarpis.
4. Bandydamos parduoti laikiną įstaigą arba jos turtą ar įsipareigojimus, valstybės narės užtikrina, kad įstaiga arba atitinkamas turtas ar įsipareigojimai būtų rinkai pateikiami atvirai ir skaidriai ir kad nebūtų suteikiama pirmenybės atskiriems potencialiems pirkėjams ir jie nebūtų diskriminuojami.
- Toks pardavimas vykdomas komercinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.
5. Jei netinka nė vienas iš 3 dalies a, b arba c punkte nurodytų rezultatų, pertvarkymo institucija laikinos įstaigos veiklą nutraukia praėjus dvejiems metams nuo tos dienos, kai paskutinį kartą atliktas perdavimas iš pertvarkomos įstaigos į laikiną įstaigą.
6. Pertvarkymo institucija 5 dalyje nurodytą laikotarpį gali pratęsti papildomam vienu metų laikotarpiui ne daugiau kaip tris kartus, kai:
- (a) toks pratęsimas galėtų padėti pasiekti vieną iš 3 dalies a, b arba c punkte nurodytų rezultatų arba
 - (b) toks pratęsimas būtinas siekiant užtikrinti esminių bankininkystės ar finansinių paslaugų tęstinumą.
7. Kai laikinos įstaigos veikla nutraukiama 3 dalies c ir d punktuose nurodytomis aplinkybėmis, įstaiga likviduojama.
- Nutraukiant laikinų įstaigų veiklą, kaip nurodyta 3 dalyje, gautos pajamos skiriamos pertvarkomai įstaigai.
- Valstybės narės apskaičiuodamos tas pajamas gali atmesti administracinių ar kito pobūdžio išlaidų, patirtų vykstant pertvarkymo procesui, sumą.
8. Jei laikina įstaiga naudojama daugiau nei vienos įstaigos turtui ir įsipareigojimams perduoti, 7 dalyje nustatyta prievolė taikoma turto ir įsipareigojimų, kurie perduoti iš kiekvienos įstaigos, realizavimui, o ne pačios laikinos įstaigos likvidavimui.

4 SKIRSNIS

TURTO ATSKYRIMO PRIEMONĖ

36 straipsnis

Turto atskyrimo priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti turto atskyrimo priemonę, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą pertvarkomos įstaigos turta, teises ar įsipareigojimus perduoti turto valdymo įmonei.
2. Taikant turto atskyrimo priemonę turto valdymo įmonė yra juridinis asmuo, kuris visas priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų, tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija.
3. Pertvarkymo institucija skiria turto valdytojus turto valdymo įmonei perduotam turtui valdyti, kad vėliau jis būtų parduodamas kiek įmanoma didesne verte arba būtų kitaip užtikrinta, kad įmonė būtų tvarkingai likviduota.
4. Pertvarkymo institucijos gali naudotis 1 dalyje nurodytu įgaliojimu perduoti turta tik tuomet, jei padėtis konkrečioje to turto rinkoje yra tokia, kad to turto realizavimas keliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti neigiamą poveikį finansų rinkai.
5. Taikydamos turto atskyrimo priemonę pertvarkymo institucijos pagal 30 straipsnyje nustatytus principus ir Sąjungos valstybės pagalbos sistemą nustato atlygį, už kurį turtas perduodamas turto valdymo įmonei.
6. Pertvarkymo institucijos gali:
 - (a) pertvarkomos įstaigos turta, teises ar įsipareigojimus turto valdymo įmonei perduoti daugiau nei vieną kartą; turta, teises ar įsipareigojimus iš turto valdymo įmonės grąžinti pertvarkomai įstaigai, jei laikomasi 7 dalyje nurodytų sąlygų.
7. Pertvarkymo institucijos teises, turta ar įsipareigojimus iš turto valdymo įmonės grąžina pertvarkomai įstaigai tik tuomet, jei galioja viena iš šių aplinkybių:
 - (a) galimybė grąžinti konkrečias teises, turta ar įsipareigojimus aiškiai nurodyta priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytas 6 dalies a punkte;
 - (b) konkrečios teisės, turtas ar įsipareigojimai faktiškai nepriklauso priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytas 6 dalies a punkte, nurodytų teisių, turto ar įsipareigojimų klasėms arba neatitinka jų sąlygų.

Bet kokiu a ir b punktuose nurodytu atveju grąžinimas atliekamas per laikotarpį, nurodytą tam skirtoje priemonėje, ir atitinka kitas joje nurodytas sąlygas.

8. Perdavimo tarp pertvarkomos įstaigos ir turto valdymo įmonės operacijoms taikomos šioje direktyvoje nurodytos dalinio nuosavybės perdavimo apsaugos priemonės.
9. Pertvarkomos įstaigos akcininkai ir kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių nuosavybė, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami turto valdymo įmonei, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į turto valdymo įmonę, jos nuosavybę ar jos valdytojus.
10. Pagal 3 dalį paskirtų valdytojų tikslai neapima jokių pareigų ar atsakomybės pertvarkomos įstaigos akcininkams, ir valdytojams netaikoma atsakomybė tiems akcininkams, susijusi su veiksmais, kurių imtasi arba nesiimta vykdant arba ketinant vykdyti savo funkcijas, jei tie veiksmai ar neveikimas nėra didelis aplaidumas arba sunkus nusižengimas pagal nacionalinę teisę.
11. EBI parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekdama skatinti priežiūros ir pertvarkymo praktikos, susijusios su nustatymu, kada pagal šio straipsnio 4 dalį turto arba įsipareigojimų realizavimas keliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti neigiamą poveikį finansų rinkai, konvergenciją. EBI tas gaires parengia iki šios direktyvos 115 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytos datos.
12. Komisija, prireikus atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant EBI gaires, pagal 103 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriuose patikslina aplinkybes, kada turto arba įsipareigojimų realizavimas keliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti neigiamą poveikį finansų rinkai.

5 SKIRSNIS

GELBĖJIMO PRIVAČIOMIS LĖŠOMIS PRIEMONĖ

1 POSKIRSNIS

GELBĖJIMO PRIVAČIOMIS LĖŠOMIS PRIEMONĖS TIKSLAS IR TAIKYMO SRITIS

37 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų 56 straipsnio 1 dalies f–l punktuose nurodytus pertvarkymo įgaliojimus.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę galėtų taikyti bet kuriuo iš šių tikslų:

- (a) įstaigą, atitinkančią pertvarkymo sąlygas, rekapitalizuoti pakankamu mastu, kad būtų atkurtas jos gebėjimas laikytis veiklos leidimo sąlygų ir vykdyti veiklą, kurios leidimas išduotas pagal Direktyvą 2006/48/EB arba Direktyvą 2004/39/EB;
 - (b) reikalavimus arba skolos priemones, kurie perduoti laikinai įstaigai, konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius arba jų pagrindinę sumą sumažinti, siekiant tai laikinai įstaigai suteikti kapitalo.
3. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę 2 dalies a punkte nurodytu tikslu galėtų taikyti tik tuomet, jei yra realių galimybių, kad tą priemonę taikant kartu su priemonėmis, įgyvendinamomis pagal verslo reorganizavimo planą, kurio reikalaujama 47 straipsniu, bus ne tik pasiekta atitinkamų pertvarkymo tikslų, bet ir atkuriamas konkrečios įstaigos finansinis patikimumas ir ilgalaikis gyvybingumas.

Jei pirmoje pastraipoje nurodyta sąlyga nevykdoma, valstybės narės taiko bet kurią iš 31 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytų pertvarkymo priemonių ir šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, jei tinka.

38 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo sritis

1. Valstybės narės užtikrina, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę būtų galima taikyti visiems įstaigos įsipareigojimams, kurie nėra išbraukti iš tos priemonės taikymo srities pagal 2 dalį.
2. Pertvarkymo institucijos nesinaudoja nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais šių įsipareigojimų atžvilgiu:
 - (a) indėlių, kurie garantuojami pagal Direktyvą 94/19/EB;
 - (b) užtikrintųjų įsipareigojimų;
 - (c) bet kokių įsipareigojimų, atsirandančių įstaigai laikant klientų turtą arba klientų pinigus arba dėl patikėjimo santykių tarp įstaigos (kaip patikėtinio) ir kito asmens (kaip naudos gavėjo);
 - (d) įsipareigojimų, kurių pradinis terminas trumpesnis negu mėnuo;
 - (e) įsipareigojimo bet kuriai iš šių šalių:
 - i) darbuotojui, kiek tai susiję su sukauptu atlyginimu, pensijos išmokomis ar kita fiksuotąja darbo užmokesčio dalimi, išskyrus bet kurios formos kintamąjį atlyginimą;
 - ii) prekybos kreditoriui, atsirandančiam dėl įstaigai teikiamų prekių ar paslaugų, kurios yra esminės kasdienei jos veiklai, įskaitant IT

paslaugas, komunalines paslaugas ir patalpų nuomą, tvarkymą ir priežiūrą;

- iii) mokesčių ir socialinės apsaugos institucijoms, jei tokiems įsipareigojimams teikiama pirmenybė pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus.

2 dalies a ir b punktais neužkertamas kelias pertvarkymo institucijoms, kai tikslinga, naudotis tais įgaliojimais bet kurios užtikrintojo įsipareigojimo arba įsipareigojimo, kuris garantuojamas įkeistu užstatu, dalies, kuri viršija turto, įkaito, sulaikymo teisės ar užstato, kuriais jis užtikrinamas, vertę, atžvilgiu. Valstybės narės gali šios nuostatos netaikyti padengtomis obligacijoms, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 86/611/EEB³⁸ 22 straipsnio 4 dalyje.

2 dalies c punktu neužkertamas kelias pertvarkymo institucijoms, kai tikslinga, naudotis tais įgaliojimais bet kokios indėlio dalies, kuri viršija garantuojamą sumą pagal tą direktyvą, atžvilgiu.

- 3. Taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, pertvarkymo institucijos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimų gali netaikyti dėl išvestinių finansinių priemonių atsirandantiems įsipareigojimams, kuriems netinka 2 dalies d punktas, jei toks netaikymas yra būtinas arba tinkamas 26 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytiems tikslams pasiekti.
- 4. Komisija pagal 103 straipsnį įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomai patikslina:
 - (a) konkrečias 2 dalies d punkte nurodytų įsipareigojimų klases ir
 - (b) aplinkybes, kai įgaliojimų netaikymas yra būtinas arba tinkamas 26 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytiems tikslams pasiekti, atsižvelgiant į šiuos veiksnius:
 - i) išvestinių finansinių priemonių pozicijų uždarymo, siekiant taikyti skolos nurašymo priemonę, sisteminių poveikį;
 - ii) skolos nurašymo priemonės taikymo įsipareigojimams, atsirandantiems dėl išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, poveikį pagrindinės sandorio šalies veiklai ir
 - iii) skolos nurašymo priemonės taikymo įsipareigojimams, atsirandantiems dėl išvestinių finansinių priemonių, poveikį tų išvestinių finansinių priemonių sandorio šalių rizikos valdymui.

³⁸ 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (OL L 375, 1985 12 31, p. 3). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2008/18/EB.

2 POSKIRSNIS

TINKAMIEMS ĮSIPAREIGOJIMAMS TAIKOMAS MINIMALUS REIKALAVIMAS

39 straipsnis

Įsipareigojimams, kuriems galima taikyti nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus, taikomas minimalus reikalavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos visuomet turėtų pakankamą bendrą nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumą, išreikštą visų įstaigos įsipareigojimų, kurie nelaikomi nuosavomis lėšomis pagal Direktyvos 2006/48/EB V antraštinės dalies 2 skyriaus 1 skirsnį arba Direktyvos 2006/49/EB IV skyrių, procentine dalimi.
2. Subordinuotosios skolos priemonės ir subordinuotosios paskolos, kurios nelaikomos papildomu 1 lygio arba 2 lygio kapitalu, gali būti įtraukiamos į 1 dalyje nurodytą bendrą tinkamų įsipareigojimų sumą tik tuomet, jei jos atitinka šias sąlygas:
 - (a) priemonės yra išleistos ir visiškai apmokėtos;
 - (b) priemonių neperka nė vienas iš šių subjektų:
 - i) įstaiga arba jos patronuojamosios įmonės;
 - ii) įmonė, kurios kapitalą valdant įstaiga dalyvauja tiesiogiai arba kontrolės būdu, turėdama 20 proc. arba didesnę tos įmonės balsavimo teisių arba kapitalo dalį;
 - (c) priemonių pirkimo įstaiga nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nefinansuoja;
 - (d) priemonių neužtikrina ir negarantuoja subjektas, kuris priklauso tai pačiai grupei kaip ir įstaiga;
 - (e) pradinis priemonių terminas yra ne trumpesnis kaip metai.
3. Pagal 1 dalį minimali bendra suma yra nustatoma remiantis šiais kriterijais:
 - (a) poreikiu užtikrinti, kad taikant pertvarkymo priemones, prireikus įskaitant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, įstaigą būtų galima pertvarkyti taip, kad būtų pasiekiami pertvarkymo tikslai;
 - (b) poreikiu tinkamais atvejais užtikrinti, kad įstaiga turėtų pakankamai tinkamų įsipareigojimų, kad galėtų užtikrinti, jog jei būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas galėtų būti atkurtas iki lygio, kuris būtinas pakankamam rinkos pasitikėjimui įstaiga išlaikyti ir jai sudaryti sąlygas toliau laikytis veiklos leidimo sąlygų ir vykdyti veiklą, kurios leidimas išduotas pagal Direktyvą 2006/48/EB arba Direktyvą 2006/49/EB;

- (c) įstaigos dydžiu, verslo modeliu ir rizikos pobūdžiu;
 - (d) koku mastu indėlių garantijų sistema galėtų prisidėti prie pertvarkymo finansavimo pagal 99 straipsnį;
 - (e) koku mastu įstaigos žlugimas neigiamai paveiktų finansinį stabilumą, įskaitant neigiamą poveikį dėl užkrato kitoms įstaigoms, susidarantį dėl jos ryšių su kitomis įstaigomis arba likusia finansų sistemos dalimi.
4. Laikantis 40 straipsnio nuostatų, įstaigos šio straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų laikosi individualiai.
- Laikantis 40 straipsnio, įsipareigojimai, kuriuos turi kiti grupės subjektai, nėra įtraukiami į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą bendrą sumą.
5. Pertvarkymo institucijos reikalauja ir tikrina, kad įstaigos turėtų 1 dalyje numatytą bendrą sumą, ir priima sprendimus pagal 4 dalį rengdamos ir prižiūradamos pertvarkymo planus.
6. Pertvarkymo institucijos informuoja EBI apie minimalią sumą, kurią jos nustatė kiekvienai savo jurisdikcijos įstaigai. EBI apie 1 dalyje nurodyto reikalavimo įgyvendinimą Komisijai praneša iki 2018 m. sausio 1 d. Visų pirma EBI Komisijai praneša, ar yra to reikalavimo įgyvendinimo nacionaliniu mastu skirtumų.
7. Komisija pagal 103 straipsnį priimdama deleguotuosius aktus priima priemones, kuriomis patikslinami 3 dalies a–e punktuose numatyti kriterijai, galimai nurodydama skirtingas įstaigų kategorijas ir susijusius procentinių dalių intervalus.

40 straipsnis

Minimalaus reikalavimo taikymas grupėms

1. Pertvarkymo institucijos gali nuspręsti 39 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytą minimalų reikalavimą konsoliduotai taikyti grupėms, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, jei vykdomos šios sąlygos:
- (a) 39 straipsnio 1 dalyje nurodyta procentinė dalis apskaičiuojama remiantis konsoliduotu grupės įsipareigojimų ir nuosavų lėšų dydžiu;
 - (b) 39 straipsnio 2 dalyje nurodytas skolos priemonės ar paskolas išleido patronuojančioji įmonė arba 1 straipsnio c arba d punkte nurodyta bendrovė;
 - (c) patronuojančioji įmonė arba 1 straipsnio c arba d punkte nurodyta bendrovė lėšas, surinktas išleidus 39 straipsnio 2 dalyje nurodytas skolas priemonės arba paskolas, tinkamai ir proporcingai kredito forma paskirsto įstaigoms, kurios yra patronuojamosios įmonės;
 - (d) kiekviena įstaiga, kuri yra patronuojamoji įmonė, laikosi 39 straipsnio 1 dalyje nustatyto minimalaus reikalavimo. Tačiau, darant išimtį dėl 39 straipsnio 4 dalies antros pastraipos, patronuojančiosios įmonės arba 1 straipsnio c arba d punkte nurodytos bendrovės įsipareigojimai yra įtraukiami į bendrą nuosavų

lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumą, kurią patrunuojamoji įmonė privalo turėti pagal 39 straipsnio 1 dalį;

- (e) jei grupės lygmens pertvarkymo institucija arba kita kompetentinga pertvarkymo institucija, kai tinka, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę taiko patrunuojančiajai įmonei arba 1 straipsnio c arba d punkte nurodytai bendrovei, patrunuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pirmiausia taiko patrunuojamųjų įmonių įsipareigojimams patrunuojančiajai įmonei arba 1 straipsnio c arba d punkte nurodytai bendrovei, kai tinka, prieš tą priemonę taikydamos kitiems patrunuojamosios įmonės tinkamiems įsipareigojimams.
2. Priimdamos sprendimą pagal 1 dalį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į grupės veiklos struktūrą ir visų pirma tai, kiek centralizuotai valdomas finansavimas, likvidumas ir rizika.
3. Pertvarkymo institucijos sprendimą konsoliduotai taikyti minimalų reikalavimą pagal šio straipsnio 1 dalį priima rengdamos ir prižiūrdamos pertvarkymo planus pagal šios direktyvos 9 straipsnį. Grupių, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2006/48/EB 125 ir 126 straipsnius, atveju pertvarkymo institucijos sprendimą konsoliduotai taikyti minimalų reikalavimą priima šios direktyvos 12 straipsnyje nustatyta tvarka.

3 POSKIRSNIS

GELBĖJIMO PRIVAČIOMIS LĖŠOMIS PRIEMONĖS ĮGYVENDINIMAS

41 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis sumos vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkymo institucijos įvertintų bendrą sumą, kuria tinkami įsipareigojimai turi būti sumažinti arba konvertuoti, remdamosi vertinimu, atitinkančiu 30 straipsnio reikalavimus.
2. Kai pertvarkymo institucijos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę taiko 37 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytu tikslu, atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą yra nustatoma suma, kuria reikia sumažinti tinkamus įsipareigojimus, kad būtų atkurtas pertvarkomos įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas, ir suma, kuri, pertvarkymo institucijos nuomone, būtina pakankamam rinkos pasitikėjimui įstaiga išlaikyti ir sudaryti sąlygas jai toliau laikytis veiklos leidimo sąlygų ir vykdyti veiklą, kurios leidimas išduotas pagal Direktyvą 2006/48/EB arba Direktyvą 2004/39/EB.
3. Pertvarkymo institucijos nustato ir prižiūri priemones, skirtas užtikrinti, kad abiejų rūšių vertinimai būtų pagrįsti kuo naujesne ir visapusiškesne informacija apie pertvarkomos įstaigos turtą ir įsipareigojimus.

42 straipsnis

Požiūris į akcininkus

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkymo institucijos akcininkų atžvilgiu imtųsi vieno ar abiejų šių veiksmų:
 - (a) anuliuotų esamas akcijas;
 - (b) pasinaudotų 56 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytu įgaliojimu tinkamus įsipareigojimus konvertuoti į pertvarkomos įstaigos akcijas tokiu konvertavimo kursu, kad labai sumažėtų esamų akcijų paketų vertė.
2. 1 dalyje nurodyti veiksmai taikomi akcininkams, kai konkrečios akcijos išleistos arba suteiktos šiomis aplinkybėmis:
 - (a) skolos priemonės į akcijas konvertavus pradinių skolos priemonių sutartinėmis sąlygomis dėl įvykio, kuris įvyko anksčiau, negu pertvarkymo institucija įvertino, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, arba tuo pačiu metu, kai tas įvertinta;
 - (b) atitinkamas kapitalo priemonės konvertavus į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės pagal 52 straipsnį.
3. Svarstydamos, kurių veiksmų imtis pagal 1 dalį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į tikėtiną nuostolių sumą, palyginti su turtu, prieš pasinaudojant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemone, siekiant užtikrinti, kad veiksmai, kurių imtasi akcininkų atžvilgiu, atitiktų tą nuosavo kapitalo vertės sumažėjimą; vertinimą, atliktą pagal 30 ir 31 straipsnius, ir visų pirma tikimybę, kad akcininkai būtų susigrąžinę kokią nors vertę, jei įstaiga būtų likviduota remiantis tuo vertinimu.
4. Kai pertvarkymo institucijos taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, yra taikomos 30 ir 31 straipsnių nuostatos.
5. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI parengia gaires dėl aplinkybių, kuriomis kiekvienas iš 1 dalyje nurodytų veiksmų būtų tinkamas atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje nurodytus veiksnius. EBI tas gaires parengia iki šios direktyvos 115 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytos datos.
6. Komisija, prireikus atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant EBI gaires, pagal 103 straipsnį gali priimti deleguotuosius aktus, kuriuose patikslintų aplinkybes, kuriomis kiekvienas iš 1 dalyje nurodytų veiksmų būtų tinkamas atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje nurodytus veiksnius.

Reikalavimų tenkinimo eiliškumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkymo institucijos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais naudotūsi laikydamosi šių reikalavimų:
 - (a) pirmiausia proporcingai nuostoliams ir iki maksimalios ribos nurašomos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės ir anuliuojamos atitinkamos akcijos pagal 42 straipsnį;
 - (b) jei (ir tik tuomet, jei) nurašymas pagal a punktą yra mažesnis už bendrą sumą, institucijos iki nulio sumažina papildomų 1 lygio kapitalo priemonių, kurios yra įsipareigojimai, ir 2 lygio kapitalo priemonių pagrindinę sumą pagal 2 poskirsnį;
 - (c) jei (ir tik tuomet, jei) bendras įsipareigojimų sumažinimas pagal a ir b punktus yra mažesnis už bendrą sumą, institucijos sumažina subordinuotosios skolos, kuri nėra papildomas 1 lygio arba 2 lygio kapitalas, pagrindinę sumą tiek (kartu atlikdamos nurašymą pagal a ir b punktus), kad būtų pasiekta bendra suma;
 - (d) jei (ir tik tuomet, jei) bendras įsipareigojimų sumažinimas pagal šios dalies a, b arba c punktą yra mažesnis už bendrą sumą, institucijos sumažina likusių pagal 38 straipsnį tinkamų įsipareigojimų, kurie yra pirmeilė skola, pagrindinę sumą arba su jais susijusią negrąžintą mokėtiną sumą tiek (kartu atlikdamos nurašymą pagal šios dalies a, b arba c punktą), kad būtų pasiekta bendra suma.
2. Taikydamos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus pagal 1 dalies c ir d punktus, pertvarkymo institucijos nuostolius, kuriuos rodo bendra suma, po lygiai paskirsto to paties rango įsipareigojimams sumažindamos tų įsipareigojimų pagrindinę sumą arba su jais susijusią negrąžintą mokėtiną sumą tokiu pačiu dydžiu proporcingai jų vertei.
3. Pertvarkymo institucijos sumažina priemonės pagrindinę sumą arba ją konvertuoja laikydamosi 1 dalies b arba c punkte nurodytų sąlygų, prieš taikydamos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus įsipareigojimams, nurodytiems 1 dalies d punkte, ir kai tos sąlygos neįsigaliojo įstaigai išleidus kitas priemones, išskyrus 1 dalies b punkte nurodytas priemones, kurioms taikomos kurios nors iš šių sąlygų:
 - (a) sąlygos, kuriomis numatyta priemonės pagrindinę sumą sumažinti dėl bet kokio įvykio, susijusio su įstaigos finansine būkle, mokumu arba nuosavų lėšų dydžiu;
 - (b) sąlygos, kuriomis numatyta priemonės konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones dėl bet kokio tokio įvykio.
4. Kai priemonės pagrindinė suma sumažinama, bet ne iki nulio, laikantis 3 dalies a punkte nurodytos rūšies sąlygų prieš gelbėjimą privačiomis lėšomis arba pagal 3 dalį, pertvarkymo institucijos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus taiko likusiai tos pagrindinės sumos daliai pagal 1 dalį.

44 straipsnis

Išvestinės finansinės priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi šio straipsnio nuostatų, pertvarkymo institucijoms taikant nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus įsipareigojimams, atsirandantiems dėl išvestinių finansinių priemonių.
2. Kai sandoriams taikomas užskaitos susitarimas, pertvarkymo institucijos nustato, koks grynasis įsipareigojimas atsiranda dėl tų sandorių susitarime nustatytais sąlygomis.
3. Pertvarkymo institucijos įsipareigojimų, kurie atsiranda dėl išvestinių finansinių priemonių, vertę nustato laikydamosi:
 - (a) tinkamos išvestinių finansinių priemonių klasių, įskaitant sandorius, kuriems taikomi užskaitos susitarimai, vertės nustatymo metodikos;
 - (b) atitinkamo momento, kada reikėtų nustatyti išvestinės finansinės priemonės pozicijos vertę, nustatymo principų.
4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina 3 dalies a ir b punktuose nurodytą metodiką ir principus, susijusius su įsipareigojimų, kurie atsiranda dėl išvestinių finansinių priemonių, vertinimu.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios direktyvos pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

45 straipsnis

Skolos konvertavimo į nuosavybės vertybinius popierius kursas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, vykdydamos skolos restruktūrizavimą pasinaudodamos 56 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytu įgaliojimu tinkamus įsipareigojimus konvertuoti į paprastąsias akcijas arba kitas nuosavybės priemones, pertvarkymo institucijos galėtų taikyti skirtingus konvertavimo kursus skirtingų klasių įsipareigojimams pagal vieną arba abu šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus principus.
2. Konvertavimo kursas atitinka tinkamą kompensaciją poveikį patiriančiam kreditoriui už nuostolius, patirtus dėl pasinaudojimo nurašymo ir konvertavimo įgaliojimu.
3. Pirmaeiliams įsipareigojimams taikomas didesnis konvertavimo kursas už subordinuotiesiems įsipareigojimams taikomą konvertavimo kursą, kai tai tikslinga siekiant atsižvelgti į pirmaeilį įsipareigojimų pirmenybę įstaigą likviduojant pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus.

4. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI parengia gaires dėl konvertavimo kursų nustatymo. EBI tas gaires parengia iki šios direktyvos 115 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytos datos.

Gairėse visų pirma nurodoma, kaip poveikį patiriantiems kreditoriams būtų galima suteikti tinkamą kompensaciją taikant konvertavimo kursą ir kokie santykiniai konvertavimo kursai būtų tinkami siekiant atsižvelgti į pirmaeilių įsipareigojimų pirmenybę pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus.

46 straipsnis

Gaivinimo ir reorganizavimo priemonės, susijusios su gelbėjimu privačiomis lėšomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai pertvarkymo institucijos taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, būtų priimtos priemonės, skirtos užtikrinti, kad būtų parengtas ir įgyvendinamas tos įstaigos verslo reorganizavimo planas pagal 47 straipsnį.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės apima administratoriaus paskyrimą, kad būtų parengtas ir įgyvendinamas 47 straipsniu reikalaujamas verslo reorganizavimo planas.

47 straipsnis

Verslo reorganizavimo planas

1. Valstybės narės reikalauja, kad per [mėnesį] nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo įstaigai pagal 37 straipsnio 2 dalies a punktą pradžios pagal 46 straipsnį paskirtas administratorius parengtų ir pertvarkymo institucijai, Komisijai ir EBI pateiktų verslo reorganizavimo planą, kuris atitiktų šio straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimus. Jei taikoma Sąjungos valstybės pagalbos sistema, valstybės narės užtikrina, kad toks planas derėtų su restruktūrizavimo planu, kurį pagal tą sistemą įstaiga turi pateikti Komisijai.
2. Verslo reorganizavimo plane yra nustatomos priemonės, kuriomis siekiama atkurti ilgalaikį įstaigos ar jos verslo dalių gyvybingumą per pagrįstą laikotarpį, ne ilgesnį kaip dveji metai. Tos priemonės grindžiamos tikroviškais ekonomikos ir finansų rinkos sąlygų, kuriomis įstaiga veiks, prielaidomis.

Verslo reorganizavimo plane atsižvelgiama į, *inter alia*, finansų rinkų dabartinę būklę ir būsimas perspektyvas remiantis tiek optimistiškiausiomis, tiek pesimistiškiausiomis prielaidomis. Atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis nagrinėjami įvairūs scenarijai, įskaitant nepalankiausių įvykių ir užsitęsusių pasaulinės recesijos derinį. Prielaidos lyginamos su tinkamais visam sektoriui taikomais lyginamaisiais dydžiais.

3. Į verslo reorganizavimo planą įtraukiami šie elementai:

- (a) išsamus veiksmų ir problemų, dėl kurių įstaiga žlugo ar galėtų žlugti, taip pat jos sunkumus lėmusių aplinkybių apibūdinimas;
 - (b) priemonių, kurių bus imtasi ilgalaikiam įstaigos gyvybingumui atkurti, aprašas;
 - (c) tų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis.
4. Priemonės, skirtos ilgalaikiam įstaigos gyvybingumui atkurti, gali būti:
- (a) įstaigos veiklos reorganizavimas;
 - (b) nuostolingos veiklos nutraukimas;
 - (c) esamos veiklos, kuri gali tapti konkurencinga, restruktūrizavimas;
 - (d) turto arba verslo linijų pardavimas.
5. Per mėnesį nuo verslo reorganizavimo plano pateikimo dienos pertvarkymo institucija įvertina tikimybę, kad įgyvendinus planą bus atkurtas ilgalaikis įstaigos gyvybingumas.
- Jei, pertvarkymo institucijos nuomone, įgyvendinus planą tas tikslas būtų pasiektas, ji planą patvirtina.
6. Jei, pertvarkymo institucijos nuomone, įgyvendinus planą tas tikslas nebūtų pasiektas, savo pastabas ji praneša administratoriui ir reikalauja, kad jis iš dalies pakeistų planą, atsižvelgdamas į tas pastabas.
7. Per dvi savaites nuo tokio pranešimo gavimo dienos administratorius pertvarkymo institucijai tvirtinti pateikia iš dalies pakeistą planą. Pertvarkymo institucija įvertina iš dalies pakeistą planą ir per savaitę administratoriui praneša, ar, jos nuomone, iš dalies pakeistame plane atsižvelgta į išsakytas pastabas, ar reikia papildomų pakeitimų.
8. Administratorius įgyvendina reorganizavimo planą, kuriam pritarė pertvarkymo institucija, ir kas šešis mėnesius pertvarkymo institucijai praneša apie plano įgyvendinimo pažangą.
9. Administratorius koreguoja planą, jei tai būtina norint pasiekti 2 dalyje nustatytą tikslą, ir visus tokius koregavimus teikia pertvarkymo institucijai tvirtinti.
10. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose papildomai patikslina:
- (a) elementus, kuriuos reikėtų įtraukti į verslo reorganizavimo planą pagal 3 dalį; ir
 - (b) pranešimų pagal 8 dalį turinį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

4 POSKIRSNIS

PAPILDOMOS NUOSTATOS DĖL GELBĖJIMO PRIVAČIOMIS LĖŠOMIS PRIEMONĖS

48 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis įsigaliojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, pertvarkymo institucijai naudojantis vienu iš 56 straipsnio 1 dalies f–l punktuose nurodytų įgaliojimų, pagrindinės sumos arba negrąžintos mokėtinos sumos sumažinimas, konvertavimas ar panaikinimas įsigaliojusių ir nedelsiant būtų privalomas pertvarkomai įstaigai ir poveikį patiriantiems kreditoriams bei akcininkams.
2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų užbaigtos visos administracinės ir procedūrinės užduotys, būtinos, kad būtų galima naudotis 56 straipsnio 1 dalies f–l punktuose nurodytais įgaliojimais, įskaitant:
 - (a) visų svarbių registru pakeitimą;
 - (b) akcijų ar skolos priemonių išbraukimą iš biržos sąrašų arba pašalinimą iš prekybos;
 - (c) naujų akcijų įtraukimą į biržos sąrašus arba leidimą jomis prekiauti.
3. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 56 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytu įgaliojimu, įsipareigojimo pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iki nulio, tas įsipareigojimas ir visos su juo susijusios prievolės ar reikalavimai, kurie nėra sukaupti įgaliojimo panaudojimo metu, laikomi visomis prasmėmis įvykdytais ir jų negalima įrodyti jokioje vėlesnėje byloje, susijusioje su vėlesniu pertvarkomos įstaigos arba tos įstaigos teises perėmusios įstaigos likvidavimu.
4. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 56 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytu įgaliojimu, įsipareigojimo pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iš dalies, bet ne visą:
 - (a) įsipareigojimas laikomas įvykdytu sumažintos sumos apimtimi;
 - (b) atitinkama priemonė arba susitarimas, kuriais sukurtas pradinis įsipareigojimas, toliau taikomi likusiai įsipareigojimo pagrindinei sumai arba negrąžintai mokėtinai sumai, atsižvelgiant į visus mokėtinų palūkanų sumos pakeitimus, kad būtų atsižvelgta į pagrindinės sumos sumažinimą, ir visus tolesnius sąlygų pakeitimus, kuriuos pertvarkymo institucija galėtų padaryti pasinaudodama 56 straipsnio 1 dalies m punkte nurodytu įgaliojimu.

49 straipsnis

Procedūrinių gelbėjimo privačiomis lėšomis kliūčių pašalinimas

1. Valstybės narės tinkamais atvejais reikalauja, kad įstaigos bet kuriuo metu turėtų pakankamai įstatinio akcinio kapitalo, kad, pertvarkymo institucijai įstaigos ar jos patronuojamųjų įmonių atžvilgiu pasinaudojus 56 straipsnio 1 dalies f, g ir h punktuose nurodytais įgaliojimais, įstaigai nebūtų užkertamas kelias išleisti pakankamai naujų akcijų ar nuosavybės priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų galima įsipareigojimus veiksmingai konvertuoti į paprastąsias akcijas ar kitas nuosavybės priemones.
2. Rengdamos ir prižiūradamos konkrečios įstaigos pertvarkymo planą ir visų pirma atsižvelgdamos į tame plane aptartus pertvarkymo veiksmus, pertvarkymo institucijos įvertina, ar tikslinga 1 dalyje nustatytą reikalavimą taikyti tai įstaigai. Jei pertvarkymo plane numatytas galimas gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas, institucijos patikrina, kad įstatinis akcinis kapitalas būtų pakankamas 41 straipsnyje nurodytai bendrai sumai padengti.
3. Valstybės narės iš įstaigų reikalauja užtikrinti, kad pagal jų steigimo dokumentus ar įstatus nebūtų procedūrinių kliūčių, trukdančių įsipareigojimus konvertuoti į paprastąsias akcijas ar kitas nuosavybės priemones, įskaitant akcininkų turimas pirmenybės teises arba reikalavimus gauti akcininkų sutikimą kapitalo didinimo atveju.
4. Šio straipsnio nuostatomis nedaromas poveikis šios direktyvos VIII antraštinėje dalyje išdėstytiems direktyvų 77/91/EEB, 82/891/EEB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB ir 2011/35/ES pakeitimams.

50 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis pripažinimas sutartyse

1. Valstybės narės reikalauja, kad į visiems tinkamiems įsipareigojimams, papildomoms 1 lygio kapitalo priemonėms arba 2 lygio kapitalo priemonėms, kuriems taikoma šalies, kuri nėra valstybė narė, teisė, taikomas sutartines nuostatas įstaigos įtrauktą sąlygą, pagal kurią kreditorius arba susitarimo, kuriuo sukuriamas įsipareigojimas, šalis pripažįsta, kad įsipareigojimui gali būti taikomi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimai, ir sutinka, kad jam (jai) būtų privalomai taikomas pagrindinės sumos arba negrąžintos mokėtinos sumos sumažinimas, konvertavimas arba panaikinimas, kai pasinaudodama tais įgaliojimais šiuos veiksmus atlieka pertvarkymo institucija.
2. Jei į sutartines nuostatas, taikomas atitinkamam įsipareigojimui, įstaiga neįtraukia pagal 1 dalį reikalaujamos sąlygos, dėl to pertvarkymo institucijai nėra užkertamas kelias to įsipareigojimo atžvilgiu pasinaudoti nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais.

3. Priimdama deleguotuosius teisės aktus pagal 103 straipsnį, Komisija gali priimti priemones, kuriomis papildomai patikslinamas pagal šio straipsnio 1 dalį reikalaujamos sąlygos turinys.

IV skyrius

Kapitalo priemonių nurašymas

51 straipsnis

Kapitalo priemonių nurašymo reikalavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad prieš imdamosi pertvarkymo veiksmų pertvarkymo institucijos pagal 52 straipsnio nuostatas ir nedelsdamos pasinaudotų nurašymo įgaliojimu įstaigos išleistų atitinkamų kapitalo priemonių atžvilgiu, kai galioja viena arba daugiau šių aplinkybių:
 - (a) tinkama institucija nustato, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas;
 - (b) tinkama institucija nustato, kad, atitinkamų kapitalo priemonių atžvilgiu nepanaudojus to įgaliojimo, įstaiga nebebūtų gyvybinga;
 - (c) valstybėje narėje priimtas sprendimas įstaigai arba patronuojančiajai įmonei suteikti nepaprastąją viešąją paramą ir tinkama institucija nustato, kad nesuteikus tokios paramos įstaiga nebebūtų gyvybinga;
 - (d) atitinkamos kapitalo priemonės yra pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai arba konsoliduotai laikytis nuosavų lėšų reikalavimų ir konsoliduotos priežiūros institucijos valstybės narės tinkama institucija nustato, kad tų priemonių atžvilgiu nepanaudojus nurašymo įgaliojimo, konsoliduota grupė nebebūtų gyvybinga.
2. Kai tinkama institucija nustato 1 dalyje nurodytą faktą, apie tai ji nedelsdama praneša pertvarkymo institucijai, atsakingai už konkrečią įstaigą, jei tai skirtinga institucija.
3. Prieš nustatydamą šio straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą faktą įstaigos, išleidžiančios atitinkamas kapitalo priemones, kurios pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis nuosavų lėšų reikalavimų, atžvilgiu, tinkama institucija laikosi 52 straipsnyje nustatytų pranešimo ir konsultavimosi reikalavimų.
4. Pertvarkymo institucijos 1 dalyje nustatyto reikalavimo laikosi nepaisant to, ar tai įstaigai jos taip pat taiko pertvarkymo priemonę arba jos atžvilgiu naudojasi bet kuriuo kitu pertvarkymo įgaliojimu.

Kapitalo priemonių nurašymą reglamentuojančios nuostatos

1. Laikydamosi 51 straipsnyje nustatyto reikalavimo, pertvarkymo institucijos nurašymo įgaliojimu naudojasi taip, kad pasiektų šių rezultatų:
 - (a) pirmiausia proporcingai nuostoliams ir iki maksimalios ribos nurašomos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės;
 - (b) atitinkamų kapitalo priemonių pagrindinė suma sumažinama iki nulio;
 - (c) tos pagrindinės sumos sumažinimas iki nulio yra nuolatinis;
 - (d) atitinkamos kapitalo priemonės savininkui nebelieka jokių įsipareigojimų, numatytų pagal tą priemonę arba susijusių su ja, išskyrus visus jau sukauptus įsipareigojimus ir visą galimą atsakomybę už žalą atlikus pasinaudojimo nurašymo įgaliojimu teisėtumo teisminę kontrolę;
 - (e) atitinkamų kapitalo priemonių savininkams neišmokama jokia kita kompensacija, išskyrus kompensaciją pagal 4 dalį.

Tačiau d punktu netrukdoma bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikti atitinkamų kapitalo priemonių savininkui pagal 2 dalį.

2. Pertvarkymo institucijos pasinaudodamos 51 straipsnio 1 dalyje nurodytu įgaliojimu gali kartu reikalauti, kad įstaigos išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones atitinkamų kapitalo priemonių, kurios nurašomos pagal šio straipsnio 1 dalį, savininkams, jei laikomasi šių sąlygų:
 - (a) tas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones išleidžia 1 dalyje nurodyta įstaiga arba įstaigos patronuojančioji įmonė;
 - (b) tos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės yra išleistos prieš tai įstaigai išleidžiant akcijas ar nuosavybės priemones, kad valstybė arba valstybės subjektas galėtų suteikti nuosavų lėšų;
 - (c) tos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės suteiktos ir perduotos iškart po nurašymo įgaliojimo panaudojimo;
 - (d) konvertavimo kursas, kuriuo nustatoma, kiek bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikiama kiekvienos atitinkamos kapitalo priemonės atžvilgiu, atitinka 45 straipsnyje nustatytus principus ir pagal 45 straipsnio 5 dalį EBI parengtas gaires.

3. Siekiant užtikrinti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikimą pagal 2 dalį, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaigos visuomet turėtų išankstinį leidimą, būtiną atitinkamam bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių skaičiui išleisti.

4. Kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, o pertvarkymo institucija nusprendžia tai įstaigai taikyti pertvarkymo priemonę, pertvarkymo institucija prieš taikydama pertvarkymo priemonę įvykdo 51 straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą.
5. Valstybės narės įpareigoja įstaigas užtikrinti, kad pertvarkymo institucijų pasinaudojimas nurašymo įgaliojimu pagal 51 straipsnio 1 dalį nebūtų laikomas įsipareigojimų neįvykdymo atveju arba kredito įvykiu pagal atitinkamas kapitalo priemones.
6. Siekdamos užtikrinti nuoseklų 5 dalies taikymą, EBI ir EVPRI bendrai parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina, ką taikant tą dalį reiškia „kredito įvykis“.

EBI ir EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

53 straipsnis

Kapitalo priemonių nurašymas arba konvertavimas pagal sutartis

Jei tos sutartinės sąlygos įsigalioja institucijai nustačius faktą pagal 51 straipsnio 1 dalį, 51 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas atitinkamoms kapitalo priemonėms, kai tų priemonių sąlygos atitinka šias sąlygas:

- (a) atitinkamos kapitalo priemonės sutartinėmis sąlygomis numatyta, kad priemonės pagrindinė suma bus automatiškai sumažinta iki nulio arba kad priemonė bus automatiškai konvertuota į vieną ar daugiau bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, tinkamai institucijai nustačius faktą pagal 51 straipsnio 1 dalį;
- (b) atitinkamos kapitalo priemonės pagrindinės sumos sumažinimas arba atitinkamos kapitalo priemonės konvertavimas į vieną ar daugiau bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių atitinka 52 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas;
- (c) kai atitinkamos kapitalo priemonės sąlygomis numatyta, kad priemonė bus konvertuota į vieną ar daugiau bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, konvertavimo kursas yra nustatytas tose sąlygose ir atitinka 45 straipsnyje nustatytus principus ir pagal 45 straipsnio 5 dalį EBI parengtas gaires.

54 straipsnis

Už faktų nustatymą atsakingos institucijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad už 51 straipsnio 1 dalyje nurodytų faktų nustatymą atsakytų institucijos, nurodytos šiame straipsnyje.

2. Kai atitinkamos kapitalo priemonės pripažįstamos siekiant individualiai laikytis nuosavų lėšų reikalavimų pagal Direktyvos 2006/48/EB 52 straipsnį, už šios direktyvos 51 straipsnio 1 dalyje nurodytų faktų nustatymą atsakinga institucija yra valstybės narės, kurioje įstaigai išduotas veiklos leidimas pagal Direktyvos 2006/48/EB II antraštinę dalį, kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija.
3. Kai atitinkamos kapitalo priemonės yra išleistos įstaigos, kuri yra patronuojamoji įmonė, ir yra pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis nuosavų lėšų reikalavimų, už 53 straipsnio 1 dalyje nurodytų faktų nustatymą atsakingos institucijos yra šios:
 - (a) už šios direktyvos 51 straipsnio 1 dalies a, b arba c punkte nurodytų faktų nustatymą atsakinga institucija yra valstybės narės, kurioje tas priemonės išleidusi įstaiga yra įsteigta pagal Direktyvos 2006/48/EB II antraštinę dalį, kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija;
 - (b) už 51 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto fakto nustatymą atsakinga institucija yra konsoliduotos priežiūros institucijos arba kompetentingos institucijos, kuri atlieka dalinę konsolidaciją, valstybės narės kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija.

55 straipsnis

Konsoliduotas taikymas. Faktų nustatymo tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad prieš nustatydamą 51 straipsnio 1 dalies a, b, c arba d punkte nurodytą faktą įstaigos, išleidžiančios atitinkamas kapitalo priemones, kurios pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis nuosavų lėšų reikalavimų, atžvilgiu, tinkama institucija laikytusi šių reikalavimų:
 - (a) tinkama institucija, svarstanti galimybę nustatyti faktą pagal 51 straipsnio 1 dalies a, b arba c punktą, apie tai nedelsdama praneša konsoliduotos priežiūros institucijai;
 - (b) tinkama institucija, svarstanti galimybę nustatyti faktą pagal 51 straipsnio 1 dalies a, b, c arba d punktą, apie tai nedelsdama praneša kompetentingai institucijai, atsakingai už kiekvieną įstaigą, išleidusią atitinkamas kapitalo priemones, kurių atžvilgiu būtina pasinaudoti nurašymo įgaliojimu, jei tas faktas būtų nustatytas.
2. Tinkama institucija prie pranešimo pagal 1 dalį prideda paaiškinimą, kodėl ji svarsto galimybę nustatyti konkretų faktą.
3. Jei pateiktas pranešimas pagal 1 dalį, tinkama institucija konsultuodamasi su kompetentingomis institucijomis, kurioms pateiktas pranešimas, įvertina:
 - (a) ar egzistuoja alternatyvi priemonė vietoje nurašymo įgaliojimo pagal 51 straipsnio 1 dalį;
 - (b) jei tokia alternatyvi priemonė egzistuoja, ar įmanoma ją taikyti;

- (c) jei būtų įmanoma tokią alternatyvią priemonę taikyti, ar tikroviškai galima tikėtis, kad per pakankamą laiką ja būtų pakeistos aplinkybės, pagal kurias kitais atvejais reikėtų nustatyti 51 straipsnio 1 dalyje nurodytą faktą.
4. Taikant šio straipsnio 3 dalį, alternatyvios priemonės reiškia šios direktyvos 23 straipsnyje nurodytas ankstyvosios intervencijos priemones, Direktyvos 2006/48/EB 136 straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones arba lėšų ar kapitalo perdavimą iš patronuojančiosios įmonės.
 5. Kai, taikydama 3 dalį, tinkama institucija ir kompetentingos institucijos įvertina, kad egzistuoja viena ar daugiau alternatyvių priemonių, kad jas būtų įmanoma taikyti ir kad jomis būtų pasiektas tos dalies c punkte nurodytas rezultatas, jos užtikrina, kad tos priemonės būtų taikomos.
 6. Kai, taikydama šio straipsnio 3 dalį, tinkama institucija ir kompetentingos institucijos įvertina, kad neegzistuoja alternatyvių priemonių, kuriomis būtų pasiektas tos dalies c punkte nurodytas rezultatas, tinkama institucija nusprendžia, ar tikslinga nustatyti svarstomą faktą pagal 51 straipsnio 1 dalį.
 7. Pertvarkymo institucijos nedelsdamos įvykdo 1–6 dalių reikalavimus tinkamai atsižvelgdamos į skubą konkrečiomis aplinkybėmis.

V skyrius

Pertvarkymo įgaliojimai

56 straipsnis

Bendrieji įgaliojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų visus įgaliojimus, būtinus pertvarkymo priemonėms taikyti. Visų pirma pertvarkymo institucijos turi šiuos pertvarkymo įgaliojimus, kuriuos gali naudoti po vieną arba kelis iš karto:
 - (a) įgaliojimą reikalauti, kad bet kurie asmenys pateiktų būtiną informaciją, kad pertvarkymo institucijos galėtų spręsti dėl pertvarkymo veiksmų ir jiems pasirengti, įskaitant pertvarkymo planuose pateiktos informacijos atnaujinimą ir papildymą;
 - (b) įgaliojimą imti kontroliuoti pertvarkomą įstaigą ir naudotis visomis teisėmis, suteiktomis įstaigos akcininkams arba savininkams;
 - (c) įgaliojimą perduoti pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas ir kitas nuosavybės priemones;
 - (d) įgaliojimą perduoti pertvarkomos įstaigos išleistas skolos priemones;

- (e) įgaliojimą kitam asmeniui perduoti nurodytas pertvarkomos įstaigos teises, turtą ar įsipareigojimus;
- (f) įgaliojimą 51 straipsnyje nurodytas priemones nurašyti arba konvertuoti į pertvarkomos įstaigos arba atitinkamos pertvarkomos patronuojančiosios įstaigos akcijas ar kitas nuosavybės priemones;
- (g) įgaliojimą sumažinti (taip pat sumažinti iki nulio) tinkamų pertvarkomos įstaigos įsipareigojimų pagrindinę sumą arba negražintą mokėtiną sumą;
- (h) įgaliojimą tinkamus pertvarkomos įstaigos įsipareigojimus konvertuoti į tos įstaigos, atitinkamos patronuojančiosios įstaigos arba laikinos įstaigos, kuriai perduodamas įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai, paprastąsias akcijas ar kitas nuosavybės priemones;
- (i) įgaliojimą anuliuoti pertvarkomos įstaigos išleistas skolos priemones;
- (j) įgaliojimą anuliuoti pertvarkomos įstaigos akcijas ar kitas nuosavybės priemones;
- (k) įgaliojimą reikalauti, kad pertvarkoma įstaiga išleistų naujų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba kitų kapitalo priemonių, įskaitant privilegijuotąsias akcijas ir neapibrėžtąsias konvertuojamas priemones;
- (l) įgaliojimą reikalauti konvertuoti skolos priemones, kurių sutartyse yra konvertavimo sąlyga, 51 straipsnyje numatytais aplinkybėmis;
- (m) įgaliojimą koreguoti ar keisti pertvarkomos įstaigos išleistų skolos priemonių terminą arba koreguoti tokių priemonių mokėtinų palūkanų sumą, be kita ko, laikinai sustabdant mokėjimą;
- (n) įgaliojimą nušalinti arba pakeisti aukščiausiąją pertvarkomos įstaigos vadovybę.

2. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad taikančioms pertvarkymo priemonėms ir besinaudojančioms pertvarkymo įgaliojimais pertvarkymo institucijoms nebūtų taikomi jokie toliau nurodyti reikalavimai, kurie pagal nacionalinę teisę, sutartį ar kitaip būtų taikomi kitais atvejais:

- (a) reikalavimai gauti kokio nors viešo ar privataus asmens, įskaitant pertvarkomos įstaigos akcininkus arba kreditorius, patvirtinimą arba sutikimą;
- (b) procedūriniai reikalavimai pranešti kokiam nors asmeniui.

Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų naudotis įgaliojimais pagal šį straipsnį, nepaisydamos apribojimų arba reikalavimų gauti sutikimą, kurie susiję su konkrečių finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų perdavimu ir kurie būtų taikomi kitais atvejais.

Šios dalies b punktu nedaromas poveikis 75 straipsnyje nustatytiems reikalavimams ir pranešimo reikalavimams pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą.

Perdavimo įgaliojimą papildantys įgaliojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamosi perdavimo įgaliojimu pertvarkymo institucijos būtų įgalios atlikti tokius veiksmus:
 - (a) numatyti įvykdyti atitinkamą perdavimą, perduodamų finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų atžvilgiu netaikant jokių įsipareigojimų ar suvaržymų;
 - (b) panaikinti teises įsigyti papildomų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių;
 - (c) nebeleisti prekiauti finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 14 dalyje, arba nutraukti oficialų šių priemonių įtraukimą į biržos sąrašus pagal Direktyvą 2001/34/EB;
 - (d) numatyti visų pertvarkomos įstaigos prievolių, sutarčių, susitarimų ar veiksmų atžvilgiu vertinti gavėją kaip pertvarkomą įstaigą;
 - (e) įpareigoti pertvarkomą įstaigą arba gavėją teikti vienas kitam informaciją ir pagalbą;
 - (f) panaikinti arba keisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma kredito įstaiga, sąlygas arba pakeisti sutartyje gavėją kaip sutarties šalį;
 - (g) užtikrinti patronuojamųjų įmonių sudarytų sutarčių vykdymą, kai tų sutarčių prievolės garantuoja arba kitaip palaiko patronuojančioji įmonė, nepaisant jokių sutartimis numatytų teisių nutraukti, likviduoti ar paankstinti tokių sutarčių vykdymą vien dėl patronuojančiosios įmonės nemokumo ar finansinės būklės, jei tokia garantija ar kitas palaikymas bei visas susijęs turtas ir įsipareigojimai yra perduoti gavėjui ir jo priimti; arba pertvarkymo institucija kitaip deramai užtikrina tokių prievolių apsaugą.
2. Pertvarkymo institucijos naudojami įgaliojimais, nustatytais 1 dalies a–g punktuose, kai, jų nuomone, tai padėtų užtikrinti pertvarkymo veiksmų veiksmingumą arba įgyvendinti vieną ar daugiau pertvarkymo tikslų.
3. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamosi perdavimo įgaliojimu arba skolos nurašymo įgaliojimu pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą numatyti tęstinumo priemones, būtinas siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų veiksmingumą ir galimybę gavėjui valdyti perduotą jam verslą. Šias tęstinumo priemones visų pirma sudaro:
 - (a) pertvarkomos įstaigos sudarytų sutarčių tęstinumas, kad gavėjas perimtų pertvarkomos įstaigos teises ir įsipareigojimus, susijusius su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais, ir (tiesiogiai arba netiesiogiai nurodant) pakeistų pertvarkomą įstaigą visuose atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose;

- (b) pertvarkomos įstaigos pakeitimas gavėju visuose teisiniuose procesuose, susijusiuose su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais.
4. Įgaliojimai, nustatyti 1 dalies d punkte ir 3 dalies b punkte, nedaro poveikio šioms teisėms:
- (a) pertvarkomos įstaigos darbuotojo teisei nutraukti darbo sutartį;
 - (b) sutarties šalies teisei pasinaudoti sutartyje numatytomis teisėmis, įskaitant teisę nutraukti sutartį, kai tokia teisė atsiranda pagal sutarties sąlygas dėl pertvarkomos įstaigos veiksmų arba neveikimo iki atitinkamo perdavimo arba gavėjo veiksmų arba neveikimo po atitinkamo perdavimo.
5. Kai pertvarkymo institucija nustato, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, taiko pertvarkymo priemonę ar pasinaudoja pertvarkymo įgaliojimu, niekas vien dėl pertvarkymo veiksmų negali:
- (a) pasinaudoti teise ar įgaliojimu nutraukti, paankstinti sutartį arba paskelbti įsipareigojimų neįvykdymą arba kredito įvykį pagal kurią nors sutartį ar susitarimą, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga;
 - (b) užvaldyti ar imti kontroliuoti kurį nors pertvarkomos įstaigos turtą;
 - (c) paveikti kurias nors pertvarkomos įstaigos sutartines teises.

Pagal pirmą pastraipą nedaromas poveikis asmens teisei imtis veiksmų, nustatytų pirmos pastraipos a, b ir c punktuose, kai tokia teisė atsiranda dėl įsipareigojimų neįvykdymo arba susidariusios situacijos, nesusijusių su pertvarkymo veiksmais arba pertvarkymo įgaliojimų pagal šį straipsnį panaudojimu.

58 straipsnis

Įgaliojimas reikalauti teikti paslaugas ir infrastruktūrą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos būtų įgalios įpareigoti pertvarkomą įstaigą, taip pat ir tuomet, kai jai iškelta įprastinė bankroto byla, ir subjektus, priklausančius tai pačiai grupei kaip ir įstaiga, teikti visas būtinas paslaugas ar infrastruktūrą, kad gavėjas galėtų veiksmingai valdyti jam perduotą verslą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad jų pertvarkymo institucijos būtų įgalios užtikrinti, kad pagal 1 dalį nustatytus įpareigojimus vykdytų susiję subjektai, jų teritorijoje įsteigti kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų.
3. 1 ir 2 dalyse minimos paslaugos ir infrastruktūra yra tik veiklos paslaugos ir infrastruktūra ir neapima jokios finansinės paramos.
4. 1 ir 2 dalyse minimos paslaugos ir infrastruktūra teikiamos šiomis sąlygomis:

- (a) tokiomis pačiomis sąlygomis, kai paslaugos ir infrastruktūra buvo teikiamos pertvarkomai įstaigai, prieš pat imantis pertvarkymo veiksmų;
 - (b) komercinėmis sąlygomis, kai netaikomas a punktas.
5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina, kokios paslaugos ar infrastruktūra yra būtinos, kad gavėjas galėtų veiksmingai valdyti jam perduotą verslą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

59 straipsnis

Įgaliojimas užtikrinti kitų valstybių narių pertvarkymo veiksmų vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai perduodamos akcijos, kitos nuosavybės priemonės arba turtas, teisės ar įsipareigojimai apima turtą, esantį kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, arba teises ar įsipareigojimus pagal kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, teisės aktus, perdavimas būtų vykdomas toje kitoje valstybėje narėje arba pagal tos kitos valstybės narės teisės aktus.
2. Valstybės narės teikia pertvarkymo institucijai, kuri atliko arba ketina atlikti perdavimą, visą pagrįstą pagalbą, kad užtikrintų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą gavėjui, laikantis visų taikomų nacionalinės teisės aktų reikalavimų.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kreditoriai ir tretieji asmenys, kuriems turi poveikį 1 dalyje minėtas turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas, neįgytų teisės neleisti, ginčyti ar atidėti perdavimą pagal kurią nors valstybės narės, kurioje yra turtas, teisės aktų nuostatą arba teisės aktų, taikomų teisėms ar įsipareigojimams, nuostatą.
4. Kai valstybės narės (A valstybės narės) pertvarkymo institucija pasinaudoja nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, įskaitant atvejus, susijusius su kapitalo priemonėmis pagal 51 straipsnį, ir pertvarkomos įstaigos tinkami įsipareigojimai arba atitinkamos kapitalo priemonės apima:
 - (a) priemones ar įsipareigojimus, kuriems taikomi kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, pasinaudojusi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, (B valstybės narės) teisės aktai;
 - (b) įsipareigojimus kreditoriams, esantiems B valstybėje narėje.

B valstybė narė užtikrina, kad šių įsipareigojimų arba priemonių pagrindinė suma būtų sumažinta arba kad įsipareigojimai ar priemonės būtų konvertuoti, A valstybės

narės pertvarkymo institucijai pasinaudojant nurašymo arba konvertavimo įgaliojimu.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kreditoriai, kuriems turi poveikį 4 dalyje nurodytas nurašymo arba konvertavimo įgaliojimų panaudojimas, neįgytų teisės ginčyti galimo priemonės ar įsipareigojimo pagrindinės sumos sumažinimo arba jų konvertavimo pagal jokią B valstybės narės teisės aktų nuostatą.
6. Visos valstybės narės užtikrina, kad pagal valstybės narės, kurioje yra pertvarkymo institucija, teisės aktus būtų nustatyta:
 - (a) kreditorių ir trečiųjų asmenų teisė atliekant teisminę kontrolę pagal 78 straipsnį ginčyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra tos valstybės narės teritorijoje arba kuriems taikomi jos teritorijos teisės aktai, perdavimą;
 - (b) kreditorių teisė atliekant teisminę kontrolę pagal 78 straipsnį ginčyti priemonės arba įsipareigojimo, minimų šio straipsnio 4 dalies a arba b punkte, pagrindinės sumos sumažinimą arba jų konvertavimą;
 - (c) V skyriuje nurodytos turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie nurodyti 1 dalyje ir yra tos valstybės narės teritorijoje arba kuriems taikomi jos teritorijos teisės aktai, dalinio perdavimo apsaugos priemonės.

60 straipsnis

Įgaliojimas reikalauti perduoti nuosavybę, esančią trečiosiose šalyse

Valstybės narės numato, kad tais atvejais, kai pertvarkymo veiksmai apima veiksmus, taikomus nuosavybei, esančiai trečiojoje šalyje, arba teisėms ir įsipareigojimams, kuriems taikoma trečiosios šalies teisė, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad:

- (a) administratorius, likvidatorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą įstaigą, ir gavėjas būtų įpareigoti imtis visų veiksmų, būtinų perdavimui įvykdyti;
- (b) administratorius, likvidatorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą įstaigą, būtų įpareigotas turėti turtą ar teises arba vykdyti įsipareigojimus gavėjo vardu tol, kol perdavimas įvykdomas;
- (c) gavėjo išlaidos, patirtos vykdant visus veiksmus, privalomus pagal a ir b punktus, būtų apmokamos iš pertvarkomos įstaigos turto.

61 straipsnis

Įgaliojimas sustabdyti tam tikrų įsipareigojimų vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą sustabdyti visus mokėjimo ar pateikimo įsipareigojimus pagal visas sutartis, kurių šalis yra

įstaiga, nuo pranešimo apie sustabdymą pagal 75 straipsnio 7 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo 17 val.

2. Sustabdymas pagal 1 dalį netaikomas reikalavimus atitinkantiems indėliams, kaip apibrėžta Direktyvoje 94/19/EB.

62 straipsnis

Įgaliojimas apriboti teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą riboti pertvarkomos įstaigos užtikrinimo priemonės turinčių kreditorių galimybes įgyvendinti savo teises į užtikrinimo priemones, susijusias su tos įstaigos turtu, ribotam laikotarpiui, kuris, institucijos sprendimu, yra būtinas pertvarkymo tikslams įgyvendinti.
2. Pertvarkymo institucijos 1 dalyje nustatyto įgaliojimo netaiko pagrindinės sandorio šalies teisės į užtikrinimo priemones, susijusios su turtu, kuris pertvarkomos įstaigos įkeistas kaip garantinė įmoka arba užstatas.
3. Kai taikomas 72 straipsnis, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad apribojimais, nustatyti naudojantis 1 dalyje nustatytu įgaliojimu, būtų nuosekliai taikomi visiems susijusiems subjektams, kurių atžvilgiu vykdomi pertvarkymo veiksmai.
4. Priimdama deleguotuosius aktus pagal 103 straipsnį, Komisija priima priemones, kuriomis patikslinamas laikotarpis, kurį turėtų galioti nurodytų klasių teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimo apribojimai.

63 straipsnis

Įgaliojimas laikinai sustabdyti teises nutraukti sutartį

1. Laikydamosi 77 straipsnio, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą sustabdyti finansinėje sutartyje numatytas šalies teises nutraukti sutartį su žlungančia įstaiga vien dėl pertvarkymo institucijos veiksmų nuo pranešimo apie sustabdymą pagal 74 straipsnio 5 ir 6 dalis paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo 17 val.

Taikant šią dalį, vadovaujamosi pertvarkomos įstaigos buveinės valstybės narės laiku.
2. Jei pertvarkymo institucija pasinaudoja 1 dalyje nustatytu įgaliojimu sustabdyti teises nutraukti sutartį, ji deda visas pagrįstas pastangas užtikrinti, kad sustabdymo laikotarpiu būtų įvykdyti visi žlungančios įstaigos garantinės įmokos, užstato ir atsiskaitymo įsipareigojimai pagal finansines sutartis.
3. Asmuo gali pasinaudoti teise nutraukti finansinę sutartį nepasibaigus 1 dalyje minėtam laikotarpiui, jeigu tas asmuo gauna pertvarkymo institucijos pranešimą, kad

iš užskaitos susitarimo kylančios teisės ir įsipareigojimai nebus perduoti kitam subjektui.

4. Kai pertvarkymo institucija pasinaudoja 1 dalyje nurodytu įgaliojimu sustabdyti teises nutraukti sutartį, tomis teisėmis galima pasinaudoti pasibaigus sustabdymo laikotarpiui šiomis sąlygomis:
 - (a) jei finansinėje sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai perduoti kitam subjektui arba pertvarkomai įstaigai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė 37 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu tikslu:
 - i) asmuo negali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį dėl pertvarkymo veiksmų 77 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais;
 - ii) asmuo gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis, kai gavėjas (jei sutartis perduota kitam subjektui) arba įstaiga (jei taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė) vėliau neįvykdo įsipareigojimų;
 - (b) jei finansinėje sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai lieka pertvarkomai įstaigai, o pertvarkymo institucija tai įstaigai netaiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pagal 37 straipsnio 2 dalies a punktą, asmuo gali nedelsdamas pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis.
5. Kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaiga turėtų išsamius finansinių sutarčių dokumentus, kai, jų nuomone, yra didelė galimybė, kad įstaiga atitiks pertvarkymo sąlygas.
6. Taikant 1 dalį, finansinės sutartys apima šias sutartis ir susitarimus:
 - (a) vertybinių popierių sutartis, įskaitant:
 - i) vertybinio popieriaus, vertybinių popierių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo arba skolinimo sutartis,
 - ii) vertybinio popieriaus arba vertybinių popierių grupės arba indekso pasirinkimo sandorį,
 - iii) tokio vertybinio popieriaus, grupės arba indekso atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo sandorį;
 - (b) prekių sutartis, įskaitant:
 - i) prekės pirkimo arba pardavimo sutartis, numatant prekę pateikti ateityje,
 - ii) prekės pasirinkimo sandorį;
 - (c) išankstinius sandorius ir ateities sandorius, įskaitant sutartis (išskyrus prekių sutartį) pirkti, parduoti arba perduoti prekę ar kito pobūdžio nuosavybę, paslaugą, teisę arba dalį už nustatytą kainą ateityje,

- (d) su vertybiniais popieriais susijusius atpirkimo susitarimus;
- (e) apsisikeitimo susitarimus, įskaitant:
 - i) su palūkanų normomis susijusius apsisikeitimo, pasirinkimo, ateities arba išankstinius susitarimus; neatidėliotinus ar kitus užsienio valiutos, brangiųjų metalų ar prekių susitarimus; apsisikeitimo sandorius, susijusius su valiuta; nuosavybės vertybinių popierių indeksu arba nuosavybės vertybiniais popieriais; skolos vertybinių popierių indeksu arba skolos vertybiniais popieriais; prekių indeksais arba prekėmis; oro sąlygomis; išmetamaisiais teršalais arba infliacija,
 - ii) apsisikeitimo gražomis, kredito maržų arba kredito apsisikeitimo sandorius,
 - iii) bet kurią iš šio punkto i arba ii papunktyje nurodytą susitarimą panašų susitarimą arba sandorį, kuris reguliariai sudaromas apsisikeitimo sandorių arba išvestinių finansinių priemonių rinkose;
- (f) pagrindinius susitarimus, susijusius su a–e punktuose nurodytomis sutartimis arba susitarimais.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina šiuos 6 daliai taikyti reikalingus elementus:

- (a) finansinių sutarčių informaciją, kuri turėtų būti išsamiuose dokumentuose;
- (b) aplinkybes, kuriomis reikalavimas turėtų būti taikomas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

64 straipsnis

Naudojimasis pertvarkymo įgaliojimais

1. Valstybės narės užtikrina, kad, norėdamos imtis pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucijos galėtų kontroliuoti pertvarkomą įstaigą, kad galėtų:
 - (a) valdyti pertvarkomą įstaigą, pasinaudodamos visais įstaigos narių ar akcininkų, direktorių ir pareigūnų įgaliojimais, taip pat vykdyti jos veiklą ir teikti paslaugas;
 - (b) valdyti ir perduoti pertvarkomos įstaigos turtą ir nuosavybę.

Pirmoje pastraipoje numatytą kontrolę tiesiogiai gali vykdyti pertvarkymo institucija arba netiesiogiai – institucijos paskirtas asmuo, įskaitant administratorių arba specialųjį administratorių.

2. Be to, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmų galėtų imtis pagal nacionalinę administracinę kompetenciją ir procedūras išdavusios vykdomąjį potvarkį ir nekontroliuodamos įstaigos.
3. Pertvarkymo institucijos kiekvienu atskiru atveju sprendžia, ar tikslinga pertvarkymo veiksmų imtis 1 arba 2 dalyje nurodytais būdais, atsižvelgdamos į pertvarkymo tikslus ir bendruosius pertvarkymo principus, konkrečias tos įstaigos aplinkybes ir poreikį lengvinti veiksmingo tarpvalstybinių grupių pertvarkymo sąlygas.

VI skyrius

Apsaugos priemonės

65 straipsnis

Požiūris į akcininkus bei kreditorius atliekant dalinį perdavimą ir taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę

1. Valstybės narės užtikrina, kad po to, kai imtasi pertvarkymo priemonių, ir visų pirma siekiant taikyti 67 straipsnį:
 - (a) kai pertvarkymo institucijos perduoda tik dalį įstaigos teisių, turto ir įsipareigojimų, akcininkų ir kreditorių, kurių reikalavimai neperduoti, reikalavimai būtų apmokėti bent tokia suma, kurią jie būtų gavę, jei įstaiga būtų likviduota keliant įprastinę bankroto bylą prieš pat atliekant perdavimą;
 - (b) kai pertvarkymo institucijos taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, akcininkų ir kreditorių, kurių reikalavimai nenurašyti ir nekonvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius, reikalavimai būtų apmokėti bent tokia suma, kurią jie būtų gavę, jei įstaiga būtų likviduota keliant įprastinę bankroto bylą prieš pat atliekant nurašymą arba konvertavimą.

66 straipsnis

Vertinimas

Taikydamos 65 straipsnį, valstybės narės užtikrina, kad nepriklausomas asmuo atliktų vertinimą įgyvendinus dalinį perdavimą, nurašymą arba konvertavimą. Tas vertinimas yra atskiras nuo vertinimo, atliekamo pagal 30 straipsnį, nebent juo pakeičiamas preliminarus vertinimas, atliekamas pagal 30 straipsnio 5 dalį. Vertinimą gali atlikti institucija, atsakinga už įprastinę bankroto bylą, pagal kurią

įstaiga likviduojama, nagrinėjant tą bylą arba per atskiras procedūras pagal nacionalinę teisę.

2. Atliekant vertinimą nustatoma:
 - (a) požiūris į akcininkus ir kreditorius, kuris būtų taikomas, jei įstaigai, kurios atžvilgiu atliktas dalinis perdavimas, nurašymas arba konvertavimas, būtų iškelta įprastinė bankroto byla prieš pat atliekant perdavimą, nurašymą arba konvertavimą;
 - (b) faktinis požiūris į akcininkus ir kreditorius, kuris taikytas, taikomas arba galėtų būti taikomas likviduojant įstaigą;
 - (c) ar yra skirtumas tarp požiūrio pagal a punktą ir požiūrio pagal b punktą.
3. Vertinimas atitinka 30 straipsnio 1–5 dalyse nustatytas nuostatas ir metodiką ir jį atliekant:
 - (a) daroma prielaida, kad įstaigai, kurios atžvilgiu atliktas dalinis perdavimas, nurašymas arba konvertavimas, būtų iškelta įprastinė bankroto byla prieš pat atliekant perdavimą, nurašymą arba konvertavimą;
 - (b) daroma prielaida, kad dalinis teisių, turto ar įsipareigojimų perdavimas arba perdavimai, nurašymas arba konvertavimas neatlikti;
 - (c) neatsižvelgiama į įstaigai suteiktą nepaprastąją viešąją paramą.

67 straipsnis

Akcininkų ir kreditorių apsaugos priemonė

1. Valstybės narės užtikrina, kad jei atlikus vertinimą pagal 66 straipsnį nustatyta, kad 65 straipsnio 2 dalyje nurodytų akcininkų ir kreditorių kreditai apmokėti mažesne suma nei ta, kurią jie būtų gavę įstaigą likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą, jie turėtų teisę gauti skirtumą iš pertvarkymo institucijos.
2. Valstybės narės gali pasirinkti mechanizmus ir tvarką, kaip atlikti mokėjimą.

68 straipsnis

Sandorio šalių apsaugos priemonė atliekant dalinį perdavimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad šiame skyriuje nurodyta apsauga būtų taikoma šiomis aplinkybėmis:
 - (a) pertvarkymo institucija dalį, bet ne visą įstaigos nuosavybę, teises ar įsipareigojimus perduoda kitam subjektui arba iš laikinos įstaigos arba turto valdymo įmonės – kitam asmeniui;

- (b) pertvarkymo institucija naudojasi 57 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais įgaliojimais.
2. Valstybės narės užtikrina tinkamą toliau nurodytų susitarimų ir toliau nurodytų susitarimų sandorio šalių apsaugą:
- (a) užtikrinimo susitarimų, pagal kuriuos asmuo kaip užtikrinimo priemonę turi faktinę arba sąlyginę perduodamos nuosavybės arba teisių dalį, nepaisant to, ar ta dalis užtikrinta konkrečia nuosavybe arba teisėmis, ar kintamo dydžio turto įkeitimu arba panašiu susitarimu;
 - (b) finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę susitarimų, pagal kuriuos užstato davėjas užstatą, skirtą konkrečių prievolių įvykdymui užtikrinti arba padengti, pateikia perduodamas visą turto nuosavybę užstato gavėjui, sąlygose numatant, kad užstato gavėjas perduoda turta, jei tos konkrečios prievolės įvykdomos;
 - (c) įskaitymo susitarimų, pagal kuriuos du ar daugiau reikalavimų ar prievolių, kuriuos vienas kitam turi įvykdyti bankas ir sandorio šalis, gali būti įskaityti vienas kito atžvilgiu;
 - (d) užskaitos susitarimų, pagal kuriuos keletas reikalavimų ar prievolių gali būti konvertuoti į vieną grynąjį reikalavimą, įskaitant baigiamosios užskaitos susitarimus, pagal kuriuos įvykus (nesvarbu, kaip ar kur apibrėžtam) priverstinio vykdymo įvykiui šalių prievolės būtų paankstintos taip, kad būtų vykdytinos nedelsiant arba nutraukiamos, ir bet koku atveju konvertuojamos į vieną grynąjį reikalavimą arba pakeičiamos tokiu reikalavimu;
 - (e) struktūrizuoto finansavimo susitarimų, įskaitant pakeitimą vertybiniais popieriais ir padengtas obligacijas, pagal kuriuos užtikrinimo priemonę pateikia ir laiko susitarimo šalis arba patikėtinis, agentas ar paskirtasis asmuo.

Tinkamos formos apsauga, taikoma šios dalies a–e punktuose nurodytų klasių susitarimams, yra papildomai patikslinta 70–73 straipsniuose ir jai taikomi 61, 62 ir 77 straipsniuose nustatyti apribojimai.

3. Reikalavimas pagal 2 dalį taikomas nepaisant susitarimų šalių skaičiaus ir to, ar susitarimai:
- (a) sukurti sutartimi, patikos sandoriais ar kitais būdais arba atsiranda automatiškai taikant teisės aktus;
 - (b) atsiranda pagal kitos šalies teisę arba visiškai ar iš dalies jiems taikoma kitos šalies teisė.
4. Priimdama deleguotuosius teisės aktus pagal 103 straipsnį, Komisija priima priemones, kuriomis papildomai patikslinama, kokių klasių susitarimams taikomi šio straipsnio 2 dalies a–e punktai.

69 straipsnis

Finansinio užtikrinimo, įskaitymo ir užskaitos susitarimų apsauga

Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę susitarimai ir įskaitymo ir užskaitos susitarimai taip, kad būtų neleidžiama perduoti kai kurių, bet ne visų teisių ir įsipareigojimų, kurie saugomi pagal finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę susitarimą, įskaitymo susitarimą arba užskaitos susitarimą tarp įstaigos ir kito asmens, ir pasinaudojant papildomais įgaliojimais keisti arba nutraukti teisių ir įsipareigojimų, kurie saugomi pagal tokį finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę susitarimą, įskaitymo susitarimą arba užskaitos susitarimą.

Taikant pirmą pastraipą, teises ir įsipareigojimus reikia laikyti saugomais pagal tokį susitarimą, jei susitarimo šalys turi teisę įskaityti arba užskaityti tas teises ir įsipareigojimus.

70 straipsnis

Užtikrinimo susitarimų apsauga

Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti įsipareigojimai, užtikrinti užtikrinimo susitarimu, kad nebūtų leidžiama:

- (a) perduoti turtą, kuriuo užtikrintas įsipareigojimas, nebent kartu perduodamas tas įsipareigojimas ir užtikrinimo priemonės nauda;
- (b) perduoti užtikrintą įsipareigojimą, nebent kartu perduodama užtikrinimo priemonės nauda;
- (c) perduoti naudą, nebent kartu perduodamas užtikrintas įsipareigojimas;
- (d) pasinaudojant papildomais įgaliojimais keisti arba nutraukti užtikrinimo susitarimą, jei dėl to pakeitimo arba nutraukimo tas įsipareigojimas lieka nebeužtikrintas.

71 straipsnis

Struktūrizuoto finansavimo susitarimų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti struktūrizuoto finansavimo susitarimai, kad nebūtų leidžiamas nė vienas iš šių veiksmų:

- (a) perduoti tam tikrą, bet ne visą nuosavybę, teises ir įsipareigojimus, kurie sudaro visą arba dalį struktūrizuoto finansavimo susitarimo, kurio šalis yra pertvarkoma kredito įstaiga;
- (b) pasinaudojant papildomais įgaliojimais nutraukti arba pakeisti nuosavybę, teises ir įsipareigojimus, kurie sudaro visą arba dalį struktūrizuoto finansavimo susitarimo, kurio šalis yra pertvarkoma įstaiga.

2. 1 dalyje nurodyta apsauga netaikoma, kai perduodama arba neperduodama, nutraukiama arba keičiama tik ta nuosavybė, teisės ir įsipareigojimai, kurie susiję su indėliais.

72 straipsnis

Dalinis perdavimas. Prekybos, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad perdavimas, panaikinimas ar pakeitimas neturėtų poveikio sistemų ir sistemų taisyklių, kurioms taikoma Direktyva 98/26/EB, veikimui, kai pertvarkymo institucija:
 - (a) kitam subjektui perduoda tam tikrą, bet ne visą įstaigos nuosavybę, teises ar įsipareigojimus;
 - (b) pasinaudoja įgaliojimais pagal 57 straipsnį panaikinti arba iš dalies keisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma įstaiga, sąlygas arba pakeisti sutartyje gavėją kaip sutarties šalį.
2. Visų pirma tokiu perdavimu, panaikinimu arba pakeitimu negalima atšaukti pervedimo pavidimo pažeidžiant Direktyvos 98/26/EB 5 straipsnį ir negalima keisti arba paneigti pervedimo pavidimų ir užskaitos vykdymo, kaip reikalaujama Direktyvos 98/26/EB 3 ir 5 straipsniais, lėšų, vertybinių popierių ar kredito priemonių naudojimo, kaip reikalaujama Direktyvos 98/26/EB 4 straipsniu, arba įkaito apsaugos, kaip reikalaujama Direktyvos 98/26/EB 9 straipsniu.

73 straipsnis

Nuosavybė, teisės ir įsipareigojimai, kuriems taikoma ne Sąjungos teritorijos teisė

Kai pertvarkymo institucija ketina perduoti arba perduoda kitam subjektui visą įstaigos nuosavybę, teises ir įsipareigojimus, bet perdavimas nėra arba gali nebūti veiksmingas tam tikros nuosavybės atžvilgiu, nes ji nėra Sąjungoje, arba tam tikrų teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu, nes jiems taikoma ne Sąjungos teritorijos teisė, pertvarkymo institucija nevykdo perdavimo arba, jei ji jau pavadė atlikti perdavimą, tas perdavimas yra negaliojantis, o visa nuosavybė, teisės ir įsipareigojimai pagal 69 straipsnio 2 dalyje nurodytą atitinkamą susitarimą neperduodami iš pertvarkomos įstaigos ir negražinami tai įstaigai.

VII skyrius

Procedūriniai įpareigojimai

74 straipsnis

Pranešimo reikalavimai

1. Valstybės narės įpareigoja įstaigos valdymo organą pranešti kompetentingai institucijai, jei, šio organo vertinimu, įstaiga žlunga ar galėtų žlugti, kaip apibrėžta 27 straipsnio 2 dalyje.
2. Kompetentingos institucijos informuoja atitinkamas pertvarkymo institucijas apie visas priemones, kurių jos įpareigojo imtis įstaigą pagal šios direktyvos 22 straipsnį arba Direktyvos 2006/48/EB 136 straipsnio 1 dalį.
3. Kai kompetentinga institucija nustato, kad įstaiga atitinka 27 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytas sąlygas, ji nedelsdama praneša apie tai šioms institucijoms:
 - (a) tos įstaigos pertvarkymo institucijai, jei tai ne ta pati institucija;
 - (b) centriniam bankui, jei tai ne ta pati institucija;
 - (c) kai taikoma, grupės lygmens pertvarkymo institucijai;
 - (d) kompetentingoms ministerijoms;
 - (e) konsoliduotos priežiūros institucijai, kai įstaigai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2006/48/EB V antraštinės dalies 4 skyriaus 1 skirsnį.
4. Gavusi kompetentingos institucijos pranešimą pagal šio straipsnio 3 dalį, pertvarkymo institucija įvertina, ar konkreti įstaiga atitinka 27 straipsnyje nustatytas sąlygas.
5. Apie sprendimą, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, pranešama pateikiant tokią informaciją:
 - (a) to sprendimo priežastis;
 - (b) veiksmus, kurių ketina imtis pertvarkymo institucija.

Veiksmai, minimi b punkte, gali būti pertvarkymo veiksmai, likvidavimo prašymas, administratoriaus skyrimas arba kita priemonė pagal taikomus nacionalinius nemokumą reglamentuojančius teisės aktus.

Už tą sprendimą atsakinga institucija arba institucijos praneša apie tai atitinkamai įstaigai. Pranešimas pagal šią dalį gali būti parengtas 6 dalyje nurodyto viešojo pranešimo forma.

6. Kai pertvarkymo institucija imasi pertvarkymo veiksmų, ji apie tai skelbia viešai ir imasi pagrįstų veiksmų visiems žinomiems akcininkams ir kreditoriams, visų pirma mažmeniniams investuotojams, kuriems pertvarkymo įgaliojimų panaudojimas daro poveikį, informuoti. Taikant šios dalies nuostatas, pagrįstais veiksmais laikomos 75 straipsnio 4 dalyje nustatytos priemonės.
7. Pertvarkymo institucija 75 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka skelbia pranešimą, kuriame nurodo to laikino sustabdymo sąlygas ir laikotarpį, kai naudojasi pertvarkymo įgaliojimais, visų pirma:
 - (a) įgaliojimu pagal 61 straipsnį sustabdyti mokėjimo arba pateikimo įsipareigojimus;
 - (b) įgaliojimu pagal 63 straipsnį sustabdyti teises nutraukti sutartį.
8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, pagal kuriuos nustatomos procedūros, turinys ir sąlygos, susiję su šiais reikalavimais:
 - (a) 1–5 dalyse nurodyti pranešimai;
 - (b) pranešimas apie sustabdymą pagal 7 dalį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

75 straipsnis

Pertvarkymo institucijų procedūriniai įpareigojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos kuo skubiau po pertvarkymo veiksmų pradžios įvykdytų 2, 3 ir 4 dalyse nustatytus reikalavimus.
2. Pertvarkymo institucija informuoja pertvarkomą įstaigą ir EBI apie pertvarkymo veiksmus.

Su pagal šią dalį teikiamu pranešimu pateikiama potvarkio arba priemonės dėl atitinkamų įgaliojimų panaudojimo kopija ir nurodoma data, nuo kurios taikomi pertvarkymo veiksmai.
3. Su 2 dalyje nustatytu pranešimu pateikiama potvarkio arba priemonės dėl atitinkamų įgaliojimų panaudojimo kopija ir nurodoma data, nuo kurios taikoma priemonė arba įgaliojimas.
4. Pertvarkymo institucija paskelbia potvarkio arba priemonės, kuriais nurodoma imtis pertvarkymo veiksmų, kopiją arba pranešimą, kuriame apibendrinamas pertvarkymo veiksmų poveikis, ypač poveikis mažmeniniams investuotojams, arba užtikrina jų paskelbimą tokiomis priemonėmis:

- (a) savo oficialioje interneto svetainėje;
 - (b) kompetentingos institucijos (jei tai nėra pati pertvarkymo institucija) interneto svetainėje arba EBI interneto svetainėje;
 - (c) pertvarkomos įstaigos interneto svetainėje;
 - (d) kai pertvarkomos įstaigos akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, – priemonėmis, naudojamomis reglamentuojamai informacijai apie tą įstaigą skelbti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB³⁹ 21 straipsnio 1 dalį.
5. Pertvarkymo institucija užtikrina, kad dokumentai, kuriuose pateikiami 4 dalyje nurodytų priemonių įrodymai, būtų nusiųsti žinomiems pertvarkomos įstaigos akcininkams ir kreditoriams.

76 straipsnis

Konfidencialumas

1. Laikytis profesinės paslapties reikalavimų įpareigoti šie subjektai:
- (a) pertvarkymo institucijos;
 - (b) kompetentingos institucijos ir EBI;
 - (c) kompetentingos ministerijos;
 - (d) a–b punktuose nurodytų institucijų darbuotojai arba buvę darbuotojai;
 - (e) pagal 24 straipsnį paskirti specialieji valdytojai;
 - (f) potencialūs įsigyjantieji asmenys, su kuriais kompetentingos institucijos susisiečia arba kuriems pertvarkymo institucijos teikia pasiūlymą pirkti, nepaisant to, ar susisiekiama arba tas pasiūlymas teikiamas rengiantis panaudoti verslo pardavimo priemonę ir ar dėl to pasiūlymo įsigijimas įvyko;
 - (g) auditoriai, buhalteriai, juridiniai ir specializuoti konsultantai, vertintojai ir kiti ekspertai, samdomi pertvarkymo institucijų arba potencialių įsigyjančiųjų asmenų, nurodytų f punkte;
 - (h) institucijos, administruojančios indėlių garantijų sistemas;
 - (i) centriniai bankai ir kitos institucijos, dalyvaujančios pertvarkymo procese;
 - (j) kiti asmenys, teikiantys ar anksčiau teikę paslaugas pertvarkymo institucijoms.

³⁹ OL L 390, 2004 12 31, p. 38.

2. Nepažeidžiant 1 dalies reikalavimų bendrų normų, toje dalyje nurodytiems subjektams draudžiama asmenims ar institucijoms atskleisti konfidencialią informaciją, gautą vykdant savo profesinę veiklą arba suteiktą pertvarkymo institucijos, vykdančios savo funkcijas, išskyrus informaciją apibendrinta ar kolektyvine forma, kai neįmanoma išskirti atskirų įstaigų, arba tuos atvejus, kai gaunamas aiškus išankstinis pertvarkymo institucijos sutikimas.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais konfidencialumo reikalavimais nedraudžiama pertvarkymo institucijoms, įskaitant jų darbuotojus, pertvarkymo veiksmų planavimo arba vykdymo tikslais keisti informacija su kitomis Sąjungos pertvarkymo institucijomis, kompetentingomis institucijomis, centriniais bankais, EBI ar pagal 90 straipsnį trečiųjų šalių institucijomis, atliekančiomis analogiškas pertvarkymo institucijų funkcijas.
4. Šio straipsnio nuostatomis nedaromas poveikis baudžiamosios teisės byloms.
5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nurodoma, kaip 2 dalies tikslais teikti informaciją apibendrinta ar kolektyvine forma, projektus.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

VIII skyrius

Teisė pateikti skundą ir teisės imtis kitų veiksmų panaikinimas

77 straipsnis

Teisės nutraukti sutartį ir įskaitymo teisės panaikinimas pertvarkymo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad pradžioje su pertvarkoma įstaiga pasirašytos finansinės sutarties šalys, kaip nustatyta 63 straipsnyje, negalėtų pasinaudoti teise nutraukti sutartį pagal tos sutarties nuostatas arba mokėjimo įsipareigojimų leidžiančią nesilaikyti nuostatą, išskyrus tuos atvejus, kai vykdomi pertvarkymo veiksmai yra verslo pardavimo priemonė arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonė, ir finansinėje sutartyje nustatytos teisės ir įsipareigojimai nėra perduodami atitinkamai trečiajam asmeniui arba laikinai įstaigai.

Šioje dalyje mokėjimo įsipareigojimų leidžiančia nesilaikyti nuostata laikoma finansinėje sutartyje nustatyta nuostata, pagal kurią sustabdomas, keičiamas arba panaikinamas įsipareigojimų nepažeidžiančios sutarties šalies mokėjimo įsipareigojimas arba toks įsipareigojimas neatsiranda, nors kitomis aplinkybėmis atsirastų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkomos įstaigos kreditoriams nebūtų leista naudotis teisės aktais reglamentuojama įskaitymo teise, išskyrus tuos atvejus, kai vykdomi pertvarkymo veiksmai yra verslo pardavimo priemonė arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonė, ir finansinėje sutartyje nustatytos teisės ir įsipareigojimai nėra perduodami atitinkamai trečiajam asmeniui arba laikinai įstaigai.

78 straipsnis

Teisė ginčyti pertvarkymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, kuriems turi poveikį pertvarkymo institucijų sprendimas pradėti pertvarkymo procedūrą, numatytas 74 straipsnio 5 dalyje, arba sprendimas imtis pertvarkymo veiksmų, turėtų teisę kreiptis dėl šio sprendimo teisminės kontrolės.
2. Teisei kreiptis dėl teisminės kontrolės pagal 1 dalį taikomi tokie apribojimai:
 - (a) dėl pateikto teisminės kontrolės prašymo ar prašymo imtis kitų tarpinių priemonių ginčijamo sprendimo vykdymas automatiškai nesustabdomas;
 - (b) pertvarkymo institucijos sprendimas yra vykdytinas nedelsiant ir jam netaikomas teismo išduotas sustabdymo potvarkis;
 - (c) atlikdamas kontrolę teismas gali patikrinti tik vieną ar daugiau šių dalykų:
 - 1 dalyje nustatyto sprendimo teisėtumą, įskaitant patikrinimą, ar įstaiga atitiko pertvarkymo sąlygas;
 - būdo, kuriuo tas sprendimas įgyvendintas, teisėtumą;
 - skirtos kompensacijos pakankamumą;
 - (d) dėl pertvarkymo institucijos sprendimo panaikinimo nedaromas poveikis tolesniems administraciniams aktams ar sandoriams, kuriuos sudarė atitinkama pertvarkymo institucija ir kurie buvo grindžiami panaikintu pertvarkymo institucijos sprendimu, kai tai būtina siekiant apsaugoti interesus trečiųjų asmenų, kurie, pertvarkymo institucijoms vykdant pertvarkymo įgaliojimus, sąžiningai įsigijo pertvarkomos įstaigos turtą, teises ir įsipareigojimus. Teisės gynimo priemonės dėl neteisingo pertvarkymo institucijos sprendimo arba veiksmų yra tik kompensacija už pareiškėjo patirtus nuostolius dėl šio sprendimo ar veiksmų.

79 straipsnis

Kitų teismo procesų apribojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkomos įstaigos arba įstaigos, kuri, kaip nustatyta, atitinka pertvarkymo sąlygas, atžvilgiu negalėtų būti keliama įprastinė bankroto byla pagal nacionalinės teisės aktus.

2. Siekdamos 1 dalies tikslų valstybės narės užtikrina, kad:
 - (a) kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos gautų pranešimus apie visus prašymus iškelti įprastinę bankroto bylą įstaigai, nepaisant to, ar ta įstaiga pertvarkoma, ar paskelbtas sprendimas pagal 74 straipsnio 6 dalį;
 - (b) prašymas negali būti svarstomas, išskyrus atvejus, kai teismas gavo patvirtinimą, kad a punkte nurodyti pranešimai buvo pateikti, ir tenkinama viena iš šių sąlygų:
 - i) pertvarkymo institucija pranešė teismui, kad neketina imtis pertvarkymo veiksmų tos įstaigos atžvilgiu;
 - ii) nuo a punkte nurodytų pranešimų pateikimo datos praėjo 14 dienų.
3. Nedarant poveikio jokiems teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimo apribojimams, taikomiems pagal 63 straipsnį arba šio straipsnio 1 dalį, valstybės narės užtikrina, kad prireikus veiksmingam pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų taikymui užtikrinti pertvarkymo institucijos galėtų teismo paprašyti laikotarpiui, pakankamam atsižvelgiant į siekiamą tikslą, sustabdyti visas teismo bylas ar procesus, kurių šalis yra ar taptų pertvarkoma įstaiga.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

GRUPĖS PERTVARKYMAS

80 straipsnis

Pertvarkymo kolegijos

1. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos įsteigia pertvarkymo kolegijas, kad šios vykdytų 11, 15 ir 83 straipsniuose nurodytas užduotis ir prireikus užtikrintų bendradarbiavimą ir koordinavimą su trečiųjų šalių pertvarkymo institucijomis.

Visų pirma pertvarkymo kolegijos yra sistema, kurioje grupės lygmens pertvarkymo institucija, kitos susijusios pertvarkymo institucijos, prireikus kompetentingos institucijos ir konsoliduotos priežiūros institucijos vykdytų šias užduotis:

- (a) keistųsi informacija, kuri svarbi norint parengti grupių pertvarkymo planus, grupėms taikyti parengiamuosius ir prevencinius įgaliojimus ir pertvarkyti grupes;
- (b) rengtų grupių pertvarkymo planus pagal 11 straipsnį;
- (c) vertintų sėkmingo grupių pertvarkymo galimybę pagal 13 straipsnį;
- (d) naudotųsi įgaliojimais mažinti arba šalinti sėkmingo grupių pertvarkymo kliūtis pagal 15 straipsnį;

- (e) spęstų, ar reikia nustatyti grupę pertvarkymo schemą, kaip numatyta 83 straipsnyje;
- (f) pasiektų susitarimą dėl grupių pertvarkymo schemų, siūlomų pagal 83 straipsnį;
- (g) koordinuotų grupių pertvarkymo strategijų ir schemų skelbimą visuomenei;
- (h) koordinuotų finansavimo struktūrų, nustatytų pagal VII antraštinę dalį, naudojimą.

2. Pertvarkymo kolegijos nariai yra grupę lygmens pertvarkymo institucija, kiekvienos valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, pertvarkymo institucijos ir EBI.

Kai vienos ar daugiau įstaigų patronuojančioji įmonė yra 1 straipsnio d punkte nurodyta bendrovė, valstybės narės, kurioje ta bendrovė įsteigta, pertvarkymo institucija yra pertvarkymo kolegijos narė.

Kai pertvarkymo kolegijos narės pertvarkymo institucijos nėra kompetentingos ministerijos, be pertvarkymo institucijų, pertvarkymo kolegijos narės yra ir kompetentingos ministerijos, kurios gali lankytis pertvarkymo kolegijų posėdžiuose, visų pirma tuose, kuriuose aptariami reikalai, galintys daryti poveikį viešosioms lėšoms.

Kai Sąjungoje įsteigta patronuojančioji įmonė arba įstaiga turi trečiosiose šalyse įsteigtų patronuojamųjų įstaigų, grupę lygmens pertvarkymo institucijos prašymu tų trečiųjų šalių pertvarkymo institucijos taip pat gali būti pakviestos dalyvauti pertvarkymo kolegijose stebėtojų teisėmis, jei šioms institucijoms taikomi konfidencialumo reikalavimai, lygiaverčiai 76 straipsniu nustatytiems reikalavimams.

3. Kolegijose dalyvaujančios valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiauja. Visą pertvarkymo kolegijos veiklą koordinuoja ir visus jos posėdžius sušaukia ir jiems pirmininkauja grupę lygmens pertvarkymo institucija. Grupę lygmens pertvarkymo institucija visus kolegijos narius ir EBI iš anksto visapusiškai informuoja apie tokių posėdžių organizavimą ir apie tai, kokie pagrindiniai klausimai bus aptariami ir kokia veikla nagrinėjama. Grupę lygmens pertvarkymo institucija, vadovaudamasi konkrečiais poreikiais, sprendžia, kurios institucijos ir ministerijos turėtų dalyvauti tam tikruose kolegijos posėdžiuose ar veikloje. Grupę lygmens pertvarkymo institucija visiems kolegijos nariams taip pat laiku teikia informaciją apie veiksmus bei sprendimus, priimtus tų posėdžių metu, arba apie priemones, kurių imtasi.

Priimdama sprendimą, grupę lygmens pertvarkymo institucija atsižvelgia į klausimo, kurį reikia aptarti, veiklos, kurią reikia suplanuoti arba koordinuoti, ir sprendimų, kuriuos reikia priimti, svarbą toms pertvarkymo institucijoms, visų pirma į jų galimą poveikį susijusių valstybių narių finansų sistemos stabilumui.

4. EBI prisideda prie veiksmingo, rezultatyvaus ir nuoseklaus pertvarkymo kolegijų veikimo skatinimo ir stebėsenos. Todėl EBI savo nuožiūra gali dalyvauti tam tikruose posėdžiuose ar tam tikroje veikloje, tačiau neturi balsavimo teisių.

5. Pasikonsultavusi su kitomis pertvarkymo institucijomis, grupės lygmens pertvarkymo institucija nustato rašytinius susitarimus ir procedūras, kad pertvarkymo kolegija galėtų veikti.
6. Nepaisant 2 dalies, kad galėtų vykdyti 1 dalies antros pastraipos e punkte nurodytas užduotis, kiekvienos valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, pertvarkymo institucija ar institucijos dalyvauja pertvarkymo kolegijos posėdžiuose ar veikloje.
7. Nepaisant 2 dalies, kad galėtų vykdyti 1 dalies antros pastraipos f ir h punktuose nurodytas užduotis, kiekvienos valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, atitinkanti pertvarkymo sąlygas, pertvarkymo institucija ar institucijos dalyvauja pertvarkymo kolegijų posėdžiuose ar veikloje.
8. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos negali steigti pertvarkymo kolegijų, jei kitos grupės ar kolegijos atlieka tas pačias funkcijas ir tas pačias užduotis, nurodytas šiame straipsnyje, bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, nustatytas šiame skirsnyje. Šiuo atveju visos nuorodos šioje direktyvoje į pertvarkymo kolegijas suprantamos ir kaip nuorodos į tas kitas grupes arba kolegijas.
9. EBI parengia reguliavimo standartų, kuriuose nustato pertvarkymo kolegijų veiklos funkcijas, vykdant 1, 3, 5, 6 ir 7 dalyse nurodytas užduotis, projektus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

81 straipsnis

Europos pertvarkymo kolegijos

1. Kai trečiosios šalies įstaiga arba trečiosios šalies patronuojančioji įmonė turi dvi ar daugiau Sąjungoje įsteigtų patronuojamųjų įstaigų, valstybių narių, kuriose įsteigtos tos Sąjungos vietos patronuojamosios įstaigos, pertvarkymo institucijos įsteigia Europos pertvarkymo kolegiją, jei nenustatyta jokia tvarka, kaip numatytoji 89 straipsnyje.
2. Europos pertvarkymo kolegija 80 straipsnyje nurodytas funkcijas ir užduotis vykdo vietos patronuojamųjų įstaigų atžvilgiu.
3. Kai vietos patronuojamąsias įmones valdo finansų kontroliuojančioji bendrovė, įsteigta Sąjungoje pagal Direktyvos 2006/48/EB 143 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą, Europos pertvarkymo kolegijai pirmininkauja valstybės narės, kurioje yra konsoliduotos priežiūros institucija, vykdanti konsoliduotą priežiūrą pagal tą direktyvą, pertvarkymo institucija.

Kai pirma pastraipa netaikoma, Europos pertvarkymo kolegijos pirmininką skiria ir tvirtina jos nariai.

4. Laikydamosi šio straipsnio 3 dalies, kitais atžvilgiais Europos pertvarkymo kolegija veikia pagal 81 straipsnį.

82 straipsnis

Informacijos mainai

Pertvarkymo institucijos teikia viena kitai visą informaciją, kuri yra svarbi pagal šią direktyvą kitų institucijų vykdomoms užduotims atlikti.

Pertvarkymo institucijos paprašius pateikia visą svarbią informaciją. Visų pirma grupės lygmens pertvarkymo institucija kitų valstybių narių pertvarkymo institucijoms laiku teikia visą svarbią informaciją, kad būtų lengviau vykdyti 80 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b–h punktuose nurodytas užduotis.

Pagal šį straipsnį teikiama informacija gali būti dalijamasi ir su kompetentingomis ministerijomis.

83 straipsnis

Grupės pertvarkymas

1. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia arba yra informuojama pagal 74 straipsnio 3 dalį, kad įstaiga, kuri yra grupės patronuojamoji įmonė, žlunga ar galėtų žlugti, ta institucija grupės lygmens pertvarkymo institucijai (jei tai ne ta pati institucija) ir pertvarkymo institucijoms, kurios yra tos grupės pertvarkymo kolegijos narės, nedelsdama praneša informaciją apie:
 - (a) sprendimą, kad įstaiga žlunga ar galėtų žlugti;
 - (b) pertvarkymo veiksmus ar kitas nemokumo priemones, kuriuos pertvarkymo institucija laiko tinkamomis tai įstaigai.
2. Gavusi pranešimą pagal 1 dalį, grupės lygmens pertvarkymo institucija, konsultuodamasi su kitomis atitinkamos pertvarkymo kolegijos narėmis, įvertina tos įstaigos žlugimo arba pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, tikėtiną poveikį grupei ar susijusioms įstaigoms kitose valstybėse narėse.
3. Jei grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitomis pertvarkymo institucijomis pagal 2 dalį, įvertina, kad tos įstaigos žlugimas arba pertvarkymo veiksmai ar kitos priemonės, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, nepadarytų žalingo poveikio grupei ar susijusioms įstaigoms kitose valstybėse narėse, už tą įstaigą atsakinga pertvarkymo institucija gali imtis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos ji pranešė pagal 1 dalies b punktą.
4. Jei grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitomis pertvarkymo institucijomis pagal 2 dalį, įvertina, kad tos įstaigos žlugimas arba pertvarkymo veiksmai ar kitos priemonės, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, padarytų

žalingą poveikį grupei ar susijusioms įstaigoms kitose valstybėse narėse, grupės lygmens pertvarkymo institucija ne vėliau kaip per 24 valandas nuo pranešimo pagal 1 dalį gavimo pasiūlo grupės pertvarkymo schemą ir ją pateikia pertvarkymo kolegijai.

5. Pagal 4 dalį reikalaujamoje grupės pertvarkymo schemeje:
 - (a) apibrėžiami pertvarkymo veiksmai, kurių Sąjungos patronuojančiosios įmonės ar tam tikrų grupės subjektų atžvilgiu turėtų imtis atitinkamos pertvarkymo institucijos, siekdamos išlaikyti visos grupės vertę, kiek įmanoma sumažinant poveikį finansiniam stabilumui valstybėse narėse, kuriose grupė vykdo veiklą, ir kiek įmanoma sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos naudojimą;
 - (b) nurodoma, kaip tie pertvarkymo veiksmai turėtų būti koordinuojami;
 - (c) nustatomas finansavimo planas. Rengiant finansavimo planą, atsižvelgiama į atsakomybės pasidalijimo principus, nustatytus pagal 11 straipsnio 3 dalies e punktą.
6. Jei kuri nors pertvarkymo kolegijos narė nesutinka su grupės pertvarkymo schema, pasiūlyta grupės lygmens pertvarkymo institucijos, ir mano, kad dėl finansinio stabilumo priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų ar priemonių, kurie skirtųsi nuo siūlomųjų įstaigos ar grupės subjekto pertvarkymo schemeje, per 24 valandas ši narė gali perduoti klausimą spręsti EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.
7. Nukrypdama nuo Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 2 dalies, EBI sprendimus priima per 24 valandas. Paskesni pertvarkymo institucijos veiksmai ar priemonės atitinka EBI sprendimą.
8. Kai grupės lygmens pertvarkymo institucija nusprendžia arba yra informuojama pagal 74 straipsnio 3 dalį, kad Sąjungos patronuojančioji įmonė, už kurią ji atsakinga, žlunga ar galėtų žlugti, ji praneša šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją pertvarkymo institucijoms, kurios yra tos grupės pertvarkymo kolegijos narės. Taikant šio straipsnio 1 dalies b punktą, vienas iš pertvarkymo veiksmų gali būti grupės pertvarkymo schema, rengiama pagal šio straipsnio 5 dalį.
9. Visus 2–8 dalyse nurodytus veiksmus institucijos atlieka nedelsdamos ir deramai atsižvelgdamos į situacijos skubumą.
10. Bet kokių atveju, kai neįgyvendinama grupės pertvarkymo schema ir pertvarkymo institucijos imasi pertvarkymo veiksmų susijusių įstaigų atžvilgiu, tos institucijos glaudžiai bendradarbiauja pertvarkymo kolegijose, siekdamos sukurti darnią pertvarkymo strategiją, taikomą visoms įstaigoms, kurios žlunga ar galėtų žlugti.
11. Pertvarkymo institucijos, kurios imasi kokių nors pertvarkymo veiksmų grupės subjektų atžvilgiu, reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegiją apie tuos veiksmus ar priemones ir jų vykdymo pažangą.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

84 straipsnis

Susitarimai su trečiosiomis šalimis

1. Valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus, skirtus deryboms dėl susitarimų su viena arba keliomis trečiosiomis šalimis dėl pertvarkymo institucijų bendradarbiavimo būdų planuojant ir atliekant įstaigų ir patronuojančiųjų įmonių pertvarkymą, visų pirma šiose situacijose:
 - (a) tai atvejais, kai vietos patronuojamoji įstaiga įsteigta valstybėse narėse;
 - (b) tais atvejais, kai trečiosios šalies įstaiga valdo svarbų filialą valstybėse narėse;
 - (c) tais atvejais, kai valstybėse narėse įsteigta patronuojančioji įstaiga ir (arba) 1 straipsnio c ir d punktuose nurodyta bendrovė turi vieną ar daugiau trečiųjų šalių patronuojamųjų įstaigų;
 - (d) tais atvejais, kai valstybėse narėse įsteigta įstaiga turi vieną ar daugiau svarbių filialų vienoje ar keliose trečiosiose šalyse.
2. 1 dalyje nurodytais susitarimais visų pirma siekiama užtikrinti, kad būtų nustatytos procedūros ir tvarka, kuriomis vadovaudamosi pertvarkymo institucijos bendradarbiautų, vykdydamos kai kurias ar visas savo užduotis ir naudodamosi kai kuriais ar visais savo įgaliojimais, nurodytais 89 straipsnyje.

85 straipsnis

Trečiųjų šalių pertvarkymo procedūrų pripažinimas

1. Iki to laiko, kol su trečiąja šalimi sudaromas 84 straipsnyje numatytas tarptautinis susitarimas, ir jei dalykas nepatenka į to susitarimo taikymo sritį, taikomos tolesnės nuostatos.
2. Išskyrus 86 straipsnyje numatytus atvejus, EBI pripažįsta trečiosios šalies pertvarkymo procedūras, taikomas trečiosios šalies įstaigai, kuri:
 - (a) turi vietos filialą;
 - (b) kitais atžvilgiais turi turto, teisių ar įsipareigojimų, esančių valstybėje narėje arba pavaldžių jos teisės aktams.

3. Jei EBI pripažįsta trečiosios šalies pertvarkymo procedūras, kaip nustatyta 2 dalyje, nacionalinės pertvarkymo institucijos yra įpareigosios įgyvendinti tokias pertvarkymo procedūras savo teritorijoje.
4. EBI sprendimą pripažinti trečiosios šalies pertvarkymo procedūras įgyvendina pertvarkymo institucijos. Šiuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad, neskiriant administratoriaus arba kito pareigūno pagal nacionalinius nemokumą reglamentuojančius teisės aktus, be teismo įsakymo, patvirtinimo ar sutikimo arba kitos formos teisminės procedūros, pertvarkymo institucijos būtų įgaliotos vykdyti bent tokius veiksmus:
 - (a) naudoti perdavimo įgaliojimus:
 - trečiosios šalies įstaigos turto, kuris yra pertvarkymo institucijų valstybėje narėje arba kuriam taikomi jų valstybės narės teisės aktai, atžvilgiu;
 - trečiosios šalies įstaigos teisių ar įsipareigojimų, kurie įtraukti į pertvarkymo institucijų valstybės narės vietos filialo apskaitą, kuriems taikomi jų valstybės narės teisės aktai arba kurie yra jų valstybėje narėje vykdytino reikalavimo objektas, atžvilgiu;
 - (b) įvykdyti (įskaitant kito asmens įpareigojimą įvykdyti) vietos patronuojamosios įstaigos, įsteigtos paskiriančiojoje valstybėje narėje, akcijų arba nuosavybės priemonių perdavimą.

86 straipsnis

Teisė atsisakyti pripažinti trečiosios šalies pertvarkymo procedūras

1. EBI turi teisę, pasikonsultavusi su atitinkamomis nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis, atsisakyti pripažinti pagal 85 straipsnio 2 dalį trečiosios šalies pertvarkymo procedūras, jeigu, jos vertinimu:
 - (a) trečiosios šalies pertvarkymo procedūros turėtų neigiamą poveikį valstybės narės, kurioje yra pertvarkymo institucija, finansiniam stabilumui, arba, jos vertinimu, šios procedūros gali turėti neigiamą poveikį kitos valstybės narės finansiniam stabilumui;
 - (b) siekiant vieno ar daugiau pertvarkymo tikslų vietos filialo atžvilgiu būtina imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų pagal 87 straipsnį;
 - (c) kreditoriams, iš jų visų pirma indėlininkams, esantiems valstybėje narėje arba joje turintiems atgauti pinigus, dėl trečiosios šalies pertvarkymo procedūrų nebūtų užtikrintas lygiateisiškumas su trečiosios šalies kreditoriais.
2. Komisija deleguotaisiais aktais, priimtais pagal 103 straipsnį, patikslina šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytas aplinkybes.

87 straipsnis

Trečiųjų šalių įstaigų Sąjungos filialų pertvarkymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų reikiamus įgaliojimus imtis pertvarkymo veiksmų vietos filialo atžvilgiu, nepriklausomai nuo bet kurios trečiosios šalies pertvarkymo procedūros, taikomos susijusiai trečiosios šalies įstaigai.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį privalomais įgaliojimais pertvarkymo institucijos galėtų pasinaudoti tais atvejais, kai, pertvarkymo institucijos vertinimu, būtina imtis pertvarkymo veiksmų dėl viešojo intereso ir kai įvykdoma viena ar daugiau iš šių sąlygų:
 - (a) filialas nebeatitinka arba tikėtina, kad nebeatitiks nacionaliniais teisės aktais jam taikomų veiklos leidimo ir veikimo toje valstybėje narėje sąlygų, ir nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors privačiojo sektoriaus, priežiūriniais arba atitinkamos trečiosios šalies veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų sudarytos sąlygos filialui vėl atitikti minėtas sąlygas arba būtų išvengta filialo žlugimo;
 - (b) trečiosios šalies įstaiga nepajėgi arba tikėtina, kad bus nepajėgi įvykdyti savo įsipareigojimų vietos kreditoriams arba filiale atsiradusių ar apskaitomų įsipareigojimų, suėjus šių įsipareigojimų terminui, ir pertvarkymo institucija įsitikina, kad trečiosios šalies įstaigos atžvilgiu nebuvo ir nebus pradėtos jokios trečiosios šalies pertvarkymo arba nemokumo procedūros;
 - (c) atitinkama trečiosios šalies institucija pradėjo pertvarkymo procedūras trečiosios šalies įstaigos atžvilgiu arba pranešė pertvarkymo institucijai apie ketinimą pradėti tokias procedūras, be to, įvykdoma viena iš sąlygų, nustatytų 86 straipsnyje.
3. Kai pertvarkymo institucija imasi nepriklausomų pertvarkymo veiksmų vietos filialo atžvilgiu, ji atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir vykdo pertvarkymo veiksmus, laikydamasi toliau nurodytų principų ir reikalavimų tiek, kiek jie atitinka situaciją:
 - (a) 29 straipsnyje nustatytų principų;
 - (b) reikalavimų, susijusių su IV antraštinės dalies II skyriuje nustatytų pertvarkymo priemonių naudojimu.

88 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų šalių institucijomis

1. Iki to laiko, kol su trečiosiomis šalimis sudaromas 84 straipsnyje numatytas tarptautinis susitarimas, ir jei dalykas nepatenka į to susitarimo taikymo sritį, taikomos tolesnės nuostatos.
2. EBI sudaro neprivalomus bendruosius bendradarbiavimo susitarimus su šiomis atitinkamomis trečiųjų šalių institucijomis:

- (a) kai vietos patronuojamoji įstaiga įsteigta Sąjungoje, su atitinkamomis trečiosios šalies, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė arba 1 straipsnio c ir d punktuose nurodyta bendrovė, institucijomis;
- (b) kai trečiosios šalies įstaiga valdo svarbų filialą Sąjungoje, su atitinkama trečiosios šalies, kurioje ta įstaiga įsteigta, institucija;
- (c) kai Sąjungoje įsteigta patronuojančioji įstaiga ir (arba) 1 straipsnio c ir d punktuose nurodyta bendrovė turi vieną ar daugiau trečiųjų šalių patronuojamųjų įstaigų, su atitinkamomis trečiųjų šalių, kuriose tos patronuojamosios įstaigos įsteigtos, institucijomis;
- (d) kai Sąjungoje įsteigta įstaiga turi vieną ar daugiau svarbių filialų vienoje ar keliose trečiosiose šalyse, su atitinkamomis trečiųjų šalių, kuriose tie filialai įsteigti, institucijomis.

Šioje dalyje nurodyti bendradarbiavimo susitarimai gali būti sudaromi dėl vienos įstaigos arba įstaigų grupių.

3. Pagal 1 dalį sudarytais bendraisiais bendradarbiavimo susitarimais nustatomi dalyvaujančių institucijų procesai ir susitarimai bendradarbiauti, vykdant kai kurias arba visas toliau nurodytas užduotis ir naudojant kai kuriuos arba visus toliau nurodytus įgaliojimus įstaigų, nurodytų 1 dalies a–d punktuose, arba tokių įstaigų grupių atžvilgiu:
 - (a) pertvarkymo planų rengimas pagal 9 ir 12 straipsnius ir panašius reikalavimus pagal atitinkamų trečiųjų šalių teisės aktus;
 - (b) tokių įstaigų ir jų grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės įvertinimas pagal 13 straipsnį ir panašius reikalavimus pagal atitinkamų trečiųjų šalių teisės aktus;
 - (c) įgaliojimų pagal 14 ir 15 straipsnius, kuriais siekiama įveikti arba pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, ir kitų panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų šalių teisės aktus naudojimas;
 - (d) ankstyvosios intervencijos priemonių pagal 23 straipsnį ir panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų šalių teisės aktus taikymas;
 - (e) pertvarkymo priemonių taikymas ir pertvarkymo įgaliojimų bei panašių atitinkamų trečiųjų šalių institucijų įgaliojimų naudojimas.
4. Atitinkamai kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos pagal bendruosius EBI susitarimus sudaro neprivalomus bendradarbiavimo susitarimus su atitinkamomis 2 dalyje nurodytomis trečiųjų šalių institucijomis.
5. Pagal šią dalį valstybių narių ir trečiųjų šalių pertvarkymo institucijų sudarytuose bendradarbiavimo susitarimuose yra numatomos nuostatos, taikomos šioms sritims:
 - (a) keitimuisi informacija, reikalinga pertvarkymo planams rengti ir prižiūrėti;

- (b) konsultacijoms ir bendradarbiavimui, rengiant pertvarkymo planus, įskaitant įgaliojimų pagal 87 ir 88 straipsnius ir panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų šalių teisės aktus naudojimo principus;
 - (c) keitimuisi informacija, reikalinga pertvarkymo priemonėms taikyti ir pertvarkymo įgaliojimams ir panašioms įgaliojimams pagal atitinkamų trečiųjų šalių teisės aktus naudoti;
 - (d) bendradarbiavimo susitarimo šalių ankstyvam įspėjimui arba konsultacijoms su jomis, prieš imantis pagal šią direktyvą arba atitinkamos trečiosios šalies teisės aktus reikšmingų veiksmų, turinčių poveikį įstaigai arba įstaigų grupei, su kuria susijęs susitarimas;
 - (e) visuomenės informavimo koordinavimui bendrų pertvarkymo veiksmų atveju;
 - (f) procedūroms ir susitarimams dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo pagal a–e punktus, be kita ko, kai tinka, įsteigiant ir valdant krizių valdymo grupes.
6. Valstybės narės praneša EBI apie visus bendradarbiavimo susitarimus, kuriuos pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos sudarė pagal šį straipsnį.

89 straipsnis

Konfidencialumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir kompetentingos ministerijos keistųsi konfidencialia informacija su atitinkamomis trečiųjų šalių institucijomis tik tada, kai įvykdomos šios sąlygos:
 - (a) šioms trečiųjų šalių institucijoms taikomi profesinės paslapties saugojimo reikalavimai ir standartai, prilygstantys bent nurodytiesiems 76 straipsnyje;
 - (b) informacija būtina tam, kad atitinkamos trečiosios šalies institucijos pagal nacionalinės teisės aktus galėtų atlikti savo funkcijas, lygintinas su šios direktyvos nuostatomis nustatytais funkcijomis.
2. Kai konfidencialią informaciją teikia kita valstybė narė, pertvarkymo institucijos arba kompetentingos institucijos negali atskleisti šios informacijos atitinkamoms trečiosios šalies institucijoms, išskyrus atvejus, kai tenkinamos šios sąlygos:
 - (a) atitinkama tos valstybės narės institucija, kuri teikia tą informaciją (toliau – informaciją teikianti institucija), leidžia ją atskleisti;
 - (b) informacija atskleidžiama tik tokiais tikslais, kokiems leidimą duoda informaciją teikianti institucija.
3. Taikant šį straipsnį, konfidencialia laikoma tokia informacija, kuriai pagal Sąjungos teisės aktus taikomi konfidencialumo reikalavimai.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

EUROPOS FINANSAVIMO STRUKTŪRŲ SISTEMA

90 straipsnis

Europos finansavimo struktūrų sistema

Europos finansavimo struktūrų sistemą sudaro:

- (a) nacionalinės finansavimo struktūros, nustatytos pagal 91 straipsnį;
- (b) nacionalinių finansavimo struktūrų savitarpio skolinimasis, nustatytas 97 straipsnyje;
- (c) nacionalinių finansavimo struktūrų pasidalijimas tarpusavyje grupės pertvarkymo atveju, kaip nurodyta 98 straipsnyje.

91 straipsnis

Reikalavimas nustatyti pertvarkymo finansavimo struktūras

1. Valstybės narės nustato finansavimo struktūras, siekdamos užtikrinti, kad pertvarkymo institucija veiksmingai taikytų pertvarkymo priemones ir įgaliojimus. Finansavimo struktūros naudojamos tik pagal pertvarkymo tikslus bei principus, nustatytus 26 ir 29 straipsniuose.
2. Valstybės narės užtikrina, kad finansavimo struktūroms būtų skiriama pakankamai lėšų.
3. 2 dalyje numatytu tikslu finansavimo struktūroms visų pirma suteikiama:
 - (a) įgaliojimas rinkti 94 straipsnyje nustatytus *ex ante* įnašus, siekiant pasiekti 93 straipsnyje nustatytą tikslinį lygį;
 - (b) įgaliojimas rinkti 95 straipsnyje nustatytus *ex post* papildomus įnašus;
 - (c) įgaliojimas sudaryti sutartis dėl skolinimosi ir kitų formų paramos, kaip nustatyta 96 straipsnyje.

92 straipsnis

Pertvarkymo finansavimo struktūrų naudojimas

1. Pertvarkymo institucija gali naudoti pagal 91 straipsnį nustatytas finansavimo struktūras, įgyvendindama pertvarkymo priemones, kai reikia:

- (a) garantuoti pertvarkomos įstaigos, jos patrunuojamųjų įmonių, laikinos įstaigos arba turto valdymo įmonės turtą arba įsipareigojimus;
- (b) suteikti paskolų pertvarkomai įstaigai, jos patrunuojamosioms įmonėms, laikinai įstaigai arba turto valdymo įmonei;
- (c) pirkti pertvarkomos įstaigos turtą;
- (d) daryti įnašus į laikiną įstaigą;
- (e) imtis bet kurių a–e punktuose išdėstytų veiksmų kartu.

Be to, finansavimo struktūras galima naudoti imantis a–e punktuose išdėstytų veiksmų pirkėjo atžvilgiu, kai taikoma verslo pardavimo priemonė.

2. Valstybės narės užtikrina, kad bet kokie nuostoliai, sąnaudos ar kitos išlaidos, patirti taikant pertvarkymo priemones, visų pirma tektų pertvarkomos įstaigos akcininkams ir kreditoriams. Tik tais atvejais, kai akcininkų ir kreditorių ištekliai išnaudoti, nuostolius, sąnaudas ar kitas išlaidas, patirtus taikant pertvarkymo priemones, padengia finansavimo struktūros.

93 straipsnis

Tikslinis lėšų lygis

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip per 10 metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo jų finansavimo struktūrų finansavimo lėšų suma pasiektų bent 1 % visų kredito įstaigų, turinčių leidimą veikti jų teritorijoje, indėlių, apsaugotų pagal Direktyvą 94/19/EB, sumos.
2. Per 1 dalyje nurodytą pradinį laikotarpį įnašai, skirti finansavimo struktūroms ir renkami pagal 94 straipsnį, yra kuo tolygiau paskirstomi per visą laikotarpį iki to laiko, kol bus pasiektas tikslinis lygis.

Valstybės narės gali pratęsti pradinį laikotarpį ne daugiau kaip ketveriais metais, jeigu finansavimo struktūrų iš viso išmokėta suma viršija 0,5 % garantuojamų indėlių.

3. Jeigu pasibaigus 1 dalyje nurodytam pradiniam laikotarpiui turima finansavimo lėšų suma sumažėja ir nebesiekia 2 dalyje nustatyto tiksulinio lygio, įnašų rinkimas pagal 94 straipsnį atnaujinamas ir vyksta tol, kol bus pasiektas tikslinis lygis. Jei turima finansavimo lėšų suma nesiekia pusės tiksulinio lygio, metiniai įnašai negali būti mažesni nei 0,25 % garantuojamų indėlių.

94 straipsnis

Ex ante įnašai

1. Siekdamas pasiekti 93 straipsnyje nustatytą tikslinį lygį, valstybės narės užtikrina, kad iš jų teritorijoje turinčių veiklos leidimą įstaigų įnašai būtų renkami bent kas metus.
2. Įnašai apskaičiuojami pagal šias taisykles:
 - (a) jeigu valstybė narė naudojasi šios direktyvos 99 straipsnio 5 dalyje numatyta galimybe naudotis indėlių garantijų sistemos lėšomis šios direktyvos 92 straipsnyje nurodytais tikslais, kiekvienos įstaigos įnašas atitinka proporciją tarp jos įsipareigojimų, atėmus nuosavas lėšas ir indėlius, garantuojamus pagal Direktyvą 94/19/EB, sumos ir visų tos valstybės narės teritorijoje turinčių veiklos leidimą įstaigų bendros įsipareigojimų, atėmus nuosavas lėšas ir indėlius, garantuojamus pagal Direktyvą 94/19/EB, sumos;
 - (b) jeigu valstybė narė nesinaudoja 99 straipsnio 5 dalyje numatyta galimybe naudotis indėlių garantijų sistemos lėšomis 92 straipsnyje nurodytais tikslais, kiekvienos įstaigos įnašas atitinka proporciją tarp jos bendros įsipareigojimų, atėmus nuosavas lėšas, sumos ir visų tos valstybės narės teritorijoje turinčių veiklos leidimą įstaigų bendros įsipareigojimų, atėmus nuosavas lėšas, sumos;
 - (c) pagal a ir b punktus apskaičiuoti įnašai koreguojami pagal įstaigų rizikos pobūdį, taikant pagal šio straipsnio 7 dalį priimtus kriterijus.
3. Siekiant 93 straipsnyje nustatyto tikslinio lygio, į reikalingą finansavimo lėšų sumą galima įtraukti mokėjimo įsipareigojimus, visiškai užtikrintus trečiųjų asmenų teisėmis nesuvaržyto mažos rizikos turto užstatu, laisvai prieinamus ir skirtus išimtinai pertvarkymo institucijoms naudoti 92 straipsnio pirmoje dalyje numatytais tikslais. Neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalis neviršija 30 % visos pagal šį straipsnį surinktų įnašų sumos.
4. Valstybės narės užtikrina, kad įsipareigojimo mokėti šiame straipsnyje nustatytus įnašus vykdymas būtų užtikrintas pagal nacionalinės teisės aktus ir kad privalomi sumokėti įnašai būtų visiškai sumokėti.

Valstybės narės nustato tinkamus reguliavimo, apskaitos, ataskaitų teikimo ir kitus įpareigojimus, kuriais būtų užtikrintas visiškas privalomų sumokėti įnašų sumokėjimas. Be to, valstybės narės užtikrina, kad būtų priimtos priemonės, skirtos tinkamai patikrinti, ar įnašas teisingai sumokėtas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų priimtos su įnašų mokėjimu susijusio sukčiavimo, vengimo ir piktnaudžiavimo prevencijos priemonės.
5. Pagal šį straipsnį surinktos sumos naudojamos tik šios direktyvos 92 straipsnio tikslais ir tik tada, kai valstybės narės naudojasi šios direktyvos 99 straipsnio 5 dalyje numatyta galimybe šios direktyvos 92 straipsnyje nustatytais tikslais arba grąžindamos indėlius, garantuojamus pagal Direktyvą 94/19/EB.

6. Iš pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos gautos sumos, palūkanos ir kitos investicijų arba kitokios pajamos skiriamos finansavimo struktūroms.
7. Pagal 103 straipsnį Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, kad patikslintų šio straipsnio 2 dalies c punkte nurodytą įnašų koregavimo pagal įstaigų rizikos pobūdį sampratą, atsižvelgdama į:
 - (a) įstaigos rizikos poziciją, įskaitant jos prekybos veiklos svarbą, nebalansines pozicijas ir finansinio sveto dydį;
 - (b) įmonės finansavimo šaltinių stabilumą ir įvairovę;
 - (c) finansinę įstaigos būklę;
 - (d) tikimybę, kad bus pradėtas įstaigos pertvarkymo procesas;
 - (e) tai, kiek įstaiga anksčiau yra pasinaudojusi valstybės parama;
 - (f) įstaigos struktūros sudėtingumą ir sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybę;
 - (g) įstaigos sisteminę svarbą atitinkamai rinkai.
8. Pagal 103 straipsnį Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, kuriais:
 - (a) būtų patikslinti 4 dalyje nurodyti registravimo, apskaitos, ataskaitų teikimo ir kiti įpareigojimai, kuriais siekiama užtikrinti veiksmingą įnašų sumokėjimą;
 - (b) būtų patikslintos 4 dalyje nurodytos priemonės, skirtos tinkamai patikrinti, ar įnašas teisingai sumokėtas;
 - (c) būtų patikslintos 4 dalyje nurodytos su įnašų mokėjimu susijusio sukčiavimo, vengimo ir piktnaudžiavimo prevencijos priemonės.

95 straipsnis

Papildomi ex post įnašai

1. Kai turimų finansavimo lėšų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti, valstybės narės užtikrina, kad iš įstaigų, turinčių veiklos leidimą tų valstybių narių teritorijoje, būtų renkami papildomi *ex post* įnašai, skirti papildomoms sumoms padengti. Šie papildomi įnašai paskirstomi įstaigoms, laikantis 94 straipsnio 2 dalyje nustatytų taisyklių.
2. Pagal šį straipsnį surinktiems įnašams taikomos 94 straipsnio 4–8 dalių nuostatos.

96 straipsnis

Alternatyvaus finansavimo lėšos

Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančioms finansavimo struktūroms būtų suteikta teisė su finansų įstaigomis, centriniu banku ar kitais trečiaisiais asmenimis sudaryti sutartis dėl skolinimosi ir kitų formų paramos, jeigu pagal 94 straipsnį surinktų sumų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti, o galimybės nedelsiant pasinaudoti 95 straipsnyje numatytais papildomais įnašais nėra.

97 straipsnis

Finansavimo struktūrų savitarpio skolinimasis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančioms finansavimo struktūroms būtų suteikta teisė skolintis iš visų kitų Sąjungos finansavimo struktūrų, jeigu pagal 94 straipsnį surinktų sumų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti, o galimybės nedelsiant pasinaudoti 95 straipsnyje numatytais papildomais įnašais nėra.
2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis jų jurisdikcijai priklausančios finansavimo struktūros būtų įpareigosos skolinti kitoms Sąjungos finansavimo struktūroms.

Nacionalinės finansavimo struktūros pagal pirmą pastraipą neįpareigojamos skolinti kitai nacionalinei finansavimo struktūrai tokiomis aplinkybėmis, kai, finansavimo struktūros valstybės narės pertvarkymo institucijos vertinimu, šiai finansavimo struktūrai nepakaktų turimų lėšų netrukus numatomam pertvarkymui finansuoti. Visais atvejais nacionalinės finansavimo struktūros neturėtų būti įpareigosos skolinti daugiau nei pusę savo lėšų, turimų tuo metu, kai gaunamas oficialus prašymas paskolinti lėšų.

3. Pagal 103 straipsnį Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, kad patikslintų sąlygas, kurias reikia įvykdyti, kad finansavimo struktūra galėtų skolintis iš kitų finansavimo struktūrų, ir skolinimuisi taikomas sąlygas, visų pirma kriterijus, pagal kuriuos vertinama, ar pakaks lėšų netrukus numatomam pertvarkymui finansuoti, grąžinimo laikotarpį ir taikomą palūkanų normą.

98 straipsnis

Nacionalinių finansavimo struktūrų pasidalijimas tarpusavyje grupės pertvarkymo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad 83 straipsnyje nustatyto grupės pertvarkymo atveju, visų įstaigų, kurios yra grupės narės, nacionalinės finansavimo struktūros prisidėtų prie grupės pertvarkymo finansavimo pagal šį straipsnį.

2. Taikant 1 dalį, grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su įstaigomis, kurios yra tos grupės narės, pertvarkymo institucijomis, jei reikia, prieš imdamasi kokių nors pertvarkymo veiksmų, parengia finansavimo planą, kuriame nustatomi bendri grupės pertvarkymo finansavimo poreikiai ir to finansavimo šaltiniai.
3. 2 dalyje nurodyti šaltiniai gali būti:
 - (a) įstaigų, kurios yra tos grupės narės, nacionalinių finansavimo struktūrų įnašai;
 - (b) skolinimasis arba kitų formų parama iš finansų įstaigų arba centrinio banko.

Finansavimo planas įtraukiamas į grupės pertvarkymo schemą, kaip nurodyta 83 straipsnyje. Finansavimo plane nustatomas kiekvienos nacionalinės finansavimo struktūros įnašas.
4. Jeigu įvykdomi šio straipsnio 2 dalies ir 83 straipsnio reikalavimai, valstybės narės nustato taisykles ir procedūras, kuriomis užtikrinama, kad visos jų jurisdikcijai priklausančios nacionalinės finansavimo struktūros nedelsdamos sumokėtų savo finansavimo plano įnašą, kai tik jų pertvarkymo institucijos gauna grupės lygmens pertvarkymo institucijos prašymą.
5. Taikant šį straipsnį, valstybės narės užtikrina, kad grupių finansavimo struktūroms 96 straipsnyje nustatytais sąlygomis būtų leista su finansų įstaigomis, centriniu banku ar kitais trečiaisiais asmenimis sudaryti sutartis dėl skolinimosi ar kitų formų paramos, lygios visai grupės pertvarkymo finansavimo sumai pagal šio straipsnio 2 dalyje nurodytą finansavimo planą.
6. Valstybės narės užtikrina, kad visos jų jurisdikcijai priklausančios nacionalinės finansavimo struktūros teiktų garantiją sumai, pasiskolintai grupės finansavimo struktūros pagal 4 dalį sudaryta sutartimi. Kiekvienos nacionalinės finansavimo struktūros garantija neviršija jos dalies pagal finansavimo planą, parengtą pagal 2 dalį.
7. Valstybės narės užtikrina, kad visos pajamos ar nauda, gauti naudojant finansavimo struktūras, būtų skiriami visoms nacionalinėms finansavimo struktūroms pagal jų įnašą finansuojant pertvarkymą, kaip nustatyta 2 dalyje.
8. Pagal 103 straipsnį Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslintų:
 - (a) 2 dalyje nurodyto finansavimo plano formą ir turinį;
 - (b) 3 dalyje nurodytų įnašų pagal finansavimo planą mokėjimo sąlygas;
 - (c) 5 dalyje nurodytų garantijų sąlygas;
 - (d) kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, kad visi pertvarkymo veiksmai užbaigti.

Indėlių garantijų sistemų naudojimas vykdant pertvarkymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucijos imasi pertvarkymo veiksmų ir šiais veiksmais užtikrinama, kad indėlininkai ir toliau turėtų galimybę naudotis savo indėliais, indėlių garantijų sistema, su kuria yra susijusi įstaiga, būtų atsakinga už nuostolių, kuriuos ji būtų patyrusi, jei įstaiga būtų likviduojama keliant įprastinę bankroto bylą, sumą neviršijant garantuojamų indėlių sumos.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal nacionalinės teisės aktus, taikomus įprastinėms bankroto byloms, indėlių garantijų sistemų reikalavimai būtų lygiaverčiai neužtikrintiems nepirmenybiniais reikalavimams.
3. Valstybės narės užtikrina, kad sumos, už kurią pagal šio straipsnio 1 dalį atsakinga indėlių garantijų sistema, nustatymas atitiktų 30 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.
4. Taikant 1 dalį indėlių garantijų sistemos išmokos išmokamos grynaisiais pinigais.
5. Be to, valstybės narės gali numatyti jų teritorijose įsteigtų indėlių garantijų sistemų turimų finansavimo lėšų naudojimą 92 straipsnio 1 dalies tikslais, jeigu, kur tinka, indėlių garantijų sistemos atitinka 93–98 straipsnių nuostatas.
6. Valstybės narės užtikrina, kad indėlių garantijų sistema būtų nustačiusi tvarką, kuria užtikrinama, kad po to, kai indėlių garantijų sistema pagal 1 arba 5 dalį išmoka išmoką, prireikus mokėti kompensacijas pertvarkomos įstaigos indėlininkams, sistemos nariai galėtų nedelsdami suteikti sistemai sumas, kurios turi būti išmokėtos.
7. Kai valstybės narės nutaria pasinaudoti šio straipsnio 5 dalyje numatyta galimybe, taikant 91 straipsnį indėlių garantijų sistemos laikomos finansavimo struktūromis. Tuo atveju valstybėms narėms nebūtina steigti atskirų finansavimo struktūrų.
8. Kai valstybė narė nutaria pasinaudoti 5 dalyje numatyta galimybe, naudojant indėlių garantijų sistemos turimas finansavimo lėšas taikoma toliau nurodyta eiliškumo taisyklė.

Jeigu vienu metu indėlių garantijų sistemos prašoma naudoti savo turimas finansavimo lėšas tiek 92 straipsnyje arba šio straipsnio pirmoje dalyje nurodytais tikslais, tiek grąžinant indėlius pagal Direktyvą 94/19/EB, ir turimų finansavimo lėšų nepakanka visiems šiems prašymams patenkinti, pirmenybė teikiama indėlių grąžinimui pagal Direktyvą 94/19/EB ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems veiksams, o ne mokėjimams pagal šios direktyvos 92 straipsnį.
9. Kai tinkami indėliai, laikyti pertvarkomoje įstaigoje, perduoti kitam subjektui pagal verslo pardavimo priemonę arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, indėlininkai nebetenka teisės teikti reikalavimus indėlių garantijų sistemai pagal Direktyvą 94/19/EB dėl neperkeltos savo indėlių, laikomų pertvarkomoje įstaigoje, dalies, jeigu perkelta lėšų suma lygi arba viršija bendrą garantijos lygį, nustatytą Direktyvos 94/19/EB 7 straipsnyje.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

SANKCIJOS

100 straipsnis

Administracinės sankcijos ir priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų skirtos tinkamos administracinės sankcijos ir imtasi priemonių, kai nesilaikoma nacionalinės teisės nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, ir užtikrina, kad jos būtų taikomos. Sankcijos ir priemonės yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasios.
2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pažeidžiami finansų įstaigoms ir Sąjungos patronuojančiosioms įmonėms nustatyti įpareigojimai, sankcijas būtų galima skirti vadovybės nariams ir visiems kitiems pagal nacionalinę teisę už pažeidimą atsakingiems asmenims.
3. Pertvarkymo institucijoms ir kompetentingoms institucijoms suteikiami visi tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti sankcijas, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad užtikrintų, jog sankcijomis ar priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad suderintų savo veiksmus spręsdamos tarpvalstybinius klausimus.

101 straipsnis

Konkrečios nuostatos

1. Šis straipsnis taikomas, kai:
 - (a) įstaiga arba patronuojančioji įmonė neparengia, neprižiūri ir neatnaujina gaivinimo planų ir grupės gaivinimo planų, taip pažeisdama 5 arba 7 straipsnį;
 - (b) subjektas savo kompetentingoms institucijoms nepraneša apie ketinimą teikti grupės finansinę paramą, taip pažeisdamas 22 straipsnį;
 - (c) įstaiga arba patronuojančioji įmonė nepateikia visos reikalingos informacijos pertvarkymo planams parengti, taip pažeisdama 10 straipsnį;
 - (d) įstaigos vadovybė nepraneša kompetentingai institucijai, kad įstaiga žlunga ar galėtų žlugti, taip pažeisdama 73 straipsnio 1 dalį.
2. Nepažeisdamos kompetentingų institucijų arba pertvarkymo institucijų įgaliojimų pagal kitas šios direktyvos nuostatas, valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias administracines sankcijas ir priemones:

- (a) viešas pranešimas, kuriame nurodomas atsakingas fizinis arba juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- (b) laikinas draudimas bet kuriam įstaigos arba patronuojančiosios įmonės vadovybės nariui ar bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu, vykdyti pareigas įstaigoje;
- (c) juridiniam asmeniui – administracinės piniginės sankcijos, kurios sudarytų iki 10 % to juridinio asmens bendros metinės apyvartos praėjusiais veiklos metais; jeigu juridinis asmuo yra patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinkama bendra metinė apyvarta laikoma bendra metinė apyvarta, nurodyta pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių veiklos metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje;
- (d) fiziniam asmeniui – administracinės piniginės sankcijos, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba atitinkamą sumą nacionaline valiuta šios direktyvos įsigaliojimo dieną tose valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro;
- (e) administracinės piniginės sankcijos, kurių suma būtų iki dviejų kartų didesnė nei dėl pažeidimo gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, jeigu tokią naudą ar nuostolius galima nustatyti.

102 straipsnis

Veiksmingas sankcijų taikymas ir kompetentingų institucijų naudojimas įgaliojimais taikyti sankcijas

Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ar priemonių rūšį ir administracinių piniginių sankcijų dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, tarp jų:

- (a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- (b) atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
- (c) atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas pagal bendrą atsakingo juridinio asmens apyvartą arba atsakingo fizinio asmens metines pajamas;
- (d) atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
- (e) trečiųjų asmenų dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
- (f) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;
- (g) ankstesnius atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

VYKDYMO ĮGALIOJIMAI

103 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.
2. Įgaliojimai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 116 straipsnyje nurodytos dienos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada panaikinti 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 ir 98 straipsniuose nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl įgaliojimų panaikinimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Priėmusi deleguotąjį aktą, Komisija apie tai iškart tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 ir 98 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba neišreiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaraus. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

DIREKTYVŲ 77/91/EEB, 82/891/EEB, 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES IR REGLAMENTO (ES) NR. 1093/2010 PAKEITIMAI

104 straipsnis

Direktyvos 77/91/EEB pakeitimas

Direktyvos 77/91/EEB 41 straipsnis papildomas 3 dalimi:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad 17 straipsnio 1 dalis, 25 straipsnio 1 dalis, 25 straipsnio 3 dalis, 27 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, 29, 30, 31 ir 32 straipsniai nebūtų taikomi tais

atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos XX/XX/ES(*) [Gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos] IV antraštinėje dalyje, jei įgyvendinami Direktyvos XX/XX/ES 27 straipsnyje nustatyti pertvarkymo tikslai ir tos direktyvos 28 straipsnyje nustatytos pertvarkymo sąlygos.

(*) OL L..... p..“

105 straipsnis

Direktyvos 82/891/EEB pakeitimas

Direktyvos 82/891/EEB 1 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/35/ES(*) 1 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys.

(*) OL L 110, 2011 4 29, p. 1.“

106 straipsnis

Direktyvos 2001/24/EB pakeitimai

Direktyva 2001/24/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnyje įrašomos 3 ir 4 dalys:

„3. Ši direktyva taip pat taikoma investicinėms įmonėms, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/49/EB(*) 3 straipsnio 1 dalies b punkte, ir jų filialams, įsteigtiems kitose valstybėse narėse nei tos, kuriose yra jų pagrindinės buveinės.

4. Taikant pertvarkymo priemones ir vykdant pertvarkymo įgaliojimus, numatytus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje XX/XX/ES(**), šios direktyvos nuostatos taip pat taikomos finansų įstaigoms, įmonėms ir patronuojančiosioms įmonėms, kurioms taikoma Direktyva XX/XX/ES.

(*) OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

(**) OL L.....p..“

2. 2 straipsnio septinta įtrauka pakeičiama taip:

„- „reorganizavimo priemonės“ – tai priemonės, skirtos kredito įstaigos finansinei padėčiai išsaugoti arba atkurti ir galinčios daryti poveikį trečiųjų asmenų pirmiau

turėtoms teisėms, įskaitant priemones, susijusias su galimybe sustabdyti mokėjimus, sustabdyti vykdymo priemones arba sumažinti reikalavimus; šios priemonės apima pertvarkymo priemonių taikymą ir pertvarkymo įgaliojimų įgyvendinimą, kaip numatyta Direktyvoje XX/XX/ES;“

107 straipsnis

Direktyvos 2002/47/EB pakeitimas

Direktyvos 2002/47/EB 7 straipsnis papildomas 1a dalimi:

„1a. 1 dalis netaikoma jokiame tarpusavio užskaitos suėjus terminui poveikio apribojimui, taikomam pagal Direktyvos XX/XX/ES 77 straipsnį arba dėl pertvarkymo institucijos panaudoto įgaliojimo nustatyti laikiną sustabdymą pagal tos direktyvos 63 straipsnį.

(*) OL L p. ...“

108 straipsnis

Direktyvos 2004/25/EB pakeitimas

Direktyvos 2004/25/EB 4 straipsnio 5 dalis papildoma trečia pastraipa:

„Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalis nebūtų taikoma tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos XX/XX/ES(*) [Gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos] IV antraštinėje dalyje.

(*) OL L p. ...“

109 straipsnis

Direktyvos 2005/56/EB pakeitimas

Direktyvos 2005/56/EEB 3 straipsnis papildomas 4 dalimi:

„4) Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma bendrovei ar bendrovėms, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos XX/XX/ES(*) [Gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos] IV antraštinėje dalyje.

(*) OL L p. ...“

110 straipsnis

Direktyvos 2007/36/EB pakeitimai

Direktyva 2007/36/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis papildomas 4 dalimi:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos XX/XX/ES(*) [Gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos] IV antraštinėje dalyje.

(*) OL L p. ...“

2. 5 straipsnis papildomas 5 ir 6 dalimis:

„5. Valstybės narės užtikrina, kad, taikant Direktyvą XX/XX/ES [Gaivinimo ir pertvarkymo direktyvą], visuotinis susirinkimas dviejų trečdalių galiojančių balsų dauguma gali nuspręsti, kad pranešimas apie visuotinio susirinkimo sušaukimą dėl kapitalo didinimo gali būti platinamas trumpesnę laikotarpį, nei numatyta šio straipsnio 1 dalyje, jei toks susirinkimas nevyksta per dešimt kalendorinių dienų po pranešimo išplatavimo ir jei yra įgyvendintos Direktyvos XX/XX/ES 23 arba 24 straipsnio sąlygos (*ankstyvosios intervencijos pradžios sąlygos*) ir kapitalą būtina padidinti siekiant išvengti tos direktyvos 27 straipsnyje numatytų pertvarkymo sąlygų.

6. Taikant 5 dalies nuostatas, 6 straipsnio 3 ir 4 dalys ir 7 straipsnio 3 dalis netaikomos.“

111 straipsnis

Direktyvos 2011/35/ES pakeitimas

Direktyvos 2011/35/ES 1 straipsnis papildomas 4 dalimi:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma bendrovei ar bendrovėms, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos XX/XX/ES(*) [Gaivinimo ir pertvarkymo direktyvos] IV antraštinėje dalyje.

(*) OL L p. ...“

Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 iš dalies keičiamas taip:

1. 4 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2) kompetentingos institucijos yra:

- i) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta direktyvose 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2007/64/EB bei kaip nurodyta Direktyvoje 2009/110/EB;
- ii) taikant direktyvas 2002/65/EB ir 2005/60/EB – institucijos, kompetingos užtikrinti, kad kredito ir finansų įstaigos laikytųsi tų direktyvų reikalavimų;
- iii) indėlių garantijų sistemų atveju – įstaigos, administruojančios indėlių garantijų sistemas pagal Direktyvą 94/19/EB, arba tais atvejais, kai indėlių garantijų sistemą administruoja privati bendrovė, tas sistemas pagal tą direktyvą prižiūrinti valdžios institucija ir
- iv) atsižvelgiant į Direktyvą .../... [Gaivinimo ir pertvarkymo direktyvą] – pertvarkymo institucijos, kaip apibrėžta toje direktyvoje.

(*) OL L p. ...“

2. 40 straipsnio 6 dalis papildoma antra pastraipa:

„Kad būtų galima veikti taikant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą XX/XX/ES(*) [Gaivinimo ir pertvarkymo direktyvą], 1 dalies b punkte nurodytą priežiūros tarybos narį, jei tinkama, gali lydėti kiekvienos valstybės narės pertvarkymo institucijos atstovas, neturintis balso teisės.

(*) OL L p. ...“

XI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

113 straipsnis

EBI pertvarkymo komitetas

Kad galėtų rengti šioje direktyvoje numatytus EBI sprendimus, EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 41 straipsnį įsteigia nuolatinį vidaus komitetą. Tą vidaus komitetą sudaro bent šios direktyvos 3 straipsnyje nurodytos pertvarkymo institucijos.

Taikydama šią direktyvą, EBI bendradarbiauja su EVPRI ir EDPPI Europos priežiūros institucijų jungtiniame komitete, įsteigtame pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 54 straipsnį.

114 straipsnis

Peržiūra

Iki 2018 m. birželio 1 d. Komisija peržiūri bendrą šios direktyvos taikymą ir įvertina poreikį iš dalies ją pakeisti, visų pirma:

- (a) remdamasi EBI ataskaita, numatyta 39 straipsnio 6 dalyje, poreikį iš dalies pakeisti direktyvą siekiant suvienodinti jos taikymą nacionaliniu lygmeniu. Ši ataskaita ir prireikus visi prie jos pridedami pasiūlymai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (b) remdamasi EBI ataskaita, numatyta 4 straipsnio 3 dalyje, poreikį iš dalies pakeisti direktyvą siekiant suvienodinti jos taikymą nacionaliniu lygmeniu. Ta ataskaita ir prireikus visi prie jos pridedami pasiūlymai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai.

115 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas valstybės narės taiko nuo 2015 m. sausio 1 d.

Tačiau valstybės narės taiko nuostatas, priimtas laikantis IV antraštinės dalies III skyriaus 5 skirsnio nuostatų, ne vėliau kaip nuo 2018 m. sausio 1 d.

2. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai ir EBI šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

116 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

117 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

A SKIRSNIS

Į GAIVINIMO PLANUS ĮTRAUKTINA INFORMACIJA

Gaivinimo plane pateikiama tokia informacija:

- (1) svarbiausių plano elementų santrauka, strateginė analizė ir bendro gaivinimo masto santrauka;
- (2) reikšmingų pokyčių įstaigoje po paskutinį kartą pateikto gaivinimo plano santrauka;
- (3) informacijos teikimo ir atskleidimo planas, kuriame apibūdinama, kaip įmonė ketina valdyti galimas neigiamas rinkos reakcijas;
- (4) įvairūs kapitalo ir likvidumo veiksmai, būtini įstaigos ypatingos svarbos funkcijų ir verslo linijų veikimui ir finansavimui išlaikyti;
- (5) kiekvieno reikšmingo plano aspekto įgyvendinimo laikotarpio įvertinimas;
- (6) išsamus reikšmingų veiksmingo plano įgyvendinimo laiku kliūčių aprašas, įskaitant poveikio likusiems grupės subjektams, klientams ir sandorių šalims vertinimą;
- (7) ypatingos svarbos funkcijų nustatymas;
- (8) išsamus įstaigos pagrindinių verslo linijų, operacijų ir turto vertės bei paklausos rinkoje nustatymo procesų aprašas;
- (9) išsamus aprašas, kaip gaivinimo planavimas įtraukiamas į įstaigos valdymo struktūrą, gaivinimo plano tvirtinimo ir už plano rengimą ir vykdymą atsakingų organizacijos darbuotojų nustatymo politika ir tvarka;
- (10) tvarka ir priemonės įstaigos nuosavoms lėšoms išsaugoti ar atkurti;
- (11) tvarka ir priemonės, kuriomis būtų užtikrinama, kad įstaiga turėtų pakankamai galimybių naudotis nepaprastosios padėties finansavimo šaltiniais, įskaitant galimus likvidumo šaltinius, turimo užstato vertinimą ir galimybės perduoti likvidumą tarp grupės subjektų ir verslo linijų vertinimą, siekiant užtikrinti, kad įstaiga galėtų vykdyti savo veiklą ir įgyvendinti savo įsipareigojimus suėjus terminui;
- (12) tvarka ir priemonės rizikai ir finansiniam svertui mažinti;
- (13) tvarka ir priemonės įsipareigojimams restruktūrizuoti;
- (14) tvarka ir priemonės verslo linijoms restruktūrizuoti;
- (15) tvarka ir priemonės, būtinos užtikrinant galimybę nuolat naudotis finansų rinkų infrastruktūromis;

- (16) tvarka ir priemonės, būtinos užtikrinant nepertraukiamą įstaigos veiklos procesų veikimą, įskaitant infrastruktūrą ir IT paslaugas;
- (17) parengiamosios priemonės, kurių tikslas – padėti parduoti turtą ar verslo linijas per finansiniam patikimumui atkurti tinkamą laikotarpį;
- (18) kiti vadovybės veiksmai ar strategijos finansiniam patikimumui atkurti ir tikėtinas finansinis šių veiksmų ar strategijų poveikis;
- (19) parengiamosios priemonės, kurių įstaiga ėmėsi ar planuoja imtis, kad būtų lengviau įgyvendinti gaivinimo planą, įskaitant priemones, būtinas siekiant laiku atkurti įstaigos kapitalą.

B SKIRSNIS

INFORMACIJA, KURIAŲ PERTVARKYMO INSTITUCIJOS IŠ ĮSTAIGŲ GALI REIKALAUTI PATEIKTI PERTVARKYMO PLANAMS RENGTI IR PRIŽIŪRĖTI

Pertvarkymo institucijos iš įstaigų gali reikalauti, kad pertvarkymo planams rengti ir prižiūrėti būtų pateikta ši informacija:

- (1) išsamus įstaigos organizacinės struktūros aprašas, įskaitant visų juridinių asmenų sąrašą;
- (2) tiesioginio vertybinių popierių savininko tapatybė ir kiekvieno juridinio asmens balsavimo teisių ir balsavimo teisės nesuteikiančių teisių dalis;
- (3) kiekvieno juridinio asmens vieta, įsisteigimo jurisdikcija, licencijavimas ir aukščiausia vadovybė;
- (4) įstaigos ypatingos svarbos veiklos ir pagrindinių verslo linijų schema, įtraukiant reikšmingą turtą ir įsipareigojimus, susijusius su tokia veikla ir verslo linijomis, nurodant konkrečius juridinius asmenis;
- (5) išsamus įstaigos sudedamųjų dalių ir visų jos juridinių asmenų įsipareigojimų aprašas, išskiriant bent jau trumpalaikių ir ilgalaikių skolų, užtikrintųjų, neužtikrintųjų ir subordinuotųjų įsipareigojimų rūšis ir sumas;
- (6) išsamus įstaigos tinkamų įsipareigojimų aprašas;
- (7) procesai, būtini siekiant nustatyti, kam įstaiga įkeitė užstatą, užstatą turintis asmuo ir jurisdikcija, kurioje yra užstatas;
- (8) įstaigos ir jos juridinių asmenų nebalansinių pozicijų aprašas, susiejant su ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
- (9) reikšmingos įstaigos apsidraudimo pozicijos, susiejant su atskirais juridiniais asmenimis;

- (10) didžiausios ar svarbiausios įstaigos sandorio šalys, taip pat didžiausių sandorio šalių žlugimo poveikio įstaigos finansinei būklei analizė;
- (11) visos sistemos, kuriose įstaiga vykdo daug ar didelės vertės prekybos sandorių, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
- (12) kiekviena mokėjimo, tarpuskaitos ar atsiskaitymo sistema, kurioje įstaiga tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
- (13) išsamus pagrindinių valdymo informacinių sistemų sąrašas ir aprašas, įtraukiant rizikos valdymo, apskaitos, finansų ir reguliavimo ataskaitų teikimo sistemas, kuriomis naudojasi įstaiga, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
- (14) m punkte minėtų sistemų savininkai, su tomis sistemomis susiję susitarimai dėl paslaugų lygio, programinė įranga ir sistemos ar licencijos, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
- (15) juridinių subjektų nurodymas ir schema, parodant įvairių juridinių asmenų tarpusavio sąsajas ir priklausomumą, kaip antai:
 - bendras arba pasidalijamasis personalas, įrenginiai ir sistemos;
 - kapitalo, finansavimo ar likvidumo tvarka;
 - esamos ar nepaprastosios padėties kredito pozicijos;
 - susitarimai dėl priešpriešinių garantijų, priešpriešinių užstatų tvarka, priešpriešinių išipareigojimų neįvykdymo nuostatos ir susijusių įmonių užskaitos tvarka;
 - rizikos perdavimas ir kompensacinės prekybos susitarimai; susitarimai dėl paslaugų lygio;
- (16) kiekvieno juridinio asmens priežiūros ir pertvarkymo institucija;
- (17) aukščiausiosios vadovybės pareigūnas, oficialiai atsakingas už įstaigos pertvarkymo planą, ir asmenys, atsakingi už įvairius juridinius asmenis, ypatingos svarbos veiklą ir pagrindines verslo linijas (jei tai ne tas pats asmuo);
- (18) įstaigoje įdiegtos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad pertvarkymo atveju pertvarkymo institucija turėtų visą būtiną informaciją, nustatytą pačios pertvarkymo institucijos, kad ji galėtų įgyvendinti pertvarkymo priemones ir įgaliojimus;
- (19) visi susitarimai, kuriuos įstaiga ir jos juridiniai asmenys yra sudarę su trečiaisiais asmenimis ir kurie gali būti nutraukti institucijoms priėmus sprendimą taikyti pertvarkymo priemonę, ir tai, ar nutraukimo pasekmės gali turėti įtakos pertvarkymo priemonės taikymui;
- (20) likvidumo šaltinių, kurie gali būti panaudoti pertvarkymui remti, aprašas;

- (21) informacija apie turto suvaržymus, likvidų turą, nebalansinę veiklą, apsidraudimo strategijas ir registravimo praktiką.

C SKIRSNIS

DALYKAI, KURIUOS PERTVARKYMO INSTITUCIJA PRIVALO ĮVERTINTI VERTINDAMA SĖKMINGO ĮSTAIGOS PERTVARKYMO GALIMYBĘ

Vertindama sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybę, pertvarkymo institucija įvertina tai:

- (1) kiek įstaiga ar grupė gali pagrindines verslo linijas ir ypatingos svarbos veiklą susieti su juridiniais asmenimis;
- (2) kiek teisinės ir įmonės struktūros suderintos pagrindinių verslo linijų ir ypatingos svarbos veiklos atžvilgiu;
- (3) kiek yra sukurtos struktūros, kuriomis užtikrinami pakankami personalo, infrastruktūros, finansavimo, likvidumo ir kapitalo ištekliai pagrindinėms verslo linijoms bei ypatingos svarbos veiklai remti ir vykdyti;
- (4) kiek įstaigos ar grupės sudaryti paslaugų susitarimai yra įgyvendintini įstaigos ar grupės pertvarkymo atveju;
- (5) kiek pakankama yra įstaigos ar grupės valdymo struktūra siekiant valdyti įstaigos ar grupės vidaus politiką, susijusią su susitarimais dėl paslaugų lygio, ir užtikrinti jos laikymąsi;
- (6) kiek įstaiga ar grupė yra įdiegusi pagal susitarimą dėl paslaugų lygio numatytų paslaugų perleidimo tretiesiems asmenims procesą ypatingos svarbos funkcijų ar pagrindinių verslo linijų atskyrimo atveju;
- (7) kiek yra įdiegti nepaprastosios padėties planai, kuriais būtų užtikrinama nuolatinė galimybė naudotis mokėjimo ir atsiskaitymo sistemomis;
- (8) koks yra valdymo informacinių sistemų pakankamumas užtikrinant, kad pertvarkymo institucijos galėtų rinkti tikslią ir išsamią informaciją apie pagrindines verslo linijas ir ypatingos svarbos veiklą, kad būtų galima sparčiau priimti sprendimus;
- (9) koks yra valdymo informacinių sistemų gebėjimas bet kuriuo metu, net sparčiai besikeičiančiomis sąlygomis, teikti informaciją, būtiną veiksmingam įstaigos ar grupės pertvarkymui užtikrinti;
- (10) kiek įstaiga ar grupė yra testavusi savo valdymo informacines sistemas taikydama pertvarkymo institucijos apibrėžtus nepalankiausių sąlygų scenarijus;
- (11) kiek įstaiga ar grupė gali užtikrinti savo valdymo informacinių sistemų veikimo tęstinumą ir poveikį patiriančios įstaigos, ir naujos įstaigos atžvilgiu tais atvejais, kai ypatingos svarbos veikla ir pagrindinės verslo linijos yra atskirtos nuo kitos veiklos ir verslo linijų;

- (12) kiek įstaiga ar grupė yra įdiegusi tinkamus procesus, siekdama užtikrinti, kad teiktų pertvarkymo institucijoms informaciją, būtiną indėlininkų tapatybei ir pagal indėlių garantijų sistemas garantuojamų indėlių sumoms nustatyti;
- (13) kai grupėje yra naudojamos grupės subjektų tarpusavio garantijos, kiek tos garantijos yra suteikiamos rinkos sąlygomis ir kiek atsparios yra su jomis susijusios rizikos valdymo sistemos;
- (14) jei grupė yra kompensacinių sandorių dalyvė, kiek tie sandoriai vykdomi rinkos sąlygomis ir kiek atsparios yra su tokia sandorių praktika susijusios rizikos valdymo sistemos;
- (15) kiek dėl grupės subjektų tarpusavio garantijų naudojimo ar kompensacinių registravimo sandorių didėja užkratas grupės viduje;
- (16) kiek grupės teisinė struktūra kliudo taikyti pertvarkymo priemones dėl juridinių asmenų skaičiaus, grupės struktūros sudėtingumo ar sunkumų verslo linijas priskiriant grupės subjektams;
- (17) kokie yra tinkamų įstaigos įsipareigojimų suma ar dalis;
- (18) jei vertinimas yra susijęs su mišrią veiklą vykdančia kontroliuojančiąja bendrove, kiek grupės subjektų, kurie yra įstaigos ar finansų įstaigos, pertvarkymas gali turėti neigiamos įtakos nefinansinei grupės daliai;
- (19) ar yra sudarytų susitarimų dėl paslaugų lygio ir ar jie patikimi;
- (20) ar trečiųjų šalių institucijos turi pertvarkymo priemonių, būtinų Sąjungos pertvarkymo institucijų vykdomiems pertvarkymo veiksams remti, ir koks yra Sąjungos ir trečiųjų šalių institucijų koordinuotų veiksmų mastas;
- (21) kokia yra galimybė naudoti pertvarkymo priemones taip, kad būtų įvykdyti pertvarkymo tikslai, atsižvelgiant į turimas priemones ir įstaigos struktūrą;
- (22) kiek grupės struktūra leidžia pertvarkymo institucijai pertvarkyti visą grupę arba kuri nors ar kelis grupės subjektus, nedarant reikšmingo tiesioginio ar netiesioginio neigiamo poveikio finansų sistemai, pasitikėjimui rinka ar ekonomikai ir siekiant kuo labiau pakelti visos grupės vertę;
- (23) grupių, turinčių pagal kitą jurisdikciją įsteigtų patronuojamųjų įmonių, atveju – kokios procedūros ir priemonės galėtų palengvinti pertvarkymą;
- (24) ar įmanoma naudoti pertvarkymo priemones taip, kad būtų įvykdyti pertvarkymo tikslai, atsižvelgiant į galimą poveikį kreditoriams, sandorio šalims, klientams ir darbuotojams bei veiksnius, kurių gali imtis trečiųjų šalių institucijos;
- (25) koks būtų adekvačiai įvertinamas įstaigos pertvarkymo poveikis finansų sistemai ir finansų rinkos pasitikėjimui;
- (26) ar įstaigos pertvarkymas galėtų daryti reikšmingą tiesioginį ar netiesioginį neigiamą poveikį finansų sistemai, rinkos pasitikėjimui ar ekonomikai;

- (27) ar taikant pertvarkymo priemones ir įgaliojimus galima užkirsti kelią plisti užkratui į kitas finansų įstaigas ar finansų rinkas;
- (28) ar įstaigos pertvarkymas galėtų daryti reikšmingą poveikį mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų veikimui.

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO STRUKTŪRA

- 1.1. Pasiūlymo pavadinimas
- 1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje
- 1.3. Pasiūlymo pobūdis
- 1.4. Tikslas (-ai)
- 1.5. Pasiūlymo pagrindas
- 1.6. Trukmė ir finansinis poveikis
- 1.7. Numatomas (-i) valdymo metodas (-ai)

2. VALDYMO PRIEMONĖS

- 2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės
- 2.2. Valdymo ir kontrolės sistema
- 2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO FINANSINIS POVEIKIS

- 3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)
- 3.2. Numatomas poveikis išlaidoms
 - 3.2.1. *Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė*
 - 3.2.2. *Numatomas poveikis veiklos asignavimams*
 - 3.2.3. *Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams*
 - 3.2.4. *Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*
 - 3.2.5. *Trečiųjų šalių finansinis įnašas*
- 3.3. Numatomas poveikis įplaukoms

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo pavadinimas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 77/91/EEB, 82/891/EB, 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB bei 2011/35/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1093/2011

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje⁴⁰

Vidaus rinka – Finansų rinkos

1.3. Pasiūlymo pobūdis

- Pasiūlymas susijęs su **nauja priemone**
- Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **nauja priemone, kuri bus priimta įgyvendinus bandomąjį projektą ir (arba) atlikus parengiamuosius veiksmus⁴¹**
- Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **esamos priemonės galiojimo pratęsimu**
- Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **priemone, perorientuota į naują priemonę**

1.4. Tikslai

1.4.1. *Komisijos daugiametis (-čiai) strateginis (-iai) tikslas (-ai), kurio (-ių) siekiama šiuo pasiūlymu (šia iniciatyva)*

- Išlaikyti finansinį stabilumą ir pasitikėjimą bankais, užtikrinti esminių finansinių paslaugų tęstinumą ir vengti problemų plitimo;
- kuo labiau sumažinti visuomenės kaip visumos, visų pirma mokesčių mokėtojų, nuostolius, apsaugoti indėlininkus ir mažinti moralinę riziką;
- stiprinti bankininkystės paslaugų vidaus rinką kartu sudarant vienodas veiklos sąlygas (t. y. vienodas sąlygas visiems dalyviams konkuruoti ES finansų rinkose).

1.4.2. *Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ir atitinkama VGV / VGB veikla*

Konkretūs tikslai:

⁴⁰ VGV – veikla grindžiamas valdymas, VGB – veikla grindžiamas biudžeto sudarymas.

⁴¹ Kaip nurodyta Finansinio reglamento 49 straipsnio 6 dalies a arba b punkte.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus bendruosius tikslus, siekiama šių konkrečių tikslų:

Pasirengimas ir prevencija:

- didinti priežiūros institucijų ir bankų parengtį krizėms ir
- sudaryti sąlygas sėkmingai pertvarkyti visus bankus

Ankstyvoji intervencija:

- gerinti ankstyvosios intervencijos struktūras, skirtas priežiūros institucijoms

Bankų pertvarkymas:

- laiku užtikrinti stabilų bankų pertvarkymą;
- užtikrinti teisinį tikrumą bankų pertvarkymo srityje

Tarpvalstybinių krizių valdymas:

- puoselėti veiksmingą tarpvalstybinių įstaigų pertvarkymą vykdančių institucijų bendradarbiavimą

Finansavimas

- užtikrinti žlungančių bankų pertvarkymo finansavimą lėšomis iš privačių šaltinių

1.4.3. Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis

Nurodyti poveikį, kurį pasiūlymas (iniciatyva) turėtų turėti tiksliniams gavėjams (tikslinėms grupėms).

Siūloma Sąjungos lygmens krizių valdymo sistema siekiama toliau didinti finansinį stabilumą, mažinti moralinę riziką ir apsaugoti indėlininkus, ypatingos svarbos bankininkystės paslaugas ir mokesčių mokėtojų pinigus. Be to, ja siekiama apsaugoti ir toliau plėtoti finansų įstaigų vidaus rinką.

Sistema visų pirma naudinga tuo, kad, kaip planuojama, padės sumažinti sisteminės bankų sektoriaus krizės tikimybę ir išvengti BVP mažėjimo, paprastai būdingo po bankų sektoriaus krizės. Antra, bankų pertvarkymo sistema siekiama mažinti tikimybę, kad mokesčių mokėtojų pinigai galimos krizės atėityje atveju ir vėl bus panaudoti bankams gelbėti. Bankų krizių, jei jos įvyksta, sąnaudas pirmiausia turėtų padengti bankų akcininkai ir kreditoriai. Panaikinus numanomą valstybės teikiamos finansinės paramos bankams galimybę, turėtų sumažėti ir valstybių narių skolų finansavimo sąnaudos.

1.4.4. Rezultatų ir poveikio rodikliai

Nurodyti pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo stebėjimo rodiklius.

Kadangi banko žlugimo atvejų neįmanoma numatyti ir jų siekiama išvengti, bankų pertvarkymo veiklos negalima nuolat stebėti remiantis tuo, kaip situacija valdoma realiai žlugus bankui. Tačiau kai kurias priemones būtų galima stebėti pagal šiuos potencialius rodiklius:

- įsteigtų pertvarkymo kolegijų skaičius;
- pateiktų ir pertvarkymo institucijų bei kolegijų patvirtintų gaivinimo ir pertvarkymo planų skaičius;
- atvejų, kai pertvarkymo institucijos pareikalavo koreguoti bankų (ir bankų grupių) veiklą, skaičius;
- sudarytų grupės subjektų tarpusavio finansavimo susitarimų skaičius;
- bankų, kurių pareikalauta užtikrinti būtiniausias nuostolių padengimo galimybes (kapitalas + skola, kurią įmanoma padengti vidiniais ištekliais), skaičius;
- bendras valstybių narių ir SAJUNGOS bankų nuostolių padengimo galimybių lygis;
- pertvarkomų bankų skaičius;
- skirtingų pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų (pvz., verslo pardavimo, laikinos įstaigos sukūrimo, gelbėjimo privačiomis lėšomis) panaudojimo kartų skaičius;
- bendros bankų pertvarkymo sąnaudos (mln. EUR), tenkančios atskirai valstybei narei ir ES (sąnaudos apima gelbėjimo privačiomis lėšomis, rekapitalizavimo, IGS ir (arba) pertvarkymo fondų sąnaudas ir kitas sąnaudas).

Siūloma visais bankų pertvarkymo ir pertvarkymo sistemos etapais dalyvauti EBI; tokį pasiūlymą remia ir suinteresuotosios šalys, nors šiuo metu EBI reglamentu EBI nesuteikiama kompetencija dalyvauti pertvarkymo procedūrose. EBI galėtų vykdyti atitinkamas stebėjimo užduotis priklausomai nuo dalyvavimo masto. Visų naujų Sąjungos teisės aktų perkėlimas į nacionalinę teisę bus stebimas pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo.

1.5. Pasiūlymo pagrindas

1.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai

Finansų krizė tapo sunkiu valdžios institucijų gebėjimo valdyti bankų problemas išbandymu. Sąjungos finansų rinkos yra taip integruotos, kad sukrėtimus vienoje valstybėje gali greitai pajusti kitų valstybių narių įmonės ir rinkos.

Tarptautiniu mastu G 20 šalių vadovai paragino „atsižvelgiant į pastaruosius įvykius peržiūrėti

finansų įstaigų pertvarkymo režimus ir bankroto įstatymus, kad būtų galima tvarkingai likviduoti dideles ir sudėtingos struktūros tarpvalstybines įstaigas⁴². 2009 m. rugsėjo 25 d. Pitsburgo aukščiausiojo lygio susitikime jie įsipareigojo bendradarbiauti siekiant „sukurti veiksmingesnes priemones užtikrinti, kad didelės pasaulinės įmonės prisiimtų atsakomybę už savo prisiimamą riziką“ ir konkrečiau – „kurti veiksmingo finansų grupių problemų sprendimo priemones ir sistemas su tikslu padėti sušvelninti trikdančias finansų įstaigų veiklos sutrikimų pasekmes ir sumažinti moralinę riziką ateityje“.

2010 m. lapkričio mėn. Seule G 20 patvirtino Finansinio stabilumo tarybos Sisteminių finansų įstaigų ataskaitą⁴³, kurioje rekomenduojama, kad „visų jurisdikcijų institucijos imtųsi teisinių reformų, būtinų užtikrinti, kad būtų sukurtas finansų įstaigų pertvarkymo režimas, pagal kurį būtų įmanoma bet kurias finansų įstaigas pertvarkyti taip, kad nuostolių grėsmė dėl mokumui užtikrinti suteiktos pagalbos nebūtų perkeliama mokesčių mokėtojams, kartu apsaugant ypač svarbias ekonomines funkcijas ir taikant mechanizmus, kad nuostolius pagal nustatytą eiliškumą padengtų akcininkai ir užtikrinimo priemonių bei draudimo neturintys kreditoriai“.

2011 m. spalio mėn. Finansinio stabilumo taryba (FST) priėmė dokumentą „Pagrindiniai veiksmingų finansų įstaigų pertvarkymo režimų elementai“ („Pagrindiniai elementai“)⁴⁴, kuriame nustatyti pagrindiniai elementai, kurie, FST nuomone, būtini, kad pertvarkymo režimas būtų veiksmingas. Įgyvendinus šiuos elementus, valdžios institucijos galės finansų įstaigas tvarkingai pertvarkyti taip, kad nuostolių grėsmė dėl mokumui užtikrinti suteiktos pagalbos nebūtų perkeliama mokesčių mokėtojams, o ypač svarbios šių įstaigų ekonominės funkcijos būtų išsaugotos.

1.5.2. Papildoma Sąjungos dalyvavimo nauda

Pagal SESV 5 straipsnio 3 dalyje nustatytą subsidiarumo principą tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos išimtinai kompetencijai, ji ima veikti tik tada ir tik tokiu mastu, kai valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietiniu lygmeniu, o Sąjungos lygmeniu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų lengviau.

Tik Sąjungos lygmens veiksmais galima užtikrinti, kad valstybės narės naudotų tarpusavyje derančias priemones žlungančių bankų problemai spręsti. Nors Sąjungos bankų sektorius labai integruotas, bankų krizių sprendimo sistemos yra nustatytos nacionaliniu pagrindu. Šiuo metu pagal daugelį nacionalinių teisinių sistemų institucijoms nesuteikiami įgaliojimai, būtini norint tvarkingai likviduoti finansų įstaigas ir kartu nenutraukti paslaugų, kurios būtinos finansiniam stabilumui apsaugoti, nenaudojant mokesčių mokėtojų pinigų. Siekiant tinkamai spręsti tarpvalstybines krizes skirtingi nacionalinės teisės aktai netinka, o buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės bendradarbiavimo susitarimų nepakanka.

Turint mažai pertvarkymo galimybių didėja moralinės rizikos pavojus ir kyla tikimybė, kad

⁴² G 20 šalių vadovų pareiškimas, priimtas aukščiausiojo lygio susitikime finansų rinkų ir pasaulio ekonomikos klausimais, 2009 m. balandžio mėn.

⁴³ „Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions“

⁴⁴ http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf

http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

didelių, sudėtingos struktūros ir tarpusavyje susijusių bankų problemoms spręsti vėl prireiks viešojo sektoriaus finansinės pagalbos. Todėl aišku, kad veiksmingos įstaigų gaivinimo ir pertvarkymo sistemos integruotoje rinkoje valstybės narės negali sukurti ir ją reikia nustatyti Sąjungos lygmeniu.

Pagal proporcingumo principą Sąjungos veiksmų turinys ir forma neturėtų viršyti to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų.

Šiuo pasiūlymu siekiama išsaugoti finansinį stabilumą ir pasitikėjimą bankais, kuo labiau sumažinti mokesčių mokėtojams tenkančius nuostolius ir sustiprinti bankininkystės paslaugų vidaus rinką kartu sudarant vienodas veiklos sąlygas. Tam reikalinga nacionalinės teisės aktų konvergencija, kad institucijos turėtų nuoseklias krizių valdymo ir finansų įstaigų pertvarkymo priemones. Šio tikslo pasiekti galima tik Sąjungos veiksmais.

Nuostatos yra proporcingos tam, kas būtina siekiant nustatytų tikslų. Teisės į nuosavybę apribojimai, kurie gali būti nustatyti naudojantis siūlomais įgaliojimais, atitinka Pagrindinių teisių chartiją, kaip išaiškino Europos Žmogaus Teisių Teismas. Šie apribojimai neviršija to, kas būtina siekiant bendro intereso tikslo apsaugoti finansinį stabilumą Sąjungoje.

Finansų įstaigų pertvarkymas glaudžiai susijęs su nesuderintomis nacionalinės teisės sritimis, kaip antai nemokumu ir nuosavybės teise. Todėl tinkama teisinė priemonė yra direktyva, nes ją būtina perkelti į nacionalinę teisę, kad sistema būtų įgyvendinta pasiekiant numatomą poveikį ir atsižvelgiant į atitinkamos nacionalinės teisės ypatumus.

1.5.3. *Panašios patirties išvados*

Netaikoma

1.5.4. *Suderinamumas ir galima sąveika su kitomis atitinkamomis priemonėmis*

Krizių valdymo sistema yra glaudžiai susijusi su Sąjungos **indėlių garantijų sistema**. Šiuo metu Taryba ir Parlamentas svarsto susijusios Direktyvos 94/19/EB keitimą. IGS lėšų ir bankų pertvarkymo priemonių sąveika didžiulė, ypač finansavimo srityje. Sukūrus pertvarkymo sistemą, kuria būtų sustabdomas užkratas, IGS finansuos tik keletą bankų, kurie pirmieji neįvykdo įsipareigojimų. Ir priešingai – netaikant pertvarkymo priemonių užkratas plis visoje finansų sistemoje ir IGS valstybėje narėje turės išmokėti daug didesnę sumą.

Pasiūlymas taip pat susijęs su **Direktyva dėl kapitalo poreikio (DKP)**, kuria nustatomi rizikos ribojimo reikalavimai bankams ir investicinėms įmonėms. Neseniai priimtais DKP pakeitimais siekiama didinti bankų turimo kapitalo kiekį ir kokybę taip, kad jie iš tikrųjų galėtų padengti galimus nuostolius. Naujais likvidumo reikalavimais siekiama užtikrinti, kad bankai išliktų likvidūs net ir nepalankiausiomis rinkai sąlygomis ir sukurtų įsipareigojimų struktūrą, kuria toliau didinamas stabilumas. Visomis šiomis priemonėmis bus padidintas bankų sektoriaus saugumas ir sumažinta bankų žlugimo ir valstybės intervencijos tikimybė. Nepaisant visų šių priemonių, galimybės, kad bankai ateityje žlugs, atmesti negalima. Todėl kyla būtinybė sukurti papildomą teisinę sistemą (bankų gaivinimo ir pertvarkymo sistemą), kuria būtų užtikrintas finansinio stabilumo išsaugojimas net nepalankiausiomis aplinkybėmis.

1.6. Trukmė ir finansinis poveikis

Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė ribota**

- Pasiūlymas (iniciatyva) galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD]
- Finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM

Pasiūlymo **trukmė neribota**

- Įgyvendinimo pradinis laikotarpis – nuo 2013 m. iki 2015 m.,
- vėliau – visuotinis taikymas.

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)⁴⁵

Komisijos vykdomas **tiesioginis centralizuotas valdymas**

Netiesioginis centralizuotas valdymas, vykdymo užduotis perduodant:

- vykdomosioms įstaigoms
- Bendrijų įsteigtoms įstaigoms⁴⁶
- nacionalinėms viešojo sektoriaus arba viešąsias paslaugas teikiančioms įstaigoms
- asmenims, atsakingiems už konkrečių veiksmų vykdymą pagal Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį ir nurodytiems atitinkamame pagrindiniame teisės akte, apibrėžtame Finansinio reglamento 49 straipsnyje

Pasidalijamasis valdymas kartu su valstybėmis narėmis

Decentralizuotas valdymas kartu su trečiosiomis šalimis

Jungtinis valdymas kartu su tarptautinėmis organizacijomis (*nurodyti*)

Jei nurodomas daugiau kaip vienas valdymo būdas, išsamią informaciją pateikti šio punkto pastabų skiltyje.

Pastabos

-

⁴⁵ Informacija apie valdymo būdus ir nuorodos į Finansinį reglamentą pateikiamos svetainėje „BudgWeb“ http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁴⁶ Kaip nurodyta Finansinio reglamento 185 straipsnyje.

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas.

Pagal Reglamento, kuriuo įsteigiama Europos bankininkystės institucija (EBI), 81 straipsnį ne vėliau kaip 2014 m. sausio 2 d., o vėliau kas 3 metus Komisija skelbia bendrąją ataskaitą apie patirtį, įgytą veikiant EBI. Tuo tikslu Komisija paskelbs bendrąją ataskaitą, kuri bus perduota Europos Parlamentui ir Tarybai.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema

2.2.1. Nustatyta rizika

Siekiant teisiškai, ekonomiškai, produktyviai ir veiksmingai naudoti pasiūlymo įgyvendinimui skirtus asignavimus, tikimasi, kad įgyvendinant pasiūlymą nebus sudarytos sąlygos atsirasti naujai rizikai, dar nenumatyta pagal egzistuojančią EBI vidaus kontrolės sistemą.

2.2.2. Numatomas (-i) kontrolės metodas (-ai)

-

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones.

Siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir bet kokia kita neteisėta veikla, EBI be apribojimų taikomos 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų nuostatos.

EBI prisijungia prie 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Bendrijų Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų vidaus tyrimų ir nedelsdama priima atitinkamas nuostatas, taikomas visiems EBI darbuotojams.

Sprendimuose dėl finansavimo, susitarimuose ir su jais susijusiose įgyvendinimo priemonėse aiškiai nurodoma, kad Audito Rūmai ir OLAF prireikus gali atlikti EBI skirtų lėšų gavėjų ir už tų lėšų skyrimą atsakingų darbuotojų patikrinimus vietoje.

Reglamento, kuriuo įsteigiama Europos bankininkystės institucija (EBI), 64 ir 65 straipsniuose nustatytos nuostatos, taikomos EBI biudžeto įgyvendinimui ir kontrolei bei taikytinoms finansinėms taisyklėms.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

- Dabartinės biudžeto išlaidų eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [Aprašymas.....]	DA / NDA ⁴⁷	ELPA šalių ⁴⁸	šalių kandidačių ⁴⁹	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aa punktą
	12.0402.01 EBI – Subsidija pagal 1, 2 ir 3 antraštinės dalis	DA	Taip	Ne	Ne	Ne

- Prašomos sukurti naujos biudžeto eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [Išlaidų kategorija.....]	DA / NDA	ELPA šalių	šalių kandidačių	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aa punktą
	[XX.YY.YY.YY.]		TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE

⁴⁷ DA – diferencijuotieji asignavimai / NDA – nediferencijuotieji asignavimai.

⁴⁸ ELPA – Europos laisvosios prekybos asociacija.

⁴⁹ Šalių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių šalių kandidačių.

3.2. Numatomas poveikis išlaidoms

3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija:	1A	Konkurencingumas augimui ir užimtumui skatinti

Vidaus rinkos ir paslaugų GD			2013 m. 50	2014 m.	2015 m.				IŠ VISO
• Veiklos asignavimai									
12.0402.01	Įsipareigojimai	(1)	0	1,080	999				2,079
	Mokėjimai	(2)	0	1,080	999				2,079
Administracinio pobūdžio asignavimai, finansuojami mokesčių įplaukų lėšomis									
Biudžeto eilutės numeris		(3)							
IŠ VISO Vidaus rinkos ir paslaugų GD skirtų asignavimų	Įsipareigojimai	=1+1a +3	0	1,080	999				2,079
	Mokėjimai	=2+2a +3	0	1,080	999				2,079
• IŠ VISO veiklos asignavimų	Įsipareigojimai	(4)	0	1,080	999				2,079
	Mokėjimai	(5)	0	1,080	999				2,079
• IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų mokesčių įplaukų lėšomis			(6)						
IŠ VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos 1A IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	Įsipareigojimai	=4+ 6	0	1,080	999				2,079
	Mokėjimai	=5+ 6		1,080	999				2,079

⁵⁰ N metai yra pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo pradžios metai.

Pastabos:

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2013 m ⁵¹	2014 m	2015 m					IŠ VISO
IŠ VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos 1–5 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS	Įsipareigojimai	0	1,080	999					2,079
	Mokėjimai	0	1,080	999					2,079

⁵¹ N metai yra pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo pradžios metai.

3.2.2. *Numatomas poveikis veiklos asignavimams*

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai nenaudojami
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:

Nurodyti tikslus ir rezultatus ↓	Rūšis ⁵²	Vidutinės išlaidos	2012 m.		2013 m.		2014 m.		2015 m.		IŠ VISO	
			Rezultatas	Iš viso išlaidų	Rezultatas	Iš viso išlaidų	Rezultatas	Iš viso išlaidų	Rezultatas	Iš viso išlaidų	Rezultatas	Iš viso išlaidų
			1. Pasirengimo ir prevencijos tikslai: – didinti priežiūros institucijų ir bankų parengtį krizėms ir – sudaryti sąlygas sėkmingai pertvarkyti visus bankus									
Techninių standartų ir gairių skaičius	skaitinis		0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
1 konkretaus tikslo tarpinė suma			0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
2. Ankstyvosios intervencijos tikslas: – gerinti ankstyvosios intervencijos struktūras, skirtas priežiūros institucijoms												

⁵²

Rezultatai – tai būsimi produktai ir paslaugos (pvz., finansuota studentų mainų, nutiesta kelių kilometrų ir kt.).

Nurodyti tikslus ir rezultatus ↓			2012 m.		2013 m.		2014 m.		2015 m.		IŠ VISO	
	Rūšis ⁵²	Vidutinės išlaidos	Rezultatas	Iš viso išlaidų	Rezultatas	Iš viso išlaidų	Rezultatas	Iš viso išlaidų	Rezultatas	Iš viso išlaidų	Rezultatas	Iš viso išlaidų
	skaitinis		0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
2 konkretaus tikslo tarpinė suma				0		0	1	47	0	0	1	47
3. Bankų pertvarkymo tikslai:												
– laiku užtikrinti stabilų bankų pertvarkymą												
– užtikrinti teisinį tikrumą bankų pertvarkymo srityje												
Techninių standartų ir gairių skaičius		skaitinis	0	0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
3 konkretaus tikslo tarpinė suma				0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
4. Tarpvalstybinio krizių valdymo tikslas: - puoselėti veiksmingą tarpvalstybinių įstaigų pertvarkymą vykdančių institucijų bendradarbiavimą												
Techninių standartų ir gairių skaičius			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
4 konkretaus tikslo tarpinė suma				0	0	0	1	47	0	0	1	47
IŠ VISO IŠLAIDŲ⁵³				0		0	23	1,081	5	999	28	2,080

⁵³ Skirtingiems tikslams skirti asignavimai taip pat apima pridėtines išlaidas, proporcingas tiesioginėms žmogiškųjų išteklių išlaidoms.

3.3. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

- Dabartinės biudžeto išlaidų eilutės

Netaikoma

- Prašomos sukurti naujos biudžeto eilutės

Netaikoma

Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams

3.3.1.1. Suvestinė

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai nenaudojami
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai naudojami taip:

3.3.1.2. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

- Pasiūlymui įgyvendinti žmogiškieji ištekliai nenaudojami
- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

Pastaba:

Įgyvendinant pasiūlymą Vidaus rinkos ir paslaugų GD neprireiks jokių papildomų žmogiškųjų ir administracinių išteklių.

3.3.2. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa

- Pasiūlymas atitinka dabartinę daugiametę finansinę programą

- Atsižvelgiant į pasiūlymą (iniciatyvą), reikės pakeisti daugiametės finansinės programos atitinkamos išlaidų kategorijos programavimą
- Įgyvendinant pasiūlymą (iniciatyvą) būtina taikyti lankstumo priemonę arba patikslinti daugiametę finansinę programą⁵⁴

3.3.3. Trečiųjų šalių įnašai

- Pasiūlyme (iniciatyvoje) nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo
- Pasiūlyme numatytas bendras finansavimas apskaičiuojamas taip:

Asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.				Iš viso
<i>Valstybių narių įnašas (60 % bendrų išlaidų)</i>	0	1,620	1,498				3,119

3.4. Numatomas poveikis įplaukoms

- Pasiūlymas neturi finansinio poveikio įplaukoms
- Pasiūlymas (iniciatyva) turi finansinį poveikį:
 - nuosaviems ištekliams
 - įvairioms įplaukoms

⁵⁴ Žr. Tarpinstitucinio susitarimo 19 ir 24 punktus.

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 77/91/EEB, 82/891/EB, 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB bei 2011/35/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, pasiūlymo finansinės pažymos priedas.

Apskaičiuotos užduočių, kurias turi atlikti EBI, personalo išlaidos (pagal 1 antraštinę dalį), taip pat išlaidos pagal 2 antraštinę dalį.

Kiek tai susiję su pasiūlymo įgyvendinimo tvarkaraščiu, manoma, kad direktyva įsigalios 2013 m. birželio–gruodžio mėn. EBI parengs techninius standartus per 12 mėnesių nuo direktyvos įsigaliojimo, todėl, tikimasi, kad darbas turėtų prasidėti jau 2014 m. sausio mėn. Apskaičiuota, kad papildomai prireiks personalo **23 techniniams standartams ir 5 gairėms parengti**, įskaitant susijusius veiksmus trečiųjų šalių pertvarkymo procedūroms pripažinti, neprivalomiems bendriesiems bendradarbiavimo susitarimams su trečiosiomis šalimis užbaigti, nuolatiniam stebėjimui vykdyti, kolegijų veikloje dalyvauti ir privalomam EBI tarpininkavimui vykdyti. Komisijos pasiūlyme numatomos ilgalaikės EBI užduotys, kurioms atlikti nuo 2014 m. reikia įsteigti 5 papildomus etatus (laikinių darbuotojų). Be to, numatoma, kad laikinas užduotis tik 2014 ir 2015 m. atliks 11 deleguotųjų nacionalinių ekspertų.

Kitos prielaidos:

- Londonui taikomas atlyginimo korekcinis koeficientas – 1,28;
- dėl techninių ir gairių standartų sudėtingumo bei minėtų susijusių užduočių atlikimo darbo krūvio, manoma, kad vienam techniniam standartui (gairei) prireiks vidutiniškai 1,15 žmogaus per metus. Taigi 23 techniniams standartams ir 5 gairėms 2014 ir 2015 m. prireiks 32 žmonių per metus;
- numatomos mokymo išlaidos – 1 000 EUR vienam visos darbo dienos ekvivalento vienetui per metus;
- komandiruočių išlaidos – 10 000 EUR, apskaičiuota remiantis 2012 m. biudžeto projekte numatytais komandiruotėmis, vienam darbuotojui;
- su įdarbinimu susijusios išlaidos (kelionė, viešbutis, sveikatos patikrinimai, įsikūrimo ir kitos pašalpos, persikraustymo išlaidos ir t. t.) – 12 700 EUR, apskaičiuota remiantis 2012 m. biudžeto, skirtu įdarbinimui, projektu, vienam naujam darbuotojui.

Kitų trejų metų būtino biudžeto padidinimo apskaičiavimo metodas išsamiau pristatytas toliau esančioje lentelėje.

Išlaidų rūšis	Apskaičiavimas	Suma (mln. eurų)			
		2013	2014	2015	Iš viso
1 antraštinė dalis: Personalo išlaidos					
<i>11 Atlyginimai ir išmokos</i>					
- iš kurių laikiniems darbuotojams	=5*127*1,28	0	813	813	1,626
- iš kurių deleguotiesiems nacionaliniams ekspertams	=11*73*1,28	0	1,028	1,028	2,056
- iš kurių sutartininkams		0	0	0	0
<i>12 Su įdarbinimu susijusios išlaidos</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Komandiruočių išlaidos</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Mokymas</i>	=16*1	0	16	16	32
Iš viso 1 antraštinė dalis: Personalo išlaidos		0	2,220	2,017	4,237
2 antraštinė dalis: Infrastruktūra ir veiklos išlaidos	=16*30	0	480	480	960

3 antraštinė dalis: Veiklos išlaidos		0	0	0	0
Iš viso		0	2,700	2,497	5,197
Iš jų Bendrijos įnašas (40 %)		0	1,080	999	2,078
Iš jų valstybių narių įnašas (60%)		0	1,620	1,498	3,119

Toliau esančioje lentelėje pateiktas siūlomas penkių laikinųjų darbuotojų etatų planas:

Pareigų grupė ir kategorija	Laikinieji etatai
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
Iš viso AD	5